Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

ԵՐԳԱՐԱՆ

ՈՐ ԿՐ ՊԱՐՈՒՆԱԿԻ

ՍԱՂՄՈՍԱՇԵՐ ԵՒ ՀՈԳԵՒՈՐ ԵՐԳԵՐ

ՀԻՆԳԵՐՐՈՐԴ ՏՊՄ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա. ՅԱԿՈԲԱՅ ՊՈՅԱՃԵԱՆՑ

1875

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Եփեսացւոց Թղթոյն մէջ, Գլ. ե. 19, Առաքեալը կը յորդորէ հաւատացեալները ըսելով թէ «Սաղմոսներով ու օրհնութիւններով և հոգևոր երգերով մէջերնիդ խոսակցելով, երգեցէք ու սաղմոս ըսէք Տէրոջը ձեր սրտերուն մէջ»։ Այս առաքելական պատուէրին համեմատ հաւատացեալք՝ ի սկզբանէ հետէ սովոր են, առանձին, ընտանեօք, ընկերութեամբ կամ հրապարակաւ, երգով և օրհնութեամբ յայտնել իրենց բարեպաշտ զգացումները։ Այսպէս օրհներգութիւն կամ սաղմոսերգութիւնը միշտ Քրիստոնէական պաշտաման կարևոր մէկ մասն եղած է։

Աստուածային պաշտաման մէջ երգելու այս պէտքը դիւրացնելու համար է որ Քրիստոնեայ ընկերութեանց մէջ երգերու ժողովածոներ կը գտնուին, ինչպէս որ Տաճկաստանի Աւետարանական Եկեղեցեաց գործածութեանը համար ալ այսպիսի հաւաքումներ, թէ՛ եղանակաւ և թէ առանց եղանակի, ասկէ առաջ քանի մը անգամ՝ ի լոյս ընծայուեցան։ Առնցմէ մէկն է ահաւասիկ այս նորատիպ Երգարանս, որ նախընթաց

տպագրութիւններէն աւելի ճոխ է, քանզի հոս, կիրակիւօրեայ Դպրոցաց երգարանէն հրատարակական պաշտաման յարմար՝ ընտրեալ առնուած երգերէն զատ, կան նաև բոլորովին նոր յօրինուած երգեր, և, ամբողջ Սաղմոսաց դոհացուցիչ ոտանաւոր թարգմանութիւն մը չունենալով, առջի տպագրութեանց մէջ դանուածներուն գրեթէ կէսը, և քանի մը նորոգ թարգմանուած սաղմոսներ։ Ասոնց ամէնքն ալ այս նոր տպագրութեան մէջ յատուկ կերպով մը, այն է՝ այլ և այլ նիւթոց վերաբերեալ երգեր և սաղմոսները զատ զատ՝ ի մի հաւաքուելով, պատշաճ կարգաւ դասուած են, որպէս զի այն նիւթերէն մէկուն վրայ երգ մը խնդրողն՝ ուզածը իւրաքանչիւր մասնական հաւաքածոյին մէջ որոնելով՝ կարենայ դիւրաւ իրեն յարմար երգացանկն ընտրել։

Երանի թէ այս գրքոյկը գործածողներն՝ սրբ, կանայք և տղայք, աստ իրենց Աստուածն ու փրկիչը հանապազօր փառաբանելու մէջ հաճութիւն գտնելով՝ ի վախճանի յարմար ըլլան երկնից մէջ տուրբ փառաբանչաց դասակից և ձայնակից ըլլալ յաւիտեանս՝ մեր Տէրոջը Յիսուս Քրիստոսի շնորհօքը։

ՀԱԳԵՒՈՐ ԵՐԳԵՐ

Ա. ՍՏՈՒԱԾ

1 փառաբանութիւն առ Աստուած. Սաղ. ճ. (8, 6)։

1 Ամէն երկիր Տէրն օրհնեցէք
Երգով և ցնծութեամբ.
Տէր Աստուծոյ ծառայեցէք
Ուրախ, անկեղծ սրտով։

2 Ճանչցէք որ Տէրն է մեր Աստուած,
Մեզ ինքն է ստեղծեր.
Մենք ժողովուրդ ենք ընտրեալ,
Մենք ենք իր ոչխարներն։

3 Փառաբանող դոհութիւնով
Անոր դռներն մտէք.
Եւ իր շնորհքները յիշելով՝
Անունը դովեցէք։

4 Ինչու որ Տէրն է միշտ բարի
Իր սէրն է յաւիտեան.
Ազգէ ազգ ալ մինչև պիտի
Իր խօսքն ճշմարտութեան։

2 Փառաբանութիւն առ Աստուած. Սաղ. ճ. (11, 8)։

1 Ամէն երկիրներ, ցերկրմով ցնծացէք
Դողով և ուրախութիւնով.
Տէր Եհովային ընծաներ մատուցէք
Հոգւով ու ճշմարտութիւնով։

2 Քանզի գերազանց բարերար է մեր Տէրն,
Որ մեզ ըստեղծեր է, և մենք՝
Անոր խոտաւէտ արօտին ոչխարներն,
Պիտի անոր ձայնը լսենք։

3 Անոր սուրբ դռներըն ելէք գոհութեամբ,
Անոր սրբահներըը մըտէք.
Անոր ծափ զարկէք հոն, և օրհնեցէք
թեամբ
Անոր անունին գոհացէք։

4 Զի բնք մեր Աստուածն է. ՚ի յաւիտենից
կեցած են ու պիտի կենան
Անոր խորհուրդներն ու գործքերն գը-
թային.
Ազգէ մինչև ազգ յաւիտեան։

3 Նոյնը. Սաղ. ճժէ. (8)։

1 Թող Ըստեղծողը միշտ դովուի
Բնակիչներին երկնից տակի.

Փրկչին անունը թող օրհնեն
Ամէն երկիր, լեզու ամէն։

2 Ի յաւիտեան քու գըթութիւնդ,
Ի մինայուն ճշմարտութիւնդ.
Քու փառքըդ թող միշտ երևնայ,
Մինչև աշխարհըս վերջանայ։

4 Աստուծոյ փառաբանութիւն յարուցեալնըն նըւաէր.
Սաղ. իթ. (10)։

1 Տէրոջը տըւէք, ո՛վ ազգք մարդկային,
Տէրոջը տըւէք փառք և զօրութիւն.
Տէրոջը տըւէք փառքն իր անունին,
Ըրէք Աստուծոյ երկրպագութիւն։

2 Մեր Տէր Աստուծոյն ձայնն է զօրաւոր,
Եւ շատ վեհափառ են իր պատգամներն.
Անոնք կը սարսեն աշխարհքըս բոլոր,
կը կոտրեցընեն իր թշնամիներն։

3 Տէրն է յաւիտեան աթոռը նստող,
Եւ այժ պիտի տայ իր ժողովուրդին.
Տէրն խաղաղութիւն տըւող է, օրհնող
Իրեն հաւատացող ընտրեալ սուրբ ազգին։

5 Աստուած էր ամեն գործերովը փառաւորեալ է · Սաղ· ԺԹ· (8)։

1 Երկինք յայտնի կը քարոզեն
Տէրոջը փառքն ամէն առեն·
Օրն ալ աւուր խօսք կը յայտնէ,
Գիշերն հանճար միշտ կը պատմէ։

2 Լեզու չունին և չեն խօսիր,
Անոնց ձայները չեն լսուիր·
Բայց խօսքերնին ան տեղ կ'երթայ,
Ուր որ արևն իր լոյսն կու տայ։

3 Տէրոջն օրէնքն է երկնային,
կը նորոգէ մարդոց հոգին·
Վկայութիւնն է ճշմարիտ,
Կ'ընէ տգէտն ըղձալիտ։

4 Իր կանոններն չիտակ սիրուն
Սրտից կու տան ուրախութիւն·
Պատուիրանքներն են շատ պայծառ,
Աչաց կու տան լոյս մշտավառ։

5 Անոնք ընտիր են ոսկիէն,
Անթուելի անոյշ մեղրէն·
Երբ քու ծառադ զանոնք պահէ,
Մեծ հատուցում պիտի առնէ։

6 Աստուած ամենուն վրայ կը տէրէ· Սաղ· ՂԱ· (8)։

1 Տէրն կը տիրէ, երկիր ցընծայ,
Շատ կղզիներ ուրախանան·
Մեր փրկութիւնն անկէ կու գայ,
Գահն է ամուռ արդարութեան։

2 Արդարութիւնն երկինք պատմեն,
Բոլոր ազգերը իր փառքն տեսնան·
Ամէն մարդիկ ահնէ կըրեն,
Որ կուռքերով կը պարծենան։

3 Քանզի, ո՛վ Տէր, դուն շատ բարձր ես
Բոլոր երկրիս մարդիկներէն·
Շատ բարձրացար և շատ մեծ ես
Բոլոր երկրիս աստուածներէն։

4 Ո՛վ Տէրն սիրող բարեպաշտներ,
Մինչտ ատեցէք ըղձարութիւն·
Տէրն կը պահէ ամէն սուրբեր,
Կու տայ անոնց իր փրկութիւն։

5 Արդարներուն լոյս ծագեցաւ,
Բայտնուեցաւ ճշմարտութիւն·
Ուրախութիւն պարգևեցաւ
Սրտով ուղիղ եղողներուն։

7 Փառաբանություն ըստ Աստուածի • (10)։

1 Ով փառաւորեալ Արքայ երկնաւոր,
երկնի ու երկրի Տէր և Դատաւոր,
Տըկար մարդկիններ կարող չեն երգել
քու իշխանութիւնդ մեծ և ահաւոր։

2 Տէր, քու զօրութիւնդ պատմել կարող չեն,
Շնորհքիդ մեծութիւնն խորհիլ կարող չեն
Ոչ աս աշխարհիս բոլոր բնակիչք,
Եւ ոչ երկինքի սուրբերն ալ ամէն։

3 Տէրոջը առջևն անթիւ հրեշտակներ
Գիտնալ կարող չեն անոր խորհուրդներն.
Իրենց պաշտօնն է զայն փառաբանել,
Ու միշտ կատարել իր սուրբ հրամաններն։

4 Ան սուրբ հանդէսին հետ ես ալ կ'ուզեմ
Որ անձըս քեզի, Տէր իմ, զոհ ընեմ.
Ջնչին ընծաս դուն անտես մի ըներ,
Հաճէ ընդունիլ զիս՝ երբ քեզ կ'երգեմ։

8 Փառաբանություն ըստ Աստուածի • (8 • 6 տող)։

1 Լեզուովս պիտի Աստուած գովուի,
Ու երբ մահուամբ իմ ձայնս կարի,
Ալ աւելի պիտի երգեմ.
Անոր փառք տալս չունի վախճան,
Ջի երբ օրերս հոս լմնանան,
Վերն յաւիտեան պիտի երգեմ։

2 Բիւր երանի յուսացողին
Մեծ Աստուծոյն Իսրայէլին,
Տիեզերաց Ըստեղծողին.
Տէրոջը խօսքն է հաստատուն,
Ինքն է փրկիչն ազգ մարդոյն,
Միշտ խոստմունքներն կը կատարուին։

3 Լեզուովս միշտ պիտի գովուի,
Ու երբ մահուամբ իմ ձայնս կարի,
Ալ աւելի պիտի երգեմ.
Անոր փառք տալս չունի վախճան,
Ջի երբ օրերս հոս լմնանան,
Վերն յաւիտեան պիտի երգեմ։

9 Աստուծոյ էության։ (8)։

1 Հոգւով, սրտով պաշտենք զԱստուած,
Ինչպէս մեր Տէրն կը պատուիրէ.
Կուռք չըպաշտենք ձեռքով չինուած,
Ինչպէս նոյն Տէրն մեզ կ'արգիլէ։

2 Հոգւով պաշտենք Տէրն բոլորից,
Զի է Հոգի, լոյս աննըման.
Զրծատայենք երկրաստեղծից,
Քանզի անոնք են եղծական։

3 Կիրք մարդկային, գիւտ մոլութեան,
Զըլլան մեզի մէյմիկ աստուած.
Կըռապաշտից չըլլանք նման,
Որք ըստեղծուածն կ'ընեն աստուած։

4 Ո՞ր է՝ Աստուած է նախանձոտ,
Իր փառքն չըտար դըրօշելոց.
Աստուած պաշտելն է փառք, օգուտ
Կրկին կենաց, մարմնոյ, հոգւոյ։

5 Պաշտենք զԱստուած հոգւով, սրտով,
Զի յոչընչէ մեզ ըստեղծեց.
Պաշտենք զԱստուած միշտ փառք տալով,
Զի փրկութիւն նա մեզ շնորհեց։

10 Շնորհակալութիւն առ Աստուած։ (8, 6)։

1 Աստուած իմ, երբ հոգիս նայի
Ամէն ողորմութեանդ,
Ուրախութեան մէջ կ'ընկղմի,
Սիրոյ և ցնծութեան։

2 Հազարաւոր շնորհքներ քեզմէ
Ամէն օր կ'ընդունիմ.
Բայց քու պարգևներուդ մեծն է
Այս շնորհակալ սիրտ իմ։

3 Բոլոր կենացս օրերն երգեմ
Տէրոջը սէրն գըթած.
Երկինից մէջ գայն պիտի կրկնեմ
Ի մէջ հրեշտակաց։

4 Ես յաւիտեան ուրախ երգեր
Կ'ուզեմ քեզի երգել.
Զեն բաւական անթիւ դարեր
Քու սէրդ փառաբանել։

11 Աստուծոյ սէրը։ (8)։

1 Հայր ամենուս է Տէր Աստուած,
Ողորմութեամբ, սիրով լեցուած.

Ա.ռաստապէս լինքն է գըթած,
Թէ և երկնից մէջ է նստած։

2 Ա.ռանց իր բարձըր հրամանին
Ձնճղուկ մ'անգամ դեռին չկ'ինար.
Ա.սանկ գըթած հօր մը որդին
Ի՞նչպէս անվախ իրեն չերթար։

3 Մխայն մեղքէն Թող մենք վախնանք,
Ա.յն սաեւլի է Ա.ստուծոյ.
Թէ իր պատուէրն պահած չըլլանք,
Կ'արժանանանք սաստիկ պատժոյ։

12 Ա.պրած Երկրորդ Հայր Ծը. (8)։

1 Երկնից Ա.ստուածն որ կը պաշտենք,
Մեզ բարեկամ ու Հայր ալ է.
Մեր ուխտն իրեն հաստուցանենք,
Որ աղօթքնիս ալ վերը ելլէ։

2 Մեր սիրտն իրեն կամաւ զոհենք,
Ինքն աղօթքնուս խիստ կը հաճի.
Իր սէրն անհուն՝ գիշերն յիշենք,
Թող լինքը միշտ փառաւորուի։

3 Երբ Ա.ստուծոյ դէմ մեղանչենք,
Իր Թողութիւնն սրտանոյ խնդրենք.
Մեզի համար մեռաւ Յիսուս,
Ջունենք ուրիշ փրկիչ մը մենք։

4 Գըթած հօր պէս սիրով վառուած՝
Մեղայ ներողն լինք կ'ողորմի.
Թէ հոս ծնողքէ համբ գրկըւած,
Մեզ Հայր անհամ ունիմք յերկինի։

13 Սուրբ է Ա.պրած. (7. 8 տող)։

1 Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր,
Եհովայ, զօրաց Ա.ստուած.
Տիեզերք, ամէն բաներ,
Քու զօրեղ խօսքովդ ծընած,
Բոլորսիբերդ երբ կեցաւ,
Ա.չքերդ խիստ ուրախացաւ.
Յաւիժար լսուեցան երդեր,
Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր։

2 Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր,
Մեծ Եհովայ, այժմ և միշտ.
Թէպէտ հոգ, մեխիր ենք, Տէր,
Կը սիրենք պաշտել քեզ միշտ.

Աչխարհէս անարդըւած,
Բայց անկէ մեզ ես փրկած.
Միաբան կ'երգենք քեզ, Տէր,
Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր։

3 Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր,
Ցաղթական զօրքերն կ'երգեն.
Եւ փրկեալ անթիւ ազգեր
Քեզ պիտի երկրպագեն,
Եւ Հրեշտակք, սուրբերն ամէն
Ցնծութեան ձայն վերցունեն.
Միաբան ըսուին երգերն,
Սուրբ է, Սուրբ է, Սուրբ է Տէրն։

14 Շնորհակալութիւն առ Աստուած. (10)։

1

Քու ողորմութեանդ, ո՛վ Տէր, կ'ընծայեմ,
Ոչ թէ դիպուածին, ուրիշ մարդոց պէս,
Որ ոչ Հեթանոս ու ոչ Հրեայ եմ,
Այլ Քրիստոնէից ցեղէն ծընայ ես։

2

Ի՞նչպէս, Տէր, պիտի ուրախանայիմ
Քու մարդասիրներդ, սուրբերդ ալ ամէն,
Թէ այն մեծ բաներն անոնք լըսեին,
Որոնք մեզ բերաւ Քրիստոս երկինքէն։

3

Ու Հեթանոսներն պիտի խնդային,
Որոնք քար ու փայտ միշտ կ'երկրպագեն,
Երբ Աստուածաշունչ սուրբ դիր.քն տեսնէին,
Հաւատք սորվէին Աւետարանէն։

4

Սրդ թէ ես անոր չըհընազանդիմ,
Ի՞նչպէս իմ աչքերս երկինք վերցընեմ.
Հեթանոսներէն անդամ կը դատուիմ,
Անոնք ինծի դէմ կը յարուցանեմ։

15 Իջիր, Աբ+ա հոգի. (6, 6, 4, 6, 6, 6, 4)։

1 Իջիր, Աբ.քայ հըզօր,
Անունըդ փառաւոր
Տուր որ դողենք.
Ամէնատէր եղող,
Ամէն տեղ միշտ յաղթող,
Եղիր մեր վրայ տէրող.
Քեզ կ'աղաչենք։

2 Իջիր, Յիսուս Փրկիչ,
Եղիր մեզ պահպանիչ,
Մեզ միշտ օգնէ.
Քու օգնութիւնըդ մենք
Մեզի պարիսպ ընենք,

Քու վրադ մեր յոյսն դնենք.
Տէր, մեզ լըսէ։

3 Իջիր, ո՛վ Սուրբ Հոգի,
Եւ հիմա տուր մեզի
Վկայութիւն,
Թէ Տէրն մեզ կը սիրէ.
Մեր սիրտն առ, դուն ալ իջիր,
Մի հեռանար մեզմէ,
Հոգի սիրուն։

4 Ո՛վ դու երրեակ և մի,
Մեծ գովութիւնք քեզի
Անդադար արուին.
Քու փառքդ տուր որ մենք
Երկնից մէջ վայելենք,
Ու քեզ փառաբանենք,
Տէր երկնային։

16 Ապրած ամենայն է. (10)։

1 Աչքդ առնիսուս, ո՛վ Տէր իմ Աստուած,
Գիշեր և ցորեկ մեզ միշտ կը տեսնայ.
Եւ մեր ամէն գործ ծածուկ գործըւած՝
Աչքիդ առջեն միշտ յայտնի կ'երեւնայ։

2 Ամէն տեսակ մեղք որ մարդ կը գործէ,
Ամէն գէշ խօսքերն բերնէն ալ ելած՝
Գիրքիդ մէջը, Տէր, բոլորն գրուած է,
Ու դատաստանին օրուան է պահուած։

3 Քու ողքդ կ'իյնամ, ո՛վ Տէր, ամբչցած,
Ձեմ համարձակիր դէպ՝ի վեր նայիլ.
Ներէ իմ մեղքերս դուն ես չըմեռած,
Գիրքիդ ալ մէջէն հանէ, Տէր, աւրել։

4 Ցիշէ, Տէր, թէ ինչ մահուան ցաւերով
Յիսուս վըճարեց ամէն իմ պարտքերս.
Իրեն պատուական մանուր արիւնով
Լըւա ու մաքրէ բոլոր իմ աղտերս։

17 Ապրուստ ապրմանիանը. Սաղ. Ը. (8)։

1 Աստուած, Տէր մեր, ի՜նչ փառաւոր
Է քու անունդ երկրի վըրայ.
Անճառ լուսովդ երկինք բոլոր
Ցաւէժաբար կը ցոլանայ։

2 Երբ կը տեսնեմ երկնից կամար,
Որ է գործ քու ճարտար մատանց,
Պար աստեղայ, լուսինն պայծառ,
Որ քու խօսքովդ են ըստեղծուած,

3 Ես զարմանքով յայնժամ կ'ըսեմ,
Մարդն ո՞վ է, Տէր, որ դուն յիշես.
Աչդեօք աչխարհի է մարդ վրեմ,
Որ դուն անոր միշտ այց կ'ընես։

4 Քանզի դուն զայն պըսակեցիր
Իբրու պատուով հրեշտակային.
Վերակացու դուն զայն դըրիր
Ձեռագործիդ բոլոր երկրին։

5 Արջառ, թռչուն և ձուկ անոր
Տըւիր որ հրնազանդ ըլլայ.
Աստուած, Տէր մեր, ի՜նչ փառաւոր
Է քու անունդ երկրի վըրայ։

18 Աստուծոյ փառքը և իրոյ ողջոյնումիւնը. Սաղ. Ը. (8)։

1 Ո՛վ Տէր, քեզի փառք պիտի տամ
Բոլոր սրտովս քանի որ կամ,
Պիտի օրհնըքդ քարոզեմ,
Ըսքանչելիքդ պիտի պատմեմ։

2 Ո՛վ Տէր, քեզի փառք պիտի տամ,
Քեզմով միայն ուրախանամ,

Զի ուղղութեամբ իմ դատս տեսար,
Աթոռն նստած, դատող արդար։

3 Կըռապաշտները պատժեցիր,
Անոնց անունը չընջեցիր.
Անոնց համբաւն ալ աւրեցաւ,
Եւ յիշատակն երկրէս վերցաւ։

4 Բայց յաւիտեան Տէրն կը մընայ
Նստած իր աթոռին վըրայ.
Զարմանալի արդարութիւն
Միշտ կը դործէ, և փրկութիւն։

5 Թող աներկրպայ քեզի յուսան
Որոնք անունդը կը ճանչնան.
Դուն աղքատին ես ապաւէն,
Անոր պաշտպանն ես նեղ ատեն։

19 Աստուած մեր ղբօսնիքը. Սաղ. Ի. (10)։

1

Երբ քեզ հանդիպին օրեր նեղութեան,
Քեզ պատասխանէ Տղօր Եհովան.
Անուն Աստուծոյ Յակոբ քեզ պաշտպանէ,
Եւ իր Սուրբ Հոդին քեզ միշտ ըսփոփէ։

2

Խրկէ օգնութիւն քեզի երկինքէն,
Քեզ զօրացընէ վերին Սիոնէն.

Սրտիդ ընծաներն միշտ յիշատակէ,
Բարի խորհուրդներդ գործքով կատարէ։

3

Տէ՛ր, քու փրկութեամբդ պիտի միշտ խընդանք,
Ձի կեանք յաւիտեան անով կ'ստանանք.
Քու սուրբ խօսքերովդ մենք միշտ կը յաղթենք,
Տէրոջն անունով դրօշակ կը կանգնենք։

4

Ոմանք զէնքերու են ապաւինած,
Ոմանք ձիերու և հարստութեանց.
Բայց մենք մի միայն Տէրոջը անուն
Ցիշենք պիտի միշտ, կանչենք օգնութիւն։

20 Տէրը կը պաշտպանէ իր ծառաները. Սաղ. իէ. (8, 6)։

1 Տէրն է ինծի լոյս, փրկութիւն.
Ուսկի՞ց պիտի վախնամ.
Տէրն է կենացս պաշտպանութիւն,
Ուսկի՞ց պիտի դողամ։

2 Չարերն եկան որ զիս ուտեն,
Իրենք կործանեցան.

Ես չեմ վախնար չատ զօրքերէն,
Ձի Տէրս է ինձ պաշտպան։

3 Ես կը խնդրեմ Տէր Աստուածմէն,
Իր տանն մէջ բընակիմ.
Վայելչութիւնն աչքերս տեսնեն,
Եւ գինքը միշտ խնդրեմ։

4 Տէր, քու երեսդ պիտի փնտռեմ,
Անդադար պատուիրեցիր.
Տէր, մի ծածկեր երեսդ վրաս,
Միշտ ինձ պաշտպան եղիր։

5 Թէ որ ծնողքս երկրածին
Իս երեսէ ձըդեն,
Քայժամ իմ Հայրս երկնային
Կ'ըլլայ ինձ ապաւէն։

6 Կը հաւատամ որ Տէրս տեսնեմ
Փառքովն արքայութեան.
Ես իմ Տէրոջս միշտ կ'սպասեմ,
Քուսովն եմ անսասան։

21 Աղաչանք վրայ ոթախութիւն. Սաղ. լգ. (8 յատուկ)։

1 Ո՛վ դուք արդարներ, խնդացէք,
Տէրոջ անունին փառք տըէք.

փառք տալը ձեզի կը վայլէ.
ԸզՏէրն սաղմոսով գովեցէք։

2 Տէրոջը խօսքն է զերապանծ,
Ճշմարտութիւնով հաստատուած.
Նա արդարութիւն կը սիրէ,
Երկիրս զբթութեամբն է լեցուած։

3 Երկիրս Թող վախնայ Տէրոջմէ,
Աշխարհըս գոզայ միշտ անկէ.
Քանզի անոր խօսքն է զօրեղ,
Մարդոց փուճ խորհուրդն կը ցրուէ։

4 Երանէկ ան մարդուն որ Աստուած
Իր Տէրն և Աստուածն է եղած.
Երանէկ ան ազգին զոր մեր Տէրն
'ի ժառանգութիւն է ընտրած։

5 Ահա Տէրն պիտի խընամէ
Անոնք որ վախցող են իրմէ,
Որ անկեղծութեամբ կը յուսան
Անոր որ զիրենք կը փրկէ։

22 Փառաբանութիւն Աստուծոյ բարութեանը.

Սաղ. ԼԴ. (8)։

1 Տէրն անդադար պիտի գովեմ,
Անկէ առեն բերնովս օրհնեմ.
Հոգիս Տէրամբ Թող պարծենայ,
Թող հեզն լսէ և միշտ ցնծայ։

2 Աղքատն կանչեց ու Տէրն լսեց,
Իր ցաւերէն ալ ազատեց.
Ընտրեալներուն միշտ կը խրկէ
Իրեն հրեշտակն որ պահպանէ։

3 Ո՛վ մարդ, վախցիր դուն Տէրոջմէ,
Չի վախցողին բան պակաս չէ.
Մեծ մարդիկներ աղքատացան,
Աստուած փնտռողք հարուստ եղան։

4 Երբոր արդարն Տէրոջն կանչէ,
Տէրն լսելով ան կը փրկէ.
Տէրն է մօտիկ կոտրած սրտին,
Ապրեցուցիչ զղջացողին։

5 Արդարն ատոն կը պատժըւի,
Իր չարութեամբ կը կորսըւի.

Տէրն իր ծառան միշտ կը փրկէ,
Յուսացողներն կ՚ապրեցընէ։

23 Ապրած է Դէպ Փրկիչը։ Սաղ։ ԽԶ։ (8)։

1 Աստուած է մեզ յոյս, զօրութիւն,
Մեծ նեղութեան մէջ օգնութիւն։
Անոր համար մենք չվախնանք,
Ըլլայ և մեծ փորձանք տեսնանք։

2 Սուրբ Գիրքն իրեն վրտակներով
Ուրախ կ՚ընէ և ապահով
Տէր Աստուծոյ եկեղեցին,
Բընակարանն բարձրեալ փրկչին։

3 Աստուած անոր մէջ կը նստի,
Եւ միշտ անոր օգնէ պիտի։
Կուռք պաշտողներն թող չըփոթին,
Բռնաւորներն թող սարսափին։

4 Զօրաց Տէրն է Տէր փրկութեան,
Մեզի հետ է և օգնական։
Մեզ լոյս կու տայ իր Սուրբ Հոգւով,
Եւ կը փրկէ իր մեծ չնորհքով։

24 Յորդորանք Աստուծոյ Հնազանդելու։ Սաղ։ Խէ։ (8, 6)։

1 Ո՛վ դուք ամէն ժողովուրդներ,
Տէրոջ միշտ ծափ զարկէք։
Ու յնծութեան ձայնով երգեր
Անոր դուք երգեցէք։

2 Քանզի Տէր մեր է մեծ Աստուած,
Ա՛ր քայ է ամենուն։
Բարձրեալ փրկիչ, քաւիչ մեզաց՝
Զմեզ ընողներուն։

3 Ժողովուրդներ, ազգեր մեզի
Աստուած հնազանդեցուց։
Քառ՛քն յակոբին չատ սիրելի
Մեզի ժառանգեցուց։

4 Սաղմոս ըսէ՛ք դուք ձայնաւոր՝
Մեր մեծ թագաւորին։
Քանզի նա լինքն է թագաւոր
Եւ Տէր ամէն երկրին։

25 Աստուած զբաղուր է իր ժողովուրդը պաշտպանելու։ Սաղ. ԿԸ. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Թող եհովայ ելլէ,
Ցրուին թշնամիներն.
Եւ շուտ իր երեսէն
Փախչին զինք ատողներն.
Անոնք մոմի պէս թող հալին
Քու երեսդ, Տէր, կորսըւին։

2 Բայց հաւատարիմներն
Թող միշտ ուրախ ըլլան,
Տէրոջ յուսացողներն
Անոր առջին ցնծան.
Սաղմոս երգեն անոր անուանն,
Պատրաստ ընեն Տէրոջ ճամբան։

3 Տէր, երբ ընտրեալ ազգիդ
Դուն առաջնորդեցիր,
Եւ քու ժողովուրդիդ
Դուն առջևէն գացիր,
Սինա առջևըդ չարժեցաւ,
Բոլոր երկիրն սասանեցաւ։

4 Ո՛վ Տէր, բարձրերն ելար,
Ոսկան գերի ըրիր,
Եւ մեզ մարդոց համար
Մեծ պարգևներ առիր.
Ապատամբից ալ ընդհ.ք տրուի,
Որ Տէրն անոնց մէջ բընակի։

5 Օրհնեալ ըլլայ մեր Տէրն,
Որ միշտ մեզ կը յիշէ,
Ու թշնամւոյն ձեռքէն
Սիրով մեզ կը փրկէ,
Կարողութիւն և այժ կու տայ.
Անոր անունն օրհնեալ ըլլայ։

26 Եկեղեցին Գլուխ փառէը. Սաղ. ՀԹ. (8)։

1 Տէր, գըթութիւնդ պիտի գովեմ,
Ճշմարտութիւնդ պիտի պատմեմ.
Զի փրկութիւնդ մեզ խրկեցիր,
Հաւատարմութիւնդ հասատաւեցիր։

2 Մեր Տէրն է մեծ՝ զօրեղներէն,
Երկնից բոլոր հրեշտակներէն.
Զըկայ զօրեղ անոր նման,
Լոյս ճշմարիտ լինքն է միայն։

3 Քուկդ է երկինք, ամէն երկիր,
Բոլոր աշխարհս դուն հիմնեցիր.
Թաբօր, Հերմոն, ազգ ամենայն
Քու անունովդ պիտի ցնծան։

4 Քուկին բազուկդ է զօրաւոր,
Ա՛լ ձեռքդդ բարձրը՝ ահաւոր,
Արդարութիւնն հիմն է գահիդ,
Ճշմարտութիւնն՝ լոյս սուրբ դէմքիդ։

5 Երանեկ մարդոց որ կ'ընդունին,
Քու սուրբ ձայնիդ կը հնազանդին.
Քի անունովդ միշտ կը ցնծան,
Արդարութեամբդ կը բարձրանան։

6 Տէրն յաւիտեան օրհնեալ ըլլայ,
Քի նա է մեզ Տէր և Աբբայ.
Հայր և Աստուած, վէմ փրկութեան,
Եւ պարգեւող երջանկութեան։

27 Ա՛սոնց ահաւոր զբօսնելնը. Սաղ. ՂԹ. (7)։

1 Երկնաւոր Տէր թագաւոր,
Մեծափառ և մեծազօր.
Միշտ աթոռդ է հաստատուն,
Յաւիտեանըս Տէր ես դուն։

2 Գետերուն ձայնն խիստ մեծցաւ,
Ջայներնին շատ բարձրացաւ.
Բայց զօրեղ է այն՝ որ էն,
Ալէծուփ ջուրց ձայներէն։

3 Քու սուրբ խօսքդդ, ո՛վ Աստուած,
Ճշմարիտ է գերապանծ.
Տէր, քու տանդ, եկեղեցւոյն,
Կը վայլէ միշտ սրբութիւն։

28 Փառաբանութիւն Աբբային. Սաղ. ՂԸ. (8)։

1 Եկէք խնդանք Տէրոջն առջեւն,
Քի նա է մեզ կեանք և պաշտպան.
Աղաղակենք մեր մեծ փրկչին,
Քի նա է մեզ վէմ փրկութեան։

2 Ինչու որ Տէրն է մեծ Աստուած,
Աստուածներուն մեծ թագաւոր.
Անոր ձեռքին մէջ է աշխարհս,
Լեռներ, դաշտեր, դանձեր բոլոր։

3 Իրենն է ծովն, զոր ինք չինեց,
Եկէք ծրտինք Տէրոջ առջեւն.
Ջեռքով ցամաքն ան ըստեղծեց,
Ցանք գոհութիւն Ըստեղծողին։

4 Ինչու որ ան է մեր Աստուած,
Մենք ոչխարներ իր արօտին.
Անոր խօսքերն են լուսապանծ,
Մըտիկ ընենք անոր ձայնին։

29 Ասոնցմով ժառանգուան երկնակոչները. Սաղ. ճԻ. (8)։

1 Տէրն օրհնեցէք, դի է բարի,
Իր գթութիւնն է յաւիտեան.
Տէրոջ գործքերն են սքանչելի,
Մարդ զայն դուվել չի բաւական։

2 Երնեկ անոնց որ կը պահեն
Տէրոջ օրէնքն և պատուիրան.
Երնեկ անոնց որ միշտ կ'ընեն
Արդարութիւն, գործ գթութեան։

3 Տէր, դիս յիշէ, ինչպէս կ'ընես
Քու սիրելացդ. ինձ տես եկուր.
Ճշմարտութիւնն դուն կը սիրես,
Եւ միշտ քու կամքդ ինձ հասկցուր։

4 Ընտրեալներուդ միշտ հետն ըլլամ,
Ցեղեմ քու փառքդ ու վայելեմ.

Խաղաղ սրտով ուրախանամ,
Կեանք անվախճան ես ժառանգեմ։

5 Փրկէ ըզմեզ, ո՛վ Տէր Աստուած,
Մարդոց միջէն ըզմեզ ժողվէ.
Մենք միշտ կ'երգենք անունդ գթած,
Արդարութեամբըդ մեզ փրկէ։

30 Աստուած փառաբանելու պատճառները.
Սաղ. ՂԸ. (8, 6)։

1 Տէրոջն նոր երգ երգենք այսօր,
Քանզի հրաշքներ ըրաւ.
Իր աւրը բազուկն, ազ գօրաւոր
Մեզ փրկութիւն տըւաւ։

2 Ցիշեց իր մեծ ողորմութիւնն
Իսրայէլի համար.
Մեր Աստուծոյն աւրը փրկութիւնն
Տեսաւ բոլոր աշխարհ։

3 Տէրոջն առջին ցնծալո՛ւմ ըրէք,
Ամէն երկրի մարդիկ.
Ուրախութեամբ սաղմոս ըսէք,
Ձի փրկութիւն առիք։

4 Ծով Թող գոռայ իր լիութեամբ,
եւ բընակիչք երկրին,
գետեր, լեռներ ուրախութեամբ
ցնծան Տէրոջն առջին։

5 Ինչու որ ան չուտ գայ պիտի
փառքով և զօրութեամբ,
պիտի դատէ բոլոր երկրի
Աշխարը ուղղութեամբ։

31 Ասոնցմէ ձայնելը՝ ինչ՝ երկին ընդհ ընդհա-նեալ. Սազ. ձիը. (8)։

1 Տէրոջն տուէք փառք, գոհութիւն,
քանզի ան է Տէր բարերար.
Տէրոջն տուէք միշտ գովութիւն,
քանզի իր սէրն է մինչ հապառ։

2 Լաւ է Տէրոջն սրտանց յուսալ
քան թէ մարդկանց ապաւինիլ.
Լաւ է Տէրոջն անդուլ յուսալ
Ու իշխանաց չապաւինիլ։

3 Աշխարհներուն մէջ կը լսուին
Քոյին փրկութեան, ձոյն յաղթութեան,
Որ կը գոչեն թէ Աստ փրկչին
Միշտ կը գործէ գործ քաջութեան։

4 Ըն քարն որն որ անարգեցին
Տան շինողներն նախանձելով,
Եղաւ գլուխ տան անկիւնին,
Զարմանալի Տէրոջ գործքով։

32 Փառաբանութիւն Ասոնցոյ. Սազ. ձկզ. (7)։

1 Գոհացէք եհովայէն
Որ Աստուած է աստուածոց.
Կը խրկէ միշտ երկինքէն
Պարգեւներ ամէն մարդոց։

2 Գոհացէք հրաշք ընողէն,
Զի գթած է յաւիտեան.
Աբարիչ և Աստուածմէն,
Զի սիրող է միշտ մարդկան։

3 Մեզ խոնարհքըս յիշողէն,
Զի իր սէրն է անպակաս.
Ոսոխէ մեզ փրկողէն,
Զի իր գութն է հանապազ։

4 Ամենուս հայ տուողէն,
Զի ան միշտ է ողորմած.
Պարգևներ մեզ բաշխողէն,
Զի Աստուած է շատ գթած։

5 Եւ երկնից Տէր Աստուծմէն,
Զի ունի մեծ գթութիւն.
Աչխարհիս մեծ Տէրոջմէն,
Զի կու տայ մեզ փրկութիւն։

33 Աստուծոյ պաշտպանութեանը համար փառաբանութիւն. Սաղ. ճԼԸ. (8)։

1 Բոլոր սրտով ես քեզ կ'օրհնեմ,
Ո՛վ Տէր Աստուած, Տէր բոլորին.
Քեզ սաղմոսներ պիտի երգեմ
Թագաւորաց անգամ առջին։

2 Թէպէտ մեր Տէրն է բարձրացած,
Բայց խոնարհներն միշտ կը տեսնէ.
Եւ բարձրամիտ մարդն հեռուընց
Ան կը ճանչնայ ու կը պատժէ։

3 Թէ որ վշտաց մէջ ալ քալեմ,
Դուն գիս պիտի ապրեցուներս.
Թշնամիին կըրնոը դէմ
Դուն գիս ձեռքովդ պիտի փրկես։

4 Ինծի համար Տէրն կը դորձէ,
Զի գթութիւնն է յաւիտեան.
Տէ՛ր, մի ձրգեր մեզ երեսէ,
Զեռացըդ գործն է ազդ մարդկան։

34 Փառաբանութիւն սա Աստուած. Սաղ. ճԽԶ. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Պիտի երգեմ քեզի,
Աստուած իմ թագաւոր.
Անունդ ինչ սիրելի,
Գործ քերդ ինչ փառաւոր.
Քեզ գովերու կը փափաքիմ,
Մինչև մահուամբ փառաց հասնիմ։

2 Մարդոց իչխաններուն
Ինչո՞ւ համար յուսամ.
Մահկանացուներուն
Ինչո՞ւ ես հաւատամ.
Շուտով կ'ելլէ անոնց հոգին,
Խորհուրդներնին կը կորսընլին։

3 Աստուած է որ կայրին
Աչքերը կը բանայ,

Խեղճին ու պանդուխտին
Պաշտպանութիւն կու տայ.
Եւ որբըն ու անոյս այրին
Միայն անոր կ'ապաւինին։

4 Աստուած անոնք դիտէ
Որ գինքը կը սիրեն.
Անոնց կ'առաջնորդէ
Որ գինքը կը խնդրեն.
Անոնց՝ երկրիս վրայ կը հաւնի,
Եւ քեզ ալ փառաց մէջ կ'ընդունի։

5 Երկրիս վրայ, Տէ՛ր, ինծի
Տուր որ քեզ միշտ դովեմ,
Ու վերջն ալ աւելի
Ուրախութեամբ երգեմ,
Երբ որ ասկէ փոխադրըւիմ,
Երբ որ մահուամբ փառաց հասնիմ։

35 Աստուծոյ պաշտօնեան. Սաղ. ձխէ. (7)։

1 Երգեցէք երգ մեր Տէրոջ,
Զի քաղցր է սաղմոս ըսել.
Զինք օրհնելն է վայելուչ,
Եւ անունը միշտ գովել։

2 Իր խնամատարութիւնն՝ անհուն,
Զօրութիւնն ալ խիստ մեծ է.
Կը հարթէ թիւն աստղերուն,
Անունովն ալ կը կանչէ։

3 Տէրը խեղճը վեր կ'առնէ,
Կը զարնէ վար հըպարտները.
Հաւատացողը կը փրկէ,
Եւ կու տայ մեծ պարգեւները։

4 Մեր Տէրոջը յուսացողն
Միշտ անոր է սիրելի.
Իր պատուէրը կատարողն
Օրհնութիւն միշտ կ'ընդունի։

36 Ցոյցումն Աստուծոյ ի Քահանայապետս. Սաղ. ձխը. (8)։

1 Տէրն օրհնեցէք վեր երկինքէն,
Տէրն գովեցէք բարձունքներէն.
Ան օրհնեցէք, ով հրեշտակներ,
Տէր Աստուծոյ բոլոր զօրքեր։

2 Ան օրհնեցէք, արև պայծառ,
Շըքեղ լուսին գիշերապահ.

Ան օրհնեցէք, փայլուն աստղեր,
Որ Տէրոջմէ էք լսեցեալ ծառեր։

3 Տէրն օրհնեցէք, ո՛վ երկրածինք,
Ջրաբղնակք և ծովայինք,
Անասուններ և գազաններ,
Սողացողներ և թռչուններ։

4 Թագաւորներ ամէն երկրի,
Եւ իշխաններ ամէն ազգի,
Բոլոր երկրի դատաւորներ,
Երիտասարդ, աղջիկ և ծեր,

5 Թող մեր Տէրոջն անուանն օրհնեն,
Ու ան միայն փառաւորեն.
Քանզի իր փառքն է գերապանծ,
Երկնի, երկրի վերայ տիրած։

37 Ասոտած փառաբանելա պատճառովին. Սաղ. ճխթ. (8. 6)։

1 Տէրոջը նոր երգ երգեցէք
Սրբոց մէջ օրհնելով.
Իր ժողովուրդն, ուրախացէք
Իրմով միշտ ցնծալով։

2 Թող Իսրայէլն ուրախանայ
Վասն իր Արարիչին.
Աստուածասէրն թող միշտ խնդայ
Վասն իր Թագաւորին։

3 Ջի կը հաւնի օրհնեալ մեր Տէրն
Իրեն ժողովուրդին.
Փրկութիւնով ալ խոնարհներն
Պիտի փառաւորուին։

38 Ըստ թարգմ. Ասոտած փառաբանելա. Սաղ. ճծ. (8)։

1 Դուք օրհնեցէք մեր Տէրն Աստուած
Իր սրբութեանն փառացն համար.
Տէրն օրհնեցէք՝ փրկիչն մարդկանց,
Ջի են գործքերն մեծ, անհամար։

2 Տէրն օրհնեցէք բոլոր սրտով,
Ջի զօրութիւնն է հաստատուն.
Տէրն օրհնեցէք մեծ եռանդով,
Քանզի իր փառքն է մեծ, անհուն։

3 Շունչ ունեցող ամէն էակ
Թող Տէրն օրհնէ միշտ յաւիտեան.
Փրկչին անունն և յիշատակ
Թող միշտ գովեն ազգ մեր մարդկան։

39 Քրիստոնէական ընդհակառակին. (8, 6)։

1 Ամենատեղած Տէր և Աստուած,
Քեզի միշտ փառք կու տամ.
Քանզի քեզմէ եմ բաստեղծուած,
Քեզմով կեանք կ'ունենամ։

2 Ունիմ ես բիւր փաստ և պատճառ
Քեզի միշտ փառք տալու.
Զի ինձ տուիր չընորհք, հանճար
Իմ Տէրըս ճանչնալու։

3 Կը փափաքիմ ես միշտ սիրով
Փրկիչըս օրհնելու.
Քանզի Քրիստոս իր արիւնով
Մեռաւ զիս փրկելու։

4 Մեղքիս համար ինքզինք զոհեց,
Ինծի նոր կեանք տուաւ.

Գերութենէ զիս ազատեց,
Երկնից ժառանգ ըրաւ։

5 Ուստի ես ալ անհուն ըղձիւ
Կ'երգեմ Ալէլուիան.
Անհամ գառին փառք և պատիւ,
Գովեստ է միշտ արժան։

40 Ապաշխոյ վշոյ ֆափ. Սաղ. խբ. (8, 6 տող)։

1 Սըրընթաց եղջերուին նըման՝
Որ ջուրերուն վրտակներուն
Կը փափաքի՝ ծարաւութեան,
Ես ալ անձամբ յոյժ կաթոդին
Քեզ կը խնդրեմ, Տէր փրկութեան,
Լըսէ սրտիս հառաչանքին։

2 Ես քու տեսոյդ եմ խանդակաթ,
Ե՞րբ գամ պիտի ու երևնամ
Տէրոջս առջևը դըրթառատ.
Երբոր կ'ըսեն՝ Ո՞ւր է Աստուածդ,
Գիշեր ցորեկ ինձ անընդհատ
Դառն արտասուք է միայն հաց։

3 Ո՜հ, կը ցանկամ այն օրերուն,
Որ սուրբ Տաճարըդ կ'երթայի
Ուրախութեամբ յոյժ պատարուն.
Եւ օրհնութիւն սաղմոսելով՝
Պահապանիդ յաւէժ անքուն
Կը ցանկայի միշտ հոգիով։

4 Բայց դուն, անձն իմ, ի՞նչ կը տրտմիս
Շատ հոգերու մէջ ընկղմած.
Ի՞նչ չարունակ կը մաշես դիս.
Ցուսա՛ ի Տէր և առ Նորա.
Դեռ ժամանակ քու ձեռքդ ունիս.
Մի խըռովիր երբեւ անոյս։

5 Օրհնէ զԱստուած բոլոր սրտով,
Որ քեզ կարող է բըժշկել
Իր քաղցր աչքին հայեցուածքով.
Տէ՛ր, ի խորոց սրտիս կը զդամ
Սաստիկ փափաք մեծ եռանդով,
Որ տեսութեամբդ ուրախանամ։

41 Ասոնցմէ վերջ փոփոխ. Սաղ. ԿԳ. (8)։

1 Դուն ես իմին Աստուածս, ո՛վ Տէր,
Քեզ կը փնտռեմ յորեկ գիշեր.

Հոգւով՝ մարմնով քեզ կը ծարաւիմ,
Չի աս չոր տեղս Նուր չեմ դաներ։

2 Ո՛վ Տէր, միշտ քեզ պիտի դողեմ,
Զեռքերս քեզի կը վերցընեմ.
Քեզ կը յիշեմ մահճիս մէջն ալ,
Գիշերն վըրադ կը մըտածեմ։

3 Քանզի եղար ինձ օգնական,
Երբ յոյս դըրի քու սուրբ անուան.
Թևոցըդ տակ ուրախացայ,
Հոն իմ ոսկերքս հանգիստ դըտան։

4 Թող իմ հոգիս քեզ հետևի,
Քու օրէնքիդ հընազանդի.
Զօրեղ ձեռքովդ զիս միշտ պահէ,
Որ թշնամի ինձ չըդըպչի։

42 Ասոնցմէ պոճաքին համար փոփոխ. Սաղ. ՁԴ. (10)։

1

Բընակարաններն մեծիդ Աստուծոյ,
Որ ես Տէր զօրաց, ինձ շատ են հաճոյ.
Քու սուրբ սըրահիդ հոգիս կը ցանկայ,
Ու սիրտս քեզմով ըտէպ կը ցնծայ։

2

Ո՜հ, ինչ երջանիկ են տանդ բընակիչք,
Որ են անդադար անուանդդ գովիչք.
Երնե՜կ անոնց որ քեզմով կ՚ուժոլնան,
Որոնց սրտին մէջ օրհնքդդ կը մնան։

3

Մէկ օր սրահիդ մէջ թէ որ անցուներեմ,
Հազար օրերէն ես լաւ կը սեպեմ.
Քու տանդ սեմին վրայ կ՚ուզեմ միշտ կայնիլ,
Քան թէ չար մարդոց պալատը նստիլ։

4

Ջի Տէրն է ինծի արև ու վահան,
Ան փառք և շընորհք կու տայ յաւիտեան.
Հաւատք ունեցողն կ՚առնէ փրկութիւն,
Ու Տէրն վնտռողին կ՚ըլլայ բարութիւն։

43 Ապոռաձայ յոռոմոս ենթ. Սաղ. ձիգ. (7)։

1 Դէպ՚ի քեզ կը վերցունեմ
Իմ աչքերըս, ո՛վ Աստուած.
Ջի ամէն բան կը սպասեմ
Լոկ քեզմէ, ո՛վ Տէր բարեաց։

2 Ջի ինչպէս աչք ծառային
Իր տիրոջը կը նայի,
Եւ ինչպէս որ աղախին
Իր տիկնոջ ձեռքն կը հայի,

3 Ձիշդ այնպէս ալ աչքերնիս,
Ո՛վ Աստուած, քեզ կը նային.
Մինչ մեզի դուն ողորմիս,
Եւ ծառայքդդ փրկըլին։

4 Ողորմէ, Տէր, ողորմէ,
Ջի մեզ անարգանք ծածկեց.
Գոռոզները դուն յաղթէ,
Ջի մեզ նախատինք պատեց։

44 Ապոռաձ ամենաքնթ և ամենաուբեթ է. Սաղ. ձԼԹ. (8)։

1 Ո՛վ Տէր, դուն զիս միշտ կը քննես,
Իմաստութեամդդ իս կը ճանչնաս.
Նստել՝ ելլելս դուն միշտ գիտես,
Միտքըս հեռուանց կը հասկընաս։

2 Ես ո՞ր երթամ քու Հոգիէդ,
Որ տիեզերքն է տարածուած.
Ես ո՞ր փախչիմ քու երեսէդ,
Որմէ բան մ՚ալ չէ ծածկըւած։

3 Թէ որ երթէ երկինք ելլեմ,
Դուն հոն ներկայ կը գտնըւիս.
Թէ որ դժոխք մահիճս ընեմ,
Ահա հոն ալ կ՚ելլես առջիս։

4 Ես փառք կու տամ, ո՛վ Տէր, քեզի,
Որ զիս ըրիր ահեղ կերպով.
Գործ.քերդ են չատ զարմանալի,
Որոնք գիտցայ հաճուելիւնով։

5 Տէ՛ր, զիս փորձէ և սիրտս քննէ,
Իմ խորհուրդներս բոլոր ճանչցիր.
Թէ որ ճամբաս թիւր ու չար է,
Առաջնորդէ ճամբուդ ընտիր։

45 Աւ մօտ եղէ. (6, 4, 6, 4, 6, 6, 4)։

1 Աւ մօտ ըլլամ, ո՛վ Տէր,
Աւ մօտ քեզի.
Թէ և ճամբաս ըլլայ
Դառն, ցաւալի,
Միշտ աղօթեմ սիրտ,
Աւ մօտ ըլլամ քեզի,
Աւ մօտ քեզի։

2 Թէ և թափառական,
Գիշեր ատեն,
Մուխ տեղ քարի մը վրայ
Իմ դլուխս դընեմ,
Երազներուս մէջ, Տէր,
Աւ մօտ ըլլամ քեզի,
Աւ մօտ քեզի։

3 Սանդուղ մը հոն տեսնեմ
Գովեդ լիցած,
Ամբիծ հրեշտակները
Վրան ալ կայնած,
Որ աչք ընեն ինծի
Աւ մօտ ըլլալ քեզի,
Աւ մօտ քեզի։

4 Գունէս եղած՝ ես քեզ
Պիտի գովեմ,
Ու խիստ վիշտէս թեթեւ
Պիտի չլինեմ,
Որ տառապանքներուս
Աւ մօտ ըլլամ քեզի,
Աւ մօտ քեզի։

5 Երբոր ուրախ թեւով
Ես վեր թռչիմ,
Աստղէն ու արեւէն
Երբոր անցնիմ,
Հոգիս երդէ սիրտ,
Աւ մօտ ըլլամ քեզի,
Աւ մօտ քեզի։

46 Յիսուս անունը. (8, 7 յատուկ)։

"ՈՒ ԱՆՈՐ ԱՆՈՒՆ ՄԸ ՏՈՒԱՒ ՈՐ ԱՄԷՆ ԱՆՈՒՆԷՆ ՎԵՐ Է"։

1 Ա՛յնպէս անուշ անուն չըկայ,
Չըկայ այնպէս սիրուն մը,
Ինչպէս ծընանելէն առաջ
Փրկչին տրուած անունը։
Փափաք ունինք մեր Տէրն ունենալ,
Տեսնել մեր Հօրը տունը.
Ա՛յնպէս անուշ անուն չըկայ,
Ինչպէս Յիսուս անունը։

2 Հրեշտակն լ՚ըսաւ. "Յիսուս", ըսաւ,
"Դընես անոր անունը,
Քանզի մահէն պիտի փրկէ
Բոլորը իր ժողովուրդը"։
Փափաք ունինք, ևայլն։

3 Թաչէն վըրայ ալ դըրեցին
Այս պատուական անունը,

Որ մարդ տեսնէ ինչո՛ւ համար
Միշտ գինքը սիրելու է։
Փափաք ունինք, ևայլն։

4 Ու հիմա Հօրը քովն նստած,
Ինքն է մեր Բարեխօսը.
Ուստի սիրենք ու միշտ գովենք
Մեր Տէրն Յիսուս Քրիստոսը։
Փափաք ունինք, ևայլն։

47 Քրէպոսի պատմականութիւնը. (8, 6)։

1 Գաղջր է անունը Քրիստոսի
Հաւատացեալ սրտին.
Անով իր վախն կը խափանուի,
Իր վէրքն կը սրբըւին։

2 Կը բըժշկէ խոցուած հոգին,
Տրտմեալն ուրախ կ՚ընէ.
Կենաց հաց է անօթիին,
Յոգնածն հանգիստ կ՚ընէ։

3 Անով աղօթքըս կ՚ընդունուին,
Թէ և մեղքով լեցուած.
Թէ և դևերն հակառակին,
Տէրն գիս է ընդունած։

4 Դուն, Տէր, դիտես սէրս լինչ պաղ է,
Գործքով ալ չատ թոյլ եմ.
Բայց երբ իմ աչքըս քեզ տեսնէ,
Քեզ լաւ կը ծառայեմ։

5 Հոս, Տէր, լեզուս պիտի պատմէ
Քու սէրդ ամէն մարդուն.
Թող քաղցր անունդ միխիթարէ
Զիս, Տէ՛ր, մահուան ժամուն։

48 Բէթոսէ պոռոտականութիւնը. (8, 8, 6. 6 տող)։

1 Ո՞հ, թէ կարող ես ըլլայի
Փրկչին փառացն անչափելի
Մէկ մասն միայն պատմել,
Երկինք պիտի չուտ թռչէի,
Հետ հրեշտակաց ըսկըսէի
Անոր քընար զարնել։

2 Ան սուրբ արիւնն որ լինք թափեց,
Ու մեզապարտ հոգիս փրկեց,
Պիտի ես երգէի.
Հոգիս անոր խիստ գերապանծ
Աշխարհութիւնն վըրան հադած՝
Հոն միշտ պիտի վայլէ։

3 Մեր մեծ Միջնորդն՝ աթոռն նստած,
Վըսեմ պաշտօննէութիվն հադուած,
Պիտի ես երգէի.
Իր փառքն անհուն՝ աստուածային
Ամէն դարուն, երկրին, ադգին
Պիտի միշտ պատմէի։

4 Բայց չուտ ան օրն պիտի ծագի,
Ու Տէրը գիս պիտի տանի,
Ուր գինք պիտի տեսնեմ.
Հոն իր առջևն պիտի կայնիմ,
Հոն յաւիտեանըս օրհնըւիմ,
Եւ միշտ իր սէրն երգեմ։

49 Բէթոսէ ֆալոսոպը. (10)։

1

Երգեն հրեշտակները փառք Աստուծոյ,
Նոյնպէս ամէն սիրտ փառք տայ դոհու-
թեամբ.
Մեզ արդարութեան ծագեց չոզ լուսոյ,
Եւ խաղաղութիւն փրկչին ծընընդեամբ։

2

Երգեն սուրբ հրեշտակք, Մարդոց հաճու-
թիւն.
Նոյնպէս ամէն մարդ դոչէ մեծաձայն.
Մէկդի թող երթան ոխն՝ աստելութիւն,
Սէրն՝ խաղաղութիւն հաստատ միշտ մընան։

3

Փառք մեծ Աստուծոյ և իր Որդիին,
Ծընաւ մեզ մանուկ՝ որ մեր փրկիչն է.
Ներուամ՝ հաշտութիւն բերէ երկնային,
Սիրով ժողովուրդն կը կառավարէ։

4

Փրկչին դասառանն, որուն կը սպասուէր,
Ամէն սրտերն ալ Թող տեղ պատրաստեն.
Երգեն գոհութեամբ տղայքն ալ երգեր,
Փրկիչ Աստուծոյն սէրն Թող քարոզեն։

50 Բէթղոսէ ֆալաթա և եղեռնաւորինը. (8, 6)։

1 Ահա մեզի մանուկ ծընաւ,
Ծընաւ զաւակ Դաւիթի.
Մեզի որդի մը տրուեցաւ,
Ուրախութիւն երկրի։

2 Իր Հօրը աթոռին վրայ
Փառքով պիտի նստի.
Պիտի ելլէ ու բարձրանայ,
Ըլլայ չատ անուանի։

3 Պիտի կոչուի Խորհրդակից,
Հայր յաւիտենական,
Հըզօր Աստուած և Տէր երկնից,
Խաղաղութեան Իշխան։

4 Իր տէրութիւնն է հաստատուն,
Անհուն և անվախճան.
Իշխանութեանը մեծնալուն
Պիտի չըլլայ սահման։

5 Արքայութիւնըն Քրիստոսի,
Ո՛վ Տէր, շուտով Թող գայ.
Եւ ցնծութեամբ Թող կանչըվի
Ամէն տեղ Ովսաննա։

51 Բէթղոսէ ֆէրը. (8)։

1 Զարթիր, հոգիս, ուրախ երգով,
Քու մեծ փրկիչդ օրհնէ փառքով.
Զի յոյս միայն է անյոյսին,
Իր սէրը, ո՜հ, Լ՚նչ կաթոգին։

2 Իս կործանած լինկած տեսաւ,
Բայց սիրելին չըդադրեցաւ.
Իս կորսըւածս լինք ազատեց,
Իր սէրը, ո՜հ, ո՛րչափ է մեծ։

3 Զօրք Թշնամեաց՝ երկիր՝ դըժոխք
Թէպէտ ճամբուս են խափանողք,

Բայց անվըտանգ վիս կ'անցուննէ,
Իր սէրը, ո՜հ, միշտ կը յաղթէ։

4 Երբ նեղութիւնք ամպի մը պէս
Կը որոտան յոյժ սաստկապէս,
Ան կը կենայ միշտ մօտ ինծի,
Իր սէրը, ո՜հ, ինչ ցանկալի։

5 Շատ հեղ կը գտամ իմ չար սրտէս,
Որ հեռանալ կ'ուզէ փրկչէս.
Թէպէտ շատ հեղ ալ վնաք մոռցայ,
Իր սէրը, ո՜հ, միշտ կը մընայ։

6 Եւ երբոր մութ ձորէն անցնիմ,
Բոլոր ուժէս որ լքանիմ,
Վերջին չունչս հաճէ, ցեր իմ,
Որ քու սիրոյդ երգով մեռնիմ։

7 Ելլել 'ի վեր ունիմ ես տենչ
Ան լուսափայլ աշխարհն անվերջ.
Բերկրիլ, երգել 'ի լոյս անչէջ
Քու սէրըդ, ո՜հ, երկինքին մէջ։

52 Գէթսեմանէ. (8, 8, 6, 8, 8)։

1 Ա՜հա կեդրոն ձորէն կ'անցնի
Տրտմած փրկիչը սիրելի
Դէպ 'ի Գեթսեմանի.
Իր դէմքն է ինչ Աստուածային,
Բայց վրան ցաւ՝ միշտ կը տեսնըւին։

2 Մարդուս մեղքերն կը վերցունէ,
Կրկին կրկին աղօթք կ'ընէ
Ի մէջ Գեթսեմանի'.
«Ով Հայր, թէ որ է կարելի,
Թող աս գաւաթն ինծմէ անցնի"։

3 Իր հեղութիւնն ինչ սիրելի,
Իր Հօրն կամքին կը խոնարհի
Ի մէջ Գեթսեմանի'.
«Ով Հայր, իմ կամքըս չէ, հապա
Միայն քու կամքըդ թող ըլլայ"։

4 Հայրն ալ լսեց, ու իր Որդին
Սուրբ հրեշտակներն զօրացուցին
Ի մէջ Գեթսեմանի'.
Ցաւոց գաւաթն առաւ, յարեաւ,
Կրկին ուրախութեան հասաւ։

5 Թէ որ վիշտեր մեր վրայ հանկին,
Ու տառապանք վերէն տրուին,
Դէպ ’ի Գեթսեմանի
Նայինք, մեր Տէրը հոն տեսնենք,
Անոր նման աղօթք ընենք։

53 Դրնապահ օրինակը Նէղաբնեան Ժէ։ (7։ 6 տող)։

1 Գեթսեմանի պարտէզն մըտէք,
Դուք՝ դևէն փորձըւածներ։
Ձեր Տէրոջը վէճն տեսէք,
Ան խիստ ահաւոր դիշեր։
Իր ցաւէն եւս մի քաշուիք,
Որ աղօթք ընել սորվիք։

2 Եւ գացէք մինչ այն առեան,
Ուր փառաց Տէրն կ’անարգուի։
Իր վշտին ի՞նչ կայ նըման,
Ի՞նչ ցաւով սիրտն կը լեցուի։
Դուն ալ մի քաշուիր ցաւէն,
Խաչդ քաշել սորվէ իմէն։

3 Գողգոթան ’ի վեր ելէք,
Հոն անոր ոտքերն գրկած՝

Ա՛ս հըրաշքն անհուն տեսէք,
Աստուածդ որդին զոհուած։
«Կատարեալ է» կը գոչէ։
Սորվեցէք մեռնիլ՝ անկէ։

4 Գերեզմանը մտեցէք,
Ուրմարմինը թաղուեցաւ։
Հոն դատարկ է, դուք տեսէք,
Ո՞վ զՏէրն անկէ առաւ։
Տէրն յարեաւ ու համբարձաւ,
Մեզ ալ նոյն խոստումնըը տուաւ։

54 Փչեղէն պսակ։ (7, 6։ 8 տող)։

1 Ով սուրբ դըըւթ, ինչո՞ւ ես
Ցաւի մէջ ընկղմած։
Ինչո՞ւ վիրաւորուած ես,
Եւ փուշերով պսակուած։
Ով սուրբ դըըւթ, փառքովըդ
Երկինք կը լեցունես։
Բայց հոս արիւնալիցըդ,
Դուն պատուական ինձ ես։

2 Ո՜հ, ի՞նչ ցաւով լեցուած ես,
Ի՞նչ անարդութիւնով։

Տրտմութիւնով պատած ես,
Բայց վերջը ցնծութիւն։
Ամէն քու ցաւն ու դարդը
Զարերը կը փրկէ։
Մերն էր բոլոր յանցանքը,
Պատիժն ան կը քաշէ։

3 Ինչ խօսք, ո՛վ իմ փրկիչըս,
Գանեմ քեզ օրհնելու,
Որ հաճեցար իմ անձըս
Մահուամբըդ փրկելու։
Տէր, տուր որ չընորհքովըդ
Հաւատարիմ մընամ,
Եւ յաւիտեան քու սէրըդ
Բընաւ ես չմոռնամ։

4 Զըւլայ որ քեզ թողում, Տէր,
Եւ ոչ քեզմէ թողում.
Հաւատքս քեզ կ'ընդունէ, Տէր,
Եւ միշտ քուկդ է սիրտ իմ։
Երբ ըսպառի իմ կեանքըս,
Ու մահ ինծի հասնի,
Տուր որ հասնին ցաւերըս,
Հոգիս ալ քովդ հանգչի։

55 Բնիպատիկ տաղական մահը. (8)։

1 Յիսուս Քրիստոս սեռայ քուկին
Մահուան ցաւերդ, սոսկայ հոգիս.
Այո, մեռար դուն կամովին
Վասն ապստամբ մեղաւորիս։

2 Դուն տանջեցար, և բընութիւն
Ողբերգական հեծեց ձայնով.
Արևն ծածկեց իր լոյն փայլուն,
Սուրբերն լացին քու մահդ ողբով։

3 Քու մահդ, Տէր, զոհ սրբազան,
Միշտ աչքերնուս ըլլայ ներկայ.
Քանզի արիւնդ պատուական
Մերին մեղքերն կը լըւանայ։

4 Յիսուս Քրիստոս, Թող անդադար
Սրտիս ազդէ սէրդ դերապանծ.
Դուն մեր մեղայ համար մեռար,
Միայն դուն ես փրկիչ Աստուած։

56 Ցա՛ծ ես ՚ի խաչեա՛ն Քրիստո՛ս։ (7։8 տող)։

1 Ո՛վ խաչեալ փրկիչ Քրիստոս,
Որ սիրող ես իմ հոգւոյս,
Քեզ միայն կը պաղատիմ,
Ողորմէ ինձ եղկելւոյս։
Թող ան ջուրըն և արիւնն
Որ կողէդ, Տէր, կը վազէ,
Հոգիս ամէն մեղքերն
Մաքրելով իս բժշկէ։

2 Աչքուն-քներս թէ և վազեն
Իմ աչքէս առատապէս,
Նախանձով թէ և իմ սիրտս
Միշտ վառի խիստ սաստկապէս,
Ո՛ն, կարող չեն զիս սրբել
Իմ մեղքէս և զիս մաքրել։
Այլ, փրկիչ իմ, դուն միայն՝
Դուն կրնաս մեղքերս քաւել։

3 Երբ հասնի իմ չունչըս, Տէր,
Երբ մահուամբ աչքերս գոցեմ,
Անծանօթ երկիրն հասնիմ,
Ամուխդ վրայ քեզ տեսնեմ,

Ո՛վ խաչեալ փրկիչ Քրիստոս,
Երբ ես քու առջիդ կայնիմ,
Տուր ինծի, Տէր, կ՚աղաչեմ,
Որ գրկիդ մէջ ես հանգչիմ։

57 Քրիստոսէ խաչեալ-ին։ (8)։

1 Երբ ան խաչին ես կը նայիմ,
Ուր որ մեռաւ փառաց Տէրն իմ,
Իմին մեծ չահս ինծա՛ կը սեպեմ,
Հըպարտութիւնս ալ կ՚անարգեմ։

2 Զը պարծենամ ուրիշ բանով,
Այլ թէ միայն փրկչիս մահով.
Բոլոր ոչինչ փափաքս իմին
Ես կը զոհեմ իր արիւնին։

3 Տես իր գլխէն՝ ձեռքէն՝ ոտքէն
Սէր՝ որ մութիւն մէկ կը վազեն.
Եւ՛ր միացան ասոնք ասանկ,
Ի՞նչպէս երկին փուշերն պըսակ։

4 Փառքն արքայից լինծի տուէր,
Ան չատ պզտիկ պարգև մըն էր.
Ասանկ Տէրոջ անհուն սիրոյն
Արժան է տալ իմ կեանքս ողջոյն։

58 Քրէնպոսէ մահուան պատրաստութիւնը • (8, 6)։

1 Մէկը տեսայ փայտէն կախուած,
Նեղեալ արիւնլուայ.
Ինձ նայեցաւ աչքով տրտմած,
Խաչին երբ մօտեցայ։

2 Ընչուչտ բընաւ ես չեմ մոռնար,
Ի՞նչ նայուածքով կ'ըսէր,
Իմ մահըս է քեզի համար,
Թէպէտ ինք չէր խօսեր։

3 Ո՜հ, ըզգացի տրտմութիւնով
Իմ մեղքս, ու շատ լացի.
Տեսայ որ ես մեղանչելով
Իմ Տէրըս մեռցուցի։

4 Աւա՜ղ, վա՜յ ինձ, ալ յոյս չունիմ՞
Լալով ես կանչեցի.
Ո՞ր կողմ երթամ, որո՞ւ փախչիմ,
Ջի Տէրն ըսպանեցի։

5 Երկրորդ անգամ դըթած աչքով
Խաչին ինձ նայեցաւ.
Եւ իր չընորհքը յայտնելով՝
Սիրով լինձի ըսաւ,

6 «Ձրի չնորհքով ես կը քաւեմ
Մեղքերըդ, սիրելիս.
Ցօժար կամքով մահ յանձն կ'առնեմ,
Որ յաւիտեան ապրիս»։

59 «Ամէն բան կատարեալ է» • (8, 7, 4)։

1 Լըսեցէք սիրոյ բարբառը.
Աղաղակ գոդգոթային
կը պատռէ պինտ ապառաժը,
Երկրաշարժ, խաւար կ'ընէ.
«Կատարեալ է»,
Հոգեվար փրկիչն գոչէ։

2 «Կատարեալ է»,—ի՞նչ հաճոյք տայ,
Ո՜հ, այս խօսք յոյժ սրխարալի.
Օրհնութիւն անհուն յերկինից գայ
Շընորհօք Տէր ցիտուսի.
«Կատարեալ է»
Հոգեվարն, ո՛վ սուրբք, խօսի։

3 Սերովբէք, ձեր քընարները
Միացէք նորէն զարնել.
Քաղցր երգով երկինքն, երկիրը
Թող օրհնեն զՅմմանուէլ.
Ալէլուիա,
Փառք Գառին, ուղեց մեռնել։

60 Խաչն պակ նոխլը. (8, 7)։

1 Որչափ քաղցըր է այն ժամը,
Որ խաչին առջև կենամ.
Կատարեալ խաղաղութիւն մը
Քրիստոսի մահէն կ'առնեմ։

2 Հոն սիրով՝ ցաւով լեցուած եմ,
Իմ արցունքըս կը վազեն.
Հաւատքիս մէջ հաստատուած եմ,
Կեանք կ'առնեմ իր մահուանէն։

3 Ո՞հ, աս տեղըն ի՜նչ օրհնեալ է,
Երբ խաչիդ տակ կը նստիմ.
Գութըն Աստուածային փայլած է
Շնորհալի աչքերդ, Տէր իմ։

4 Հոս նստած թող նայիմ միմիայն
Իր զարմանալի սիրոյն.
Եւ իր պատուական արեամբը
Գառնայի ես Աստուծոյն։

61 Յարութիւն և Համբարձում. (7)։

1 Հրեշտակներ, քարն վեր առէք,
Այդ որսեղ քաշէ, մահ, ձեռք.
Տես, անմահ ծաղկահատակ
Մեռելոց յարեաւ արագ։

2 Յաղթողն, սուրբ, նայեցէք,
Համբառնայ յերկինս, տեսէք.
Թումբը երկնից, 'ի միջ ճամբուն
Մարմնացեալ Տեառն տուք ողջոյն։

3 Կը բանայ երկինք դուռն լայն,
Որ փառքով անցնի հակայն.
Գահը բազմէ, Աւրքայդ փառաց,
Քուկդ է տէրութիւնն անանց։

4 Գովեցէք, դասք երկնային,
Ձայն. զարկէք ձեր քնար ոսկին.
Երգեցէք յոյժ վեմ երգեր
Բիւրք բիւրուց լեզուօք առ Տէր։

5 Փառք պատիւ Էմմանուէլին,
Տէր, փրկանք, Միջնորդ մերին.
Հռչակուին երկրիս ծայրեր
Սուրբ անուանն օրհնութիւնները։

62 Յիսուս աղբիւր կենաց. (7)։

1 Տէր Յիսուս, Էմմանուէլ,
Մեզ աղբիւր կենաց բացիր.
Հոգինուս համար մեռնիլ
Եւ խաչուիլ դուն յանձն առիր։

2 Սուրբ կողիդ արիւնը, Տէր,
Աղբիւրի պէս որ վազեց,
Զար աւազակին մեղքերն
Կատարեալապէս սրբեց։

3 Ո՛վ Գառն Աստուծոյ, մաքրէ
Հոգինիս ան աղբիւրովն.
Կ'ազատիենք, Յիսուս, քեզ
Մեղքերնիս ան արիւնովն։

63 Աղէկ. (8, 6)։

1 Տէր Յիսուսի երակներէն
Աղբիւր մը կը յորդի
Աշխարհ լեցուած. մեր մեղքերէն
Կը լուայ ու կը մաքրէ։

2 Խաչին վրայ խեղճ աւազակն
Երբ ան աղբիւրն տեսաւ,
Զարչարանացը ժամանակն
Իսկոյն շատ ուրախացաւ։

3 Ասոր նման թէպէտ ըլլամ
Շատ չարագործ, ես ալ
Նոյն աղբիւրին չըռնչն կրնամ
Լուացուիլ՝ մաքուր ըլլալ։

4 Ան փրկարար աղբիւրն տեսայ,
Եւ տեսնելէս 'ի վեր
Իմ դուխովթեանըս առարկայ
Եղաւ քու սէրդ, ով Տէր։

5 Ու երբ հոս գովելէին դադրի
Մահուամբ սրկալը լեզուս,
Երկնից մէջ սէրդ ալ աւելի
Երգեմ, ով Տէր Յիսուս։

64 Քրիստոս մեր ի դէպ պատարագը • (8)։

1 Որչափ արիւն որ թափուեցաւ
Հըրէական հին զոհերէն,
Մեղքերն մաքրել կարող չեղաւ,
Կամ ազատել ըզմարդ խղճէն։

2 Միայն Քրիստոս՝ գառն Աստուծոյ,
Որ յանձն առաւ ըզմահ անպարտ,
Մեզ կը սրբէ մեղայ յաղագս
Պատարագաւն անհամեմատ։

3 Տէր, թող նայիմ ես հաւատքով
Այն քաւչական պատարագին,
Երբ մեղքերէս հեռանալով
Կը զգեանամ յոյժ լալագին։

4 Ով իմ Հոգիս, զարձիր ու տես
Աստուածորդին խաչին կախուած
Քեզի համար չարի մը պէս՝
Քու մեղքերով ըզմանկըւած։

5 Եկէք, վառք տանք ուրախ ձայնով
Այն Գառնուկին որ մեզ սիրեց՝
Իր վրկարար սէրն երգելով,
Որ անէծքէն մեզ ազատեց։

65 Մէր հոգեւոր հնազանդութիւնը Աստուծոյ մեծ բժիշկը Քրիստոս է • (8, 6)։

1 Ով Տէր, փրկիչ ողորմութեան,
Գըթիր ողորմելոյս.
Քու սուրբ վիրօքդ Աստուածական
Բուժեա ըզհոգ հոգւոյս։

2 Երբ յարձակին հոգւոյս վըրայ
Պիղծ մարմնական կիրքեր,
Ինձ Սուրբ Հոգիդ պաշտպան ըլլայ.
Անոյշ պիս մի ձըգեր։

3 Երբոր ընդդէմ սուրբ հաւատոյս
Ջիս խորհուրդներ տանջեն,
Դուն Սուրբ Հոգւովըդ տուր ինձ լոյս,
Որ պիս չըխափանեն։

4 Երբոր փորձանք՝ աղքատութիւն
Ինձի կը պատահին,
Դուն միտքս բեր զաղքատ քու տուն,
Մըտար Բեթղեհեմին։

5 Երբոր ինծմէ յոյս փրկութեան
Կտրի մեղքիս համար,
Ինծի յուշդ խաչդ, զոհդ արեան,
Քաւիչ ազատարար։

66 Ձևաւս պաբպս ՀՆաբած է։ (7, 5, 7, 6)։

1 Ի՞նչ ընես որ փրկըւիս.
Մեղաւոր, յիշէ,
Իր մահովը Տէր Ցիսուս
Ըրաւ ան չատոնցմէ։
Պարտքըս Տէր Ցիսուս
Բոլորն է վճարած.
Եւ ընելիք մեծ կամ պզտիկ
Ինձ բան մը չըմընաց։

2 Երբ իր բարձըր աթոռէն
Իջնելով մեռաւ,
Իր հոգին տըւած ատեն
«Կատարուեցաւ» ըսաւ։
Պարտքըս Տէր Ցիսուս, ևայլն։

3 Ով հոգի բեռնաւորուած,
Ալ դուն ի՞նչ յոգնիս,
Տէրդ բոլորն է կատարած,
Գործիդ ինչո՞ւ նայիս։
Պարտքըս Տէր Ցիսուս, ևայլն։

4 Մինչ հաւատալով փրկիչդ
Դուն ըլլաս վստահ,
Գործդ բոլորն է մահաւէթ,
Ինոր վախճանն է մահ։
Պարտքըս Տէր Ցիսուս, ևայլն։

5 Լոկ Տէրոջդ նայելով
Գործդ ձըդէ բոլոր.
Կատարեալ կ'ըլլաս անով,
Ինով ալ փառաւոր։
Պարտքըս Տէր Ցիսուս, ևայլն։

67 Ձևաւս Ջեջ Բժիշկ։ (7, 6)։

1 Ի՞նչ գէշ էր իմ վիճակըս,
Մինչ Տէրը գիս տեսաւ.
Եւ հոգիիս գարմանը
Լոկ ինքն ինծի տըւաւ։

Մահուան չատ մօտ դըտաւ զիս,
Գերեզմանէն հանեց,
Որ խեղճ մարդոց պատմեմ ես
Ինծոր զիս բըժըշկեց։

2 Ուրիշ ամէն ախտերը
Թեթեւ են մեղքին քով.
Կ'աւրէ բոլոր մարմինը,
Բայց բուն հոգին՝ ուժով։
Ախտեր բազում ու խիստ կան,
Բայց մեղքն է ծանրագոյն.
Եւ յոյս միայն փրկչին վրան
Կ'ըլլայ դեղ աս ցաւոյն։

3 Շատ բըժիշկներ տեսած եմ,
Ինծի չատ դեղ տըւին,
Բայց աւելի վատած եմ,
Բընաւ օգուտ չըբերին։
Ոմանք՝ "Զուտիա մէկ ախտ մը",
Ըսին, "Շուտ կ'ազատիս".
Իսկ այլք, "Զըկայ մէկ յոյս մը
Անշուշտ պիտի մեռնիս"։

4 Սակայն ան մեծ բըժիշկըս
Անհամեմատ սիրով

Շուտ ընդունեց ինդիրքըս՝
Ինծի ողորմելով։
Նաև բացաւ աչքերըս,
Վէրքերս ինծի ցուցուց,
Յայտնեց բոլոր մեղքերըս,
Շնորհքով զիս ըւընացուց։

5 Խաչուած փրկիչն Քհսուսը
Երբ հաւատքով տեսանք,
Մեղքի ու մահուան լուծը
Շուտով իյնալ կը զգանք։
Մեզ կը կանչէ բըժիշկը,
Դժուար պայման չըկայ,
Ըսրիապէս ձեր վիշտը
Անուշ պիտի վերնայ։

68 Յիսուս Քրիստոս Ազատարար. (7)։

1 Անապատ գառն Աստուծոյ,
Վերցուռնող մեղքն աշխարհիս.
Քեզ միայն կը պաշտամ,
Դուն փրկե զիս խղճալիս։

2 Գարշելի եմ մեղքերովս,
Քու կամքիդ դէմ միշտ կեցայ.

Բայց սրտանց, Տէր, կը զղջամ
Մեծապէս անոնց վրդովմէ։

3 Հաւատքով խիստ հաստատուն
Բարեխօս քեզ կը ճանչնամ
Կորսըւած մեզաւորիս
Դէպ՚ի Հայրըդ՝ յարաժամ։

4 Տէր, դուն ես ինձ օգնական
Ոչ ուրիշը բընաւին.
Դուն միայն յոյս և քաւիչ
Մոլորեալ մեզաւորին։

5 Ով փրկիչ իմ մարդասէր,
Զօրութիւնն տուր սրկարիս,
Որ յաղթեմ մարմնոյ, դիւին,
Խաբեբայ՝ սուտ աշխարհիս։

6 Եւ աս ցաւալի կեանքէն
Հրաժարիմ ես խնդագին.
Ընդունէ գիս եղկելիս
Շընորհքովըդ երկնային։

69 Փրկչէ՛ սէրը. (8, 8, 8, 5)։

1 Միշտ երգենք փրկչին մեծ սէրը,
Որ ներած է մեր մեղքերը,
Եւ ցրուած է մեր վախերը.
Փա՛ռք անոր անուանն։

2 Մեզ արեամբ ծախու առած է,
Մոլորողը լինք վնասուած է,
Ծուռ ճամբաներէն բերած է.
Փա՛ռք անոր միայն։

3 Անապատ երկրէս տանողը,
Մանանան մեզ կերցընողը
Եւ յաջողութիւն տըւողը
Ինքն է. փա՛ռք փրկչին։

4 Վերն պիտի տեսնենք մեր Տէրը,
Բաւիտեանս անոր մեծ սէրը
Ցնծալով՝ մեր քաղցր երգերը
Պիտի մատուցանեմ։

5 Միշտ երգենք փրկչին մեծ սէրը,
Որ ներած է մեր մեղքերը,
Եւ ցրուած է մեր վախերը.
Փա՛ռք անոր անուանն։

70 Շնորհով էլլոյնէ · (6, 6, 8, 6)։

1 Ելնո՛րհ.ք, ձայն սիրելի,
Ի՞նչ քաղցր ես դուն լինծի·
Երկինքն այն ձայնը թող կրկնէ,
Երկիրն ալ թող լսէ։

2 Շնորհ.քն յայտնեց ճամբան՝
Փրկել չար ազգ մարդկան·
Եւ աս ճամբուս չարիքն ամէն
Շնորհ.ք կը ցուցընեն։

3 Շնորհ.քն է լոյս ոտքիս՝
Տանիլ զիս դէպ յերկինս·
Քանի ալ որ յառաջ կ'երթամ,
Շնորհ.քով կը զօրանամ։

4 Շնորհ.քն պիտի փրկէ
Ամէն տանջանքներէ·
Ուրեմն միշտ շնորհ.ք խնդրենք,
Ու Տէրը միշտ գովենք։

71 Նո՛ւ էնուրէն ըզ· (8, 6)։

1 Թաղաղ էր ծովն Գալիլեայի,
Երբ նաւ մ'անոր վըրան
Ճամբայ ելաւ· չատ հաճելի
Կու գար այն տեսարան·
Սակայն յանկարծ մեծ փոթորիկ
Ծովուն վըրան կ'ելլէր·
Խաւարն կոխեց, ու հովն սաստիկ
Ալիք կը վերցընէր։

2 Միայն մէկ անձ չըտարտափած
Նոյն նաւակին մէջ կար·
Ան ալ դըլուխը վար դըրած՝
Հանգարտ կը քընանար·
«Ո՛հ, վարդապետ, քու հոգըդ չէ՞»,
Կ'ըսեն, «մենք կ'ընկղմինք·
Շուտով ելիր ու մեզ փրկէ·
Ահա կը կորսըւինք»։

3 Ան աղաղակն երբոր լսեց,
Անմիջապէս ելաւ,
Հովերն ու ծովն յանդիմանեց,
Խաղաղութիւն եղաւ։

Կ'ապչին ան ձայնը լըսողներն,
Եւ իրարու կ'ըսեն,
«Այս ո՞վ է որ ծովն ու հովերն
Անոր մըտիկ կ'ընեն»։

4 Երբ քու նաւակդ, ով հոգիս,
Ընկըղմելու մօտ է,
Յանժամ վախով չըզարհուրիս.
Փրկչիդ աղաղակէ։
Ան որ երկինքը կը նայի
Կարող է քեզ փրկել,
Սաստել ամէն փոթորիկի,
Եւ «Լուռ կեցիր» ըսել։

5 Յիսուս, սաստէ զօրեղ խօսքովդ
Մեր թշնամիներուն.
Ալ մեզ չըսեն թէ «Աստուծմով
Զրկայ ձեզ փրկութիւն»։
Հոգիներնուս՝ «Քայլ լեր» ըսէ.
Քու փրկութիւնդ ճանչցանք,
Եւ ազատուած ամէն չարէ՝
Քեզմով ուրախանանք։

72 Կոչ Բարոքիդոս. (8, 7)։

1 «Ողորմէ ինձ, ողորմէ ինձ,
Ով Որդի Դաւթի Քրիստոս»։
Անպակաս կ'աղաչէր ճամբուն վրայ
Կոյր՝ աղքատ Բարտիմէոս։

2 «Լուռ կեցիր» ըսին չատերը,
Սակայն ան ազազակեց
Անհամբեր, մինչև որ Տէրը
Ձինք գութով իրեն կանչեց։

3 Ձէր արծաթի անոր խնդրածը,
Թէպէտ էր սովոր մուրալ.
Դաւիթի Որդւոյն տըւածը
Ձէր կարող ուրիշ մը տալ։

4 «Տէր, վերցուր աս կուրութիւնը,
Թող աչքերս բացուին» ըսաւ.
Շուտ տեսաւ, խոկցն ալ ինքը
Յիսուսի հետևն կենաւ։

5 Ո՛րչափ սիրտն հիմա լեցուն է.
Ամենուն ալ կը խօսի.
«Աս ողորմութիւնն անհուն է,
Ի՞նչ փրկիչ զարմանալի։

6 Երանի՛ թէ ասոր քովը
Կայըներուն ամէնը դար.
Ինք անշուշտ անչափ չնորհքովը
Շուտ անոնց տեսնել կու տար”։

73 Փրկչէն ողորմութիւնը. (8. 6 տող)։

1 Փրկիչն ցուցուց ողորմութիւն
Ինձ մեղաւոր արարածիս.
Ինծի յայտնեց իր սէրն անհուն,
Որ դըժոխքէն փրկէ հոգիս.
Աս տեսնելով կ’ուրախանամ,
Ողորմութեանն ալ փառք կու տամ։

2 Ես բարկութեան արժան որդի
Ցէր Յիսուսէն չընորհք դըտայ.
Ինք բաժանող պատը քակեց,
Եւ ես Ցէրջս հետ միացայ.
Ո՞վ կատարեց աս դըժուարինն,
Ողորմութի՛ւն, ողորմութի՛ւն։

3 Ով իմ Աստուածս, պիտի պատմեմ
Ողորմութիւնդ ամէն մարդու.
Քայնժամ ըզքեզ պիտի գովեն
Հաւատացեալք ամէն դարու.

Ցրտմեալք ուրախ պիտի ըլլան,
Ողորմութիւնդ երբ հասկընան։

4 Պանդխտութեանս կարճ ժամանակին
Ներկայութիւնդ Թող հետս ըլլայ.
Ողորմութեանդ պիտի յուսամ
Երբ մահն ինծի կը մօտենայ.
Քայնժամ երկնից մէջ յաւիտեան
Փառք պիտի տամ ողորմութեան։

74 Բրէօտոս լոյս աշխարհէ. (8, 6)։

1 Հոգւոցն որ են ’ի սուրբ մահուան
Դու ես լոյս գուարթարար.
Ջինքըդ յայտնէ, ծագէ մեր վրան,
Վանէ ամպերն խաւար։

2 Լուսոյ ես արարիչ կենաց,
Կը փարատես սոսկ դուն
Բնութեան խաւարն յոյժ Թանձրամած.
Լոյս տուր մեր աչքերուն։

3 Մենք կը սպասենք քոյդ երևման,
Շողդ է բերկրանք, կեանք մեզ.
Վախէ ազատ, հաղորդ ցնծման
Կ’ընէ խոնարհն և հեզ։

4 Գըթութիւդ փըրկէ, սիրոյ անհուն,
թաղաղութեան իշխան.
Մեզ փրկութեան տուր գիտութիւն,
փնտռենք վերին խորան։

5 Կը փրկըւի չնորհքովդ միայն
Որ ծանր բեռան տակ է.
Թափառելոցս չիտակ ճամբան,
Խաղաղութիւն չնորհէ։

75 «Քրիստոս է ամէնը ամէն բանի մէջ». (8, 6)։

1 Շատ խղճալի էակ եմ ես,
Զրկեալ ամէն բանէ.
Տալ ո՞վ կրնայ չընորհք պէսպէս,
Որ զիս հարստստ ընէ։

2 Հայր յաւիտենականութեան
Քրիստոս է, և գիտող
Ամէն տեսակ կարօտութեան,
Լըցունելու կարող։

3 Հիմն է չէնքին հաստատութեան,
Արմատ կենդանութեան.
Զուլացուցիչ աղբիւր միայն,
Կենաց Հաց յաւիտեան։

4 Ի հովանի տապոյ ամրան,
Ստուեր է առաւօտեան,
Նա արեգակն արդարութեան,
Ամէն բան ինձ է Ան։

5 Բըժիշկ ճարտար, և փաստաբան
Զամէնն ընել արդար,
Եղբայր սիրող, լաւ բարեկամ,
Իշխան և կառավար։

6 Ո՜հ, Տէր Յիսուս, իմ փրկութիւնս,
Ուրախութիւնս, իմ փառքս,
Իմ յոյս, իմ կեանքս, խաղաղութիւնս,
Լոկ դու ես իմ փափաքս։

7 Երբ քեզ ունիմ, ոչ պարապած,
Ամէն բան ես ունիմ,
Զիս չես թողուր, բարի Աստուած,
Չեմ ըլլար լալագին։

76 Մէյն Յիսուս. (8)։

1 Փորձութիւններ կերպ կերպ են շատ,
Զորս կողմն պատած մինան հաստատ.
Բընաւ մէկէ չըկայ ինձ յոյս,
Իմ աղատիչս միայն Յիսուս։

2 Ի՞նչ մեծ հոգեր վրաս կը կոխեն,
Ջիս տրտմութիւնք կը պաշարեն.
Հանգիստ տեղայ մը կայ հոգւոյս.
Ինձ մըխիթար միայն Յիսուս։

3 Կարօտութիւնք, վախեր են յոյժ,
Ջիս չըւարեալ կ'ընեն ապուշ.
Վստահութիւն ուսկի՞ց հոգւոյս.
Իմ ապաւէնս միայն Յիսուս։

4 Մեղքի նետերն կը խոցոտեն
Իմ խիղճս, հոգիս ամէն դիւին.
Ո՜հ, օգնութիւն ուսկի՞ց հոգւոյս,
Բըժիշկըս է միայն Յիսուս։

5 Մահուան դալչին ալ չեմ ոսկար,
Անզեղչք գաւառին Թող անաչառ.
Փրկիչ հոգւոյս և Բարեխօս
Ինձ բաւական միայն Յիսուս։

6 Փառք անվախճան պահուած են ինձ,
Եւ սէր անկեղծ, ցնծմունք երկնից.
Լուսոյ հանդերձ կայ մերկ հոգւոյս
Արդարութեամբդ, ո՛վ Տէր Յիսուս։

77 «Ցնծք գէ» · (8, 6, 8, 6, 8)։

1 Յիսուս, փրկիչ մեզաւորաց,
Միայն քեզ կը նայիմ.
Քու մեծ սիրոյդ առաւութեամբ
Ցնծք գիս, ով Տէր իմ.
Ցնծք գիս, Տէր, յիշէ գիս, Տէր։

2 Ըսքանչելի Միջնորդ առ Հայր,
Եմ անձնատուր քեզի.
Երկնից անհուն փառքն վայելես,
Ցնծք գիս սիրելի.
Ցնծք գիս, Տէր, յիշէ գիս, Տէր։

3 Ես յանցաւոր եմ ու անարդ,
Բայց փրկութիւնդ է ձրի.
Քու կին ամենառատ չնորհքովդ
Ցնծք գիս սիրելի.
Ցնծք գիս, Տէր, յիշէ գիս, Տէր։

4 Երբ իմ աչքերս մահուամբ գոցեմ,
Երբ անգարման Թողուիմ
Ցայնժամ, ով դուն փրկիչ Յիսուս,
Ցնծք գիս՝ կ'աղաչեմ.
Ցնծք գիս, Տէր, յիշէ գիս, Տէր։

78 Փրկիչը մեր է մօտ. (յատուկ)։

1 Թող տրտնջելը ալ դադարի,
Քանզի Յիսուս միշտ մօտ է ինձի.
Տէրս ու Փրկիչը իմ քովս կը մընայ.
Երբ կը խօսի ինձ, իմ սիրտս կը ցնծայ։
Երկնաւոր սուրբ հրեշտակներ
Իմ ճամբուս կ'ըլլան ընկեր,
Եւ Փրկիչը մարդասէր,
Փրկիչը՝ Փրկիչը՝ Փրկիչը միշտ է մօտ։

2 Ալ չվախնամ, չըլլամ ես թուլցած,
Զի Թէ արթուն եմ, Թէ քընացած,
Հանդստեան մէջ ըլլամ, Թէ Թափառիմ,
Քաղցրը Փրկիչը միշտ քովս ունիմ։
Երկնաւոր սուրբ հրեշտակներ, Հայնց։

3 Հոս իմ վայրածս է վայրկենական,
Բայց երկնաւոր վայելքն կը մընան.
Հոս հաւատքով Թող Փրկչիս հետ քալեմ,
Հոն յաւիտեան անոր սէրն վայելեմ։
Երկնաւոր սուրբ հրեշտակներ, Հայնց։

79 Քրիստոսէն չպատուիլ. (8)։

1 Փառաւորեալ Աստուածորդի,
Սիրոյ աղբիւր, կեանք աչխարհի,
Դէմքիդ լուսոյն սիրտս կը զմայլի,
Ով սիրելիդ իմ Տէր Յիսուս։

2 Ո՜հ, այն ինչ մեծ սէր ցուցուցիր,
Երբ դառն դաւաճը խմեցիր,
Որով աչխարհս փրկեցիր,
Ով պաշտելի Տէր իմ Յիսուս։

3 Դուն իմ հոգիս քեզի դարձուր,
Տըկար հաւատքըս զօրացուր,
Ու փրկութիւնդ ինձի ցուցուր,
Ով կենսատու Տէր իմ Յիսուս։

4 Ո՜հ, չեմ ուզեր որ սէրդ մոռնամ,
Դէմքիդ լուսէն ալ հեռանամ.
Դուն զիս բռնէ, Տէր բարեխնամ
Եւ մարդասէր փրկիչ Յիսուս։

80 Եկեղեցւոյ ընտիր քրիստոս է. (8)։

1 Յիսուս, դուն ես մեզ առաջնորդ,
Միակ ըզբաղ եկեղեցւոյն.

Եւ Թողուցիր քեզ փոխանորդ
Քու Սուրբ Հոգիդ՝ լոյս դերագոյն։

2 Յիսուս, դուն ես վէմ յաղթական,
Որուն կանդնի եկեղեցին.
Կանան սըւիր Աւետարան,
Ամէն մարդիկ քեզմով փրկուին։

3 Յիսուս, դուն ես Հովիւ բարի,
Իր ոչխարներն նայող՝ փնտռող.
Ով որ քեզի կը յանձնուի՝
Ջրկայ ձեռքէդ յափըշտակող։

4 Յիսուս, դուն ես մեծ Թագաւոր,
Նոյն և քահիչ մեծ Քահանան.
Անդին արեանդ զոհ փառաւոր
Ի առաջնորդ մեր փրկութեան։

5 Տէր, մեծութիւնդ մեզի դիտցուր,
Որ քեզ միայն մեր Գլուխն ճանչնանք.
Մեզ յոյս՝ հաւատ՝ սէր յաւելցուր,
Որ քեզ արժան պատիւ՝ փառք տանք։

84 Մէնորդ և Բարեխօս Հայն Քրիստոս է. (8)։

1 Յիսուս փրկիչ և Թագաւոր
Ի մեզ եղբայր և բարերար.
Նստած աջ կողմ Հօրն երկնաւոր՝
Բարեխօսէ մեզի համար։

2 Մէնորդն Յիսուս է չատ գըթած,
Աշակերտներն բոլոր դիտէ.
Եւ բանալով իր դանձ չնորհաց
Անոնք բոլոր պիտի փրկէ։

3 Ան մեղք չունէր՝ բայց վիշտ կըրեց,
Եւ մեղքերնիս իր վրան առաւ.
Ով որ սրտով անոր դիմեց՝
Ջայն ընդունեց, ներում տըւաւ։

4 Անկէ ուրիշ միջնորդ չըկայ
Ի մէջ մարդկան և Աստուծոյ.
Աստուած և մարդ մէկ մ'ալ չըկայ,
Որ կարենայ օգնել մարդոյ։

5 Մէնորդութեամբ՝ անուամբ փրկչին
Տէրոջ դահին արդ մօտենանք.
Եւ մեղքերնիս յայտնենք նըմին,
Որ թողութիւն ու կեանք դանանք։

82 Փութաց ի՛ պատէ · (8)։

1 Գիտեմ որ իմ փրկիչս կ՚ապրի ·
Ան ի՞նչ խրախոյս կու տայ ինծի ·
Կ՚ապրի, կ՚ապրի Ան որ մեռաւ,
Կ՚ապրի որ տայ ինձ կեանք ամբաւ։

2 Կ՚ապրի Գերեզմանը յաւիտեան,
Մահուամբ մահուան վրայ յաղթական ·
Կ՚ապրի, կ՚ապրի դիս փրկելու,
Եւ իր սիրովը օրհնելու։

3 Կ՚ապրի երկնից մէջ փառաւոր,
Ցէր ամենուն և Թագաւոր ·
Կ՚ապրի բարձրերը համբարձած,
Իր և մեր Հօրն ալ կողմն նստած։

4 Կ՚ապրի որ միշտ ինծի օգնէ,
Հոգւոյս համար բարեխօսէ ·
Կ՚ապրի ինձ առաջնորդելու,
Ամէն վտանգէ ազատելու։

5 Կ՚ապրի որ փարատէ վախերս,
Եւ միշտ սրբէ իմ արցունքներս ·
Կ՚ապրի, կու տայ ինձ կեանք և լոյս,
Եւ ըսփոփանք ու խրախոյս։

6 Կ՚ապրի և միշտ դիս կը սիրէ,
Եւ միշտ հոգիս կը պաշտպանէ ·
Կ՚ապրի և ինձ կ՚ըլլայ Աբբայ,
Եւ Մարգարէ ու Քահանայ։

7 Կ՚ապրի ու ես պիտի ապրիմ,
Ու միշտ իր փառը բընաւիմ ·
Ան ի՞նչ ցնծութիւն կու տայ ինծի,
«Գիտեմ որ իմ Փրկիչս կ՚ապրի»։

83 Յիսուսի Բարեկամութիւնը · (8 · 6 տող)։

1 Լաւ բարեկամ մը կայ վերերն,
Յիսուս Քրիստոս է իր անունն ·
Ան աշխարհիս բարեկամներն
Շուտով կ՚անցնին, չեն հաստատուն ·
Ուստի Թող ես անհոգ չըլլամ
Յիսուսն ընել ինձ բարեկամ։

2 Աշխարհս բոլոր փառքովն կ՚անցնի,
Յիսուս կը մնայ հաստատ իրը վէմ ·
Մարդիկ երբ չեն օգներ ինծի,
Յիսուս պատրաստ միշտ փութ գանեմ։
Ուստի, Հայն։

3 Յիսուս վառն իմ իր անձ զոհեց,
Որ ես երկնից հաղորդ ըլլամ.
Իմ տեղս իրեն արիւնն թափեց,
Որ ես իրմով արդարանամ։
Ուսոմ, Լայն։

4 Բարեկամիս մեծ գթութիւնն
Օրէ օր պիտ սիրով կ'ուզէ.
Յիսուս միշտ իմն է, ես իրենն՝
Մինչ մահն իմ չունչս ինձմէ առնէ.
Եւ քն ալ երկնից մէջ յաւիտեան
Բարեկամիս հետ միանամ։

84 ՏԷՐՈՂ ՔԱՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ. Սաղ. ՃԻ. (8, 7)։

1 Տէրն ըսաւ Տէրոջըս այսպէս,
Իմ աջ կողմիս դուն նստէ.
Թշնամիքըդ յաղթողի պէս
Քու ոտքովըդ կոխկռտէ։

2 Զօրութեանդ սուրբ գաւազանը
Սիովնէն Տէրն կը խրկէ.
Դուն յաղթէ միշտ չար դևերը,
Թշնամեացըդ մէջ տիրէ։

3 Ինքը Տէրն ըրաւ երդումը,
Զըպիտի ըլնաւ զղջայ.
Մելքիսեդեկի կարգովը
Յաւիտեան ես քահանայ։

4 Տէրն աջ կողմըդ միշտ կայնած է,
Միշտ քեզի պիտի այժ տայ.
Բարկութեան օրն միշտ ճզմած է
Թշնամին իւր անխընայ։

85 ՔԱՀԱՊԱՏ ՆՓԱՒ ՊԱՏԿԵՐԸ. (8, 6)։

1 Ողջոյն մեծ Էմմանուէլին,
Թող պետութիւնք երկնից
Երկրպագեն ու. զայն կարգեն
Աւրքայ՝ Տէր ամենից։

2 Թո՛ղ մեր երկրին լեզուք ամէն
Ըլլան հոս ձայնակից.
Անոր փառք տան, զայն ընդունին
Աւրքայ՝ Տէր ամենից։

3 Ո՞հ, երբ պիտի մենք զայն պաշտենք
Ի՛ մէջ դնդաց երկնից.
Անոր երգենք ու զայն կոչենք
Աւրքայ՝ Տէր ամենից։

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ

86 Աղէ՛ւ աս Սո՛ւրբ Հո՛գին. (8)։

1 Ով Սուրբ Հոգի՛ լոյս երկնային,
Իմին հոգիս լուսաւորէ.
Ցրուէ խաւարն գիշերային,
Եւ յորեկուան պարզ լոյս ծագէ։

2 Ով Սուրբ Հոգի՛ հըզօր Աստուած,
Քու զօրութեամբդ իմ սիրտս մաքրէ.
Ջի նեբսի դիս ժողով մեզաց
Իշխանութեամբ միշտ կը տիրէ։

3 Ով Սուրբ Հոգի՛ Մըխիթարիչ,
Տրտում հոգիս մխիթարէ.
Սրտիս բոլոր վիշտ խոցոտիչ
Ուրախութեամբ շուտ փարատէ։

4 Ով Սուրբ Հոգի՛ ամենազօր,
Իմ սիրտս մըտիր և բընակէ.
Վերցուր անկէ կուռքերս բոլոր,
Եւ յաւիտեան հոն դուն իշխէ։

87 Մաղթանք աս Սո՛ւրբ Հո՛գին. (7)։

1 Տիեզերքը նորոգո՛ղ,
Կեանք ու լուսոյը համայնիկ,
Կը հաւատանք քեզ, Սուրբ Հոգի՛,
Հօր, Որդւոյ ալ փառակից։

2 Աւազնորդ ես անսըխալ
Մոլորեալ մեզաւորին.
Մեր խաւարը հալածող
Անըստուեր լոյս երկնային։

3 Զօրավիգ դուն՝ի բարձանց
Ճշմարիտը վճռաւորին.
Դուն միայն կրնաս փոխել
Մեղապարտ սիրտն ու հոգին։

4 Կ՚աղաչենք քեզ միաբան,
Ով զըթած օրհնեալ Հոգի՛,
Շընորհացըդ երկնառաք
Դուն ըրէ մեզ արժանի։

5 Մեղքերնիս ճանչնալ տուր մեզ,
Բարեխնամ Մըխիթարիչ,
Եւ արտասուց ղջումն ընել,
Ու նայիլ դէպ՝ի փրկիչ։

6 Քու ձըրմի պարզևներովդ
Սրտերնիս դուն զարդարէ,
Որ դառնանք մենք Քրիստոսի,
Հեռանանք միշտ մեղքերէ։

88 Սուրբ Հոգւոյն պատճառաւ աղաչե։ (8)։

1 Տէր, վար նայէ աչքով դըթած,
Ադամորդին տես կործանած.
Մեղքն յաղթանակ կը տարածէ,
Ամէն տեղեր մարդ կը սպանէ։

2 Պաշտօնեաներդ պարապ կ'ելլեն,
Մեռած մարդոց կը քարոզեն.
Հոգիդ չիջած առնոց վրան,
Անոնք զուր տեղը կը պտուտան։

3 Բայց Սուրբ Հոգիդ միտն կը յաղթէ,
Մեռելներուն կեանք կը բերէ.
Զոր ոսկորներ ձայնովդ կ'ելլան,
Նոր յարութեամբ կ'ուրախանան։

89 Սուրբ Հոգին ընդունելու համար աղաչե։ (8, 6)։

1 Ով Տէր Քհատս, դուն խոստացար
Որ Սուրբ Հոգիդ խրկես.
Ճշմարտութեան լոյս փրկարար
Մեզի միշտ հաղորդես։

2 Արդ կ'աղաչեմ բոլոր սրտով,
Ինձ Սուրբ Հոգիդ խրկե.
Ամէն բան թող ուղիղ կերպով
Ինծի սորվեցընէ։

3 Ինչպէս որ դուն 'ի վերնատան
Առաքեալց տըւիր
Քու Սուրբ Հոգիդ՝ լոյս դերբնական,
Քեզմէ պարգև ընտիր,—

4 Ինծի ալ տուր որ գիս սրբէ,
Որ քու օրէնքդ սիրեմ.
Իմ միտքս բանայ, սրտիս աղբէ,
Որ միշտ քեզ ծառայեմ։

5 Ով Սուրբ Հոգի, չեմ արժանի
Ցաճար քեզ ըլլալու.
Եկ, գիս ըրէ դուժիք քեզի,
Քու լոյդ տարածելու։

90 Հոգւոյն Սրբոյ առաջնորդութեանը համար աղօթք։

Սաղ. ԺԷ. (8)։

1 Իմ աղաղակս, ով Տէր, լըսէ,
Եւ Սուրբ Հոգիդ ինձ պարգեւէ.
Անհենդ լեզուով քեզ կ'աղաչեմ,
Անկեղծ սրտով աղօթք կ'ընեմ։

2 Իմ քայլերուս եղիր պաշտպան,
Ճամբուդ մէջ թող հաստատ մընամ.
Ոտքերս բընաւ չըխոտորին,
Սուրբ օրէնքիդ միշտ հետեւին։

3 Ողորմութիւնդ ըսքանչելի
Սիրտդ համար ցուցուր ինծի.
Այրուիդ փրկէ զիս ոսոխէն,
Իմ յոյս դուն ես ամէն առեն։

4 Աչքի բիբի պէս զիս պահէ,
Քու թեւերուդ տակ զիս ծածկէ,
Զիս ազատէ վրաննդներէն,
Որ իմ Հոգիս կը պաշարեն։

91 Սուրբ Հոգւոյն այցելութեանը համար աղօթք։

(8, 7, 4)։

1 Ադիւղիդ, Տէր, այցելու լեր,
Քու անձրեւդ միշտ խրկէ մեզ.
Շուտ կը նըւաղին հոգիք մեր,
Թէ լոյսդ մեր վրայ չըծագես։
Զօրացուր մեզ.
Օդնութիւնն է լոկ քեզմէ։

2 Մի կենար մեզմէ հեռու, Տէր,
Ալ վերչին չնորհքդ մեզ խրկէ.
Կը յաղթեն մեզ փորձութիւնք մեր,
Թէ որ դըթութիւնդ չօգնէ։
Զօրացուր մեզ.
Օդնութիւնն է լոկ քեզմէ։

3 Թող սաստիկ սէր լեցունէ մեզ,
Աղօթքի մէջ զօրանանք.
Թող ան որ կը դաւանի քեզ՝
Միշտ յաղթէ չարին փորձանք։
Զօրացուր մեզ.
Օդնութիւնն է լոկ քեզմէ։

4 Տէր, յաղթէ ուժով փորձողը,
Քարեղէն սիրտն կակղցուր.
Ըսկըսէ հիմա մեծ դործը,
Մեղաւորն քեզի դարձուր։
Զօրացուր մեզ.
Օգնութիւնն է լոկ քեզմէ։

92 Երէ աս Սուրբ Հոգին. (8)։

1 Բացուին այսօր երկնից կամարք.
Իջնէր մեզի, ով Սուրբ Հոգի.
Մեր խղճալի սրտից կապանք
Քու զօրութեամբըդ արձկուին։

2 Մեղայ խաւարն է մեզ պատեր,
Թող փարատի ու չըքանայ.
Յաւտիկ դղջում ու սէր առ Տէր
Մեր սիրտերուն մէջ արթննայ։

3 Թող մեր մտքերն լուսաւորուին
Տէրոջը կամքը ճանչնալու.
Ու մեր սիրտերը համոզուին
Ամէն մեղքէ հրաժարելու։

4 Աստուածութիւն պարդևներով
Կարեկցութեամբ մեզի եկուր.
Փառաց երկրին փափաքներով
Դուն սիրտերնիս այսօր լեցուր։

5 Հաճէ մեզի առաջնորդել
Ճշմարտութեան մէջ անդադար.
Եւ մեր ընթացքը կատարել
Անկեղծութեամբ մինչև 'ի սպառ։

93 Խոսոպեալ Սուրբ Հոգին. (8, 6)։

1 Ով Սուրբ Հոգիդ ճշմարտութեան,
Մաքուր ես Աղաւնի,
Ակն հիտահոս ճոխ բարութեան,
Սրբող մարդն աղտեղի։

2 Ապականեալ մեր բընութիւն
Կարօտ քեզ կը մընայ,
Որ բառնայ նորոգութիւն,
Ջերմ մեղքերէն ըլլայ։

3 Քեզ կ'աղաչենք, ո՛վ Սուրբ Հոգի,
Շընորհքդ կը խնդրենք.
Շատ մեղքերով լիէն ենք լի,
Ա՛լ յոյս կայ, ի՞նչ ընենք։

4 Դու մեզ կրնաս զօրացունել՝
Ցաղթել միշտ մեղքերուն.
Մեզ Քրիստոսի հաճէ տանել,
Գըտնենք հան քաւութիւն։

5 Մեզ մի թողուր անօդնական,
Անզօր ենք խղճալի.
Կը կորսըւինք մենք յաւիտեան,
Ո՞ւր է խօսքն ցիսուսի։

94 Սուրբ Հոգւոյն օգնութիւնը. (8)։

1 Ով Սուրբ Հոգի՝ Աստուած բարի,
Որ գութ ունիս մարդկան ազգի.
Քեզ կը կանչեմ բոլոր սրտով,
Աչգելութիւն ըրէ ինծի։

2 Սուգի մէջ եմ, որ քու չնորհքէդ
Ի զրկըւած անձն իմ անպէտ,
Դեւերն ալ այս առիթ դըտած՝
Ջանան փորձել, խաղալ իմ հետ։

3 Տէր, կ՚աղաչեմ ինձ յիշեցուր
Քու պատգամներդ իրրև ըզսուր,
Որով յաղթեմ մեծ փորձիչին,
Ջըլլամ չարին ես անձնատուր։

4 Ով Սուրբ Հոգի, եկու չուտով,
Ջի ճնշըւած եմ մեղքերով.
Ջիս վըհատած ամէն կողմէ
Քալալերէ քուկին չնորհքով։

5 Ջիս մի թողուր անմխիթար,
Սատանային չըլլամ աւար.
Քու զօրութեամբըդ հաստատուիմ
Ըլլամ պատրաստ երկնից համար։

95 Սոբբ Գրոց պատառականութիւնը. (8. 6 տող)։

1 Քու Սուրբ Գիրքդ է ինձ հաճելի,
Լոյս կ'ընծայէ խիստ ցնծալի
Խեղճին որ խաւարի մէջ է.
Քու խօսքդ մոլար ճամբաս կ'ուղղէ,
Եւ վախդ սանձ է իմ չար սրտիս,
Խոստմունքդ կու տան հանգիստ խղճիս։

2 Քու սուրբ օրէնքդ ինձ կը յայտնեն
Ան կանոններն որ ինձ պէտք են.
Անվնաս ուսում անոնք են ինձ,
Եւ քան ըզմեղր անուշ են ինձ.
Բովքէն զրուած մաքուր ոսկի
Սըբտիս այնքան չէ ցանկալի։

3 Ըսպառնալիքդ կ'արթնցունեն,
Ու իմ վըտանգս ինձ կը յայտնեն.
Բայց Տեառն օրհնեալ Աւետարան
Ձիս կը փրկէ մինչ յաւիտեան.
Մեղքս կը յաղթէ, հոգիս կ'ուղղէ,
Ձըրի բայց մեծ վարձք կը ընորհէ։

4 Իր սխալները ո՞վ դիտէ.
Ո՛վ Տէր, դուն իմ մեղքերս քաւէ,
Անկն մեղքէն զիս եւս պահէ,
Երդս օրհնութեան միշտ ընդունէ.
Ձըլլայ անչահ և անպիտան
Այն կեանք որ սըւոզ Գիրքդ յայտնութեան։

96 Սոբբ Գրոց պատառականութիւնը. (7)։

1 Ո՛վ դուն Սուրբ Գիրք երկնային,
Պատուական գանձս ես իմին,
Որ ըսկիզբս ինձ կը պատմես,
Ինչ ըլլալս ինձ կը յայտնես։

2 Մոլորեալըս կը խրատես,
Եւ փրկչին սէրն կը յայտնես.
Դուն ինծի ես կառավար.
Դաստատող ես բարեբար։

3 Նորոգութիւ մեզ Սուրբ Հոգւով,
Ըստանալ կեանքն հաւատքով,
Դուն կ'ըսես թէ կայ հընար,
Ու մեզ ես միշտ մըխիթար։

4 Երկնային վառքն կը պատմես,
Եւ կորուստն ալ կը յայտնես.
Ո՛վ դուն Սուրբ Գիրք երկնային,
Պատուական դանձ ես իմին։

97 Կենաթաթ բոնն Քրէպոսէ. (8)։

1 Թող քու Սուրբ խօսքդ, Տէր իմ Փրկիչ,
Իմ վշտակիր սրտիս ազդէ.
Նա առաջնորդ և լուսաւիչ
Ըլլայ ինձ միշտ, ու ինձ օգնէ։

2 Խաթող հաճոյք իմին հոգիս
Երկար աստեն մոլորցուցին.
Սուտ բարիքներ աս աշխարհիս
Իմ սէրս առ քեզ խափանեցին։

3 Բայց ձայնդ, Տէր, հասատարիմ
Խորունկ քունէ զիս արթընցուց.
Առ քեզ դարձուց անսանձ սիրտ իմ,
Եւ իմ աչքերս արցունք վազցուց։

4 Աշխարհասէրք միշտ կը ծրուցեն,
Մեզ ո՞վ պիտի տայ բարութիւն.
Տէր, դէմքդ ցոյց աստուածեղէն,
Տուր ինձ ուրախ խաղաղութիւն։

98 Սաղմոս Գերեզմանին առաջնորդն ասացեալ է. Սաղ. ՃԻԹ. (8, 6)։

1 Երիտասարդն ինչո՞վ մաքրէ
Իրեն մոլար ճամբան.
Ըզգուշութեամբ Թէ որ պահէ
Քու խօսքերդ սրբազան։

2 Բոլոր սրտով քեզ խնդրեցի,
Թող մի տար մոլորիմ.
Պատուիրանքներդ մխտածեցի,
Խօսքիդ պիտի նայիմ։

3 Քու օրէնքովդ ի՛ւրախանամ
Անդին դանձի մը պէս.
Եւ Թող մի տար որ խօսքդ մոռնամ,
Որպէս զի զիս փրկես։

99 Սաղմոս Գլոց առաջնորդութենանը ամէն հպատա հնչեալոյ է. Սաղ. ՃԻԹ. (8)։

1 Տէր, ծառայիդ բարի ըրէ,
Որ ես ապրիմ ու խօսքդ պահեմ.
Բաց իմ աչքերս, լուսաւորէ,
Որ օրէնքէդ հրաշքներ տեսնեմ։

2 Պանդուխտ եմ ես երկրի վրայ,
Տէր, մի ծածկեր պատուէրդ ինձմէ.
Իմին հոգիս մեծ վիշտ կը ղժայ,
Զի իրաւունքդ դիանալ կ'ուզէ։

3 Վկայութիւնք անառատ բերնիդ
են ցնծութիւն իմին սրտիս.
Թօսք կենսատու քու Սուրբ Գրքիդ
Խորհուրդ Թող տան իմ հոգիիս։

100 Աստուծոյ ճշմարտութենանը վրայ քաջալերութիւն. Սաղ. ճԺԹ. (10)։

1

Ով Տէր, դիս խօսքովդ փրկէ, ազատէ,
Քանզի իմ հոգիս հողին կը փակչի.
Օրէնքդ սորվեցուր, ինձ պատասխանէ,
Ես իմ ճամբաներս քեզի պատմեցի։

2

Տէր իմ, քու շընորհքդ դուն միշտ տուր ինծի,
Եւ սուտ ճամբաներն հեռու տար ինծմէ.
Ես ճշմարտութեան ճամբան ընտրեցի,
Ու քու պատուէրներդ Թող միտքս դիտէ։

3

Քու սուրբ օրէնքիդ ճամբան ինձ ցուցուր,
Որ իմ մեղքերուս վրայ մտմտամ.
Քու վկայութեանդ սրտով իս փակցուր,
Որ ես յաւիտեան քեզմէ չամչնամ։

101 Սքեսընեան վրայ քաջալերութիւն. Սաղ. ճԺԹ. (8)։

1 Տէր, օրէնքներդ ինծի յայտնէ,
Որ մինչև վերջ զանոնք պահեմ.
Զիս խնամատուն, ըզդատ ըրէ,
Որ քեզ միայն մըտիկ ընեմ։

2 Իմին աչքերս դուն եւ դարձուր,
Որ սընոտի բան չտեսնան.
Ճշմարտութեան մէջ զիս կեցուր,
Քանզի ան է կենաց ճամբան։

102 Աստուծոյ խօսքը սիրուն արտաբներէն է սէր. Սաղ. ճԺԹ. (8, 6)։

1 Դուն ես բաժինս, ով Տէր Աստուած,
Ըսի Թէ խօսքդ պահեմ.
Քանզի անուշ իմին ճամբաս,
Ընթացքս կը չտկեմ։

2 Ամբարիշտներն ու անկրօնները
Թումբով իս պատեցին,
Բայց իմ հոգւոյս փափաքն և սէրն
Օրէնքըդ յիշեցին։

3 Ընկերը եմ ես ան ամենուն
Որ վախըդ կը պահէն,
Եւ սուրբ բերնիդ պատուէրներուն
Միայն մըտիկ կ'ընեն։

103 Ա.ՊՈՍՏՈՂՈՅ ԽՕՍՔԻՆ ՀԶՐՈՒԹԻՒՆԸ · ՄԱՂ· ՃԺԹ· (8)։

1 Ո՛վ Տէր, քու խօսքդ է հաստատուն
Երկինքներուն մէջ յաւիտեան·
Ճշմարտութիւնդ է մինչայուն,
Քեզմով երկիր կայ անսասան։

2 Քու սուրբ խօսքովդ անոնք բոլոր
Հաստատ կայնած միշտ կը տեւեն·
Քու զօրութեամբդ մինչև այսօր
Քու հրամանիդ կը ծառայեն։

3 Թէ որ քուկին օրէնքդ անխախտ
Ինձ ցնծութիւն արդէն չըտար,
Ես կ'ըլլայի անյոյս, դժբախտ,
Ցաւով լեցուն ու չատ անկար։

4 Ես քուկդ եմ, միշտ դուն զիս փրկէ,
Զի պատուէրներդ միշտ փնտռեցի·
Զիս չար ժողովն ընկճել կ'ուզէ,
Բայց սուրբ խօսքէդ ես այժ առի։

5 Ամէն դործ.քեր թէ և աղուոր,
Անշուշտ ունին որոշ վախճան·
Բայց խօսքըդ սուրբ՝ ամենաղօր
Պիտի մընայ միշտ յաւիտեան։

104 ՍՈՒՐԲ ԳԷՐ· (6, 6, 8, 6)։

1 Պարզև է երկնային
Սուրբ Գիրքըն աչխարհին,
Աստուածային պատգամ տրուած՝
Լոյս տալ մարդոց մտքին։

2 Նա լինքն ուսուցանէ,
Աստուած հոգի, ան է·
Մէջնորդ, փրկիչ միայն ճշմարտ
Հաւատալ, պաշտել պէտք է։

3 Օրէնքն՝ սուրբ, երջանիկ
Կ'ընէ, կ'լսէ, զմարդկիկ·
Արդար, բարի է, սիրելի,
Թէ ողջ մըտօք խորհիլ։

4 Ունայն աչխարհք ամէն
Ու վայելչութիւններն,
Կը ցուցընէ ան թէ կեանք կարճ,
Եւ փառքն խաբող իսկ են։

5 Երկնից և դըժոխքի
Վըրայ ճիշդ կը խօսի.
Փառք, չարչարանք կը հաստատէ,
Որ սիրոյն համոզուի։

6 Առէք հաճի, այն կ'ըսէ,
Պաշտել Տէրն դի քաղցր է.
Լուծն հաճելի, բեռըն թեթեւ,
Եւ անվախճան՝ վարձքն է։

7 Պարզևս այս ես սիրեմ
Քան մեծ գանձերն ամէն.
Իմաստութիւն, ճշմարտութիւն
Անկէ պիտի գտնեմ։

8 Օրհնեալ ցիտուս, սիրով,
Ճշմարտութեամբըդ քով
Որ սըրբըւիմ ու փրկըւիմ,
Ըրիր հայց աղօթքով։

9 Այո, կը սրբըւիմ,
Սրտանց թէ ընդունիմ,
Վարուցս ու հաւատքիս կանոն
Ըլլալ այն փափաքիմ։

10 Ճշմարտութեան հոգիդ,
Տէր, կ'ազատէմ աւրհիդ,
Ղրկէ ինձ որ կոյր միտքս բանայ,
Հնազանդ ընէ ղիս սիրտս։

105 Ասոնցմով խօսելը վրայ ընդհատէ համաբ՝ ղՆԻ. Սաղ. ճԺԹ. (8)։

1 Տէր դըթութեան, ինձ ողորմէ,
Քուկին օրէնքդ ինձ սորվեցուր.
Ճշմարտութեանդ լոյսն ինձ յայտնէ,
Քու փրկութեանդ խս չուտ հասցուր։

2 Ես քու ծառադ եմ կամաւոր,
Չխ խմաստուն, ըղգաստ ըրէ.
Վըկայութիւնդ՝ խօսքդ զօրաւոր
Հոգւոյս ազդէ, սրտիս տիրէ։

3 Աստեն եկաւ որ Տէր Աստուած
Իր զօրութիւնն 'ի գործ դընէ.
Չի անհաւատն և անաստուած
Տէրոջն օրէնք կը խափանէ։

4 Անոր համար ես սիրեցի
Պատուիրանքներդ բոլոր սրտով.
Անինչ ոսկին ես սեպեցի
Ոչինչ բան քու պատգամիդ քով։

5 Ամէն համար ամէն քուկին
Պատուէրդ ուղիղ կը համարիմ.
Եւ սրտութեան ճամբան մըթին
Միշտ առելով ես կը քաշուիմ։

106 Ապաշխայ հոգւոյն համար նախանձաւորութիւն.
Սաղ. ՃԻԹ. (8, 6)։

1 Վկայութիւնդ զարմանալի
Է միշտ ինձ հաճելի,
Ամէն համար իմին հոգիս
Զայն միշտ պահէ պիտի։

2 Քու սուրբ հօսքիդ պատուիրանքներն
Միշտ լոյս կու տան մարդուն.
Միամիտներն ու տըղէտներն
Կ'ընեն չուտ խնաւուն։

3 Բերանս բացի, հառաչեցի,
Հօսքիդ ես ցանկացի.
Ճամբուդ մէջ դուն զիս հաստատէ,
Զարն ալ չիշխէ ինծի։

4 Մէր վրայ քու լոյսդ փայլեցուր,
Ծառադ լուսաւորէ.
Քու սուրբ օրէնքդ ինձ սորվեցուր,
Ճամբադ ինձ ցուցընէ։

5 Կ'ելլնան լիմն աչուըներէս
Աւրցունք դեռ նըման,
Չի չատ մարդիկ չըպահեցին
Օրէնքդ սրբազան։

107 Ապաշխայ հոգւոյն վրայ պրօտաժ յոյսը պէտք հաստատ ծայ. Սաղ. ՃԻԹ. (8)։

1 Տես խեղճութիւնս և զիս փրկէ,
Չի քու օրէնքդ ես չըմոռցայ.
Տես դատաստանս, իս ազատէ,
Փրկչին հօսքին ես յուսացայ։

2 Քու փրկութիւնդ է հեռացած
Չար նենդաւոր մարդիկներէն,
Որ քու օրէնքդ են ա.քսորած,
Եւ սուրբ հօսքերդ միշտ կ'անարգեն։

3 Ով Տէր Ա.ստուած, վերէն նայէ,
Չի պատուիրան.քդ ես սիրեցի.
Քու գըթութեամբդ ինձ ողորմէ,
Չիս ապրեցուր, քեզ հաւատացի։

4 Ըսկիզբն ու հիմ քու սուրբ հօսքիդ
Է անեղկայ ճշմարտութիւն.
Դատաստաններն անաուտ բերնիդ
Են յաւիտեան արդարութիւն։

108 Աստուածոյ էրկարար խօսէը · Սաղ · ճԺԹ · (8)։

1 Աղօթքըս , Տէր ողորմութեան ,
Քուկին առջիդ միշտ մօտենայ ·
Եւ սուրբ խօսքիդ ճշմարտութեան
Սիրտս հետևող , լըսող ըլլայ ։

2 Լեզուս քու խօսքդ պիտի պատմէ ,
Ջի անիկա է միշտ չիտակ ·
Պատուիրանքներդ պիտի դովէ ,
Ջի են արդար և լուսարձակ ։

3 Ես ոչխարի պէս կորսըւած՝
Թափառելով մոլորեցայ ·
Տէր , քու ծառադ միշտ ես փնտռած ,
Ջի պատուէրներդ ես չըմոռցայ ։

4 Տէր , քու աջովդ ձեռքէս բռնէ ,
Ջի պատուէրներդ ես ընտրեցի ·
Թող անձս ապրի ու քեզ օրհնէ ,
Եւ քու չընորհդ օգնէ ինծի ։

109 Մենք չենք ձըդեր Սուրբ Գիրքը · (7 , 6 , 8 , 6)։

1 Մենք չենք ձըդեր Սուրբ Գիրքը ,
Աստուածաշունչ մատեանն ·
Քանզի մանկանց է առաջնորդ ,
Մերոց ալ դաւաղան ։
Ճըրագ է նա · լոյս փառաւոր
Կու տայ մեր մութ ճամբուն ·
Կը ցուցընէ փառք երկնաւոր ,
Բընակարան սիրուն ։
Մենք չենք ձըդեր Սուրբ Գիրքը ,
Աստուածաշունչ մատեանն ·
Քանզի մանկանց է առաջնորդ ,
Մերոց ալ դաւաղան ։

2 Մենք չենք ձըդեր Սուրբ Գիրքը ,
Քանզի միայն անկէ
Երկնից ճամբան կրնանք գտնել ,
Փախչիլ ալ դըժոխքէ ։
Անոր մէջ կը կարդանք թէ ո՛վ
Ինչաւ հոս երկինքէն ,
Որ իր արիւնը թափելով
Մեզ ազատէ մեղքէն ։
Մենք չենք ձըդեր Սուրբ Գիրքը , Ապէն ։

3 Մենք չենք ձըգեր Սուրբ Գիրքը,
Այլ քարոզենք պիտի,
Որ արձագանգը ազդերէն
Ծովուն անդին լսուի,
Եւ փրկութեանը ձայն լըսեն
Մարդիկ ամէն երկիր.
Մենք ալ Ցերոջը սուրբ խօսքէն
Բընաւ չենք հրաժարիր։
Մենք չենք ձըգեր Սուրբ Գիրքը, Ասյն։

ՀՐԱՒԷՐՆԵՐ

ԵՒ

ԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

110 Ցխոսաք եկ այօր։

1 Ցիսուսի եկ այօր։
2 Կը փրկէ քեզ այօր։
3 Հաւատա դուն այօր։
4 Ինք կարող է այօր։
5 Ինք պատրաստ է այօր։
6 Կ'ընդունի քեզ այօր։
7 Փնտրուէ գինք այօր։
8 Ո՞ն, կանչէ գինք այօր,
9 "Ողորմէ ինձ" այօր։
10 Կը լըսէ քեզ այօր։
11 Կը ներէ քեզ այօր։
12 Կը մաքրէ քեզ այօր։
13 Կը սիրէ քեզ այօր։
14 Մի մերժեր գինք այօր։
15 Ո՞ն, դրկէ գինք այօր։

111 «Եկէ՛ք ընթե՛ր, և ես ձեզ պիտի հանգչեցնե՛մ». (6, 6, 8, 6)։

1 Ահա Աստուած դըթած
Քեզի հրաւէր կու տայ.
Շնորհաց գահին վրայ է նստած,
Թեղճ մեղաւոր, դընա։

2 Դիմէ իրեն անվախ,
Խնդրէ որ հաշտըւիս.
Անսուտ է ինք, և անյապաղ
Զըրկի պիտի ներուիս։

3 Իր Սուրբ Հոգին խնդրէ,
Որ նոր սիրտ տայ քեզի,
Երկինից համար քեզ պատրաստէ,
Ու միշտ մէջդ բընակի։

4 Պատրաստ է հիմա տալ
Այս պատուական պարգևն,
Վերջն ալ հանգիստը կատարեալ
Իր աթոռին առջևն։

112 Տէրոջը ձայնը։ (8, 6)։

1 Տէրոջը ձայնը լըսեցի.
Ըսաւ, «ինծի եկուր.
Գըլուխըդ, ով յոգնած հոգի,
Կուրծքիս վրայ պառկեցուր»։
Ինչպէս էի անոր եկայ,
Կոյր՝ մերկ՝ յոգնած՝ տրտում.
Հոս ապաստանարան գըտայ,
Ան ինձ տըւաւ խնդում։

2 Տէրոջը ձայնը լըսեցի.
«Զըրհաբար խըմէ
Կենաց Ջուրէն», ըսաւ ինծի,
«Ես խըմելով ապրէ»։
Եկայ, գաւաթըս լեցուցի
Ան կենսատու Ջըրով.
Անով ծարաւըս անցուցի,
Հիմա կ՚ապրիմ անով։

3 Տէրոջը ձայնը լըսեցի.
«Ես աչխարհիս լոյսն եմ.
Եկուր, դիշերդ պիտի անցնի,
Ցորեկդ վայելեցնեմ»։

Եկայ, և ան եղաւ ինծի
Արև, լուսոյ չքնյան,
Եւ այն լուսով քալեմ պիտի
Մինչև ճամբուս վախճանին։

113 Մեղաւոր, լսէ աս յայնը· (8, 3, 3, 6)։

1 Մեղաւոր, լսէ աս ձայնը·
Ա՛յժմ եղիր
Մրատդիր
Երկնաւոր կոչմանը։

2 Մինչդեռ կայ քեզի երկինքը
Օթևան,
Լեր ժրաջան·
Քեզ կանչեց Տէրն ինքը։

3 Քու առջիդ պատրաստ խնճոյք կայ·
Մի սպասեր,
Առ և կեր·
Կեանք պիտի հոգւոյդ տայ։

114 Ա՛ետպարանին հրաւէրը· (8, 6)։

1 Ա՛ւետարանն իր ձայնն կու տայ,
Իր փողը կը հնչէ·
Ամէն սիրտ Թող ուրախանայ,
Ամէն ականջ լըսէ։

2 Զեզի, ով սովամահ հոգիք,
Ի՞նչ խրատ կու տայ Ձեր Տէրն·
Ինչո՞ւ հոգիով կերակրըւիք·
Պարապ են Ձեր Ջանքերն։

3 Չի երկնային խնամատուԹիւն
Խնճոյք կը պատրաստէ,
Եւ գըԹուԹեամբ ամէն մկուն
Ջըրի հրաւէր կ'ուղղէ։

4 Դուք որ մարած կը հառաչէք
Վըրահներուն համար,
Հոս Ձեր ծարաւը անցուցէք·
Աղբիւրը չի չորնար։

5 Կ'առատանան և կը յորդեն
Սիրոյ գետերը հոս·
Եւ փրկուԹեան կաթն ու գինին
Կ'ըլլան ովկիանոս։

6 Քու սէրդ, ով Տէր, է դանճ անհուն,
Հանք յաւիտենական,
Խորունկ և լայն, մեր վիշտերուն
Եւ մեր մեղաց նըման։

115 Ո-խոպոտրօ-ՒԼԱՆ. (8, 6)։

1 Ով մեղաւոր ահաբեկած
Անթիւ կասկածներով,
Յանցանքներու տակ ճնշըւած
Ահիւ և երկիւղով.

2 Եկուր սրտիւ խոնարհական.
Թէ և քեզ արգիլէ
Մարմինն, աչխարհ կամ սատանան,
Այս որոշումն ըրէ.—

3 «Պիտի դիմեմ Տէր Քհսուսին,
Իր բակը ես դիտեմ.
Մեղքերս լեռան կը նըմանին,
Բայց Հոն պիտի մնանեմ։

4 Շիտակ ան մարդասէր փրկչին
Շուտով պիտի երթամ,
Եւ ողորմած թագաւորին
Ոտից առջեւն իյնամ։

5 Գուցէ ձայնիս մըտիկ ընէ,
Գուցէ չնորհաց հանգիստ.
Իր գաւազանն երկընցունէ,
Որ դպչելով ապրիմ։

6 Գուցէ աղերսըս ընդունի.
Բայց թէ և մերժըւիմ,
Ուրիշ տեղ յոյս չկայ ինծի,
Պիտի Հոն կորսըւիմ”։

7 Աւյ ոչ, ով մեղաւոր խոնարհ,
Հոն չես կրնար մեռնիլ.
Ոչ սատանայ և ոչ աչխարհ
Կրնայ քեզի հասնիլ։

8 Հոն, Հոն միայն ես ապահով,
Անոր խոստմունքն ունիս.
Քեզ կ’ընդունի անհուն սիրով,
Ու յաւիտեան կ’ապրիս։

116 Մեղաւորներուն խրատ և յորդորակ. (8, 6)։

1 Ով մեղաւոր մարդ, խեղճ թշուառ,
Նայէ որ քեզ ճանչնաս.
Սուտ աչխարհիս փառացին համար
Դրախտէն դուրս չըմընաս։

2 Փուճ բաներու դուն խելք մի տար,
Ջանա զանոնք մոռնաս.
Ջի այս աշխարհս յանկարծաբար
Պիտի թողուս երթաս։

3 Ցիսուս նստած յաթոռ փառաց
Մեղքերդ պիտի քննէ.
Դուն մի յուսար որ ոսկւոյ դանձ
Նոյն օրն քեզի օգնէ։

4 Քեզ պատրաստուած է փառք դրախտին,
Դեռ չես անկէ զրկուած.
Քեզ կը կոչէ ձայն Ցիսուսին.
Լըսէ որ եառք չի լաս։

5 Ալն սուրբ ձայնին չուտ հնազանդէ,
Վաղուան ան մի ձըգեր.
Ալս մեծ չընորհքն ու ժամն յարգէ,
Ջի մէյմ՚ ալ չես դաներ։

117 Մահուան պատրաստութիւն. (8)։

1 Քանի որ մահը կ՚ուշանայ,
Ողորմութիւն և յոյս ալ կայ.
Բայց, ո՜հ, չուտով խորունկ դիշեր
Պիտի կարէ ամէն յոյսեր։

2 Ալսօր Աստուած կը հրաւիրէ,
Կենաց խօսքերն Իւնչ քաղցր է.
Ով մեղաւոր, վաղէ, եկու,
Պատրաստ է Տէրն քեզ ներելու։

3 Ալդ թևերն ժամանակին
Քեզ դերեզմանը կը տանին.
Եւ այն աստեղն ուր յոյս չըկայ՝
Հոգիդ պիտի ներկայանայ։

4 Ալն աւերակ, անյոյս երկիր
Ուրախութեան լոյս չըծագիր.
Աստուած չը կայ աղօթք լըսող,
Ցիսուս չը կայ հոգիդ փրկող։

118 Մեղաւորին յուսալուած. (7. 6 տող)։

1 Գարեղէն սիրտ, արդ զղջա,
Կակուղցիր խաչին յաղթուած.
Տես արիւնն հոդին վըրայ,
Եւ մարմինը ջախջախած.
Մեղաւոր, աս Իւնչ ըրիր.
Տէրը դուն ըսպաննեցիր։

2 Մեղքըդ Տէրն ըսպաննեցին,
Գամ զարկին իր մարմինին.
Փուշերով պըսակեցին,
Թօթիեցին նիզակ կողին.
Իր հոգին ան զոհ ըրաւ,
Քու մեղացդ համար մեռաւ։

3 Ա՛րդ փրկչին այս մահն պիտի
Քու հոգւոյդ ունայն ընես.
Իր արիւնն նորէն պիտի
Քու ոտիդդ կոխա՞ն ընես։
«Ոչ. ով Տէր, մեղքէս զատուիմ,
Ընդունէ կատած սիրտ իմ»։

119 Մելոտոլն Փրիմիենոնը. (10)։

1 Ո՛վ զարմանալի սէր Աստուածային,
Որ ինք մեր աչխարհն իրկեց իր Որդին.
Եկաւ մեզ փրկեց մահէն, դըժոխքէն,
Ու մեզ ծառեցուց մեր Ըստեղծողին։

2 Բոլոր մեղքերնիս վըրան ինք առաւ,
Խաչին վըրայ Տէրն մեր տեղը մեռաւ.
Իր ամենասուրբ արիւնը և կեանք,
Մեզի փրկելու անհուն դին տըւաւ։

3 Տեսէք մեր փրկիչն՝ որ մահը յաղթած,
Անճառ մեծ փառքով երկինքն է ելած.
Մեզի համար հոն կը բարեխօսէ,
Իր Հօրն Աստուծոյ աջ կողմը նստած։

4 Անկէ դատաստան պիտի Տէրն իջնէ,
Ահեղ փողերով պիտի մեզ կանչէ.
Հոգին ալ բացուի ամէն դերեզման,
Ու ննջեցեալներն իր դատը բերէ։

5 Ա՛րդար Դատաւոր, ինծի չընորհ.ք տուր,
Անկէ ապահով իմ անձըս անցուր.
Եւ քու արիւնավոդ մեղքէն մաքրըւած,
Ի դունդս հրեշտակաց հոգիս բազմեցուր։

120 Ո՜Ղ Ծալան Վրանիը. (10)։

1

Ինչո՞ւ դուք ըսէք թէ Դեւ կանուխ է
Երկինքց ու մահուան վրայօքը խորհիլ.
Ծաղիկ մը չուտով թոռմիլ հընար է,
Ինծի ալ այսօր հընար է մեռնիլ։

2

Թէ որ ապրստամբ հոգիս անարգէ
Տէրոջը անհուն չընորհքն և բարի,
Վերջն ալ սուրբն Աստուած պիտի զիս մերժէ,
Երկինքց փառաց մէջ պիտի չընդունի։

3

Երբոր բարկանայ, ալ ես ի՞նչ ընեմ,
Ու երբ սիրելուն տեղ ցէրն իս առէ,
Որ իր չընորհ.քներն հիմա կ'անարգեմ,
Ու սիրոս չարութիւն և մեղք կը սիրէ։

4

Ո՜հ, ի՞նչ սոսկալի է իր ձեռքն իյնալ,
Իր ուժը անհուն ի՞նչպէս հասկընամ.
Երբ ինք ըսկըսի ինձի բարկանալ,
Անգամ մը զարնէ՝ դըժոխքը կ'երթամ։

5

Այն ժամը կանչել պարապ է ըլնաւ,
Ներում, թողութիւն ու չնորհ.քը խնդրել.
Ապաշխարութեան առենը անցաւ,
Ես յոյս չըմընաց իմ ցէրըս տեսնել։

121 Ցանպատրաստից ինչո՞ւ հեռնիս. (8)։

1 Ով անձըս, չուտ ապաշխարէ,
Քեզմէ մեղացըդ լուծն ձըդէ.
Ատկէ քեզի հոգ վարձք ունիս,
Ցանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս։

2 Հեղ Ցիսուսին հիմա դիմէ,
Սրտանց կտրէ յոյսերդ քեզմէ.
Ցիսուսի պէս փրկիչ ունիս,
Ցանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս։

3 Ո՜հ, յարաժամ պատրաստ կեցիր,
Եւ քու պարտքերըդ լաւ ճանչցիր,
Բարիք դործէ, միշոց ունիս,
Ցանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս։

4 Ով Սուրբ Հոգի, դուն ինձ օգնէ,
Մահուան համար պիս պատրաստէ՝,
Սրբացուցիչ որ քեզ ունիմ,
Ցանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիմ։

5 Ով Հայր, Որդի և Սուրբ Հոգի,
Երրորդութիւն ըսքանչելի,
Ես որ կենդդ ճակատս ունիմ,
Ցանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիմ։

122 Ցբեթլեհեմ պարբն. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Հնչեցուցէք փողերն,
Ամէն ազգ աչխարհիս
Մինչև երկրին ծայրերն
Լըսեն այս աւետիս.
«Հասաւ մեծ Ցրեթլեհեմ տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք փրկչին։

2 Քհսուս մեծ քահանան
Մեզ քաւութիւն ըրաւ.
Տրամեալք ուրախ ըլլան,
Պատիժն մեզմէ վերցաւ.
Հասաւ մեծ Յոբելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք փրկչին։

3 Մեղայ դերիներուն
Ահա ազատութիւն.
Գրեթէ՛ի Տէրն սիրուն
Այս ապահովութիւն.
Հասաւ մեծ Յոբելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք փրկչին։

4 Տէրոջը Գառնուկին
Տըւէք պատիւ և փառք.
Քարոզեցէք փրկչին
Անուշն բոլոր աշխարհք.
Հասաւ մեծ Յոբելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք փրկչին"։

123 Ա՛պոստոլով հանգստութիւնի. (6, 6, 8, 6)։

1 Թափառական հոգիս,
Դադրէ, աս աշխարհիս
Մէկ բևեռէն մինչև միւսին
Հանգիստ չկայ քեզի։

2 Տես Աստուծոյ տապանն,
Նայէ այն բաց դըռանն.
Շուտով մըտիր հոն բընակէ,
Ոչինչ յոյսերդ ձըդէ։

3 Հանգիստ պիտի ըլլաս,
Եւ չատ ուրախանաս.
Ամէն երջանկութեամբ լեցուիս,
Տէրոջմով փրկըւիս։

4 Ով անհանգիստ հոգիս,
Դադրէ, աս աշխարհիս
Մէկ բևեռէն մինչև միւսին
Հանգիստ չկայ քեզի։

124 Ա՛ր ընծայ պիտոյ. (11, 10. յատուկ)։

1

Եկ տրտմալից դու, երբ ցաւ քեզ պատած է։
Եկ չընծրհաց աթոռին ջերմ, խոնարհ.
Հոս բեր քու սիրտըդ երբ վիշտով խոց-
ուած է.
Հոս կը գտանեն դեղ ամէն ցաւ գ-ժուար։

2

Հոս մելորեալն կը գտնէ կենաց լոյսը,
Հոս ալ տրտմեալն ցնծութմ անըսպառ.
Մըխիթարիչն հոս կու տայ խըրախոյսը.
Հոս կը գտնեն դեղ ամէն ցաւ գ-ժուար։

3

Հոս կենսատու երկնից ջուրը բղխեալ է,
Սէր կը վազէ աթոռէն անդադար.
Քեզ է կոչումը, պայմանն հաւատալ է.
Հոս կը դանեն դեղ ամէն ցաւ ու ժժուար։

125 Փառաց պսակը. (յատուկ)։

1 Ելիր, ով Յիսուսի զինուորն,
Մօտ է քեզ փորձութիւն.
Ճակատամարտդ է ահաւոր,
Կամ մահ կամ յաղթութիւն։
Մենք Յիսուսի ենք զինուորները,
Անոր կը հետեւինք.
Մեր փողը մեզ ետ չդարձներ,
Մինչեւ որ պըսակուինք։
Կայ փառաց պսակ մը քեզի,
Կայ փառաց պսակ մը ինծի.
Կայ պսակ քեզի,
Կայ պսակ ինծի,
Երկնաւոր տանը մէջ պահուած։

2 Աղթուն կեցիր. խիստ խորամանկ
Է քեզ դարան դործողն.
Աս ալ յիշէ, որ բուն վըտանգ
Մեղքն է՝ ներսդ բընակողն։

Քեզի կայ պատերազմ առաջ,
Բայց ետքը յաղթանակ.
Հիմա քեզ կըրելու կայ խաչ,
Անկէ ետև պըսակ։
Կայ փառաց պսակ մը քեզի, Ասյն։

3 Օրհներդութեամբ և աղօթքով
Երկայն դիշերն անցուր.
Հակողութեամբ ու մաղթանքով
Ջինքերըդ փայլեցուր։
Եւ բանակէն դուրս չարչարուած
Քու Ջօրագլուխդ յիշէ.
Պսակդ երկնից մէջ պատրաստուած
Աչքիդ առջև պահէ։
Կայ փառաց պսակ մը քեզի, Ասյն։

4 Ուրախ լեր, Յիսուսի զինուոր,
Վերերը կայ քեզի
Սրբոց հանդիսաց, փառք երկնաւոր,
Քընար, արմաւենի։
Հաստատ կեցիր. քու վարձքդ է մեծ,
Ըստոյգ է յաղթանակն.
Ան որ փըշեայ պսակն կրեց
Կու տայ փառաց պըսակն։
Կայ փառաց պսակ մը քեզի, Ասյն։

126 Ջէնոար Քրէսթոսէ. (յաւուկ)։

1 Ով Քրիստոսի օրհնեալ զինուորն,
Աղէկ քեզ պատրաստէ.
Յիսուս Քրիստոս մեծ առաջնորդն
Աչքիդ առջեւն բռնէ։
Խաչին դրօշն բռնած,
Աշխարհն եակդ ձգած,
Փողին ձայնին մտիկ ըրէ,
Եւ միշտ յառաջ վազէ։

2 Քու ցերդ ճամբադ կը պատրաստէ,
Որ անվրտանգ վազես.
Ինկած առենդ կը վերցընէ,
Որ զինք փառաւորես։
Քեզ միշտ կը կերակրէ,
Վէրքերդ կը բժշկէ.
Քեզի ալ, երբ փառքովը դայ,
Փառաց պըսակ կու տայ։

3 Քու թագաւորդ ապստամբներն
Ան օրն պիտի պատժէ.
Եւ անհնազանդ հետևողներն
Փառքէն պիտի զրկէ։

Ուսոի հնազանդ եղիր,
Շնորհացը մէջ կեցիր.
Վարձատրութեան օրն երբոր գայ,
Վարձքդ մեծ պիտի ըլլայ։

127 Գալ կ'ուզե՞ս. (յաւուկ)։

1 Կը ճամբորդենք առանն երկնային.
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս,
Որ հոն երգենք սէրն մեր փրկչին.
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս։
Բիւրաւորներ այն առանն հասան,
Եւ հոն անդուլ կ'ուրախանան,
Ու հիմա բիւր ճամբորդք ալ կան.
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս։

2 Կ'երթանք գառնուկը տեսնելու,
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս.
Իր սուրբ անունը գովելու,
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս։
Կենաց պըսակ պիտի դընենք,
Ու ոսկեխ քընար զարնենք,
Ցնծութեամբ ալ լիովին վայելենք.
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս։

3 Ով դուն յոգնած բեռնաւորուած,
Գալ կ'ուզե՛ս, գալ կ'ուզե՛ս.
Քեզի հանգիստ կայ պատրաստուած,
Գալ կ'ուզե՛ս, գալ կ'ուզե՛ս։
Քեզ ընդունիլ Տէրն կը բաղձայ.
Ով որ անոր կը հաւատայ՝
Տէրոջը փառքն պիտի տեսնայ.
Գալ կ'ուզե՛ս, գալ կ'ուզե՛ս։

4 Ասկէ ուրիշ ճամբայ չըկայ.
Գալ կ'ուզե՛ս, գալ կ'ուզե՛ս.
Ապաշխարէ ու հաւատա.
Գալ կ'ուզե՛ս, գալ կ'ուզե՛ս։
Փրկչիդ այս ձայնն մրմիկ ընես.
"Թաչդ առ, եկուր իմ հաւէն,
Ու փրկութիւնս պիտի տեսնես".
Գալ կ'ուզե՛ս, գալ կ'ուզե՛ս։

5 Ո՞ր էր որ այս ձայնն լըսէի.
Գալ կ'ուզեմ, գալ կ'ուզեմ.
Շուտով ճամբայ ելլեմ պիտի.
Գալ կ'ուզեմ, գալ կ'ուզեմ։
Զար ընկերներս պիտի մերժեմ,
Ու լոյն ճամբան պիտի ձըգեմ,
Տէրոջմս հետ ապրիլ կ'ուզեմ.
Գալ կ'ուզեմ, գալ կ'ուզեմ։

128 Մէկ ժամ մը կայ, մէկ կէտ մը կայ. (8, 6)։

1 Մէկ ժամ մը կայ, մէկ կէտ մը կայ,
Թէպէտ մեզ անծանօթ.
Ամէն մարդու վրճիռն կու տայ,
Կամ փառք և կամ ամօթ։

2 Գըծով մը անտեսանելի,
Անցայտ մեր աչքերէն,
Տէրոջը դումը կը զատուի
Անոր բարկութենէն։

3 Բայց մարդը այն գըծէն անցած՝
Գուցէ անհոգ մընայ,
Մինչև անդրան և կորսուած՝
Դժոխքի մէջ արթննայ։

4 Տէրն ո՞րչափ պիտի համբերէ
Անոնց որ մեղք դործեն.
Ե՞րբ բարկութեամբ պիտի ըսէ,
"Հանգիստըս չըմտնեն"։

5 Ո՞ր է այն ահաւոր սահման.
Ըսյան ե՞րբ կը վախճանի.
Ով մեղաւորք, այս պատասխան
Վերէն կու դայ ձեզի.

6 «Այսօր ձեր Աստուծոյն ձայնին
թէ որ պիտի լըսէք,
Ձեր սիրտը ապստամբութեան
Ան մի խստացունէք»։

129 Զաբեթան խրաւ։ Սաղ։ Ծ։ (8)։

1 Աստուածներուն Աստուածն ևս ՏԷր
Ինք խօսեցաւ բոլոր երկրին,
Եւ Սիօնէն ՏԷր մարգասէր
կանչեց ամէն ազգ մարդկային։

2 Ով Ժողովուրդս, մրտիկ ըրէ,
Քանզի քեզի պիտի խօսիմ.
Ով Իսրայէլ, քու միտքդ պահէ,
Որ ես քուկին փրկիչդ կ'ըսուիմ։

3 Ես քու տուներդ չեմ ընդունիր
Ոչ զբաւարակ, ոչ նոխազներ.
Իմն է աշխարհ, բոլոր երկիր,
Անօթենամ՝ քեզ չեմ ըսեր։

4 Զբաւարակաց միս չեմ ուտեր,
Ինձ նոխազաց արիւն պէտք չէ.
Զոհն օրհնութեան կ'ուզէ միշտ ՏԷր,
Դուն բարձրելոյն ուխտդ կատարէ։

130 Աստուծոյ էր ժողովուրդին պատաճ խրատը։ Սաղ։ ՁԱ։ (10)։

1
Արտանց ցնծացէք ՏԷրոջը առջին,
Զի ան է մեզի այժ և զօրութիւն.
Աղաղակեցէք մեր մեծ Աբբային,
Անով մենք դըրանք կեանք և փրկութիւն։

2
Ով իմ ժողովուրդս, լըսէ ասիկա,
Քեզի վըկայեմ թէ որ միտք առնես.
Օտար աստուածներ քու մէջըդ չըլլայ,
Երկրպագութիւն անոնց դուն չընես։

3
Ես եմ ՏԷր Աստուածդ որ եգիպտոսէն
Ըզքեզ հանեցի, քանզի փրկիչդ եմ.
Լայն բաց քու բերանդ, ու ես երկինքէն
Շուտով անիկա պիտի լեցունեմ։

4
Ո՞ր էր ժողովուրդս մտիկ ինձ ընէր,
Եւ իմ ճամբայիս մէջն ալ միշտ մընար.
Իրեն թշնամին չուտով կը փլչէր,
Ու ձինք փրկելու իմ ձեռքս կ'երկննար։

131 Ցաւդուր վերանորոգութեան · (8, 7, 4, 7)։

1 Օ՜ն, եղբարք, Տէրոջն դիմենք չուտ
Սրգալի խոնարհ սրտով·
Մեղքերնիս խոստովանինք մենք՝
Շընորհաց Տեառն յուսալով·
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ ենք։

2 Մեղք ըրինք անհոգ, անսանձ խիստ,
Ապերախտ եղանք ’ւ անդուխ·
Աստուծոյ անուան ամօթ ենք,
Թող յիշենք հիմա մեր ուխտ·
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ ենք։

3 Մենք՝ ալ չենք եկեղեցւոյն փառք,
Ո՜հ, հաւատարիմ չեղանք·
Սէր միմեանց հաղորդելու տեղ
Թշնամի անհաշտ եղանք·
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ ենք։

4 Հիմա մեղ այցելութեան չնորհք
Շուտ խնդրենք Սուրբ Հոգիէն,

Որ մեզի է զօրութիւն մեծ
Զար դիւրին նեռից ընդդէմ·
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ ենք։

5 Ուխտ ընենք արդ միաբան նոր,
Սուրբ սիրով ապրիլ, գործել
Միշտ արթուն՝ Տէրոջն այգւոյն մէջ,
Ջինքն այնպէս փառաւորել·
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ ենք։

132 “Ա՜ր կը յաղթէ”· (8, 7)։

1 Ի՞նչ հոգեր չորս դիւդ պատած է,
Ով հոգիս· քաղցա՜ծ դուն ես,
“Հայց կենաց” քեզ պատրաստուած է,
Թէ սիրով վառուած յաղթես։

2 Մի վախնար թէ մահը մօտ է,
Նա գրկել կարող չէ քեզ
Աչն կեանքէն, որ Տէրդ չնորհած է,
Թէ սատանային յաղթես։

3 Օծութիւն ունիս Սուրբէն դուն,
«Երկնայինն մանո՛նայ» միշտ քեզ
Կը թափուի առատ յերկինէ բուն,
Կերբերուդ թէ որ յաղթես։

4 Խիստ չատցա՞ն թշնամիներըդ,
Վախերով պատած ալ ես.
«Աստղ առաւօտեան» փրկիչըդ
Քեզ կու տայ թէ որ յաղթես։

5 Զդուշացիր ճամբաներուդ դու,
Հոս հանդերձդ չպղտոտես.
«Մէջ կենաց Գրքին» անուն քո
Մնայ անջինջ թէ որ յաղթես։

6 Խաբէբայք պատած են չորս դիդ,
Մոլորցնել չանան թող քեզ.
Քու փառաց «պըսակդ» բռնէ պինդ,
Միշտ քուկդ է այն թէ յաղթես։

7 Խեղճութիւնդ ու տառապանք չատ
Ի խրատ դիպած են քեզ.
Գահն երկնից կը ժառանգես արդ,
Հաւատքով թէ որ յաղթես։

133 Քանանացի ինօքն օրինակը. (8)։

1 Մինչև երբ ես խոր հառաչանք
Մեղքէն խոցուած ընեմ պիտի.
Ո՜հ, մատուցի չատ աղաչանք,
Բայց չըլսեց փրկիչս ինծի։

2 Կ'աղաղակեմ կրկին կրկին
Թախանձանօք խիստ ողորմուկ.
Չեղայ արժան պատասխանին,
Դեռ կը մընամ թշուառ խեղճուկ։

3 Աղտեօք հիմա յուսահատեալ
Ալ ետ երթամ կորսըւելու,
Քանանացի կինն անարդեալ
Ինձ օրինակ չէ՞ յուսալու։

4 Հոգիս, չըկայ ուրիշ մէկ յոյս,
Դիւաց կըրից բռնութենէն
Որ ազատիս, միայն Ցիսուս.
Անով կ'առնուս չընորհք ամէն։

5 Դու հաւատքով ել Գողգոթայ,
Խաչին ոտքը լայ, խոնարհէ.
Սրտանց լսէ, «Քեզի եկայ,
Որդի Դաւթի, ինձ ողորմէ»։

6 Իբրև որդի թէ չեմ արժան,
Ով Տէր, առաւ չընորհքներուդ,
Թող սեղանէդ ինկած փշրանք
Ինձ չընորհուի, կ'ուտեմ ես կուշտ։

134 «Քեզի ի՞նչ եղաւ, ով խորանի փեսացու, եա՛ր.» Ցոլք. Ա. 6. (8)։

1 Քեզ ի՞նչ եղաւ. մի քընանար,
Մի՛, ցոլքանին պէս մի խորդար.
Եւ, արթընցիր, ով իմ հոգիս,
Վըտանդի մէջ կը տեսնեմ գիս։

2 Ա՜հեղ վըտանգ – մահը կու գայ,
Արագութեամբ կը մօտենայ,
Որ խեղճ մարմինըդ հոս ձըգէ,
Քեզ առեանին առջին հանէ։

3 Ա՜հեղ առեան սուրբ ու արդար,
Ողորմութիւն չի՛ք – չես գտնար.
Ամենադէտ, առող չարաց,
Բազմի դատել, ՈՐ Է՛Ն Ա՜ստուած։

4 Ա՜հեղ Ա՜ստուած, «մաշող կըրակ»,
Քննող սրտից, որոց միակ
Ինքն է տեղեակ, վըկայ չուզեր,
Վըճիռ կու տայ, ալ ետ չառներ։

5 Ա՜հեղ վըճիռ անդառնալի,
Ծոյլ քընացողն Թող կորսըւի,
Անյուսութեամբ դըժոխք ձըգուի,
Մինչ յաւիտեան հոն տանջըւի։

6 Ուրեմն ելիր, մի յապաղիր,
Փութով այն նեղ դռնէն մըտիր.
Բնաւ մի չեղիր, յառաջ վազէ,
Եւ անդադար չընորհք խնդրէ։

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ

135 Մեղի խոստովանութիւն. (8)։

1 Ինչո՞ւ ասանկ մեղքերս սիրեմ,
Ունայն հաճոյք ինչո՞ւ վնտռեմ.
Երկնից, դժոխքի վրայ չը խորհիմ,
Մոռնամ հոգիս, աղօթք ձըդեմ։

2 Ինչո՞ւ քու սուրբ խօսքերդ կարդամ,
Եւ միշտ սորվիմ քու օրէնքներդ.
Ինձ ի՞նչ օգուտ զանոնք ճանչնամ,
Զեմ կատարեր սուրբ պատուէրներդ։

3 Ի՞նչ խիստ եմ ես քարի նըման.
Ի՞նչպէս անշահ են խորհուրդներս.
Ցէր, ողորմէ տրկարութեանս,
Ներէ բոլոր գործած մեղքերս։

4 Բայց ականջներս լըսել քու ձայնդ,
Շընորհք տուր ինձ՝ աղօթք սիրել.
Քանզի, ով Ցէր, դուն կը հաճիս
Մեղաւորաց աղօթքն լըսել։

136 Զղջացեալ ծղաստրչին աղըխտը. (8, 6)։

1 Ով Ցէր գըթած, որ կը լըսես
Աղօթքը խեղճերուն,
Ամէն արցունք ալ կը սրբես
Աչքէն տրտմածներուն։

2 Ցես ամբոխիդ առջին ինկած
Ծառադ, խեղճ մեղաւոր.
Քեզ փնտռելէ չեմ հրամայած,
Ինծի չըսիր "եկուր"։

3 Միթէ մեղքիս վախը կընայ
Ջիս քու քովէդ վարել.
Ինծի միայն յոյս կը մընայ
Շընորհքդ առջիդ գտնել։

4 Թող քու անհուն ողորմութիւն
Իմ յոյսըս հաստատէ.
Թող բըժշկող ձայնդ ցնծութիւն
Սըրտիս մէջ տարածէ։

137 Մելաւոյն Քէխոյեան տէնէլը · (8)։

1 Եղո՛ւկ եմ ես, ով Տէր, աղքատ·
Մերկ եմ ու կոյր և յուսահատ·
Քեզմէ՝ ի զատ որո՞ւ երթամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

2 Իմ մէջս չըկայ արդարութիւն,
Ցոյս, փրկութիւն կամ քաւութիւն·
Ինչպէս որ եմ, քու ոտքդ կ'ինյնամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

3 Դուն քու արիւնըդ թափեցիր,
Եւ խեղճ մեղաւորիս ըսիր,
«Քու փրկութիւնըդ ես կ'ըլլամ»·
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

4 Հոգին և հարսն՝ «Եկուր», կ'ըսեն,
«Ջըրի խըմէ կենաց չուրեն»·
Ես կը լըսեմ ու կ'արտորամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

5 Դուն ալ սիրով զիս ընդունէ,
Բոլոր մեղքերըս, Տէր, ներէ·
Լըւա զիս որ մաքուր ըլլամ·
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

138 Մելոյ խոսրովեանուշեան · Սաղ · ԺԱ · (10)։

1
Աստուած ողորմած, լինծի ողորմէ,
Անհուն գըթութեամբ իմ մեղքըս քաւէ·
Ամէն յանցանքէս լըւա, զիս մաքրէ,
Իմին մեղքերէս, ով Տէր, զիս սրբէ։

2
Քանզի յանցանքներս յայտնի են լինծի,
Մեղքս ալ միշտ աչքիս առջեւն կը կայնի·
Մինակ քեզի դէմ ես մեղանչեցի,
Ու մեծ չարութիւն առջեդ գործեցի։

3
Թէ որ իս պատժես, դուն կ'արդարանաս,
Ու դատաստանովդ ամբիծ կը մընաս·
Քանզի յանցանքով մօրէս յղացայ,
Ծընած առենս ալ մեղքի մէջ ծընայ։

4
Մաքրէ մշուիկով որ ես սրբանամ,
Ձիւնէն աւելի ճերմակ ես ըլլամ·
Ամէն մեղքերէս դուն զիս ազատէ,
Մըխիթարութեամբդ ուրախ զիս ըրէ։

5
Ով Տէր, ներսի դիս սուրբ սիրտ ըստեղծէ,
Լինծի նորոգուած հոգի մը չնորհէ·
Ձիս քու երեսէդ բընաւ մի ձըգեր,
Ու քու Սուրբ Հոգիդ լինծմէ մի հաներ։

6

Քանզի, ով Տէր, դուն զոհեր չես կամիր,
Եւ ողջակէզներ բընաւ չես հաւնիր.
Տէրոջ հաւնած զոհն կոտրած հոգին է,
Խոնարհ սրտին սէրն անոր հաճոյ է։

139 Նոյնք. Սաղ ԾԱ. (8)։

1 Ով Տէր, ներէ, ցոյց դըթութիւնդ,
Թող ապաստանին ղոյայ, ապրի.
Չէ՞ անսահման ողորմութիւնդ.
Զարն չը՞կրնար յուսալ քեզի։

2 Յանցանքս մեծ են, բայց քոյդ Հնորհայ
Չօրութենէն չեն դերադոյն.
Ինչպէս բնութիւնդ չունի սահման,
Թող սէրդ ըլլայ անոր հանդոյն։

3 Ամէն մեղքէս լըւա հոգիս,
Ո՜հ, յանցաւոր խիղճըս մաքրէ.
Ահա մեծ վիշտ այս է սրտիս,
Գործած մեղքերս իմ ողբըս է։

4 Մեղքս ամօթով կ'խոստովանիմ
Քու օրինացդ, Հնորհացդ ալ դէմ.
Տէր, թէև ես մահուան դատուիմ,
Արդար ըլլալդ կը ճանաչեմ։

5 Վրէժխնդրութեամբ թէ չունչս կտրես,
Ի մահ արդար քեզ դաւանիմ.
Թէ որ հոգիս դըժոխք ղրկես,
Արդար օրէնքդ զայն կը հաւնէն։

6 Ա՜յլ թող խոստմանցդ ապաւինիմ,
Քու խօսքդ բառոյդ է յաւիտեան.
Սաստիկ վախէս թող ազատուիմ,
Փրկէ, Տէր, անձս թշուառական։

Ա Ղ Օ Թ Ք

140 Աղերսին ղբօսնիանը և հաչեատրօնիանը. (7)։

1 Աղօթքն է խօսք չատ զօրաւոր,
Խորին բաղձանք կոտրած սրտի.
Ան է մեզի խիստ չահաւոր,
Զի Տէրն անով մեզ կ'ընդունի։

2 Մարդիկ անով կեանք կը գտնան,
Ազատութիւն մեղքի ուժէն.
Եւ յաղթելով դըրանց մահուան,
Ուրախութեամբ երկինք կ'ելլեն։

3 Անով երկիր, երկինք վերին,
Մէկզմէկու կը միանան.
Զի Հայր Աստուած, Աստուածորդին
Անով կ'ինկնան 'ի մէջ մարդկան։

4 Եւ Սուրբ Հոգին մեզ օգնելով՝
Աղօթքներնիս Տէրն կը լսէ.
Ցիսուս իր ուխտը յիշելով՝
Ամէն բան մեզ կը պարգևէ։

5 Ցիսուս, ինծի ականջդ դիր.
Ես սիրտս տըւի քեզի բոլոր.
Դուն որ անդուլ աղօթք ըսիր,
Աղօթք ընել ինձ սորվեցուր։

141 Աղաչութիւն առ Սուրբն Պետրոս աղքատ. (8, 6)։

1 Տէր, դուն տըւիր մեզի խըրատ,
Որ միշտ աղօթք ընենք.
Զի աղօթքով կ'ըլլանք ըզդատ,
Անով վէնք կը յաղթենք։

2 Արդ ընդունէ զայս մեր մաղթանք,
Օգնէ քոյդ որդեդրաց.
Քու փորձըւիլդ տուր օրինակ՝
Ցաղթել ամէն չարեաց։

3 Դուն յանապատն Սուրբ Գրոց խօսքով
Փորձիչը յաղթեցիր,
Աշխարհս ու դևը յաղթելով՝
Աստուած միայն պաշտեցիր։

4 Նոյն պատասխան մեզ սորվեցուր,
Որ աշխարհիս յաղթենք.
Նոյն զօրութիւն և չնորհք մեզ տուր,
Դիւրին ալ դէմ դընենք։

5 Աշխարհս է մեզ պանդխտութիւն
Ցաւոց ու փորձութեանց.
Թէ որ յաղթենք հոս բանսարկուն,
Դրախտ է մեզ պատրաստուած։

142 Ժամանակ աղերսի. (8. 8 տող)։

1 Ժամն աղօթքի, ժամն աղօթքի,
Որ աշխարհէս զիս կը զատէ,
Որ հօրըս ամրոցին դիմեմ,
Ու իմ կարօտութիւնս յայտնեմ։
Երբ ցաւ ու վիշտ վրաս կը տիրէ,
Հոգիս հանգիստ միշտ կը գտնէ,
Փորձութենէ ալ կ'ազատի
Քու հանճելովդ, ժամ աղօթքի։

2 Ժամ աղօթքի, ժամ աղօթքի,
Աղերսըս թեւերովդ տարուի
Շնորհաց ամրոցը նստողին,
Զղջացողին ձայնն լսողին։
Իրեն դիմել կը պատուիրէ,
Շընորհք խնդրել կը հրաւիրէ,
Հոգերս անոր ձըդեմ պիտի,
Քեզ ըսպասեմ, ժամ աղօթքի։

3 Ժամ աղօթքի, ժամ աղօթքի,
Մըխիթարիչ ըլլաս ինծի,
Մինչև փառաց լեռնէն նայիմ,
Տեսնեմ իմ տունըս երկնային։
Տըկար մարմինս պիտի ձըդեմ,
Տէրոջըս քովն պիտի ելլեմ,
Ու երթալով երգեմ պիտի,
"Ժամն աղօթքի, ժամն աղօթքի"։

143 Ապաւաճ ամէն պէտ է. (7)։

1 Շընորհաց ամրոցն վնտռտող
Ջայն ամէն տեղ կը դըտնայ.
Մենք երբոր ենք աղօթող,
Տէրն է միշտ մեզի ներկայ։

2 Թէ հարուստ ենք թէ աղքատ,
Թէ առողջ կամ թէ տըկար,
Երբ մեր ձայնն է անընդհատ,
Տէրն է միշտ մեզի ներկայ։

3 Երբ ճարերըս կը հատնին,
Ու ինծի հանգիստ չըկայ,
Եւ ուժերս կը լըքանին,
Տէրն է միշտ մեզի ներկայ։

4 Ով հոգիս, փրկիչդ եկուր,
Ինչ տաղնապ որ վրադ կու գայ.
Ան պարապ քեզ չըթողուր,
Ցէրն է միշտ մեզի ներկայ։

144 Ես կը սիրեմ առանձնանալ. (8, 6)։

1 Ես կը սիրեմ առանձնանալ
Հոգերըս ձըգելով,
Որ իրիկուան ժամերս անցնեմ
Ցնծմամբ աղօթելով։

2 Ես կը սիրեմ ալ առանձին
Զղջման արցունք թափել.
Իր խոստումնքներն յիշել, երբ Ցէրն
Միայն կրնայ լըսել։

3 Ես կը սիրեմ իմ միտքս բերել
Ան որ զիս կը հոգայ.
Հոգերս, վիշտերս բոլորն ձըգել
Գըթած Ցէրոջըս վրայ։

4 Ես կը սիրեմ երկինք նայիլ
Քաջ հաւատոյ աչքովին.
Նեղուած հոգիս կը զօրանայ
Ան ցնծալի տեսքովին։

5 Եւ վշտալից կեանքիս վերջին
Օրն երբ իմ վրաս հասնի,
Նըման ըլլայ այս մեղմ ժամուն,
Ու զիս երկինք տանի։

145 Ցերեկային աղօթք. (8)։

1 Ով եհովայ, Հայր երկնաւոր,
Թող քու անունըդ սուրբ ըլլայ.
Դուն յաւիտեան ես թագաւոր,
Քու թագաւորութիւնըդ դայ։

2 Քու անարատ կամքդ ալ բարի
Ամէն մարդիկ թող կատարեն,
Ինչպէս որ ան կը կատարուի
Երկինքի մէջ սուրբ հրեշտակներէն։

3 Մեր հացը տուր մեզ, ի՛ աղաչենք,
Շնորհէ մեզի դուն թողութիւն,
Ով Հայր, ինչպէս որ կը ներենք
Մենք ալ մեր պարտականներուն։

4 Մեզ մի տանիր ’ի փորձութիւն,
Այլ ազատէ մեզ, Ցէր, չարէն.
Զի քուկդ է թագաւորութիւն,
Եւ զօրութիւն ու փառք. Ամէն։

146 Տէրոնական աղըխ. (7)։

1 Ով մեր Հայրը երկնաւոր,
Քու անունըդ սուրբ ըլլայ.
Տէրութիւնըդ փառաւոր
Թող չուտով ամէն տեղ գայ։

2 Քու օրհնեալ կամքդ ալ լինսոր
Վեր երկինք կը կատարուի,
Այդպէս, ով Տէր թագաւոր,
Հոս ալ միշտ 'ի գործ դըրուի։

3 Ով Տէր, տուր այսօր մեզի
Մեր ամէն օրուան հացն ալ.
Որ առողջութեամբ քեզի
Փառայենք, ով Տէր օրհնեալ։

4 Սիրելի Որդւոյդ համար,
Մի յիշեր մեր յանցանքներն.
Մենք ալ միշտ կ'ուզենք մոռնալ
Մեր եղբօրն ամէն պարտքերն։

5 Փորձութեան մեզ մի տանիր,
Ազատէ մեզ միշտ չարէն.
Զի քուկդ է փառք և պատիւ,
Ով Տէր, յաւիտեանս. Ամէն։

147 Տէրոնական աղըխ. (6)։

1 Ով Հայր մեր երկնաւոր,
Անունըդ սուրբ ըլլայ.
Դուն ես մեծ թագաւոր,
Արքայութիւնըդ գայ։
Քու կամքդ ալ բարի
Մարդիկ թող կատարեն,
Ինչպէս կը կատարուի
Երկնից հրեշտակներէն։

2 Զեռքէդ հաց կը խնդրենք,
Շնորհէ մեզ թողութիւն.
Մենք ալ պիտի ներենք
Մեր պարտականներուն։
Մեզ մի տար փորձութիւն,
Այլ ազատէ չարէն.
Քուկդ է արքայութիւնն
Եւ զօրն ու փառքն. Ամէն։

148 Ապոռած պաշտպան. (8, 7, 4)։

1 Մի թողուր զիս, ով Աստուածըս,
թող քեզմէ չըմոլորիմ.
Ուժովցուր, Տէր, իմ քալուածքըս,
եթէ ոչ ես կ'ընկղմիմ.
Պահպանէ զիս,
Պաշտպանէ զիս,
Որ երբէք չկորսըւիմ։

2 Աչխարհիս անթիւ հոգերը
կը վռընտեն զիս, Տէր, քեզմէ.
Սատանան իր հրապոյրներըը
իմ առջեւս կը դնէ.
Վարմերովը,
Նենգերովը
Թող զիս չըմոլորցունէ։

3 Ով Քիստոս, ցրուէ վախերըս,
Քու խոստումնըդ է հաստատուն.
Դուն կրնաս ներել մեղքերըս,
ինձ լըսել տուր ձայնդ սիրուն.
Դուն ես լոյսըս,
Դուն ես յոյսըս,
Մի միայն փրկիչըս դուն։

4 Ո՜հ, թէ ես սիրոյդ ուժովը,
Տէր Քիստոս, քեզի ձըդուիմ.
Ինձ օգնէ Հոգւոյդ չնորհքովը,
Աչխարհէս հըրաժարիմ.
Տէր, կանչէ զիս,
Ու քալէ զիս,
Ես ալ պիտի հետեւիմ։

5 Իմ ըշտեմարանիս ներսը
Դուռը եռանէս դոցեմ.
Ու սրտիս անկեղծ աղերսը
Աստուծոյս մատուցանեմ.
Աբարիչըս
Եւ փրկիչըս
Գաղտնի տեղը թող դանեմ։

149 Պանդուխտին Առաջնորդը. (8, 7, 4)։

1 Եհովա, առաջնորդէ զիս,
Չի պանդուխտ եմ ու կարօտ.
Շատ տըկար եմ, զօրացուր զիս
Ամենակարող ձեռքովդ.
Դուն, երկնի Հայր,
Կերակրէ զիս որ ապրիմ։

2 Բաց, ով Տէր, մաքրող աղբիւրը,
Ան չուրով լըժշկըւիմ.

Թող ամպին, կրակին սիւնովը
Մինչ վախճան առաջնորդուիմ.
Դուն, փրկիչ մեծ,
Ինձ եղիր այժ և վախճան։

3 Երբ որ ծորդանան հանգիմ ես,
Ցուրտ մահուան երկիւղն վերցուր.
Դուն որ մահը մեռուցեր ես,
Չիս երկինքը, ցէր, հասցուր.
Փառք, պատիւ քեզ
Միշտ պիտի մատուցանեմ։

150 Բ֊ԵՒ Հ֊ՔԸ. (8, 7)։

1 Քաղցրութեամբ առաջնորդէ մեզ,
Մինչ ելլենք ցաւոց ձորէն.
Թող չընորհքդ զօրացունէ մեզ,
Խափանէ ալ վախն ամէն.
Զօրացուր մեզ
Քու անհուն չնորհքովըդ, ցէր։

2 Թէպէտ և ցաւ ու չար դառն վիշտ
Մեզ ամէն կողմէն պատէ.
Բայց ցիսուս մեզ կը փրկէ միշտ,
Մեղքն ու դժոխքը կը յաղթէ.
Խօսքն հաստատ է,
Ցէրն պիտի զմեզ կատարէ։

3 Երանի՛ քէն պաշտէի ես
Քեզ, փրկիչ իմ բարերար.
Ըլլամ երկնային զօրաց պէս,
Որ դովեն քեզ անդադար,
Երջանիկ են.
Ե՛րբ պիտի ես հոն հանգիմ։

151 Վ֊ԵՐՈՒՆ ՅԻՍՈՒՍ. (8)։

1 Ով ցէր, ինծի նոր սիրտ չնորհէ,
Բոլորովին քեզի դառնամ.
Վերսան ծընունդ ինձ պարգևէ,
Հոգւով, սրտով փոխուած ըլլամ։

2 Ինձ կը սեպեմ մեծ օրհնութիւն,
Երբ Սուրբ Հոգւովդ դիս նորոգես.
Ով ցէր, ի՞նչ մեծ երջանկութիւն,
Զայս նորոգում երբ ինձ չնորհես։

3 Յայնժամ հոգիս ազատ կ'ըլլայ
Ամէն տեսակ վրտանգներէն.
Մարմին, աշխարհ և Սատանայ
Ինձ ոչ երբէք յաղթել կարեն։

4 Մեղքն Ադամայ նախաստեղծին
Մեզ բարկութեան զաւակ ըրաւ.
Հոգենորոգ չընորհք փրկչին
Իր արիւնովն մեզ Դրախտ բացաւ։

5 Ով Տէր Յիսուս, դուն պարգեւէ
Ինծի չընորհք նոր ծննդեան.
Հոգւով Սրբով մեղքերս սրբէ,
Որ սիրաս, հոգիս քուկինդ ըլլան։

152 Ո՛վ Սո՛ւրբ Հայր. (8, 7)։

1 Ով Սուրբ Հայր, ինձ ցուցուցեր ես,
Ցոյսըս է միայն քեզմէ.
Օրէ օր վիս անցուցեր ես
Բազմաթիւ վըտանգներէ։
Դուն, Տէր, մոլորած աոեներս
Ա՛ռաջնորդեցիր ինծի.
Մինչ եղիր, Տէր, ապաւէնըս,
Թող ապրիմ միայն քեզի։

2 Խորամանկ թըշնամիներըս
Մինչ կը յարձակին վըրաս.
Ես դիտեմ բոլոր օրերըս
Դէմ պիտի չըլլայ պակաս։

Երկնաւոր չնորհաց աթոռը,
Հոն միայն պիտի դիմեմ,
Որ իմ նեղութեանըս օրը
Զօրութիւն քեզմէ գտնեմ։

3 Հայրըս, քու պաշտպանութեանըդ
Տուր որ միշտ ապաւինիմ,
Եւ քու առաջնորդութեանըդ
Զաւկիդ պէս Թող հետևիմ։
Քու աչքովըդ, Տէր, ուղղէ զիս,
Փորձիչէն քեզի դառնամ.
Թևերուդ տակ, Տէր, պահէ զիս,
Մինչ քու քովըդ Թող կենամ։

153 Զի՛ ա՛լ, Տէր. (8, 7, 8, 7, 3, 3, 7)։

1 Տէր, այցելութեամբդ երկիրը
Շուտ կ'ընես խիստ պըտղաբեր.
Հիմա օրհնութեանդ անձրևը
Թող կաթի իմ վրաս ալ, Տէր.
Վրաս ալ, Տէր,
Վրաս ալ, Տէր,
Թող կաթի իմ վրաս ալ, Տէր։

2 Մի անցնիր ինծմէ, ով Հայրըս,
Կորսըւածըս դուն փնտռէ.
Զրհապէս ներէ մեղքերըս,
Գըթութիւնդ ինձ պարգեւէ.
Ինձ ալ, Տէր,
Ինձ ալ, Տէր,
Գըթութիւնդ ինձ պարգեւէ։

3 Մի անցնիր ինծմէ փրկիչըս,
Քեզ սիրեմ, քեզի յարիմ.
Քաղցըր ձայնդ լըսէ ականջըս,
Զիս կանչէ, քեզ հետեւիմ.
Զիս ալ, Տէր,
Զիս ալ, Տէր,
Զիս կանչէ, քեզ հետեւիմ։

4 Ուրիշներ քու ձայնդ լըսեր են,
Եւ պըտեր են փրկութիւն,
Քու շընորհքդդ ընդուներ են.
Տուր ինծի ալ օրհնութիւն.
Ինձ ալ, Տէր,
Ինձ ալ, Տէր,
Տուր ինծի ալ օրհնութիւն։

5 Թէև քեզ շատ հեղ մոռցած եմ,
Սուրբ Հոգի, մ՚անցնիր ինծմէ.

Քեզ մեղքովս վշտացուցած եմ,
Ո՜հ, ներէ և զիս փրկէ.
Զիս ալ, Տէր,
Զիս ալ, Տէր,
Ո՜հ, ներէ և զիս փրկէ։

154 Քովս կեցիր. (8, 7)։

"Մեր քովը կեցիր, ինչու որ իրիկունը մօտ է, և օրը լըցած է"։ Ղ.ս-ի. Ի.Ժ. 29։

1 Ով փրկիչըս, օրն լըցած է,
Կ՚աղաչեմ քեզ, քովս կեցիր.
Թանձրը մուԹին արդէն կոխած է,
Սյս դիշեր իմ հիւրս եղիր։
Երբ պակսին օդնականներըս,
Դուն միայն ես օդնական.
Երբ չատուոր են վըտանգներըս,
Ո՜հ, եղիր ինծի պաշտպան։

2 Սյս երկրիս պայծառութիւնը
Շատ չանցած կը մըթնայ.
Փառքն ու մեծվայելչութիւնը
Շուտ անհետացի կ՚ըլլայ.
Բայց դուն ես յաւտյս արևը,
Յաւիտեան դուն չես փոխուիր.
Ճառագայթներուդ պարգևը
Շընորհէ ինձ, քովս կեցիր։

3 Ես չատ հեղ, Տէր, քեզ մոռցած եմ,
Սակայն դուն դիս մի մոռնար.
Շատ անգամ քեզ թողուցած եմ,
Բայց ինծմէ մի հեռանար։
Ով ցիտուս, հոգւոյս փրկիչը,
Հետս կենալ խոստմունք ուրիր.
Երբոր զօրաւոր փորձիչը
Ցարձակի վրաս, քովս կեցիր։

4 Եւ վերջին Թշնամիին վրայ
Տուր որ յաղթանակ երգեմ.
Իմ վրաս յարձակած առենը՝
"Ո՞ւր է քու խայթոցդ" ըսեմ։
Մահուանէն որ ազատուիմ ես՝
Դառն մահուան քեզ յանձնեցիր.
Թող մահուան մէջ չընկղմիմ ես,
Մինչև վերջը քովս կեցիր։

155 Քու ընտիր Տէր. (8)։

1 Քու չնորհքդդ, Տէր, Թող ինձ նէրէ.
Ո՞վ իր մեղքերն կը հաւկընայ,
Կամ իր յանցանքը միտք կ'առնէ.
Ո՞վ քու առջիդ կ'արդարանայ։

2 Քու չնորհքդդ, Տէր, Թող դիս պէք.
Քու բնութիւնդ ինծի ալ տուր,
Ճշմարտութեամբդդ դիս մաքրէ,
Ինչպէս որ է փրկիչս մաքուր։

3 Քու չնորհքդդ, Տէր, Թող ինձ օգնէ,
Քանզի ես ինքս եմ խիստ տըկար.
Թշնամիին միշտ պաշտպանէ,
Երբէք ինծմէ մի հեռանար։

4 Քու չնորհքդդ, Տէր, Թող դիս պահէ.
Ինձ պատուիրեր ես որ հակեմ.
Դուն ալ քու բաղուկովդդ բռնէ,
Որ փորձութեան մէջ չըմտնեմ։

5 Քու չնորհքդդ դիս պընծայանէ.
Ձիս կերակրէ երկնից հացով.
"Քու խորհրդովդդ առաջնորդէ,
Ու վերջն ալ ընդունէ փառքով"։

156 Պաշտպանութեան համար աղօթ. Սաղ. Գ. (8)։

1 Իմ Թշնամիքըս, Տէր, չատցան,
Վրաս ելլողներն խիստ բազմացան.
Վրացս առեն վրայովս կ'ըսեն,
"Ասոր չկայ յոյս Աստուծմէն"։

2 Սակայն, Տէր, փրկութեանս համար,
Նիւթակ առիր, վահան, ասպար.
Զայնուհա Աստուածըս կանչեցի,
Շուտ պատասխան անկէ առի։

3 Ես պառկեցայ ու քընացայ,
Խաղաղութեամբ ալ արթնցայ.
Թող վրաս ելլեն ժողովուրդներ,
Իմ ապաւէնըս դուն ես, Տէր։

4 Քու Սիօնիդ, Տէր, երկնքիր,
Ու մեր պաշտպանը դուն եղիր.
Ամէն վարմէ մեզ ազատէ,
Քու ժողովուրդդ փրկէ, օրհնէ։

157 Օգնութեան համար աղօթք. Սաղ. Դ. (8)։

1 Տէր, հիմա օգնական եղիր,
Ինծի ողորմութիւն ըրէ.
Աղէկն ինձ ընդարձակեցիր,
Նորէն աղօթքըս դուն լըսէ։

2 Բայց մինչև ե՞րբ, որդիք մարդկան,
Իմ փառքս ամօթի կը դարձընէք,
Կը փափաքիք ունայնութեան,
Եւ սրտութիւն կը փնտռէք։

3 Գիտցէք որ Տէրը կ'որոշէ
Իրեն համար խոնարհ հոգին.
Զանոնք իրեն համար կ'ընտրէ,
Որոնք անոր կը նըւիրուին։

4 Շատերը անձկութեամբ կ'ըսեն,
"Ո՞վ բարութիւն կը ցուցընէ"։
Դուն, Տէր, եղիր մեզ ապաւէն,
Քու լոյսըդ թող մեր վրայ ծագէ։

5 Ողորմութիւնդ ինձ յայտնելով
Ամէն վախէ դիս կը պահես.
Քանզի միայն դուն ապահով
Ջիս, Տէր, կը բընակեցընես։

158 Աղերս պատասխանի համար աղօթք. Սաղ. Ե. (8)։

1 Իմ ձայնըս, Տէր, կը վերցընեմ,
Աստուն քեզի կ'ապաւակեմ.
Ով թագաւոր, սիրով լըսէ
Եւ պատասխան չուտով չնորհէ։

2 Նայէ ինծի, ով Տէր Աստուած,
Աղաչասէր և ողորմած,
Աղաչութեամբ առաջնորդէ,
Եւ քու ճամբադ առջիս չակէ։

3 Ամբարիշտներն միշտ կը խնդրեն
Որ գիս քեզմէ մոլորցընեն.
Անոնց ճամբուն մէջ թող չերթամ,
Եւ փորձութեան մէջ թող չհլնամ։

4 Զանոնք, Տէր, յանցաւոր հանէ,
Քու երեսէդ միշտ հալածէ.
Քեզի դէմ ապըստամբեցան,
Լեզուով նենգաւորներ եղան։

5 Քեզ յուսացող մարդիկ ցնծան,
Եւ յաւիտեան ուրախ ըլլան.
Քանզի զանոնք կը պաշտպանես,
Արդարը դուն, Տէր, միշտ կ'օրհնես։

159 Ողբոմութեան համար աղօթք. Սաղ. Զ. (10)։

1

Ով Տէր, բարկութեամբդ գիս մի խրբատեր,
Ու սրամիտութեամբդ մի յանդիմաներ.
Տըկար է մարմինս, հնծի ողորմէ,
Հասցին կը դողամ, ով Տէր, ըլժշկէ։

2

Մեռեալք չեն կրնար քեզ փառաւորել.
Մահուան մէջ չըկայ քեզ յիշատակել.
Քեզ ծառայելու, ով Տէր, թող ապրիմ,
Ու միշտ քու անհուն սիրոյդ վրայ խօսիմ։

3 Ով չարագործներ, հնծմէ հեռացէք,
Դուք որ իրաւունքն կ'ատէք, կ'անարդէք.
Քանզի ըրկար ձայնս Աստուած ընդունեց,
Իմ Տէրս ու փրկիչս աղօթքըս լըսեց։

160 Ողբոմութեան համար աղօթք. Սաղ. Իե. (8)։

1 Ով Տէր, քեզի գիս կը յանձնեմ,
Քու վրադ յոյսերըս կը դընեմ.
Տուր որ բընաւ ես չամչնամ
Թշնամիէս, ու որս չըլլամ։

2 Ով Տէր, ճամբադ հնծի ցուցուր,
Ճշմարտութիւնդ հնձ սորվեցուր.
Քանզի դուն ես Տէր փրկութեան,
Մեր ապաւէնը յաւիտեան։

3 Գթութիւններդ յիշէ, ով Տէր,
Զի յաւիտեան ես բարեսէր,
Ողորմութեամբդ այց ընելով,
Եւ հին մեղքերս չըյիշելով։

4 Տէրն հեզերուն կ'առաջնորդէ,
Եւ իր ճամբան կը ցուցընէ.
Իրեն պատուէրն պահողներուն
Պիտի յայտնէ ճշմարտութիւնն.

5 Ով Տէր, ներէ անուանդ համար
իմին մեղքերըս անհամար.
Սուրբ խօսքդ ինձ կանոն ըրի,
քու կամքդ արդար յայտնէ ինծի։

161 Նեղութեան ժէ աղերս. Սաղ. խգ. (8).

1 Ով Տէր Աստուած, դուն զիս դատէ,
եւ իրաւունքս արդարացուր.
Ներողաւորէն զիս ազատէ,
եւ պիղծ աչքէն ալ հեռացուր։

2 Տէր, ապաւէն ինծի դուն ես,
ինչո՞ւ համար մոռցար, Տէր, զիս.
ինչո՞ւ արտաւմ քալեմ այսպէս,
երբոր նեղէ զիս թշնամիս։

3 Ձշմարտութիւնդ ու լոյսդ խրկէ,
Անոնք ինծի առաջնորդեն.
Սուրբ լեռըդ, Տէր, դուն զիս հանէ,
եւ Թող քու փառքդ աչքերս տեսնեն։

4 Ինչո՞ւ արտաւմ ես, ով հոգիս,
ինչո՞ւ համար զիս կը տանջես.
Տէրոջն յուսա, փառք տուր փրկչիս,
Ձի փրկութիւնս է իմ փրկչիս։

162 Ապաշխոյ օգնութիւնը համար աղերս. Սաղ. խգ. (10).

1 Ով Տէր, լըսեցէ՛ք մեզ ականջդիս
Գործքերդ, պատմեցին մեզի հայրերնիս.
Որ հին առեններն կամօք գործեցիր,
Անոնց աչքերուն առջեւն ցոյց տըւիր։

2 Դուն հեթանոսներն ձեռքովդ քըշեցիր,
Անոնց տեղերնին քու ազգդ անկեցիր.
Ոչ թէ սուրերով զայն ժառանգեցին,
Հապա զօրաւոր թեւովդ յաղթեցին։

3 Ով Տէր, դուն ինքդ ես ինծի թագաւոր,
Իմին փրկութեանս չուտով հրաման տուր.
Քեզմով թշնամին պիտի մեզ յաղթենք,
եւ քու անուանովդ ոտքի տակ առնենք։

4 Քանզի աղեղիս բընաւ չեմ յուսար,
եւ զիս ազատել իմ սուրս չկրնար.
Թշնամիներէն դուն մեզ կը փրկես,
Ու մեզ ատողներն ուժովդ կը ցրուես։

5 Բայց, Տէր, ամէն օր մենք կը տանջըւինք,
եւ մորթըւելու ոչխար կը սեպուինք.
Քու ողորմութեամբդ ելիր մեզ օգնէ,
եւ սուրբ անուանիդ համար մեզ փրկէ։

163 Մեղաց խոստովանեան համար աղաչել. Սաղ. ՀԹ. (8, 6):

1 Ով Տէր Աստուած, հեթանոսներն
Տաճարըդ պղծեցին.
Քու սուրբ քաղքիդ բոլոր հիմերն
Աւերակներ ըրին:

2 Մինչև ե՞րբ, Տէր ողորմութեան.
Միշտ բարկանաս պիտի.
Եւ քու նախանձդ կրակի նըման
Պիտի միշտ բորբոքի:

3 Տէր, հին մեղքերն մեր մի յիշեր,
Շրնորհքդըդ չուտ հասնի.
Օգնէ մեզի, փրկիչ և Տէր,
Որ մեղքերնիս քաւուի:

4 Բայց մենք քուկին ընտրեալ ազգդ ենք,
Հօտիդ ալ ոչխարներ.
Քու դովութիւնդ պիտի պատմենք
Աղքէ մինչև ազգ, Տէր:

164 Ողորմութեան համար աղաչել. Սաղ. ՀԵ. (8):

1 Տէր, հաւնեցար քուկին երկրիդ,
Իր գերութիւնը դարձուցիր.
Դուն ներեցիր ժողովուրդիդ,
Ցանցանքներնին դուն ծածկեցիր:

2 Դարձուր երեսդ քու հաճութեան,
Ու բարկութիւնդ թող դադարի.
Ըրբարկանաս մեզ յաւիտեան,
Սրտմտութիւնդ չատ չերկարի:

3 Դարձիր, Տէր, մեզ կենդանացուր,
Որ ժողովուրդդ քեզմով հրճուի.
Ողորմութիւնդ մեզի ցուցուր,
Ու փրկութիւնդ չուտ տուր մեզի:

4 Պիտի լըսեմ Տէրոջ խօսքին,
Խաղաղութիւն նա կը խօսի.
Մօտ է փրկիչն երկիւղածին,
Որ զայն ընէ ուրախ, բարի:

5 Ողորմութիւն, ճշմարտութիւն
Պատահեցան՝ ի միասին.
Արդարութիւն, խաղաղութիւն
Իրար գըտան, համբուրեցին:

165 Մեղէ ապաշխարեան համար աղերս. Սաղ. ճԺԹ. (7)

1 Տէր, սրտանց քեզ կանչեցի,
Պատասխան չնորհէ ինծի,
Որ օրէնքըդ միշտ պահեմ,
Չի ճամբադ ես ընտրեցի։

2 Կը կանչեմ քեզ, խա փրկէ,
Մեղքերէս զիս ազատէ.
Ես Սուրբ խօսքըդ սիրեցի,
Մի ձըդեր զիս երեսէ։

3 Ես կանուխ քեզ կանչեցի,
Քու խօսքիդ, Տէր, յոյս դըրի.
Գիշերանց ես արթնցայ,
Որ խորհիմ խօսքդ սիրալի։

4 Հեսւոդքըն չարութեան,
Որ սուրբ օրէնքներդ մոռցան,
Մօտեցան որ զիս խաբեն.
Տէր, եղիր ինձ պահապան։

166 Ապաշխարէ նոպտրնկան խնդրել խոնարհաբար. Սաղ. ճԼ. (8)։

1 Ով բարերար Փրկիչ Աստուած,
Քեզ կանչեցի խորունկ տեղաց.
Տէր, աղօթքիս ձայնին լըսէ,
Եւ աղաղակս մըտիկ ըրէ։

2 Ով Տէր Փրկիչ, թէ որ յիշես
Մեր չարութիւնն, ու մեզք սեպես,
Տէր, ո՞վ կրնայ առջիդ կենալ,
Եւ փրկութիւն քեզմէ յուսալ։

3 Բայց թողութիւն քովդ է լեցուն,
Պատրաստուած ամէն մարդուն,
Որպէս զի ան քեզմէ վախնայ,
Ամէն բարիք քեզմէ յուսայ։

4 Ես միշտ Տէրոջըս կը սպասեմ,
Իմ սիրտս անոր կը նըւիրեմ.
Անոր խօսքին միշտ կը յուսամ,
Չի ես անով կեանք կ'ունենամ։

5 Ամէն մարդ թող Տէրոջն յուսայ,
Չի փրկութիւն անկէ կու գայ.
Ան գիսրայէլն պիտի փրկէ
Ամէն մեղքէ ու տանջանքէ։

167 Մեղաց խոստովանեան և ապիոնեան համար աղեխ. Սաղ. ձխգ. (8)։

1 Ով Տէր, լըսէ իմ աղօթքիս,
Եւ դիր ականջ աղաչանքիս.
Եւ ծառայիդ տուր պատասխան,
Ով Տէր Աստուած արդարութեան։

2 Քու ծառայիդ հետ մի մտներ
Դատաստանի, Տէր մարդասէր.
Քանզի բընաւ մարդ մ՚ալ չըկայ,
Որ քու առջիդ արդարանայ։

3 Իմ ձեռքս քեզի կ՚երկնցընեմ,
Ձի քեզ միայն իմ Տէրս գիտեմ.
Զորցած երկրի պէս՝ անձս քեզի
Մեծ փափաքով կը ծարաւի։

4 Ինծի սուրբ կամքդդ սորվեցուր,
Կատարելու չընորհդդ ալ տուր.
Ձի անձս քեզի եմ վերցուցած,
Դուն ես ինծի մինակ Աստուած։

5 Բարի Հոգիդ առաջնորդէ,
Ուղիղ երկիրդ գիս մտցունէ.
Ձիս ապրեցուր անուանդ համար,
Ձարէն փրկէ, Աստուած արդար։

ՓՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ

168 Երանելի ոբ. (8. 8 տող)։

1 Երանելի այն օրն է, Տէր,
Որ ես բաժինըս քեզ ըրի.
Ուրախ հոգիս անդուլ իր աչքն
Ու ցնծութիւն պատմէ պիտի։
Երանելի այն օրն ըսուի,
Որ Տէրն մեղքերս ներեց ինծի.
«Ազատուն կեցիր, աղօթք ըրէ,
Ու միշտ ցնծա», ինծի կ՚ըսէ։

2 Իմ սիրտս բոլոր անոր կու տամ
Որ իմ սիրոյս է արժանի.
Իր սեղանին երբ մօտենամ,
Ուրախ երդով իր տունն լեցուի։
Երանելի այն օրն ըսուի, ևայլն։

3 Ահա փրկիչս ես ուխտ ըրի,
Տէրոջն եմ ես ու իմն է ան.
Ձիս ան կանչեց, անոր գացի
Ես ճանչնալով ձայնն պատուականն։
Երանելի այն օրն ըսուի, ևայլն։

4 Փրկչիդ վըրայ յոյս դընելով,
Խոովեալ հոգիս, հանգիստ ըլլաս.
Ամէն բարիք վայելես իրմով
Ալ իր քովէն չըհեռանաս։
Երանելի այն օրն ըսուի, Ասյե։

5 Իմ ուխտս, ո՛վ Փրկիչ Յիսուս,
Ամէն օր նորոգեմ պիտի.
Ու երբ հանգիմ մահուան ժամուս,
Երգեմ պիտի "Ուխտ սիրելի"։
Երանելի այն օրն ըսուի, Ասյե։

169 "Եկէ՛ ընդ"։ (8, 6)։

1 Ես կը լըսեմ ձայնդ, ով Յիսուս,
Անոր համար կու գամ.
Սիրուն քու ձայնդ ականջս լեցուց.
Ի՞նչպէս ես չարտորամ։
Կու գամ, կու գամ, զիս մի մերժեր,
Յոյժ կ'աղաչեմ, ով Տէր.
Աւժանացուր յոգնած հոգիս
Սուրբ հանգըստեան երկինից։

2 Հոգիս կեանքէս է ձանձրացած
Այս չոր ձորին եղերքն.
Սիրտս ներսի դիս է խըրտուիլած
Մեղքիս ճնշող բեռէն։
Կու գամ, կու գամ, Ասյե։

3 Ունայն տեղ մինչ ցարդ չանք ըրի
Փրկել զիս իմ ուժովս.
Ցանցանքս սրբել ես չկրցի
Բարեգործութիւնովս։
Կու գամ, կու գամ, Ասյե։

4 Քու սուրբ արիւնըդ թափուեցաւ
Խաչափայտին վըրայ.
Ամէն մեղքերս հոն քաւուեցաւ
Արդար դւխուդ վըրայ։
Կու գամ, կու գամ, Ասյե։

5 Ո՞րչափ սուրբեր արդէն եկան
Քու տեսութիւնդ վայլել.
Դուն ես ճամբան որով կըցան
Այն սուրբ հանգիստն մտնել։
Կու գամ, կու գամ, Ասյե։

170 Կը հաւատամ. (8, 6)։

1 Ես յաւիտեան հանդիստ կ'ըլլամ
Միայն քու քովդ, Յիսուս.
Քու վէրքերդ կեանք կը ստանամ,
Փրկիչ, դուն ես ինձ յոյս։
Կը հաւատամ, կը հաւատամ
Որ Յիսուսի մահուամբ,
Եւ իր արեամբ, անպին արեամբ,
Մեղքէն ազատ կ'ըլլամ։

2 Խաչեալ Փրկիչս և իմ Աստուածս,
Մեղքի բացուած աղբիւր,
Քու արիւնդ սրսկէ վրաս,
Պահէ զիս միշտ մաքուր։
Կը հաւատամ, Հայր։

3 Լըւա զիս, Տէր, և քուկդ ըլէ,
Լըւա, եղիր դուն հմի.
Ոչ թէ միայն ատքերս մաքրէ,
Ջեռքերըս, գլուխս և սիրտս։
Կը հաւատամ, Հայր։

4 Քու արիւնովդ իմ սիրտս սրբէ,
Մինչ քեզ տեսնեմ աչքով.
Փառաց յուսով աչքերս գոցէ,
Հոգիս լեցուի սիրով։
Կը հաւատամ, Հայր։

171 Խաչը պահել. (8, 6)։

1 Մէթ ցիտո՞ւս լոկ խաչն տանի,
Եւ մարդս ազա՞տ ըլլայ.
Ո՛չ. խաչ մը կայ տակն մէկուն,
Ինծի ալ խաչ մը կայ։

2 Ի՞նչ երջանիկ վերի սուրբերն,
Որ՛ք հոս կը տրտմէին.
Բայց հոն անխառն ակր կը վայլեն,
Ցնծում ալ լիովին։

3 Օրհնեալ է խաչս, պիտի տանիմ,
Մինչև որ մահն ինձ դայ.
Ու վեր ելլեմ, պըսակ առնեմ,
Ինծի պըսակ մը կայ։

172 Ապաշխարութիւն. (8)։

1 Յիսուս, աչխարհքը եմ ձըդած,
Ու խաչս առի որ առ քեզ գամ.
Մերկ և ապքաո ու անարդուած,
Հերիք է ինձ որ քեզ ճանչնամ։

2 Ա՛յս աշխարհիս սուտ բարիքները,
Որոնց վըրայ կը յուսայի,
Ինծի եղան պարապ բաներ,
Ու քեզ միայն ես իմն ըրի։

3 Թող աս աշխարհն իս անարդէ,
Նոյնպէս ալ մեր ցէրօյն ըրաւ.
Մարդոց դատումն իս կը մերժէ,
Բայց դուն դիս մի մերժեր ըրնաւ։

4 Բարեկամներս Թող դիս ձըդեն,
Բայց, ցէր, դուն ես հաւատարիմ.
Երբոր իմ յոյս քու վրադ դընեմ,
Շատ ցնծումով ես կը լեցուիմ։

5 Թող մարդոցմէ միշտ տանջըւիմ,
Բայց իմ հոգիս քեզ կը յանձնեմ
Քանի որ հոս կը փորձըւիմ,
Փրկիչս սէրն ես կը վայելեմ։

6 Կարող չէ վիշտ ինձ վընասել,
Երբոր Քրիստոս իմ հետքս է.
Ցաւ, նեղութիւն, տանջանք քաշել՝
Ինձ բերկրութիւն, ցնծում ալ է։

7 Ով իմ հոգիս, ուրախ եղիր,
Աչքերդ փառք կայ անդադար.
Վըտեմ կոչումդ լաւ ճանչցիր,
Մարմնոյ վիշտէն ալ մի վախնար։

173 Խաչի չինորդը. (8, 6)։

1 Եթէ չինորդ եմ ես խաչին,
Խաչէն ալ ամչնամ.
Թէ հետևող եմ Գառնուկին,
Չինք դաւանիլ վախնամ։

2 Ես ծաղկազարդ մահճի մը վրայ
Երկինք կրնամ տարուիլ.
Աղեօք ինձ Թշնամի չըկայ,
Ինձ հարկ չըկայ կռուիլ։

3 Աբեան չափ կռուելով առին
Շատերը մրցանակն.
Ծառայելով ես մարմինին
Կ'առնեմ փառաց պըսակն։

4 Ո՛չ. եթէ ես կ'ուզեմ յաղթել,
Պէտք է պատերազմիմ.
Հաճէ, ցէր, դիս ընդհ.քովդ ընել
Քաջ և հաւատարիմ։

5 Ա՛յս փառաւոր մարտին մէջ, Տէր,
Սուրբերդ պիտի յաղթեն.
Հեռուանց ալ հաւատոյ աչքերն
Պըտակը կը տեսնեն։

174 Պանդխտութեան երգ. (7, 6)։

1 Ել, հոգիս, թևերդ լայն բաց,
Վերի կոչումդ յիշէ.
Ա՛յս կեանքիս բաներն ձըղաճ՝
Դէպ ’ի երկինք թռչէ։
Աշխարհն, լուսինն, աստղերն,
Եւ աչխարհս ալ չուտ կ’անցնին
Ել, հոգիս, տակէ վերերն,
’Ի կողմն Տէր ցնծասին։

2 Գետն ’ի ծովը կը վազէ
Բընաւ կանգ չառնելով.
Ծառն դէպ ’ի երկինք կ’ելլէ
Ըստեղծողին կամքով։
Եւ այսպէս հոգւով ծընածն
Վեր կ’ելլէ արտորալով,
Որ տեսնէ փառաց Աստուածն,
Հանդչի հոն ապահով։

3 Ինչ է փառք, հարըստութիւն,
Երբ վեր աչքերս տնկեմ.
Փուճ աչխարհ, մարմին, արիւն,
Հընար քներնին կ’տամ։
Պանդուխտներ տուն չեն չիներ,
Օտար մարդն առտուն կ’երթայ.
Երբ անցնի լոկ մէկ դիշեր,
Կ’ուզէ ելլել ճամբայ։

4 Պանդուխտներ, ալ մի տրտմիք,
Առէք ձեր յաղթանակն.
Շուտ ձեր Տէրը, սիրելիք,
Զեզի կու տայ պըսակն։
Քիչ տաեն համբերելով՝
Վայելքներով ալ կը տրուի.
Յաւերներով հոս թողելով՝
Հանդչիք Ծոցն ցնծասի։

175 Բէթլեհէմեայ պանդուխտը. (7, 6)։

1 Պանդուխտն իր հայրենեացը
Հեռուէն չատ կը ցանկայ.
Հոն է հոգւոյն փափաքը,
Հանդիստ հոն կը յուսայ։

2 Սիրելիներն հեռու են,
Հեռու բարեկամներն.
Ո՛հ, ի՜նչպէս ցանկալի են
Անոնց յիշատակներն։

3 Ա՛յլ քրիստոնեայ պանդուխտը
Աչքերն երկինք կ'ուղղէ,
Որ հոն սիրելիները
Նորէն դիմաւորէ։

4 Եւ ուշ կամ շուտ իրեն վրան
Երբ մահը յարձակի,
Կ'ուզէ ձրգել ամէն բան,
Որ վեր երկինք թռչի։

5 Ո՛հ, ի՜նչ ուրախութիւն մեծ,
Երբ սիրելիք տեսնէ.
Անոնց հետ հոն երկնից մէջ
ԶԱստուած փառաբանէ։

176 Քրիստոնեան ծերանալ աշխարհի. (8)։

1 Եթէ աշխարհ է դեղեցիկ,
Ու իր փառքերն են չոշոշուն,
Հարըստութիւն, պատիւ, բարիք
Կը դըրաւեն ըզսիրտ մարդուն,

2 Զըւարճութիւնք հեշտացուցիչ,
Են ցանկալի հաճոյք մարմնոյն,
Անարդ սէր իրը դոհացուցիչ
Թէ կը խաբեն ըզսիրտ մարդոյն,

3 Թող ինձ ըլլայ մեռած ամէն.
Ոչ դեղեցիկ, ոչ չոշոշուն
Բընաւ ինծի չըներդործեն,
Զի են խաբող ունայնութիւն։

4 Աշխարհ ինծի է խաչ ելած,
Ես աշխարհի բոլորովին.
Ով Սուրբ Հոգի, օգնէ բարձանց,
Կենդանացու դիս երկինքին։

5 Իմ փառքս ըլլայ խաչն Քիստոսի,
Զըւարճութիւնս՝ անոր խօսքերն.
Թող ես ապրիմ միշտ կենդանի
Կատարելու իր պատուէրներն։

177 Յանդամով վաղնե. (10 յատուկ)։

1

Մենք ցնծումով, ցնծումով միշտ վազենք,
Մինչ Սուրբերուն փառաւոր տեղն ելլենք.
Մեր Քիստոսին ձայնն լըսենք ու ցնծանք,
Եւ ցնծումով, ցնծումով քովն երթանք։
Կարճ է ճամբան, շուտ պիտի վերջանայ,
Միշտ տուներնիս Աստուծոյ քովն ըլլայ.

Տէր Քիսուսով փրկութեան, ո՛հ, հասնինք,
Հոն ցնծումով, ցնծումով միշտ հանդչինք։

2

Մեզմէ առաջ գացողներ չատ եղան,
Եւ մեզ ալ հոն տեսնելու կը ցանկան.
Ու գառնուկին քաղցրաձայն երգ երգինք,
Միշտ ցնծումով, ցնծումով զայն օրհնենք։
Քաղցրը ձայներ ականջնիս կը հասնին,
Օրհնեալներուն քընարներն կը լսուին.
Սուրբ հրեշտակաց երգերնին կը լսենք,
Հոն ցնծումով, ցնծումով կը վազենք։

3

Մահը չուտով թէև մեզ հոն տանի,
Զըլախնալով վեր ելլենք Քիսուսի.
Գերեզմանին մէջ Անոր պէս պառկինք,
Եւ ցնծումով Անոր հետը նստինք։
Սուրբ յարութեանն առաւօտն ելլենք,
Մահը յաղթած խափանած ալ տեսնենք.
Սուրբ երկնային քաղաքին մէջ չըլլինք,
Հոն ցնծումով, ցնծումով բընակինք։

178 Քրէպոնէէ Ֆոռնէռը. (8)։

1 Որչափ օրհնած է այն կապանք,
Որ մեզ անով կը միանանք.
Այս չնորհք տուաւ մեզի Քիսուս,
Աղբիւր չնորհաց, փրկիչն հոգւոյս։

2 Մեր յոյսն ու վախն է հաւասար,
Նաև խնդում զըւարթարար.
Մեր մոմըտուք, հոգ, նեղութիւն
Զունին բընաւ տարբերութիւն։

3 Մենք մեր եղբօր բոլոր վշտաց
Ենք մասնակից չըրտով աչաց.
Թէ եղբայրնիս մեզմէ զատուի,
Մեզ ցաւ կու տայ անտանելի։

4 Բայց հաստատուն մեծ յոյս ունինք
Զայն տեսնելու վերին երկինք.
Այս աներկբայ յոյս անարատ
Կ'ընէ մեզ հոս քաջ և ազատ։

5 Եւ միացած ուրախ սրտով
Կը սպասենք այն օրուան սիրով.
Մեղք, վիշտ և հոգ յայնժամ փախչի,
Եւ սէր մաքուր 'ի մեզ հանդչի։

179 Ճամբաս դուռն, Տէր, ընտրէ. (6)։

1 Ճամբաս դուն, Տէր, ընտրէ,
Թող ինձ խաւար ըլլայ.
Զեռքովդ առաջնորդէ,
Ընտրէ ինծի ճամբայ։
Ես չեմ համարձակիր
Բընաւ վիճակս ընտրել.

Դուն կառավարս եղիր,
Ուղղիչս չհատակ քալել։

2 Խնդրած արքայութիւնս
Է քուկդ, ով Տէր իմ.
Քուկդ ալ ըլլայ չաւիղս,
Ա՛յսուհետ կը մնդրիմ։
Դուն որոշէ վիճակս
Անհուն խնամատարեամբ.
Առ և լեցուր բաժակս
Վիշտով կամ վայելքնամբ։

3 Ընտրէ բարեկամներս,
Ախտերս, առողջութիւնս,
Փորձանքդ ու հոգերս,
Եւ կամ հանգստութիւնս։
Ինծի խոստմունք տըւիր
Որ ազատես չարէն.
Տէր, առաջնորդս եղիր,
Խնամատարութիւնս. ամէն։

180 Քրիստոս մէջ հաստատութիւնը. (6, 6, 4, 6, 6, 6, 4)։

1 Հաւատքս քեզ կը նայի,
Ով Գառն Գողգոթայի.
Փրկիչ, իմին
Ջայնիս մըտիկ ըրէ.

Իմ մեղքըս, Տէր, քաւէ.
Ըլլամ ես յայսմհետէ
Միայն քուկինս։

2 Թող քու չընորհդ անհուն
Ընէ սիրտս հաստատուն,
Նախանձս վառէ։
Մահուամբդ իս կը փրկես.
Ուստի բոցի մը պէս
Իմ սիրըս աստկապէս
Վառիլ կ'արժէ։

3 Ա՛ս մութ ճամբուս վախճանն
Մինչև աչքերս տեսնան,
Քառաչ տար զիս։
Խաւարըս լոյս ըրէ,
Աչքիս արցունքն սրբէ.
Եւ մի թողուր քեզմէ
Զատուիլ հոգիս։

4 Կեանքիս երազն անցած՝
Երբ մահն իմին վըրայ
Կը յարձակի,
Օրհնեալ Փրկիչ, սիրովդ
Ամէն վախ յաղթելով
Վեր առ զիս ապահով,
Որ անձս ապրի։

181 Ինչպէս որ եմ։ (8)։

1 Ինչպէս որ եմ մեղքով լեցուած,
Խեղճ մեղաւոր ու կորսըւած,
Աչքերս դէպ՚ի փրկիչդ ուղղած,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

2 Ինչպէս որ եմ, չսպասելով
Հոգիս սրբել պարապ յուսով,
Քու արիւնիդ լոկ նայելով,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

3 Ինչպէս որ եմ, չատ տանջըւած,
Ու բազմաթիւ մեղքով պատած,
Ազխս անդին միշտ տատանած,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

4 Ինչպէս որ եմ՝ դուն, Տէր, դիտես,
Իմ մեծ մեղքերըս կը ջնջես,
Աղտոտ հոգիս զուտ կը սրբես.
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

5 Ինչպէս որ եմ՝ այնպէս կու գամ.
Շնորհէ որ միշտ քու քովդ ըլլամ
Ու յաւիտեան երեսդ տեսնամ.
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

182 Մ՚ոյբ ըլլամ։ (6, 5)։

1 Ո՞Հ թէ տուրը ըլլամ ես,
Միշտ ալ աւելի
Սիրտս, հոգիս և միտքըս
Քեզ հընազանդի.
Օրէ օր պարտքերըս
Աւելի սիրով
Կատարեմ, ով Տէրըս,
Քու Հոգւոյդ շնորհքով։

2 Քու հոգիդ, ով Հայրըս,
Անդադար ինձ տուր,
Որ մաքուր ընէ զիս,
Աւելի մաքուր.
Եւ իմ հառաչանքըս
Դէպ՚ի վեր երթայ,
Միշտ իմ պազատանքըս
Աստուծոյս ըլլայ։

3 Երբ չատնան վիշտերըս
Վախս ու տարակոյս,
Ո՞Հ, յանձնեմ հոգերըս
Միշտ իմ Աստուծոյս.
Ինք բոլոր խաւարըս
Լոյս պիտի ընէ,
Ինչ որ հիմա մութ է
Պիտի բացատրէ։

4 Բարձըր և ալ բարձըր
Գիշերէս Թուխմ,
Մինչ երկնից սուրբ լոյսը
Բերկրութեամբ հանիմ.
Թող ըլլայ մաղթանքըս
Քեզ ընդունելի.
Ա՛յս է, Տէր, իմ Յանքըս.
Դուն օգնէ ինծի։

183 Ա՛պաւէն հեռ հաղորդութիւն. (6, 6, 8, 6)։

1 Տէր իմ, քեզ կը սիրեմ,
Միայն քեզմով կ՚ապրիմ.
Թէ որ Աստուածըս ես մերժեմ,
Շուտով կը կորսըսիմ։

2 Քու սէրդ այնչափ քաղցր է
Որ բանան պալատ կ՚ըլլայ.
Ուր ես ներկայ՝ դրախտն հոն է,
Ուր չես՝ դըժոխք կ՚ըլլայ։

3 Քընար թող անդադար
Անթիւ հրեշտակք զարնեն.
Երկինք հոն չկրնար ըլլալ,
Թէ որ քեզ չտեսնեն։

4 Եւ տիեզերքն ամէն
Ինծի իրացընէ
Հաճոյք մը տալ կարող ոչ են,
Թէ հեռանաս ինծմէ։

5 Սիրոյ ծոցին, անսահման
Ուրախութեամբ լեցուն,
Դու ես, Տէր, և սրտիս չրջան,
Հոգւոյս ցնծմանդ կեդրոնն։

184 Բերկրութիւն առ պաշտօնեա. (8)։

1 Ով մեծ Աստուած, չնորհէ հայցուածքս,
Խաղաղութիւնս, իմ յոյս և կեանքս.
Երբ օրհնութիւն տալ ինձ հաճիս,
Յայնժամ փառօք ճոխ երեխս։

2 Բարի, արդար, մեծ, խնամատուն,
Աստուած և Հայրս միայն ես դուն.
Քուկդ եմ եղած սուրբ կապերով,
Ուղիդ գիս դնէդ իր արիւնով։

3 Սրտով, աչքով, բազկատարած
Քեզ կը նայիմ յոյժ փափաքած.
Ինչպէս ճամբորդ անջուր տեղւանք
Ջով չըրերու ունին աենջանք։

4 Ո՜Հ, չատ կանուխ գալ ես կ'ուզեմ
Սրբոյդ հետ որ երեսդ խնդրեմ.
Քու վառքդդ հոն յաճախ տեսի,
Եւ զօրաւոր ընորհդդ ըզգացի։

5 Մինչ չունչ կ'առնում, աչքերըս վեր
Փառք տալ պարտիմ կամ աղօթել.
Ասով իմ սիրտս ուրախ կ'ըլլայ,
Այսպէս իմ կեանքս Թող վերջանայ։

185 Հաճութիւն առ ընկերական պաշտամունս. (8)։

1 Ի՞նչ հաճելի Թողուլ աշխարհ,
Խնդրել ցէրոջ ներկայութիւն.
Ցոյց սերդ հօտիդ, ցէր բարերար,
Հաւատարիմ խոստանդ հանդոյն։

2 Սէրդ կը ձգեն՛ք գործ՛ք, ըզբաղանք,
Որ խօսակից քու հետդ ըլլանք.
Ցէր, մեզ նայէ ոտիցդդ տակ,
Այս տեղս ըլլայ մեզ դուռն՚ի կեանք։

3 "Ընարեալն՚ի բիւրս" արդ կ'երևի,
Կրնանք տեսնել զՔո՜յն հաւատքով.
Ո՜Հ, ձայնդ ըրէ մեզ լըսելի,
Հոս լից ներկայութեանդ փառքով։

186 Սէր Քրիստոսի. (8)։

1 Ընայնութիւն ունայնութեանց,
Բոլոր աշխարհ է փուճ և առտ.
Միայն փրկիչ Քրիստոս Աստուած
Եւ սէր նորին է լինճ օգուտ։

2 Պէտք է որ ես զայն չատ սիրեմ,
Զի նա այնչափ նախ զիս սիրեց.
Պէտք է իրեն սիրտս նըւիրեմ,
Քանզի նա զինքն լինծի ընորհեց։

3 Հոգւոյս համար նա զինք զոհեց,
Որպէս զի ես արդարանամ.
Մեղքիս համար մահ ճաշակեց,
Որպէս զի ես անմահանամ։

4 Արդեօք ո՞ր մարդ՝ կամ ո՞ր հրեշտակ,
Փրկչիս նըման լինճ սէր ցուցուց.
Կըրեց վասն իմ վիշտ դըժնդակ,
Եւ փրկութեան լինճ յոյս Թողուց։

5 Ցէր, քու սիրովդ իմ սիրտս վառէ,
Որ քեզ միայն սրտանց սիրեմ.
Եղբարցս համար յիս սէր ազդէ,
Որ սէրս սիրոյդ նըմանցուներմ։

187 Մէջ ա՛ր ֆրէսկոս · (8)։

1 Ով Տէր ճշմարիտ, քեզ կը սիրեմ,
Քանզի քու սէրդ չատ քաղցր է ·
Զայն բարձրաձայն ալիտի երգեմ,
Բոլոր աչխարհըս թող լըսէ ։

2 Ա՛յո, քաղցր ես հոգւոյս իմին,
Ցոյս, փրկութիւն, կեանք ես ինծի ·
Անարդ բան են դոհարք անգին,
Ոսկին ալ ինձ չնչին փոշի ։

3 Քու մեծ չըննարհդ սրտիս վրայ, Տէր,
Միշտ կեանք ու լոյս հոտ կը բուրէ ·
Կը բըժչկէ ամէն ցաւեր,
Բոլոր իմ անձս կը նորոգէ ։

4 Ոչ նեղութիւնք, ոչ հալածանք
Զիս քու սէրդ կրնան զատել ·
Ու ոչ ալ մահ և ոչ ալ կեանք
Զիս քու անձէդ կրնան բաժնել ։

5 Պիտի պատմեմ սէրն մեծ փրկչիս,
Մինչև վերջին չունչս ալ հանի ·
Յայնժամ, օրհնեալ փրկիչ, հոգիս
Քու սուրբ դրկիդ մէջ թող հանդչի ։

188 Ա՛յնպէս ըլլա՛ · Սաղ· ԻԶ· (8, 6)։

1 Ով Տէր, ամէն սրտերն քննող,
Իմ սիրտս դուն փորձէ ·
Ճշմարտութեանդ եմ հետևող,
Ինծի միշտ ողորմէ ։

2 Ունայն մարդոց հետ չընստայ,
Կեղծ մարդըատելի ·
Զար ժողովքէն ես կայնեցայ,
Անկրօնն ալ մերժելի ։

3 Ով Տէր, քու սուրբդ սիրելի,
Տաճարը քու փառքիդ ·
Ճշմարտութիւնդ ընարելի,
Կեցայ ես միշտ աւջիդ ։

4 Շիտակ ճամբու մէջ կը կենամ,
Իմ ոտքս չըսայանի ·
Ժողովներու մէջ յարաժամ
Տէրն ես գովեմ սիրակ ։

189 Գանձաց հոգևոյ ընդունելեան համար · (8, 6)։

1 Ով իմ հոգիս, ի՞նչ կը թմրիս,
Երկար մահուան քունէն ·
Ա՛կռ մեծ գործ բընաւ չունիս,
Քու փրկութեանդ գործէն ։

2 Տկար մըխիթ. խիստ կ'աշխատին
փոքրիկ հատի համար.
կը լեցուննեն համբարներնին
ջանքով մը անդադար։

3 Մենք որ ունինք ժառանգելու
երկինք մը անվախճան,
ի՞նչպէս անփոյթ ենք առնելու
պըտակն յաւերժական։

4 Մեզի համար աշխարհն եղաւ,
Արև լուսին, աստղեր.
կ'իջնեն վար երկինքէն անբաւ
Սուրբ հրեշտակաց խումբեր։

5 Աստուածորդին իջաւ վերէն,
Մեզի բարիք ըրաւ.
Ո՞րչափ անհոգ ենք ան թագին
Զոր իր արեամբն առաւ։

6 Այսպէս թմրած մընա՞նք, ով Տէր,
Մեր գործը չըգործե՞նք.
Ով Սուրբ Հոգի, առ մեզ իջիր,
Որ մենք նոր կեանք առնենք։

7 Յայնժամ երկինք պիտի ելլենք՝
Առնել փառայ պըսակն.
Սիրոյ թևով պիտի թռչինք՝
Առնել սուրբ մրցանակն։

190 Ո՞ն ըլ անցեալ ապրելուն պես ըլլայի. (8, 6)։

1 Քաղցր էր այն ժամն երբ նախ տեսայ
Քաւիչ արիւնն փրկչիս,
Որով մեղքէս մաքրըւեցայ,
Գըտաւ զԱստուած հոգիս։

2 Աստուն արևն երբ կը ծագէր,
Լեզուս իմ Տէրս կ'օրհնէր.
Մուխն իրիկուան երբ կը կոխէր,
Իր սէրն՝ բոլոր երգս էր։

3 Հոգիս ըզձիւ կ'ընէր աղօթք,
Տէրոջ փառքն կը տեսնէր.
Կը կարդայի երբ իր սուրբ խօսք,
Ամէն խոստումնքն իմն էր։

4 Սակայն հիմա մութն երբ կոխէ,
Կ'ողբամ 'ի խաւարի.
Եւ երբ առաւոն լոյս կը ծագէ,
Սրտիս լոյս ոչ փայլէ։

5 Հիմա աղօթքս է ձայն մնուոի,
Տէրս է երեան ծածկեր.
Մեծ մեծ խոստմունք ես կարդացի,
Բայց վիճակիս չօդներ։

6 Տէր, լինէ չնորհէ այժ զօրութեան,
Ո՛հ, մի մոռնար հոգիս.
Քու զբաղմունդ է յաւիտեան,
Ամով կանգնէ արդ կիս։

191 Յարոյց Ընչհոյ Լարօտութիւն. (8)։

1 Կարօտ եմ, Տէր, մեծ զօրութեան,
Որ սրբութեամբ քեզ ծառայեմ.
Քանզի սիրտս է բոյն յանկութեան,
Շատ մեղքերու բեռան տակ եմ։

2 Ամէնուշտ պիտի ես կորսնցնեմ
Այս բնական վիճակիս մէջ,
Թէ որ չառաջ չընորոգուիմ,
Զրնաքրքրիմ չնորհօքդ մեծ։

3 Գիտեմ որ ես եմ անարժան
Ամառաձայնն քոյդ չընորհայ.
Չի անարգեր եմ չատ անգամ
Ո՛հ, Սուրբ Հոգիդ լինէ պարգեւուած։

4 Ուխտիւք կրկին քեզ կ'աղաչեմ,
Տէր, Սուրբ Հոգիդ լինէ պարգեւէ.
Ես միսիան կրնն քալեմ
Ընդունայնապէս ամէն մեղքէ։

192 "Ամէնարհ լաւ ես". Ցուխ. Թ. 5. (8)։

1 Ա՛յո, լաւ ես, Տէր սիրելի,
Քեզ չընդրաած ես կայր էի.
Լաւեր էի թէ սիրտս է չար,
Վա՜յ եղկելոյս, չէի ըղդար։

2 Լաւեր էի թէ մեղք ունիմ,
Եւ թէ դըժոխք բաժինս է իմ.
Հոն կ'երթայի ես չարաչար,
Վա՜յ եղկելոյս, չէի ըղդար։

3 Լաւեր էի թէ սէր ես դու,
Կեանք ու հանգիստ կու տաս մարդու,
Եւ թէ ըղչարն կ'ընես արդար.
Վա՜յ եղկելոյս, չէի ըղդար։

4 Բայց երբ ըղքեզ լսինս ըրի,
Իմ սիրտս ու աչս քեզմէ տուի,
Հաւատացի, տեսայ, կը դգամ.
Օգնէ ինձ որ ալ չըկրնամ։

5 Ինծի նըման չատեր ալ կան,
Որ տակաւին կայր կը կենան.
Բայց աչքերնին որ քեզ տեսնեն,
Եւ նեղ դանկն չուտ նեղս մոռնեն։

193 Մ՚ալր ոչխար. (6, 6, 8, 6)։

1 Մ՚ոլար ոչխար էի,
Հօտը չէի սիրեր.
Չէի անսար Հովուիս ձայնին,
Ուղղուիլ չէի ուղեր։
Ես անառակ էի,
Տունըս չէի սիրեր.
Հօրմէս հեռու կը փախչէի.
Մըտիկ չէի ըներ։

2 Զոր անապատ և մեծ,
Անտառ խիտ, ահագին.
Փնտռեց Հովիւը իր ոչխարն,
Ու Հայրը իր որդին։
Մահուան մօտ գիս գըտաւ՝
Սաստիկ վիրաւորուած.
Զիս փաթթեցին սիրոյ կապով,
Եւ վէր առին մարած։

3 Գըլուխս էր նըւաղած,
Գուլխով բարձրացուցին.
Զօրացուցին մարած հոգիս,
Վէրքերս բըժշկեցին։
Լուացին գիս աղուերէս,
Մարմինս հագուեցուցին.
Տունըս բերին գիս ապահով,
Սիրով խընամեցին։

4 Ցիտուս է իմ Հովիւս,
Ինքն էր որ գիս սիրեց.
Որ գիս լըւաց իր արիւնով,
Հոգիս ալ գարմանեց։
Մոլար ու կորսըւած,
Ինկած, ան գիս գըտաւ.
Զիս ան առաւ ուսին վըրայ,
Եւ իր փարախն բերաւ։

5 Ալ չեմ մոլար ոչխար,
Փարախըս կը սիրեմ.
Հովիւս ձայնն ալ ինծի քաղցր է,
Ուղղուիլ յօժար ալ եմ։
Չեմ անառակ որդի,
Իմ տունըս կը սիրեմ.
Քաղցր է ինծի իմ Հօրըս ձայնն,
Ու մօտ կենալ կ՚ուզեմ։

194 Մ՚ոլար ոչխար. (6)։

1 Մ՚ոլար ոչխար էի.
Հօտը չէի սիրեր,
Հովիւս կ՚անարգէի,
Լըսել չէի ուզեր։
Ես անառակ էի,
Տունըս չէի սիրեր,
Հօրմէս կը փախչէի,
Մըտիկ չէի ըներ։

2 Հովիւը իր ոչխարն,
Եւ Հայրը իր որդին
Ազատելու համար
Սմին ճիպ յանձն առին։
Մահուան մօտ գիս գըտան
Տըկար, ծարաւ, անյոյս.
Զիս սովամահ տեսան,
Եւ գըթացան հոգւոյս։

3 Զարմանալի սիրով
Աղաերըս մաքրեցին.
Եւ տունըս ապահով
Խաղաղութեամբ տարին։
Ճիտուս է իմ Հովիւս,
Ան իմ հոգիս սիրեց.
Լըւաց իր արիւնով,
Լըւաց և բըժշկեց։

4 Ալ անտուակ որդի,
Մոլար ոչխար մը չեմ.
Հովիւս քաղցր է ինծի,
Փարախը կը սիրեմ։
Եւ միշտ իմ Հօրըս տունն
Կենալ կը փափաքիմ.
Ան ինձ է տեղ սիրուն.
Մէյմ՛ալ չըթափառիմ։

195 Տէր, ինչպէս որ կ՛ուզես. (6)։

1 Տէր, ինչպէս որ կ՛ուզես.
Քու կամքըդ լսեմ ընեմ.
Սիրոյ ձեռացըդ մէջ
Ամէն բան կը յանձնեմ.
Աւաչնորդէ ինծի,
Ընտրէ ինծի ճամբայ.
Թող միշտ պտանց երգեմ,
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ»։

2 Տէր, ինչպէս որ կ՛ուզես.
Թէ տան ուրախութիւն,
Թէ լաւագոյն սեպես
Վիշտ, ցաւ ու նեղութիւն,
Եւ արտասուաց մէջէն
Թէ ասպըդս երևնայ,
Թող յոյսս չըմարի.
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ»։

3 Տէր, ինչպէս որ կ՛ուզես.
Ինչ որ ըլլայ վիճակս,
Ջիս քեզ նըման ընես,
Եղիր դուն օրինակս.
Երկրիս վրայ դուն լացիր,
Ծառադ ալ հոս թող լայ,
Մխայն իմ հետս եղիր.
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ»։

4 Ցէր, լինչպէս որ կ'ուզես.
Դուն հետս ըլլաս, իրաւ
Ինչ որ ալ որոշես
Ինծի ամէնն է լաւ,
Ամէն բան ապահով՝
Ներկայ և ապագայ.
Կ'երգեմ միշտ ցնծութիւով,
«Քու կամքդ, Ցէր, ըլլայ»։

196 Աղաւէտ պատահան. (10. 8 տող)։

1

Ես կը խնդրեմ բարի Աստուածմէ,
Որ սէրս ու հաւատքս աճեցուցանէ
Ինծի ճանչցունէ իմին փրկութիւնս,
Իրմէ վնտռտել տայ իմ արդարութիւնս։
Ան ինձ տուվեցուց լինչպէս աղօթեմ,
Աղօթքըս լըսեց ան, ես լաւ դիտեմ.
Բայց ինքըն ըրաւ անանկ մէկ կերպով,
Որ չուտ ես ինկայ անյաւսութենով։

2

Ես կը յուսայի որ ինք պիս օրհնէ,
Եւ յանկարծակի խնդիրքս կատարէ.
Սանձէ իմ մեղքերս անյաղթ չընորհքով,
Հոգիս լեցունէ հանդստութենով։
Սակայն ան բոլոր ներհակըն ըրաւ,
Սրտիս ցաւալի խոցերը բացաւ.

Թողուց որ կատղած զօրքերն դըժոխքին
Ամէն կողմանէ իմ վրաս յարձակին։

3

Այսչափս հերիք չէ. բայց ինք պիս նեղեց,
Ջեռքովը վըրաս վիշտ բեռնաւորեց.
Ոտքի տակ կոխեց խորհուրդն հոգիիս,
Զորցուց կործանեց հաւնած դիմենիս։
Ահով ու դողով ազաղակեցի,
«Ինչո՞ւ, Ցէր, կու տաս ասանկ վիշտ ինծի.
Աս որդն մինչև մահ պիտի հալածե՞ս.
Ի՞նչ փառք է քեզի թէ որ պիս յաղթես»։

4

Ցըւաւ պատասխան Աստուածըն բարի,
Թէ «Քու աղօթքներդ այսպէս կ'ընդունիմ.
Իմ խնամատութիւնս և սէրս առ կ'ընէ,
Որ սէրդ և հաւատքդ աճեցուցանէ։
Ներքին փորձերով ես քեզ կը փորձեմ,
Հրապարտ անձնասէր կիրքերդ կ'ազատեմ.
Այսպէս կը ցրուին ունայն հաճոյքներդ,
Որ դուն ընդունիս ինծմէ բարիքներդ»։

197 Նեղութեան մէջ խնդրուածք. (8, 6, 8, 6, 8, 8)։

1 Տրտմած ատենս երբ կարեմաս
Իմ անձս Ցէրոջ յանձնել,

Եւ ցած սրտով կարող ըլլամ
Պատժոց Աստուածս օրհնել,
Շուտով վըրաս ցնծում կու գայ,
Ցըխուր հոգիս կ'ուրախանայ։

2 Եւ փրկիչին ոտքերն իյնալ
Դառն վիշտերով պատած,
Եւ հոն աղօթք ընել ու լալ
Շատ արցունքներ թափած՝
Անոյշ կու գայ իմ հոգիս,
Զի Տէրն լըսող է իմ ձայնիս։

3 Օրհնեալ է ան երբոր կու տայ,
Օրհնեալ երբ ետ կ'առնէ.
Սիրով ինծի այցի կու գայ,
Սիրով ալ կը պատժէ.
Աստուած արդար է և բարի,
Իր կամքը միշտ Թող կատարուի։

198 Նեղութեան մէջ Յիշեցուցիչ. (8, 6)։

1 Յիսուս, դուն մեզ մըխիթարէ
Մեր նեղութեանը մէջ.
Աստուած փրկիչ, մեզ պաշտպանէ
Մինչ մեր կեանց ալ վերջ։

2 Դուն Սուրբ խօսքովդ ըսիր մեզի,
"Եկէք ինձ, յոդնածներ,
Ինծմէ գըտէք հանգիստ սրտի,
Թշուառ ըստեղծուածներ"։

3 Ով Տէր Քիստոս, ես առ քեզ գամ,
Տուր ինձ հանգըստութիւն.
Սրտիս ցաւերն քեզ կը բանամ,
Տուր ինձ դուն ցնծութիւն։

4 Քեզմէ ուրիշ ոտե՞ւ երթանք,
Զի դուն ես փրկութիւն.
Քեզի գալով կեանք կը գտնանք
Եւ սուրբ խաղաղութիւն։

5 Դուն մեզ օգնէ 'ի մէջ վշտաց,
Քիստոս, քեզ կ'աղաչենք.
Որ քու անունդ միշտ գերապանծ
Անդուլ փառաւորենք։

199 Նեղութեան մէջ Աստուծոյ վայ յոյս. (8, 6, 8, 6, 8, 8)։

1 Խռովեալ հոգիս, հանգարտ կեցիր,
Երբ Տէրն քեզ կը խրատէ.
Անոր կամքին հնազանդ եղիր,
Թէպէտ ճամբադ մութ է։
Տէր, չեմ կրնար գործ քերդ քննել,
Հերիք է անձս քեզի յանձնել։

2 Ես քու սիրոյդ միշտ յուսալով՝
Ուզած ճամբովդ կ'երթամ.
Կորսընցուցածս չխորհելով՝
Թէ չատ ալ զուրկ մընամ.
Ինծի անհուն բարիք ալ կան,
Քանզի դուն լման ես յաւիտեան։

200 Ապոստ. Ջը ապաւէնը. Սաղ. ԽՋ. (8, 7)։

1 Տէր Աստուած մեր ապաւէնը
Ու մեր զօրութիւնն ալ է.
Ինք մեզ նեղութեան ատենը
Կը սփոփէ և կը փրկէ։

2 Մեր Տէրոջը ժողովուրդը
Թող ուրեմնն չըվախնայ.
Չի իր յոյսը հաստատուած է
Ճշմարիտ Հիման վըրայ։

3 Թէպէտ և գոռան ջուրերը,
Ու ծովուն ալ մէջ ճգուին
Ցաւիտենական լեռները,
Բայց պիտի ան չըշարժի։

4 Մեր Սիօնը ապահով է,
Չի իր Տէրը կը տիրէ.
Եւ իր յոյսը Աստուածմով է.
Անկիա կ'առաջնորդէ։

5 Եհովայ Զօրաց Աստուածը
Օգնական մեզի կ'ըլլայ.
Ինքը Յակոբին Աստուածը
Կը տիրէ երկրիս վըրայ։

6 Տէր Աստուած մեր ապաւէնը,
Ու մեր զօրութիւնն ալ է.
Ինք մեզ նեղութեան ատենը
Կը սփոփէ և կը փրկէ։

201 Նեղութեան Ջը ալբ. Սաղ. կթ. (8)։

1 Չիս ապրեցուր, ով Տէր Աստուած,
Քանզի ջուրերն անձիս հասան.
Խորունկ ցեխի մէջ եմ ինկած,
Եւ հեղեղներ զիս կուլ կու տան։

2 Քեզ յուսացողք թող չամչնան,
Ով Տէր Փրկիչ, Տէր զօրութեանց.
Քեզ խնդրողներն հաստատ մընան,
Ով երկնաւոր և Սուրբ Աստուած։

3 Տուր պատասխան ինձի, ով Տէր,
Չի դուն գըթած ես յաւիտեան.
Երեսդ ինձմէ, Տէր, մի ծածկեր,
Չի եմ ինկած ի նեղութեան։

4 Անունդ երգով գովեմ պիտի,
Բարձրացընեմ ամէն առեն.
Չի ան է քեզ ընդունելի
Զըւարակին, եղին գոհէն։

5 Երկինք, երկիր գովեն Թող Տէրն,
Չի ինք Սիօնն պիտի փրկէ.
Եւ իր անունը սիրողներն
Հոն յաւիտեանս պիտի պահէ։

202 Տէրը էր ժողովուրդը էրենց ընդոծնեբըն կը պաշտպանէ. Սաղ. Ծ՟Զ. (8)։

1 Ով Տէր Աստուած, ինձ ողորմէ,
Քանզի չար մարդ գիս կը կըռէ.
Թշնամիներս գիս կը նեղեն
Մարմնչելով ամէն առեն։

2 Վախցած առենս քեզ կը դիմեմ,
Ու քու Սուրբ խօսքդ պիտի գովեմ.
Քեզ յուսալով ես չեմ վախնար,
Ինձ վընասել մարդ չըկրնար։

3 Ես աներկրայ ապէկ գիտեմ,
Որ երբ գԱստուած ես կը կանչեմ,
Իմ թշնամիս ետ կը դառնայ,
Քանզի Աստուած իմ հետս կ'ըլլայ։

4 Ես Աստուծով պիտի գովեմ
Իրեն անստուտ խօսքերն վըստահ.
Ով Տէր, ուխտերդ իմ վրաս առի,
Սրտանց կու տամ ես փառք քեզի։

5 Տէր, փրկեցիր գիս չար մահէն,
Ոտքերըս ալ վար իջնալէն,
Որ քու առջիդ միշտ պըտրտիմ,
Եւ կենդանեաց լուսոյն հրճուիմ։

203 Տէրը ձեր Փրկիչը. Սաղ. Ծէ. (8)։

1 Ինձ ողորմէ, ով Տէր Աստուած,
Ինձ ողորմէ, փրկիչ գըթած.
Հոգիս քեզի կ'ապաւինի,
Մինչև ամէն վտրանք անցնի։

2 Բարձրեալ Աստուածն ես կը կանչեմ,
Փրկիչ Տէրոջս ես կը դիմեմ.
Ան երկինքէն պիտի խրկէ,
Ու ոսոխս պիտի փրկէ։

3 Ողորմութիւն պիտի խրկէ,
Ճշմարտութիւնն պիտի յայտնէ.
Պիտի ընէ միշտ խայտառակ
Ինձ դէմ դրնող չարն անառակ։

4 Ով Տէր, երկինք դուն բարձրացիր.
Փառք տարածուի ամէն երկիր.
Քու սուրբ անունդ մսրդիկ ճանչնան,
Երկրպագու քեզի ըլլան։

5 Պատրաստ է սիրտս, փրկիչ Աստուած,
Քեզ օրհնելու, դի ես դըթած.
Զարթիր, քընարս, սաղմոսարանս,
Հիւսել Տէրոջս երգ օրհնութեանց։

204 Հաստատչական յոյսը Աստուծոյ վրայ հաստատած է. Սաղ. ԿԱ. (10)։

1

Ով Տէր իմ Աստուած, ձայնիս դուն լըսէ,
Միտ դիր աղօթքիս, ինծի ողորմէ.
Երկրիս ծայրերէն քեզի կը կանչեմ.
Ինծմէ բարձր վէմին ինձ առաջնորդէ։

2

Ես, Տէր, քու տաճարդ պիտի բընակիմ,
Պիտի թևերուդ չուքին տակ նստիմ.
Քանզի դուն եղար ինծի աշտարակ,
Որ ես թշնամւոյս ձեռքէն ազատիմ։

3

Եւ դուն, ով փրկիչ, ուխտերս լըսեցիր,
Ինծի մեծամեծ բարիք հատուցիր.
Եւ քու անունդեդ երկնչողներուն
Ժառանգութիւնն ինձ պարգևեցիր։

4

Ես քու անունդեդ միշտ յաւիտեան
Պիտի միշտ երգեմ սաղմոս օրհնութեան,
Եւ ես ամէն օր ուխտերս կատարեմ,
Որոնք խոստացայ քեզ՝ ի նեղութեան։

205 Տէրոջ գլխաւորութիւնը վրայ. Սաղ. ՀՐ. (8)։

1 Ով ժողովուրդս, ականջ դըրէք
Իմ օրէնքիս պատուէրներուն.
Բոլոր սրտով մըտիկ ըրէք
Իմ բերանիս պատգամներուն։

2 Տէրոջ հրաշքներն լըսած ենք մենք,
Եւ մեր հայրերն մեզ պատմեցին.
Պէտք է մենք ալ զանոնք պատմենք
Մեր եւեւէն եկող ազգին։

3 Օրէնք դըրաւ Իսրայէլին,
Եւ հաստատեց վըկայութիւն,
Որ իր գործքերն ամէնք սորվին,
Հայրերն պատմեն զաւակներուն։

4 Որ յոյսերնին Տէրոջ դընեն,
Անոր գործ.քերն ալ չմոռնան.
Իրենց պատերն Տէրոջ չիոկեն,
Եւ հպարտներուն պէս չեր չըլլան։

206 Հաստատչականութեան ապահովութիւնը. Սաղ. ՂԱ. (10)։

1 Ով որ կը յուսայ Բարձրեալ Տէր փրկչին,
Եւ զայն ապաւէն կ'ընէ իր անձին,
Տէրն ամենակալ զայն իր շուքին տակ
Խնդալ կը պահէ ամէն ժամանակ։

2 Որոգայթներէն ինք քեզ կը փրկէ,
Իրեն հիւոց տակ քեզ միշտ կը ծածկէ,
Իր ճշմարտութիւնն կ'ըլլայ քեզ ասպար,
Որ քեզ չըդըպչին նետեր գիւտակար։

3 Նետեր բիւրաւոր դէպ 'ի քեզ կու գան,
Հոգիդ անհամար քովերդ կ'ինկնան.
Բայց դուն անվընաս պիտի միշտ ապնաս
Անզեղջ չար մարդոց պատիժ պատուհաս։

4 Դուն Տէրըն ըսիր քեզի ապաւէն,
Վընաս չես կրեր ոչ մէկ չար բանէն.
Զի ան պատուիրեց իրեն հրեշտակաց,
Որ քեզ ճամբուդ մէջ պահեն անվընաս։

5 Իրենց ձեռ.քերուն վրայ վերցունեն,
Զըլլայ որ ոտ.քերդ քարի մը զարնեն.
Առիւծն ալ պիտի ոտ.քիդ տակն առնես,
Եւ չար վիշապն ալ պիտի կոխկրտես։

6 Քանզի ինքն ինծի իր սիրտը տըւաւ,
Ինծի հաւատաց, անունըս դիտցաւ.
Պիտի ան փրկեմ և բարձրացունեմ,
Ի փառս երկնային պիտի զայն առնեմ։

207 Տէրը մեր Դ Դաւն Մելքիսեդեկ. (8)։

1 Նեղեալ հոգւոյս դուն պահապան,
Երբ տրտմութիւնք վրաս կու գան,
Երբ դիս պատէ ծով նեղութեան,
Քեզ կը դընեմ իմ յոյս միայն։

2 Կ'ուզեմ ցաւերս քեզի յայտնել,
Որ դուն կարող ես բըժշկել.
Քու խօսքդ միայն դիս կ'ապահէ
Վըրաս եկած ամէն ցաւէ։

3 Բայց երբ իմ նեղութս կ'երկմտիմ,
Իմն ես ըսել կը զարհուրիմ.
Ուրախութիւնըս կը կըտրի,
Բոլոր յոյսերըս կը հաանի։

4 Աղբ ոՒր երթամ, ցէր սիրական,
Դուն ես միայն ինձ օգնական.
Հոգիս քեզի կ'ապաւինի,
Ցաւոց մէջէն քեզ կը նայի։

208 Բրիտոնեական ապաքոՒնին. (6, 6, 9)։

1 Երջանիկ անոնք են,
Որ փրկչին կը լըսեն,
Եւ խրենց գանձը վեր դիզեր են.
Ձեղուններ կարող չեն
Սրբոց փառքը պատմել,
Որ փրկչին սիրոյն համն առեր են։

2 Իմ կենացըս օրերն
Ես պիտի օրհնեմ ցէրն.
Փրկութիւնը երմով է միայն.
Ամէնքն ալ հաւատան
Եւ հանգին փրկութեան,
Մէկ ցնծութիւ ու մէկ երգ ունենան։

209 «Ամէն բան չէրն է». (8)։

ՄԱՍՆ Ա

1 Ըսքանչելի ցէրոջն անուն,
Իւր բարութիւնըն է անհուն.
Ինք կը հոգայ բոլոր ծառաներն՝
Միշտ գըթալով ամենեցուն։

2 Կը կարդադրէ զօրքն աստեղաց,
Որ լոյս կու տան մութ աշխարհաց.
Ծովու, երկրի կենդանիներն
Ամով կ'ապրին միշտ զօրացած։

3 Դաշտերն ծաղիկ կը զարդարէ,
Թռչուններն ինք կը խընամէ.
Անոնց երգն ալ քաղցրանուագ
Ձիւր բարութիւնն կը քարոզէ։

4 Աշուն, գարուն, ամառ, ձմեռն
Ձոխ կերակուր կը պատրաստեն.
Անասուններն, բոյսերն և որդ՝
Զարդ ու հանդերձ անոնց նըւիրեն։

5 Երկինք, երկիր, այս ամենայն
Ըրաւ մինակ, տարաւ խընամ,
Ինծի յանձնեց, «վայլէ», ըսաւ,
«Ինձ ծառայել Ջանա միայն»։—

ՄԱՍՆ Բ

6 «Բայց այսչափ չէ պատրաստութիւն,
Շնորհաց յաւէտ կարօտ ես դուն.
Քու մեղքերովդ կորսուեցար,
Ահա փրկիչ մը քեզ սիրուն»։—

7 «Որդիս է այս, կու տամ քեզի.
Եւ ոչ մէկ բան խընայեցի,
Ամէնն ըրի քեզի համար,
Քեզ ինձ համար բաւեղծեցի»։

8 Տե՛ր, իմ հոգիս, աղէկ խորհէ
Աղնըւութիւնդ ուրիշներէ.
Դուն որդի ես մեծ Աստուծոյն,
Երկինք, երկիր քու կինըդ է։

9 Ի՞նչ է մարդ փուճ, Աստուած փառաց,
Որ կը յիշես, կ'ընես դու այդ.
Բարձրաստիճան զայն պատուեցիր,
Սէր յաւուցիր խիստ դերազանց։

10 Ի՞նչպէս մոռնամ, Հայր իմ դթած,
Քու սէրդ, գործ քերդ հիասքանչ.
Թող քեզ պաշտեմ բոլոր սրտով,
Ցիտուս փրկչիս միշտ հետեւած։

210 Աստուծոյ յոյսացողին վարձը. Սաղ. Խ. (8)։

1 Նեղութեանց մէջ համբերեցի,
Տէրն ծրտեցաւ, լսեց ինծի.
Ձիս կորստեան փոսէն հանեց,
Ոտքս ալ վէմի վրայ հաստատեց։

2 Եւ իմ բերանս նոր երդ դըրաւ,
Հոգիս Տէրոջ մեծ փառք տըւաւ.
Թող շատ մարդիկ աս նմանան,
Ու վախնալով Տէրոջ յուսան։

3 Կու տամ անոր ես երանի,
Որ հըպարտաց ըրնաւ չնայի.
Կ'ատէ զարձողն չար սըտութեան,
Ու Տէրն կ'ընէ իր ապաստան։

4 Քու կրնին հրաշքներդ շատ են, ով Տէր,
Քու խորհուրդներդ խելքէ են վեր.
Ես չեմ կրնար զանոնք պատմել,
Զի չէ հընար զանոնք համրել։

5 Տէր, փրկութիւնդ քարոզեցի,
Ճշմարտութիւնդ չծածկեցի.
Տէր, դթութեամբդ ինծի օգնէ,
Ճշմարտութեան միջ դիս պահէ։

211 Ընդանէկան օրհնութիւնը Աստուծոյ պարգեւն է. Սաղ. Ճիէ. (8)։

1 Թէ որ Աստուած տունն չըշինէ,
Զուր կ'աշխատին զայն շինողներն.
Թէ որ քաղաքն ինք չըպահէ,
Զուր կը հսկեն պահապաններն։

2 Ջուր է կանուխ ելլել առաուն,
Եւ ուշ հանգչիլ ու քիչ ուտել.
Զի Տէրն կ'ուզէ իր սիրելոյն
Հանգստութիւն միայն շնորհել։

3 Ահա տաք ու աղչկիկները
Ժառանգութիւն են Աստուծմէ.
Քեզի յանձնենք մեր զաւակներն,
Եւ օրհնութիւն խնդրենք քեզմէ։

212 Տրտմալի-հոգեայ խաղաղարարութիւն. (8.6 տող)։

1 Խաղաղութիւն ըլլայ քեզի,
Ով վշտալից տրտմեալ հոգի.
Արդ աղաղակդ թող դադարի,
Եւ արցունքներդ չհոսով կարի.
Ահա քեզ դեղ գտնըւեցաւ,
Որ վերցընէ կսկիծդ և ցաւ։

2 Թէ և սրտիդ հառաչանքէն,
Դառնակսկիծ սաստիկ ցաւէն
Տրտմած են պլինդ ապառաժներ
Ողբերդական եղանակներ,
Բայց Տէրն վերքերդ կը բժշկէ,
Բոլոր մեղքերդ արդ կը քաւէ։

3 Ով մարդ մեղքով բեռնաւորուած,
Եկ համարձակ առ Տէր դըրած.
Քու ծանրը բեռդ մէկ դի ձըգէ,
Եւ ապաւինդ Քրիստոս ըրէ.
Տէրն է փրկիչդ. ի՞նչ խօսք օրհնած.
Դուն միշտ սիրէ, օրհնէ զԱստուած։

213 Տէրը թող հովիւս. Սաղ. իգ. (10)։

1 Ինձ Տէրը եղաւ հովիւ կառավար,
Եւ բանի մը ես կարօտ չեմ ըլլար.
Օրեր անվախճան դաշտերն խոտաւէտ
Պիտի ճարակիմ ընտրեալ հօտիդ հետ։

2 Հանդարտ ջուրերուն դիս կ'առաջնորդէ,
Ծարաւը հոգւոյս կը յագեցընէ.
Հոգիս իր խօսքովն միշտ կը նորոգէ,
Ուղիղ ճամբուն մէջ հաստատ կը պահէ։

3 Մահուան չուքին ալ ձորին մէջ քալեմ,
Չարէն չեմ վախնար ու վախնալու չեմ.
Քանզի, ով Տէր, դուն միշտ ինծի հետ ես,
Եւ դաւազանով կը մխիթարես։

4 Քու ողորմութիւնդ իմ հետըս կու գայ,
Բոլոր կեանքիս մէջ ինծի սիրտ կու տայ.
Տէրոջը տաճարն պիտի ես հանդչիմ
Երկար ժամանակ, և հոն բընակիմ։

214 Խոր յորդ. (8, 7, 8, 4)։

1 Ով տառապանաց աշխարհը,
Ի՞նչ սուր են փուշերդ ինձի։
Ո՞ւր էր որ զիս տանէր մկկը
Ա՛ս խոր ձորէն։

2 Ով Իսրայէլի տանողը,
Եկ ամպի կրակի սիւնովդ։
Անվըտանգ անցուր մեր անձը
Ա՛ս խոր ձորէն։

3 Քալ Հովիւ դուն, ՏԷր ճիսուս իմ,
Բաց քու սիրոյդ բազուկներն։
Հետս եղիր զօրեղ պաշտպան իմ
Ա՛ս խոր ձորէն։

4 Սուրբ Հոգի, հըզօր Աստուած մեր,
Թշնամեաց յաղթէ ուժովդ։
Մի թողուր զիս դեռ չելած վեր
Ա՛ս խոր ձորէն։

5 Ո՜հ, ի՞նչ վիշտ ու ցաւ քաշեմ ես
Հոս կեանքիս բաժին եղած,
Ընդունէ զիս երբ ելլեմ ես
Ա՛ս խոր ձորէն։

215 ՏԷրէ ի՛ալլոյ ՚ի ձեզ վճանգին։ Սաղ. ՃԻԴ։ (8)։

1 Թող Իսրայէլ ըսէ հիմա,
Թէ որ Աստուած մեր հետ չըլլար
Երբ թշնամին եկաւ մեր վրայ,
Մեզ բարկութեամբ ողջ կուլ կու տար։

2 Ջուրերը մեր վրայ կը թափէին,
Կը պատէին մեզ հեղեղներ։
Կատաղած յորձանք մեր հոգիին
Եւ մաըմնին վըրայ կ՚անցնէր։

3 Օրհնեալ ըլլայ Աստուածն արդար,
Որ մեզ անոնց որս չըտըւաւ։
ՏԷրն ողորմած եղաւ ասպար
Մեզի փրկիչ, օգնիչ եղաւ։

4 Մեր հոգիները թռչնոյ մը պէս
Լարուած ցանցէն ազատեցան։
Որոգայթնին ՏԷրն կոտրեց,
Հոգիներնիս փրկըւեցան։

5 Մեր օգնութիւնն է ՏԷրոջմէ,
Երկինք, երկիր Ստեղծողէն։
Մեր զօրութիւնն է Աստուծմէ,
Որ շատ մեծ է արարածէն։

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ

ՊԱՐՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

216 Քրիստոնէի երգը. (6, 6, 8, 6)։

1 Գործ կայ ինձ յանձնուած,
Երկնից յարմարցընել
Անհաղ հոգիս, և իմ Աստուածս
Վարքովս փառաւորել։

2 Բոլոր ընկերներուս
Հոգիներուն համար
Աշխատելով, ներկայ դարուս
Ըլլամ միշտ օգտակար։

3 Ով ես եր, ինծի օգնէ
Ազնիւդ քալելու,
Եւ քու չնորհքովդ կրնամ պատրաստէ
Վերջին հաշիւս տալու։

4 Վառէ դիս նախանձով.
Հնակեմ, ապօթք ընեմ.
Զրկայ ասկէ զատ ապահով
Ուրիշ ճամբայ, գիտեմ։

5 Եթէ քեզի անսամ,
Ինձ կայ կեանք անվախճան.
Բայց եթէ ուխտազրուժ ըլլամ,
Մահ յաւիտենական։

217 Աբրոան կենալու հաւկատարմութիւնը. (6, 6, 8, 6)։

1 Հոգիս, ըզդաշ կեցիր,
Թշնամիներդ շատ են.
Մեղայ զօրքին ալ, զըժոխք, երկիր
Քեզ կործանել կ'ուզեն։

2 Աղօթքը մի ձըդեր,
Աբրոան կեցիր միշտ դուն.
Պատերազմին ետ մի քաշուիր,
Խնդրէ Տեառն օգնութիւնն։

3 Յաղթող քեզ չըկարծես,
Չէնքերըդ մի ձըդեր.
Չի գործդ պիտի չըհատցունես,
Մինչև հանիս դուն վեր։

218 Ա.յսօր այթէնս ծէզ գոչեն. (12, 9)։

1

Օդին մէջ մեղմ լըռիկ, բայց ազդու ձայն
մը կայ,
Երբ խաղաղ ականջնուս կը հնչէ.
Առաքեանց, թէ և մենք չենք գիտեր, ան
կու գայ.
կէս օրին, իրիկունն ալ մեր չուրջը կ'ըլլայ.
«Ա.յսօր այգիս մէջ գործէ»։

2

Եւ այս ձայնն ուղղակես երկինքէն լ'ինելով՝
Մեզ, ուր որ Թափառինք, կը գտնէ,
Թէ գաշտ Թէ քաղքի մէջ մեզի հասնելով,
Թէ լըսենք և Թէ ոչ, անդադար գոչելով,
«Ա.յսօր այգիս մէջ գործէ»։

3

Ան մեր Հայրն է որ մեզ յոյժ սիրով կը կանչէ.
Իր ձայնին հընտադանդ ըլլանք մենք.
Անդադար օրհնութիւն իր ձեռքէն մեզ
կ'իջնէ.
Մենք, ուրեմն, իր սիրոյն նըւիրուած 'ի սրտէ՝
Ա.յսօր այգիին մէջ գործենք։

219 Մ.ԵՂԵՍԱՆԻՈՆԻՆ. (8, 6)։

1 Փրկուտոս Աստուած մեզ պատուիրեց
Որ ընկերնիս սիրենք,

Ոչ երեսանց՝ այլ մեղի պէս,
Անկէ վարձք չըսպասենք։

2 Յիսուս Փրկիչ, մեզի օգնէ,
Քեզի միշտ նըմանինք.
Քու օրինակդ մեզի յայտնէ,
Անոր միշտ հետևինք։

3 Դուն ես Աստուած միշտ մարդասէր,
Ներող ամէն մեղաց.
Թող մի տար որ մարդ մեղասէր
Ըլլայ միշտ մարդատեաց։

4 Դուն քու արևդ միշտ կը ծագես
Ամէն մարդոց համար.
Եւ դուն քու անդր կը ցուցընես
Ամենուն հաւասար։

5 Անդ տուր մեզ սիրտ սիրանըւէր,
Որ անխըտիր սիրենք.
Ըսուինք որդիք Հօրդ մարդասէր,
Զիրար եղբայր կոչենք։

220 «Դուք ամէնդ եղբայր էք». Մատ. ԻԳ. 8. (8)։

1 Եղբայր ենք մենք, մէկ Հօր որդիք,
Զրկայ մեր մէջ մեծ ու պզտիկ։
Մէկ ուսուցիչ ունինք Յիսուս,
Մէկ մեր հաւատք, և մէկ մեր յոյս։

2 Մէկ ճամբայով կ'երթանք մէկ տուն,
Տուն լուսեղէն, յաւերժ սիրուն.
Ուր մահ կամ վախ չկայ մեզի,
Ամէնքը հոն սիրով են լի։

3 Ի միասին հոն յաւիտեան
Պիտի բնակինք մենք համաձայն.
Ուսոի հոս մէկզմէկ սիրենք,
Մէկ սիրտ և մէկ խորհուրդ ըլլանք։

221 Եղբայրասիրութիւն. Սաղ. ճԼԹ. (7)։

1 Ով Տէր, որքան է բարի,
Միշտ չատ է ցանկալի,
Որ եղբարք 'ի միասին,
Միաբան ալ բընակին։

2 Ա՛ս նըման է այն ցօղին,
Որ կ'իջնէ գլուխն Հերմոնին.
Ա՛յն չաղին ալ որ կու գայ
Սուրբ Սիօն լեռան վըրայ։

3 Զի հոն Տէրը հաստատեց
Օրհնութիւն և վարձք ալ մեծ.
Եւ անոնց կեանք անվախճան,
Որ իրեն կը հաւատան։

222 Բջնապանեական ոտանաւոր. (6,6,8,6)։

1 Եկէք, Տէրն սիրողներ,
Պատմենք ցնծութիւննիս.
Մէկտեղ ելլեն մեր քաղցր երգեր
Մինչև ամպուն փրկչիս։

2 Եւ թող անոնք չերգեն,
Որ Տէրը չըճանչցան.
Բայց Աբրայէլն որդւոցն ամէն
Վայել է որ փառք տան։

3 Հոս իր սուրբ Սիօնին
Ցնծութիւն կը վայելենք.
Մինչև հասնինք երկնաւորին,
Իր փառքն անհուն տեսնենք։

4 Ուսոի մենք միշտ երգենք,
Բընաւ տրտմեալ չըլլանք.
Յմմանուէլին հոգին կ'անցնինք,
Դէպ 'ի երկինք կ'երթանք։

223 Սուրբ ըլլալս բաղձանք · (8 , 6)։

1 Ով Տէր , մեզի պատուիրեցիր
Որ սուրբ ըլլանք սրտով·
Սրբոց միայն երնեկ սըւիր ,
Որ քեզ տեսնեն աչքով։

2 Ով Սուրբ Աստուած , դուն գիս սրբէ
Ամէն տեսակ մեղքէն·
Անհոգ հոգիս դուն ազատէ
Մեղաց պատճառներէն։

3 Դուն իմ սրտիս նոր սէր ազդէ ,
Որ սուրբ ըլլալ չկրնամ·
Եւ իմ հոգիս լուսաւորէ ,
Որ սուրբ օրէնքդ ճանչնամ։

4 Իմ սիրտս , Տէր , քեզի դարձուր ,
Որ միշտ մեղքէն փախչիմ·
Դուն Սուրբ Հոգւովդ ինծի շնորհք տուր ,
Որ քեզ միայն փակչիմ։

5 Ես կը բաղձամ սուրբ ըլլալու ,
Որպէս դուն քեզ տեսնես·
Ես կը ցանկամ սուրբ ըլլալու ,
Որպէս դուն դրախտ մտնես։

224 Անդնդափնուելիս · (7)։

ՄԱՍՆ Ա

1 Դիտելու մէկ կէտ մը կայ ,
Որ մարքիս տանջանք կու տայ·
Աչդեօք Տէրը կը սիրեմ ,
Ես լրե՞նն եմ , կամ թէ չեմ։

2 Թէ սիրեմ , այսպէս կ՚ըլլամ
Յրատացած և անկենդան·
Իւր անուան ծանօթ չեղողք
Վատ լինամ կ՚ըլլա՞ն արդեօք։

3 Սիրտս այսպէս խիստ կը մընաը ,
Ինձ աղօթքը բեռ կ՚ըլլա՞ը ,
Ցաւ կու տա՞ը լինձ բան չնչին ,
Գիտնայն նէ սէրն փրկչին·

4 Ներսըս երբ աչք դարձնեմ ,
Ջիւք հաւատք , մեղք կը տեսնեմ·
Մութ բոլորն , ունայն , անսանձ·
Ջիս սեպհ՚եմ որդի մ՚եղած։

5 Ընթերցմունք , քարոզ , աղօթք ,
Ինչ ընեմ ալ է մեղօք·
Դուք , սրտանց Տէրն սիրողներ ,
Ա՞ն է , ո՞հ , վիճակըն ձեր։

ՄԱՍՆ Բ

6 Խըստացած սիրտս դէռ կ'ողբամ,
Մեղքը վիշտ, կապանք կը դղամ,
Ըղձացումըս վիշտ կու տաք,
Ա՛ոէի նէ մեղքն խափառ։

7 Կ'ընարէի՞ չուզած ճամբաս,
Կ'ըլլայի՞ սրբոց յարած,
Ինձ խոստմունքն երբէք քաղցր էր,
Եթէ Տէրն չէի սիրեր։

8 Տէր, լուծէ իմ տարակոյս,
Դու, սրբոցդ արևն ու լոյս,
Լոյս ծագէ դործոյդ չնորհաց,
Եթէ այն է ըակըսուած։

9 Քեզ որչափ սիրած ալ եմ,
Տուր որ աւելի սիրեմ.
Ո՜հ, սիրած չեմ նախ թէ որ,
Ինձ օդնէ, սկըսիմ այսօր։

225 Սէրոբ Ա. պատուոյ բանալ. (6, 6, 8, 6)։

1 Ա՛մենատես սուրբ աչք
Մինչև խորերն զննէ.
Տէրն ըստեղծեց ըզսիրտ մարդոյ,
Ծածուկ չէ այն իրմէ։

2 Բաղմիցըս այն կեղծեօք
Թարէ՛ զմէ ես սուրբ եմ.
Ո՜հ, կը հաւատամ խաբող սրտիս,
Ա՛ւաղ, մեղք կը սիրեմ։

3 Զար մեղաւոր դործքերն
Են առելի ինծի.
Գաղտուկ իմ միջս մեղք կը պահուի,
Կ'ըսէ ջեմ զին քեզի։

4 Ջիս դու փորձէ, ով Տէր,
Տես ինչ ճամբու մէջ եմ.
Քննէ իմ սիրտս, յայտնէ մեղքերս,
Ճանչնամ զմէ ես չար եմ։

5 Մաքրէ սիրտս մեղքերէս,
Ինձ առաջնորդ եղիր.
Քու սուրբ ճամբուդ մէջ դէպ յերկինս
Վազեմ, ըլլամ թող ժիր։

226 Հաստատին յաղթութիւնը. (8. 5 տող)։

1 Ո՛ւնայն աչխարհս ալ կը ճըգեմ,
Հիմա երկինք երթալ կ'ուզեմ.
Հոն է ամէն բան լուսաւոր,
Սուրբ, պատուական և փառաւոր,
Ով Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն։

2 Իմ սիրելի եղբարք, մի լաք.
Ուրախ եղէք, իմ բարեկամք.
Մեղքէն ազատ եմ, ոչ թշուառ.
Եմ երջանիկ միշտ կատարեալ.
Ով Տէր Ցհսուս, շուտ եկ. Ամէն։

3 Խաւարն դնաց, է արշալոյս,
Ո՛հ, սուրբ քաղաք սըփռեց ըզլոյս.
Արդարութեան ծագէ արև,
Հոգիս տեսաւ դրախտն արդարև.
Ով Տէր Ցհսուս, շուտ եկ. Ամէն։

4 Ո՛հ, այս ժողով է սրբազան,
Գառն է անոր դըլուխ, իշխան.
Որոնց փափաքն սուրբ Ջերմեռանդ
Երգէ Տէրոջ նոր երդ ըզարթ.
Ով Տէր Ցհսուս, շուտ եկ. Ամէն։

5 Կարգամ և ես երդ յաղթութեան,
Ըլլամ այն սուրբ հօտին անդամ,
Լուսոյ ըզգեստ հագնիմ փայլուն,
Ընկերանամ երգիչ պարուն.
Ով Տէր Ցհսուս, շուտ եկ. Ամէն։

227 Տէրոջը Յիսուսին պահը խանդակիզ. (8, 6)։

1 Հընչօր արքայ երկնի, երկրի,
Որ կը տիրես դու միայն,
Արդարութեան, իրաւունքի
Աթոռդ է յաւիտեան։

2 Օրհնեալ ըլլայ քու սուրբ անուն,
Ողորմութիւն ունիս.
Հաւատարիմ է քու խոստումն
Հընար չէ որ ծըռիս։

3 Ես մեղաւոր և չար, տըգէտ,
Իրաւ եմ պատժապարտ.
Զուղեմ փախչիլ արդար ձեռքէդ,
Խոնարհ ծնամ 'ի խըրատ։

4 Շընորհք են ինձ այն պատիժներն
Որոնք դան 'ի դըրթոյ.
Թող հոս պատիկ գիս չարչարեն,
Փրկուիմ դալիք պատժոյ։

5 Ուրախ եմ արդ՝ որչափ տանջուիմ,
Զի Տէրըս է դըրթած.
Զիս սէրն առատ աստուածային
Սրբել է կամք ըրած։

6 Տըկար հաւատաք ունիմ դիտես,
Տէր, վշտակիրս օգնէ.
Կը հաւատամ փրկչիդ միշտ ես,
Ձիս դըժոխքէն փրկէ։

228 Ապաշխոյ վանցն հայոցմէ. (6, 6, 8, 6)։

1 Ի՞նչ խոր քուն խորհուրդներն,
Իմ խելքըս չըհասնիր.
Բայց դուն ինչ որ կ'ընես, ով Տէր,
Բարի է սիրալիր։

2 Կը փափաքիմ ըլլալ
Աղատ ամէն չարէ,
Փորձանք դըլլիս պակաս չըլլար,
Ձի քեզ հաճոյ այն է։

3 Ինձ արդելքներ կան շատ
Գործ քիդ մէջ աշխատիլ.
Ուրիշի վրնաս, ընեմ գըւարթ,
Պարտիմ քեզ հնազանդիլ։

4 Ինչո՞ւ իմ աղօթքներս
Անպատասխան ըլլան.
Որ հաճելին առջիդ այսպէս,
Պէտք է ես գոհ ըլլամ։

5 Ցոյժ կ'ապաչեմ, Տէր, քեզ,
Լէց դիս քոյդ չընորհքով.
«Քու կամքդ ըլլայ ինչ որ ընես»,
Ըսեմ ես գոհ սըրտով։

229 Սբ. Յոյ օրհնակը. (8, 7)։

1 Տուր ինձ հաւատոյ թևերը,
Որ թռչիմ ու վեր ելլեմ.
Երջանիկ անթիւ սուրբերը,
Երկնաւոր փառքն ալ տեսնեմ։

2 Հոս երբեմն իրենց մահիճը
Արցունքով կը թրջեին,
Եւ մեզայն ու փորձութիւնը
Դէմ կը պատերազմէին։

3 «Ո՞ւսկից էր ձեր յաղթութիւնը»,
Հարցընեմ, ալ միտքս
Յաղթանակն ու փրկութիւնը
Ցիսուսի խաչին կու տան։

4 Դիտեցին անոր քայլերը,
Եւ անոնց հետևեցան.
Մինչև որ երկնաւորները՝
Իր սուրբը հանդուտեան հասան։

5 Գոհուելիւն քեզի, մեր Տէրը,
Քու քայլերըդ մեզ կ'ուղղեն,
Եւ վրկաներուդ խոստմերը
Նոյն ճամբան կը ցուցընեն։

ԱՐԴԱՐՆԵՐՈՒՆ ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆՆ ՈՒ ՀԱՐԵՐՈՒՆ ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆԸ

230 Բաբէ և ըլլ մարդոյ պաբէնթուիլանը։
Սաղ. Ա. (8)։

1 Ձմմարտապէս երանելի
Միայն ան մարդը թող ըսուի,
Որ չարերուն ճամբան չերթայ,
Ծաղրաբանիչ հետ չկենայ։

2 Այլ սուրբ օրէնքը կը սիրէ,
Անոր վրայ միշտ կը մտածէ՝
Տէրոջը կամքը սորվելու,
Եւ զանիկայ կատարելու։

3 Իրաւ ան պիտի նըմանի
Ջուրի քով տնկուած ծառի,
Որ անպակաս պըտուղ կու տայ,
Տերևն ալ պիտի չըչորնայ։

4 Ամբարիշտները այնպէս չեն.
Եհովային բարկութենէն
Անոնք յանկարծ պիտի ցրուին՝
Նըման հովէ ցրուած չիւղին։

5 Թող ամբարիշտը չը յուսայ
Դատաստանին մէջ որ կենայ.
Զի Տէրն արդարը կը սիրէ,
Բայց չարը բընաջինջ կ'ընէ։

231 Աստուծոյ ձառանէրուան պաշտօնեութիւնը.

Սաղ. ՃԻԱ. (7)։

1 Ես աչքերս ուղղեմ սիտի
Դէպ ան լեռներուն՝ ուրկէ
Օգնութիւն ինձ կը հասնի,
Զի միայն Տէրն ինձ կ'օգնէ։

2 Ան քու ոտքըդ չըսայսներ,
Պահապանդ է միշտ հսկող.
Զի բընաւ չըմըրսարեր
Իր ծառայքը պահպանող։

3 Ան քեզի է միշտ պահակ,
Քու աջ կողմդ է հովանի.
Ոչ լուսնին, ոչ արեգակ
Տալ կրնան վընաս քեզի։

4 Տէրն չարէն քեզ կը փրկէ,
Քու անձիդ է պահապան.
Մուտ և ելքըդ կը պահէ
Այժմ և միշտ յաւիտեան։

232 Աստուծմէ վերցուելէն օրհնեալ են. Սաղ. ԿԷ. (8)։

1 Աստուած, դըթա ու մեզ օրհնէ,
Լոյսդ երեսայ մեր վրայ ծագէ.
Եւ փրկութեան ուղիդ ճամբան
Ամէն ազգ թող չուտ ճանաչէ։

2 Տէր, քեզ փառք տան ժողովուրդներ,
Ուրախանան, ցնծան ազգեր.
Զի դուն չիտակ սիտի դատես,
Աւաշնորդես ազգաց, ով Տէր։

3 Երկիրն պըտուղ սիտի բերէ,
Եւ մեր Աստուածն ըզմեզ օրհնէ.
Եւ աշխարհիս ամէն ծայրեր
Պիտի դողան, վախնան անկէ։

233 Աստուած ղեւտացիներուն ապրմունքն կ'ընէ.

Սաղ. ՃԼ. (8)։

1 Տէրն օրհնեցէք. ան է բարի,
Իր դըթութիւնն է յաւիտեան.
Աստիճ ըսէն մարդիկ երկրի,
Որ Տէրոջմով փրկըւեցան։

2 Զար մարդիկներ դէմ դընելով,
Տէրոջ խորհուրդն անարդեցին.
Անոր համար ցածցան չուտով,
Եւ օգնական մը չունէին։

3 Ի մէջ վշտաց Տէրն կանչեցին,
Տառապանքէն զանոնք փրկեց.
Տէրն կոտրեց կապանքներնին,
Մահուան չուքէն զանոնք հանեց։

4 Թող Տէրոջմէն միշտ գոհանան
Ամէն մարդոց աչաց առջին.
Տէրոջ հրաշքներն ողորմութեան
Թող յաւիտեան փառաւորուին։

5 Ով որ նաւով ճամբայ կ'ընէ
Եւ առուտուր ծովու վրայ,
Տէրոջ գործքերն նա կը տեսնէ,
Եւ իր հրաշքներն հոն կ'ևմանայ։

6 Արդար մարդիկ պիտի խնդան,
Զար մարդ բերանն պիտի դոցէ.
Մարդ խնաստուն մինչ յաւիտեան
Պիտի վախնայ ու Տէրն գովէ։

234 Ապաշխարութեան խնդրուածք. Սաղ. ԻԹ. (8)։

1 Տէրոջ լեռն ով պիտի ելլայ,
Սուրբ տեղը ով պիտի կենայ.
Ձեռքով, սրտով մաքուր եղողն,
Սուտ չընդունող, երդում չընողն։

2 Ան կ'առնայ իր Տէրոջմէն
Սուրբ օրհնութիւն ամէն առեն.
Եւ Աստուծմէն իր փրկութեան
Ըրած չընորհք արդարութեան։

3 Վեր համրարձէք, ով սուրբ դռներ,
Որ նէրս մտնէ փառաց մեծ Տէր.
Ո՞վ է փառաց աս թագաւոր.
Զօրաց Տէրն է, Աստուած հզօր։

235 Ապաշխարութեան ապահովութիւնը. Սաղ. ՃԻԵ. (10)։

1

Այն որ, Տէր, սրտովն քեզի կը յուսայ,
Նըման Սիօնի հաստատ կը մընայ.
Լեռան մը պէս իր յոյսն առարկան
Կարող չեն շարժել դարերն ապագայ։

2

Ինչպէս որ լեռները են չրջապատած
Երուսաղեմայ քաղաք գերապանծ,
Այնպէս ալ Աստուած մինչև յաւիտեան
Իր ժողովուրդին չորս կողմն է պատած։

3

Ով Տէր, դուն բարիք ըրէ բարիին,
Ու նաև սրտով ուղիղ եղողին.
Սակայն այն ամէնք որ Տէրը կ'ատեն,
Անոր երեսէն պիտի մերժըւին։

4

Դուն, Տէր, կը չնչես ազգերն անօրէն,
Որոնք չարութիւն առջիդ կը գործեն.
Բայց կեանք մը անդորր ըրեր ես պատրաստ
Քու խօսքդդ սիրող սրբոցդ համօրէն։

236 Տէրը էրէն յոտաոյտներըս կ'ազատէ. Սաղ. ճիԶ. (8)։

1 *Երբոր դարձուց մեր Տէր Աստուած*
Վաա գերութիւնն իր Սիոնի,
Ցայնժամ եղանք մխիթարուած,
Նըմանեցանք երազողի։

2 *Մենք ան ատեն ուրախ լեզուով*
Երդ երգեցինք մեծ ցնծութեան.
Ազգերն ըսին մէկ բերանով,
Թէ Տէրն ասոնց ըրաւ մեծ բան։

3 *Իրաւ Աստուած մեզի համար*
Մեծ, սքանչելի բաներ ըրաւ.
Ուրախ եղանք որ Տէրն արդար
Ազատութիւն մեզի տըւաւ։

4 *Արցունքներով սերմ ցանողները*
Ցնծութիւնով պիտի հնձեն.
Ողբով, լալով սերմ տանողները
Խնդութիւնով պիտի ժողվեն։

237 Աստուածմէ վախնալուն և անոր ծառայելուն երանութիւնը. Սաղ. ճիԸ. (8, 6)։

1 *Բիւր երանի Տէրոջ երկիւղն*
Կըրող ամէն մարդուն.
Որ կը քալեն անոր չաւիղն,
Ըզդայշ են վարքերնուն։

2 *Ձի ան ատեն պիտի ուտես*
Վաստակըդ քու ձեռաց.
Եւ ապրելով երջանկաբէս
Կ'ըլլաս միշտ յաջողուած։

3 *Ահա այսպէս մարդ կ'օրհնըւի,*
Երբ Տէրոջմէ վախնայ.
Զաւկիդ զաւակն տեսնես պիտի,
Եւ կեանքդ խաղաղ կ'ըլլայ։

238 Տէրը վրէժինդիր է իր ժողովրդին. Սաղ. ՃԻԹ. (7)։

1 Իսրայէլն արդ թող ըսէ,
իմ մանկութենէս հետէ
Շատ անգամ պիտ նեղեցին,
Բայց ինձի չըյաղթեցին։

2 Հերկողները պիտ հերկեցին,
Ակօսներն երկընցուցին.
Տէրն արդար է. ան դիտեց,
Զըւանները ան կտրտեց։

3 Ատողներն սուրբ Սիօնի
Ամօթով լեցուին պիտի.
Տանիքին խոտին նըման
Զորնալով կը փճանան.

239 Զաբերան ընտրոտ վէճէրը. Սաղ. ԼԶ. (8)։

1 Իմին սրտիս ըսել կու տայ
Զար նենգութիւն մեղաւորին,
Թէ Աստուծոյ երկիւղն չըկայ
Անոր հոգւոյն աչաց առջին։

2 Իր մահիճին մէջ կը փնտռէ
Ծուռ անիրաւ նոր ճամբաներ.
Մոլի դործքեր կը հընարէ,
Եւ գինք չարին ետ չըքաշեր։

3 Ով Տէր Աստուած ճշմարտութեան,
Ողորմութիւնդ է դերազանց,
Արդարութիւնդ լեռան նըման,
Ջի դուն եղար փրկիչ մարդկանց։

4 Տէր, դըթութիւնդ է անսահման,
Քու քովըդ կայ աղբիւր կեանքի.
Քու թևերուդ պաշտպանութեան
Հաւատացեալն կ'ապաւինի։

240 Զաբերան ահաւոր վէճէրը. Սաղ. ԽԹ. (8)։

1 Մըտիկ ըրէք, ամէն ազգեր,
Եւ աշխարհիս բընակիչներ,
Բոլոր հարուստ, աղքատ մարդիկ,
Ազնըւական նաև ռամիկ,

2 Իրենց ուժին յուսացողները,
Հարըստութեամբ պարծենցողները,
Մարդ չէ կարող եղբայրն փրկել,
Եւ կամ փրկանք հատուցանել։

3 Անոնք այսպէս խորհուրդ ունին,
Թէ յաւիտեան պիտի ապրին.
Իրենց տուներն պիտի մընան,
Անուններնին քաղքի կու տան։

4 Բայց մարդ պատուոյ մէջ չըմընար,
Խեղճ անասնոց կ'ըլլայ հաւասար.
Երբոր չընարեր Տէրոջ ճամբան,
Անոր Սուրբ խօսքն և պատուիրան։

5 Թէ և չար մարդն հարըստանայ,
Եւ իր տունին փառքն ալ չատնայ,
Դուն մի վախնար՝ դի երբ մեռնի,
Իր հետ ոչինչ պիտի տանի։

6 Սակայն Աստուած պիտի փրկէ
Իմին հոգիս չար մահուանէ.
Քանզի Տէր իմ զիս ընդունէց,
Գրաւն փրկութեան ինծի չնորհեց։

241 Աստուած վարձատրող է։ Սաղ. ՂԲ. (7)։

1 Սուրբ անուանդ, ով Աստուած,
Միշտ երգեմ է չատ բարի.
Գլխովինդ, Տէր ողորմած,
Թող գիշեր ցորեկ գովուի։

2 Տէր, գործքերըդ են չատ մեծ,
Խորհուրդներըդ չատ խորին.
Շնորհք փրկչին հոգիս փրկեց,
Բայց չարերը կը փչէին։

3 Ա՛յլ, ով Տէր, դուն չատ բարձր ես,
Թշնամիքդ կը ցրուին.
Տէր, իմ ոյժս չատցուներես,
Չի ես հաւատացի փրկչին։

4 Տանդ մէջը մնկուած,
Արդարները կը ծաղկին.
Հեսւոդք սուրբ օրինաց
Կը մեծնան միշտ և կ'աճին։

5 Ծերութեան մէջ պտղաբեր,
Գէր, կանաչ ալ կը մընան,
Որ պատմեն թէ Սուրբ է Տէր,
Անծանօթ է չարութեան։

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ

242 Օձեալը էր Ֆարաւոսէ. Սաղ. Բ. (8).

1 Ազգերն ինչո՞ւ խռոված չարժին.
Ինչո՞ւ Հրէայք միաբանին.
Հրէայ և հեթանոս կ'ուզեն
Որ Տէրն ու իր Օծեալն մերժեն։

2 Ինչո՞ւ իշխանք միկտեղ խորհին,
Եւ իրարու ինչո՞ւ խօսին,
Ըսեն, Տէրոջ կապերն կոտրենք,
Ու լուծն ամէնքս մեզմէ ձրգենք։

3 Երկինք նստողը կը տեսնէ.
Բոլոր չանքերն ինք կ'անարգէ.
Օծեալն կարող է յաղթելու,
Եւ Սիոնի մէջ իշխելու։

4 Ով իշխաններ, խըրատուեցէք,
Տէրոջն առջևը դողացէք.
Զըւլայ որ չուտ կորուստ հասնի,
Երբ բարկութիւնը բորբոքի։

5 Երանելի և ապահով
Միայն անոնք են, որ սրտով
Փրկիչն ընտրած են ապաստան,
Անոր չնորհացը կը յուսան։

243 Երբ էր օրսան ֆարաէը. (7, 6).

1 Թող Սիոնի որդիքը
Ուրախութեամբ ցնծան.
Պիտի անցնին չարիքը,
Բարի օրեր կու գան.
Ահա եաքի օրերը
Լերանց գլուխն վըրայ
Սիոն Տէրոջը լեռը
Պիտի խիստ բարձրանայ։

2 Ազգաց շատ բազմութիւնը
Անոր պիտի դիմեն.
"Երթանք Տէրոջը տունը"
Պիտ' իրարու ըսեն,
"Ելլենք Տէրոջը լեռը,
Ինք գինք մեզի յայտնէ.
Ասուած իր ճամբաները
Մեզի սորվեցընէ"։

3 Մարդիկ երկնից սուրերը
Խոփեր պիտի չինեն,
Նիզակներուն տէգերը
Ցօտոցներու փոխեն.
Ոխով եղբարք եղբարց վրայ
Պիտի չը յարձակին.
Պատերազմին արհեստը
Բընաւ ալ չըսորվին։

4 Ո՞հ թէ մեր աչքն այս յոյսը
Ի գործ դրուած տեսնէ,
Եւ Սիօնին սուրբ լոյսը
Աշխարհ-ք լուսաւորէ.
Յայնժամ ցերով տաճարը
Ցնծմամբ երկրպագենք.
Ալ ցրուեցյաւ խաւարը,
Անոր լուսովն քալենք։

244 Սիօնի արշալոյսը. (11, 10)։

1

Ով Սիօնի բերկրալից արշալոյսը,
Թանձրը խաւարը և սուգը կ'անցնի.
Հիմա մարդոց ցնծութիւնը և յոյսը,
Կեանքն անվախճան մեռելոց կը տրուի։

2

Ով Սիօնի բերկրալից արշալոյսը,
Հին դարերու մէջ որ դուշակուեցաւ,
Մարդարէից խօսքին պէս, ահա կոյսը
Բէթլէհեմի մէջ փրկիչը ծընաւ։

3

Գերութենէն կը դառնան գերիները,
Ծառայութեանը տունէն կ'ազատին.
Պատը քակուած է, և հեթանոսները
Հիմա Հրեից հետ մէկտեղ կը բերկրին։

4

Աննապատին մէջ՝ չուչանը և վարդը,
Ձոր երկրին մէջ կ'երևին վրտակներ.
Պատերազմներն դադարած են, և մարդը
Իր ընկերին դէմ՝ սուր կուիւ չըհաներ։

5

Ի՞նչ կը լսենք. հեռաւոր կողմնները
Փառք Աստուծոյ՝ ի բարձունքս՝ կ'ըսեն.
Մենք անոնց հետ լըսել տանք մեր ձայները,
Փառք Աստուծոյ յաւիտեանըս. Ամէն։

245 "Ե՞ւ կապէց զանիկա"։ Յայտ. Ի. 2. (8. 6 տող)։

1 Տէրոջ խոստումնալից է թէ կու գան
Անանկ օրեր, որ Սատանան
Պիտի կապուի անքակտելի
Շղթաներով, դըժոխք ձըգուի։

Ուրախացիր, ով իմ հոգիս,
Որ բեկբեկալի յոյսեր ունիս։

2 Յայնժամ մարդիկ երկրիս բոլոր
Իբրև որդիք մէկ հօր ու մօր
Սիրով մէկտեղ բընակելով
ԶԱստուած պիտի օրհնեն սրտով։
Ուրախացիր, և այլն։

3 Մեղքն աշխարհէս պիտի վերնայ,
Սուրբ սէրն անոր տեղ պիտի դայ,
Որով յաւերժ պիտի սիրուին
Հայրն ու Որդին և Սուրբ Հոգին։
Ուրախացիր, և այլն։

4 Քու խոստմունքիդ ապաւինած
Այս յոյսն ունիմ, ով Տէր Աստուած.
Հաւատարիմ ըլլալդ գիտեմ,
Մխայն չուտ գալըդ կը խնդրեմ։
Ուրախացիր, և այլն։

246 Քրիստոսի յաւիտենական նպատակները. Սաղ. խե. (10)։

1 Բարի խօսքերով իմ սիրտս կ'եփի,
Պիտի արդ գոլէ զանուն Աւրքայի.
Լեզուս չուտ դըրող դըբչի է նըման,
Եւ միշտ քարոզող սուրբ ճշմարտութեան։

2 Քեզի պէս աղուոր չըկայ մարդ բընաւ,
Շրթունքիդ վըրայ շընորհք թափեցաւ.
Անոր համար քեզ Տէրոջը բերան
Օրհնեց բարձրացուց մինչև յաւիտեան։

3 Ով դուն Տէր հըզօր, սուրդ մէջքըդ կապէ,
Ու քու մեծ փառքովդ մեր մէջը փայլէ.
Քու կեն զօրաւոր խօսքովդ սրբազան
Ամէն ժողովուրդ քու տակըդ կ'ենթան։

4 Աստուած, քու աթոռդ է մինչ յաւիտեան,
Քու կենդ տէրութիւնդ է միշտ անսահման.
Քու սուրբ գաւազանդ մարդոց է ուղղիչ,
Արդար գաւազան մարդկան ազատիչ։

5 Դուն զարդարութիւն խիստ շատ կը սիրես,
Ամէն չար գործ քեզմն կ'ատես, կը հերքես.
Անոր համար քեզ, ով Տէր Աստուած մեր,
Աստուածըդ օծեց ամէն մարդէ վեր։

6 Քու կենդ սուրբ անունդ ամէն ազգաց մէջ
Պիտի հռչակուի միշտ և մինչև վերջ.
Եւ աս պատճառաւ ազգերըն ամէն
Մինչև յաւիտեան պիտի քեզ գոլեն։

247 Սիօնին ֆառտը. Սաղ. ԽԸ. (10)։

1

Տէրն է խիստ շատ մեծ, ինքն է միշտ օրհնած,
Եւ մեր Աստուծոյ քաղքին մէջ նստած.
Ցնծալամ աշխարհիս է լեռն Սիօնին,
Անկէ կու տայ Տէր չընորհք՝ խնդրողին։

2

Ինտոր լըսեցինք՝ անանկ ալ տեսանք,
Բոլոր աշխարհի Սիօնն է պարծանք.
Քանդի հոն նստած է մեր մեծ Աբգան,
Հիմնեց զանիկայ Աստուած յաւիտեան։

3

Քու ողորմութիւնդ մեղի չնորհեցիր,
Քու սուրբ տաճարիդ դուն մեզ փրկեցիր.
Ամէն տեղ անուանդ տրուի դովութիւն,
Արդարութիւնով ալ ձեռքդ է լեցուն։

4

Մեր սուրբ լեռն Սիօն ուրախ թող ըլլայ,
Որ մարդ փրկութիւն չընորհք կը տառնայ.
Քի Տէրն չընորհեց մեզ արդարութիւն,
Ու մեզաւորին մեղաց քաւութիւն։

5

Ան է մեր Աստուածն միշտ և յաւիտեան,
Հովիւ առաջնորդ մինչև 'ի վախճան.
Անով կը տառնանք մենք մեր փրկութիւն,
Որ ինք խոստացաւ իր ծառաներուն։

248 Եկեղեցոյն համար աղօթք. Սաղ. Զ. (8)։

1 Ո՛վ քալ Հովիւ Իսրայելի,
Եւ ցովսեփին առաջնորդող,
Լըսէ ու քեզ ցուցուր մեզի,
Քերովբէից վըրան նստող։

2 Ով Տէր Աստուած, դուն մեզ դարձուր,
Երեսդ յայտնէ որ մենք ապրինք.
Ով Տէր զօրաց, մեղի չնորհք տուր.
Մի բարկանար՝ երբ պաղատինք։

3 Եգիպտացին այգի բերիր,
Զայն տնկեցիր, աշխարհ լեցուց.
Անոր ըսատուերն ծածկեց զերկիր,
Մինչև 'ի ծով ճիւղ երկնցուց։

4 Ինչո՞ւ ցանկերն դուն փլցուցիր,
Որ անցնողներ զայն փրցունեն.
Խոզն անտառի և գազանները
Ապականեն զայն և ուտեն։

5 Քեզ կ'աղաչեմ, Տէր բոլորին,
Մեզ երկինքէն նայէ գրթովդ.
Եւ այցելու եղիր որթին,
Որ տնկըւած է քու ձեռքովդ։

249 Քրիստոսի նահատակութեանը համար աղօթք։ (8 · 8 տող)։

1 Զարթիր, զարթիր, ալ տիրական,
Շարժէ ուժովդ զազդ մարդկան.
Որ զօրութիւնդ աշխարհ տեսնէ,
Եւ յաղթութիւնդ դովաբանէ։
Ես եհովայ եմ Տէր Աստուած,
Գոչէ թող ձայնդ հեթանոսաց.
Զայնէդ մեհեանք թող կործանին,
Եւ պիղծ սեղանք թող տապալին։

2 Մարդու արիւն ալ չթափուի,
Ունայն գոհեր չըլլան մեղքի.
Որդիք մարդկան ապաւինին
Մեղաւորաց միակ փրկչին.
Ցոյց զօրութիւնդ, ալ տիրական,
Որ չարութիւնք բնաջինջ ըլլան.
Ճշմարտութեանդ լոյսն ալ թող դայ,
Որ սրտութիւն անհետ ըլլայ։

3 Բեր Սիօնին յաջող առեւն,
Ժողվէ հօտիդ ցրուածն ամէն.
Թող աչքերնիս տեսնեն ապշած՝
Բոլոր աշխարհ մէկ հօտ եղած.

Ամենակալ բարի Աստուած,
Խրկէ չընորհք բոլոր մարդկանց.
Որ այն յաղթէ դիմամարտից,
Տէրէ Քրիստոս, Տէրն ամենից։

250 Քրիստոսի նահատակութեան պատճառը։ Սաղ. ՀԲ. (8)։

1 Ով Տէր Աստուած արդարութեան,
Արդարութիւնդ տուր Արքային.
Պիտի ընէ նա դատաստան,
Եւ իրաւունք ժողովուրդին։

2 Մարդիկ պիտի վախնան անկէ,
Արև, լուսին քանի որ կան.
Աղջէ ազգ ալ պիտի տեւէ
Իր զօրութեանըն դաւազան։

3 Պիտի իջնէ անձրեւի պէս՝
Հնձած՝ կտրած խոտին վրայ.
Երկիր թրջող չաղերուն պէս
Պիտի ցօղէ դեանի վրայ։

4 Այն օրն արդարն պիտի ծաղկի
Խաղաղութիւնն ալ միշտ տեւէ.
Տերամբ ամէն ազգ օրհնուի,
Ինք յաւիտեան պիտի տիրէ։

5 Անուն փրկչին փառաւորուի,
Եւ յաւիտեան մարդիկ օրհնեն.
Անոր փառքովն երկիր լեցուի,
Բոլոր ազգերն ըսեն, Ամէն։

251 Նդնը. Սաղ. Հբ. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Տէր, հիմա մեր փրկչին
Աքքայութիւնը տուր,
Շուտով Տէր Յիսուսին
Աթոռը բարձրացուր.
Որ ինք միայն է արժանի,
Տիեզերաց ամէնն նստի։

2 Անհուն արդարութեամբ
Պիտի կառավարէ,
Եւ մեծ խաղաղութեամբ
Մեր վրայ թագաւորէ,
Տընանկը չուտ ազատելով
Եւ բռնաւորը ջարդելով։

3 Աղօթք իրեն համար
Պիտի միշտ մատուցուի,
Անունն ալ անդադար
Պիտի փառաւորուի.
Աքքայութիւնն պիտի մընայ,
Մինչև որ ալ լուսին չըլլայ։

4 Շաղի կամ անձրևի
Նըմանն պիտի տեղայ.
Իր չնորհքն պիտի թափի
Հնձուած խոտին վըրայ.
Երկրիս պըտուղն պիտի ելլէ,
Ու մեր Աստուածը մեզ օրհնէ։

5 Դարձեալ թող հրեշտակներն
Երկրիս վրայ երևնան,
Եւ մահկանացուներն
Թող բարձրաձայն ցնծան.
«Փառք՝ ի բարձունսըս» թող երգեն,
Բոլոր երկիրն ըսէ, Ամէն։

252 Բրիտոսի նախատրոմիանը տօն. (8)։

1 Հասաւ ահա օրհնեալ ատեն,
Աւետարան աշխարհ ամէն
Կը քարոզուի մանուկ և պարզ,
Որ վրկըւին մեղաւորներն։

2 Անցաւ խաւար ժամանակներն,
Ջախջախեցաւ նեռին թիւերն.
Աստուածիմն կը տարածուի,
Կ'ուրախանան ամէն ազգերն։

3 Հազարամեայն հիմա մօտ է,
Աշխատութեան ճիշտ ատենն է.
Ով Քրիստոնեայք, ժիր, ջերմեռանդ
Եղէք, սրտէք լինչ որ պէտք է։

4 Քուկդ է այս գործ, ով ցէր զօրաց,
Քեզ կը մաղթենք բոլոր սրտանց.
Տուր Սուրբ Հոգիդ եկեղեցւոյդ՝
Գործել խնամով միշտ ձեռքն ի մաճ։

5 Շատ պատրաստէ մշակս անկեղծ՝
Աշխատելու հունձքիդ ի մէջ.
Լցուի երկիր քո գիտութեամբ,
Գոչեն մարդիկ, Քրիստոս տիրեց։

253 Ա֊ՈՐՈԾՅ ԼՈՓԱՈՐՈՒՆԻՆԸ ՀՈՓԱԿ. (8)։

1 Երկնի, երկրի ցէր թագաւոր,
Աւքայութիւնդ է հոգևոր.
Սուրբ Հոգիդ որ չէ ծընած՝
Ճարմար չէ նա, օտար անոր։

2 Աթոռդ է արդարութիւն,
Եւ օրէնքներդ միշտ սրբութիւն.
Ձեն մուտ դռներ սուրբ սահմաններդ
Զրկանք, չարիք, ամբարշտութիւն։

3 Դուն աշխարհի լոյս ծագեցար,
Խաւարն քեզի հաղորդ չըլլար։
Ճշմարտութեան ես թագաւոր,
Երկնից մէջ սուտ՝ տեղ չըգտնար։

4 Աւքայութիւնդ է սրբութիւն,
Եւ անվրդով խաղաղութիւն.
Կրնայ մտնել հոն որ սիրէ
Մարմին, կիր քերն և պղծութիւն։

5 Արդ մենք ալ, ցէր, ենք մարմնաւոր,
Խնդրենք, ըրէ մեզ հոգևոր,
Աւքայութեանդ ըրէ ժառանգ,
Եւ ողբովմ մարդկանց բոլոր։

254 Ա֊ԵՒՕՐԱՆԻՆ ՏՕՐՈՂՈՒՆԸՆԸ. (8)։

1 Պատուէր տըւաւ փրկիչն մարդկան
Բոլոր իրեն աշակերտաց,
Որ քարոզեն Աւետարան
Ամէն երկիր, ամէն ազգաց։

2 Զայս պատուիրան դուն միշտ յիշէ,
Ով Քրիստոսի եկեղեցի,
Խաչեալ փրկիչն միշտ քարոզէ
Անհաւատից հեթանոսի։

3 Բոլոր աշխարհք փրկչին հաւատան,
Անով դանեն յոյս, փրկութիւն.
Եւ հակընդան թէ նա միայն
Է կեանք, ճամբայ, ճշմարտութիւն։

4 Տէր, քու խօսքովդ լուսաւորէ
Ամէն մարդիկ բոլոր երկրի.
Բոլոր աշխարհ քեզ ճանչնայէ
Իբրև մէկ հօտ միոյ հովուի։

5 Քու սուրբ խոստմունքդ յաւերժական
Մեղաւորներն դարձի բերեն.
Որ բերկրանօք քեզ յաւիտեան
Երկինքի մէջ փառաւորեն։

255 Ա֊ենապանին փոխադրութիւնը. (8, 7, 4)։

1 Յուդայի լերանց վրայովը
Աւետիս բերող կ'երթայ.
Քաջալերական խօսքովը
Գերի Սիոնին կ'ըսէ,
Քու Աստուածդ
Հիմա լուծդ կը քակէ։

2 Վայ, երկաթեայ դիշերդ,
Քու ցաւերդ բազմացաւ.
Քաշուեցաւ բարեկամներդ,
Թշնամիք դոռոզացան.
Քալ լեր հիմա,
Բարիքի օրեր հասան։

3 Քու արեդ հիմա ծագած է,
Գիշերուան խաւարն անցաւ.
Հալածիչդ ամչցած է,
Թագաւորդ բարձրացաւ.
Ցաղթանակդ
Հիմա կատարեալ եղաւ։

256 Ա֊ենապանը փոխադրութեան համար աղջիկ. (8, 6)։

1 Տէր, քաղցրութեամբ վերէն նայէ
Քու քարոզիչներուդ.
Ընծայ սիրտ տուր, և միշտ օդնէ
Շնորհքով քու Սուրբ Հոգւոյդ։

2 Աղտու ձայնով թող քարոզեն
Աւետարան փրկիդ.
Բոլոր աշխարհս քեզ դարձնեն,
Մեծնայ եկեղեցիդ։

3 Ամէն ազգաց հասկը ցուներն,
թէ լոկ ցիտուս փրկիչ
Մեզի համար էջ երկինքէն,
եւ է մեզաց քաւիչ։

4 Ով ցէր, թէ որ հունձքեր չատ կան,
եւ խիստ քիչ մշակներ,
Այժ տուր անոնց քարոզութեան,
Ըլլան շատ պողպատներ։

5 Փրկչիդ անուն, անհուն ալ սէր
Ամէն մարդիկ ճանչնան.
Որով ամէն կրնապաշտներ
Շուտով քեզի դառնան։

257 «Երանի չեղէ որ ամէն ըսածիդ հավ կը ցնդէ». (6, 6, 8, 6)։

1 Առտուն քու սերմդ ցանէ,
կէս օրն ու իրիկունն.
Առատ ձեռքով միշտ տարածէ
կենաց տեղեկութիւնն։

2 Մինչուշտ պիտի քուանի
կանանչ ու դեղեցիկ.
Խոտը, հասկը, ցորենն ալ լի,
Հասուն, բիւրապատիկ։

3 Փուճ տեղ դուն չես կրնար
Սուրբ սերմիդ սերմանել.
Կարող է ցերը և յօժար
Պըտուղն յառաջ բերել։

4 Ուստի ցանէ յուսով
խօսքը ճշմարտութեան,
Որ օրն հնձող վառաց թագով
Երգես երդ ցնծութեան։

258 Ա՛ոաքելական էջէ. (7, 6, 8 տող)։

1 Երկրիս ամէն ծայրերը
Մեզի կ՛աղաղակեն.
Մութի մէջ նստողները
Դառն արցունքով կ՛լսեն,
Ցուէք մեզի ան լոյսը,
Ահա կը կորսուինք.
Ճանչնանք մեր մեծ փրկիչը,
Որ յաւիտեան ապրինք։

2 Հնդկաստանի հովերը
Թող քաղցրացունչ փըչեն.
Եւ Հոռաւէտ լեռներըը
Թող հաւեմներ բուրեն.
Թէպէտ և բընութիւնը
Ազնիւ է և պայծառ,
Ա՛հա խեղճ մարդկութիւնը
Ինկած է և թշուառ:

3 Ամէն բան հոն անոյշ է,
Սիրուն, բայց ի՞չ օգուտ
Որ հեթանոսն ապուշ է,
Ու չարագործ և սուտ.
Իր Արարիչ Աստուածը
Բընաւ ալ չըճանչնար.
Եւ ի՞նչ է իր պաշտածը.
Անհոս, կոյր փայտ և քար:

4 Դուք որ լուսաւորուած էք
Լուսով մը երկինքէն,
Ձշմարտութիւն սորված էք
Մեր մարգասէր փրկչէն.
Կրնա՞ք կենաց ճըրագը
Եղբայրներնիդ պահել.
Կրնա՞ք մարդոց ոգիները
Անոյշ կորուստ խլրկել:

5 Ոչ, այլ ձեր ունեցածը
Կարօտներուն տուէք.
Եւ ձեր ձըրի առածը
Ձըրի հաղորդեցէք.
Մեծ փրկութեանը լուրը
Փութով թող քարոզուի.
Մեծ փրկութեանը ջուրը
Ծարաւողներուն տրուի:

6 Ով դուք, երկնից հովերը,
Աւետարան տարէք.
Եւ դուք, ծովուց ջուրերը,
Անոր ճամբայ ըրէք.
Շուտով երկրիս ծայրերը
Թող բարձրաձայն ցնծան.
Կատրեն բոլոր ազգերը
Մոլորութեան չղթան:

259 Հեղնածաներգին աղաչակ. (6, 5):

1 Մեղի ողբի ձայն մը՝
Երկրի ծայրերէն,
Մուգի աղաղակ մը
Կու գայ ազգերէն.
Կ'ըսէ, եղբայրներ մեր,
Մեզի շուտ եկէք.
Խիստ չատ են ցաւերն մեր,
Մեզի օգնեցէք:

2 Մեղքով խիստ կապուած ենք
Ու դառնապարտուած.
Մահուան մէջ նստած ենք
Ցոյսէն կտրըւած.
Մէկ անձ մը չըկայ ալ
Մեզ մըխիթարող,
Ըրած աղօթքնուս ալ
Զըկայ մեռք դընող։

3 Դուք որ ցնծասէնն էք,
Մեր ձայնն լըսեցէք.
Զըրի դուք առած էք,
Զըրի ալ տըւէք.
Ձամբան փրկութեանը
Մեզ սորվեցուցէք,
Մեղքի մեծ դարմանը
Մեզի ճանչցուցէք։

4 Անհամ հոգիները
Կրակէն հանելու՝
Բոլոր ձեր չանքերը
Աւժան է տալու։
Աւծաթի եւ ոսկի ալ
Բնաւ մի խընայէք,
Եւ ձեր անձերնիդ աչ
Կամաւ զոհեցէք։

ԵԿԵՂԵՑԻՆ

260 Մաղթանք ընթանալոյ Եկեղեցւոյ համար.
(8.8 տող)։

1 Եկեղեցիդ ընդհանրական
Որ քու սիրոյդ է առարկայ,
Տէր իմ, չընորհքդդ հայրական
Ցուցուր այսօր անոր վրրայ։
Աշակերտներդդ կ'աղօթեն
Մեծ հաւատքով ամէն տեղեր.
Իրենց յոյսէն դառարկ չելլեն,
Դուն, ով ցնծաս, կայ 'ի մէջ մեր։

2 Տէր, քու բանիդ խոստումն կիշէ,
Եւ հաճելիր զայն կատարել.
Թող Սուրբ Հոգիդ մըխիթարէ,
Սորվեցունէ ըզքեզ օրհնել.
Բացուին աչք մեր առ լոյս փրկչիդ,
Ու սիրաբընիս դարձուր, չիտակ.
Եւ աղօթող եկեղեցիդ
Թող երջանիկ դար վայելէ։

3 Աւետարան Թող տարածուի
Մինչև երկրիս վերջին ծայրերը.
Ամէն տեղ ալ լսուի Թող ձայն
Նոյն օրհնութեան և նոյն երգերը։
Եւ ժողովուրդք խիստ վայրենի
Խաչին առջև գան ժողովին,
Պատիւ տան մեր անյաղթելի
Թագաւորաց Թագաւորին։

261 Քրիստոսէ եկեղեցի «Ես է.» (8)։

1 Ով ՏԷր, քու Սուրբ եկեղեցիդ
Է մի միայն և անսասան.
Զի զայն հիմնեց քու Սուրբ Հոգիդ,
Առաքնորդող ճշմարտութեան։

2 Ով ՏԷր, քու Սուրբ եկեղեցիդ
Զը սրխալիր մինչ յաւիտեան,
Երբ հետևող է Սուրբ Խօսքիդ,
Եւ անծանօթ է սլսոութեան։

3 Ով ՏԷր, քու Սուրբ եկեղեցիդ
Քու Սուրբ անուամբդ է ժողոված.
Հոն քարոզուի խօսք Սուրբ Գրքիդ,
Մարդկանց պատուէր Հոն չէ մըտած։

4 Ով ՏԷր, քու Սուրբ եկեղեցիդ
Քաղքի անուամբ չէ որոշուած.
Այլ կատարողն ըզխօսք փրկչիդ՝
Նա է անոր մէջ հաստատուած։

5 ՏԷր, մեզ պահէ յեկեղեցիդ,
Ի սուրբ փարախ ընտրեալ դասին.
Մեզ հասցունէ քու Սուրբ Հոգիդ
Այն երանեալ յաղթականին։

262 Եկեղեցւոյն ապահովութիւնը ու փառքը. (7)։

1 Ով սուրբ հարսըն Քրիստոսի,
Նոր Սիօն եկեղեցի.
Մինչև ՏԷրոջ սէրն է քեզի,
Ազ Թևն ալ քեզ հովանի։

2 Ինք Բարձրեալն կը պաշտպանէ,
Քեզ աչքին պէս կը սիրէ.
Իր զրհովը կ'ազատէ
Զարիքէ, չարութենէ։

3 Փառաւոր բաներ կ'ըսեն
Քու վրըդ՝ Թէ Սուրբ ազգ են.
Պարծանքով պիտի ըսեն,
Ասիկա է անոնցմէն։

4 Երբ քու դեղեցիկ պատկեր
Կը տեսնեն ամէն ազգեր,
Կը զմայլին, կ'ըսեն, Ո՞ւր էր,
Բախտերնիս քեզի կցուէր։

5 Շատ ժողովուրդներ խումբով
Կը դիմեն քեզ ընծայով.
Չի պղծիւր մը կայ քու քով
Կենդանի յատակ չուրով։

263 Սէր ա՛ն եկեղեցի. Սաղ. ձիբ. (8)։

1 Կը խնդայի երբ կ'ըսէին,
Երթանք Տէրոջ տաճարն վրսեմ.
Մեր ոտուըներն սիրտ կայնին
Քու դրանըդ մէջ, Երուսաղէմ։

2 Երուսաղէմ աղուոր չինուած,
Շիտակ, ողորկ քաղքի նըման.
Տէրոջ ցեղերն հոն են ժողված,
Որ միշտ փառք տան Տէրոջ անուան։

3 Դուք խնդրեցէք խաղաղութիւն
Երուսաղէմ քաղքին համար.
Ու Թող դանեն յաջողութիւն
Քեզ սիրողներն միշտ անդադար։

4 Եղբարցս համար սիրտ ըսեմ,
"Խաղաղութիւն ըլլայ քեզի".
Քեզ բարութիւն սիրտ ուզեմ,
Չի Տունն Տէրոջ հոն կը կայնի։

264 Եկեղեցի Ա. Աթոռոյս Ընանաբանն է. Սաղ. ձլբ. (8)։

1 Ով Տէր Աստուած, Տէր բոլորին,
Քու սուրբ տաճարդ մտնենք սիրով.
Եւ սուրբ ոտքիդ պատուանդանին
Երկրպագենք բոլոր սրտով։

2 Պաշտօնեաներդ Թող միշտ հագնին
Ազդարութիւն և ուղղութիւն.
Եւ քու սուրբերդ Թող միշտ հրճուին
Քեզ երգելով սուրբ օրհնութիւն։

3 Աստուած երդում ըրաւ Դաւիթ,
Ճշմարտութեամբ է հաստատուած.
"Գահիդ վրայ սիրտ նստի
Որովայնիդ պտուղն օրհնած"։

4 Պաշտօնեաներն սիրտ հագնին
Իր փրկութիւնն աստուածական.
Տէրոջ սուրբերն միշտ խնդագին
Սիրտ երգեն երգ յաղթութեան։

5 Դաւթին եղջիւր պիտի բուսնի,
Ուր տեղ որ է իմ սուրբ տաճար.
Ճրագ պիտի պատրաստուի
Իմ Օծեալոյս փառքին համար։

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐ

265 Տէրունական օրը. (8, 6)։

1 Ա՛յս է այն օրն որ Տէրն օրհնեց,
Երկինքը թող ցնծայ.
Այս օրն իրեն սեպհականեց,
Երկիրն ուրախանայ։

2 Այս օր մեր Տէրն սատանային
Ջաղթեց, երբոր յարեաւ.
Ննջեցեալոց երախայրին
Գերեզմանէն ելաւ։

3 Այս օր սուրբերն կը ժողվուին,
Որ վինք սիրով յիշեն.
Իրենց Փրկչովը կը զմայլին,
Իր փառքը կը յայտնեն։

4 Ահա մեզ օրհնելու կու գայ
Մեծ Դաւիթին Որդին.
Ցիսուս, ողջոյն քեզ, ովսաննա
Օծեալ Թագաւորին։

266 Նայնը · (6, 6, 8, 6)։

1 Ով Սուրբ Հայր դըթութեանց,
Դուն ողորմէ մեզի ·
Խրկէ հիմա Հոգիդ չնորհաց
Այս օրըս տէրունի ։

2 Քու չընորհքովդ մաքրէ
Մեր անմաքուր սրտեր ·
Վառն ցիսուի արդ ընդունէ
Զանկեղծ պաշտօնըս մեր ։

3 Շընորհք ըրէ, ոյոյ դուն
Սուրբ դէմքըդ փառաւոր ·
Տէր, փրկութեանըդ ցնծութիւն,
Ցոյժ կ'աղաչենք, մեզ տուր ։

4 Մեր յոյսն միշտ առ քեզ է,
Դուն ես մեր փրկութիւն ·
Այս սուրբ օրուան մէջ մեզ ներէ
Մեղացըս բազմութիւն ։

5 Ով վըշտակիր Հոգի,
Զըդէ դուն այլ խարհի
Բաներն, յանձնեմ Ցերոջս ես դիս ·
Հանգիստ դանես երկնի ։

267 Ցերոնէ օրն հաճելի · (8)։

1 Գործ հաճելի Հոգւոյս է, Ցէր,
կարդալ անուանդ օրհնութիւնները ·
Աւտուն քու սէրդ դովաբանել,
Իր'կուն խօսքերդ ալ մըտածել ։

2 Վայել է այս օրն հանդըստեան
Որ խորհուրդներս յերկինս ըլլայ ·
Քնար ներդաշնակ թող սիրոս ըլլայ
Տեառն օրհնութիւն երգել հիմա ։

3 Սիրոս ցնծացաւ Ցերոջ համար,
Իւր գործքն ու խօսքն փառաւորեալ ·
Խիստ մեծ է գործըն փրկութեան,
Տնօրէնութիւն խնամատութեան ։

4 Թէ կատարեալ է փրկութիւնս,
Է պատուական երկնից բաժինս ·
Թէ նամիէս, որ է մեղք իմ,
Ո՞ն, յաւիտեան ես կ'աղաւաւիմ ։

5 Հոս ունեցած բաղձանքս բոլորն
Պիտի ըզդամ, տեսնեմ ես Տէն ·
Ամէն փափաքս լցուի պիտ' յոյժ,
Սրտիս մտքիս գործն է անոյշ ։

268 Կէրապէ առաջ հաճուելիան։ (7)։

1 Կը սիրեմ զօրն տէրունի,
Զի բարձրեալն ներկայ լինի։
Գալ առջին արդ կը փութամ,
Որ իմ սիրտս Անոր բանամ։

2 Կը լըսէ Աստուած բոլոր
Մեր աղօթքն ամէն աւուր։
Բայց այսօր մէկտեղ կու դան
Իւր սուրբերն՝ ի սրբարան։

3 Հրեշտակներն ալ բիւր թըւով
Կը պատեն չուրջ զաթոռով։
Մինչ յերկինս իրենց դասէն
Փառք պատիւ վեր կ'ընծայեն։

4 Սերովբէք բազմութեամբ կան
Ար քային սուրբ պաշտամանն։
Փրկչըցն խումբ հրճուալից
Օրհնութիւն տան ձայնակից։

5 Քարոզուի Աւետարան
Այս օր, մեղք ներուած կ'ըլլան։
Ի հանդիստ յոդնածներուն,
Անմահքրոց ալ սրբութիւն։

6 Ո՜հ, սրտիս չատ սիրելի
Այս օրհնեալ օրն տէրունի։
Օր աղօթք մատուցանելու,
Տէրն պատրաստ է լըսելու։

269 Երէքշաբթի և երիքշաբթի հանգիստ։ (8)։

1 Օրն տէրունի երկրիս վըրան
Հոգւոյս իակ է օր հանգստեան։
Բայց կատարեալ՝ փառաց հանգիստ
Սրբոց պատրաստ յերկինս կայ միշտ։

2 Բնաւ յոդնութիւն երբէք չըլլար,
Մահ, մեղք մտնել հոն չեն կրնար։
Երկնից քաղցրիկ սուրբ օրհնութեանց
Տրտունջ և ոդր չէ խառնըւած։

3 Ոչ ծանր հոգեր և ոչ վախեր
Քու սուրբ հանգիստդ կրնան աւրել։
Ոչ ամպ կայ հոն, ոչ բռնութիւն,
Արև դարնան միշտ է փայլուն։

4 Քաղցր եղանակ, ո՜հ, չուտ թող գայ,
Ճառագայթէ երկրիս վըրայ։
Այս կեանքս պանդուխտ չուտով անցնի,
Փրկչիս քով իմ հոգիս հանգչի։

270 Կէրակի օրուան պաշտամունք. (7, 6 տող)։

1 Ա՛պահով ցերն մեզ պահեց
Ա՛յս չաբաթ ալ մահուանէ.
Եւ այսօր մեզ հոս ժողվեց,
Որ չընորհ.ք խնդրենք իրմէ։
Ի՞նչ հաճոյ է կիրակին,
Ի նըման երկնաւորին։

2 Երբ չընորհ.քըդ, ցէր, խնդրենք
Սիրելի փրկչին ձեռ.քով,
Լուսափայլ երեսդ տեսնենք,
Մեղքերնիս քաւուի քեզմով.
Թող աչխարհ.ք անյայտ ըլլայ,
Աչքերնիս քու փառ.քդ տեսնայ։

3 Երբ քեզ կը փառաբանենք,
Տուր որ քեզ ներկայ ճանչնանք.
Եւ քու փառ.քդը մենք տեսնենք՝
Երբ մէկտեղ տաճարդ կու դանք.
Հաճի առնել տուր, ցէր, մեզի
Յաւիտենական ճաշի։

4 Քարոզուած ճչմարտութիւնն
Մեղաւորն թող նորոգէ,
Սիրողներն զարդարութիւնն
Եւ սուրբերն մըխիթարէ։
Թող ամէն մէկ կիրակի
Պատրաստէ մեզ երկինքի։

271 Կէրակի առաւօտ. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Ա՛յս առաւօտն օրհնեալ
Ի՞նչ քաղցրը է հոգւոյս,
Կու տայ ճառադայթներն
Զըւարթութիւն սուրբ յոյժ.
Գործ աչխարհի, զըւարճութիւն
Չաւրեն թող զիմ հանգիստ սիրուն։

2 Աք.քայն կենաց ինձեալ՝
Բաշխէ չնորհ.ք երկնային.
Չայն պաշտելով ազգերն
Հաւատան ու փրկըւին.
Թող ընդունին մեզաւորներ
Քու սուրբ խօսքըդ, չընորհ.քըդ, ցէր։

3 Սուրբ Աղաւնիդ բարձրեալ
Դու մեզ այսօր օրհնէ.
Սրբէ, ո՜հ, մեր սրտերն,
Անոնց մէջ բընակէ.
Որ մեր հոգին կեանք գտնելով,
Տէրոջը փառք տայ յնծալով։

272 Կերակի տաղ. (8, 6)։

1 Փառք, օրհնութիւն սրտանց կու տամ
Սուրբ օրուան հասնելուս.
Ընձիս խիստ հարկաւոր է այն,
Անհաճ կեանք է հոգւոյս։

2 Մէկդի երթան այսօր աշխարհ,
Բոլոր ունայն բաներն.
Զի նա որ է ծառայ ուխտեալ՝
Պարտի պաշտել ըզՏէրն։

3 Բաղձամ, ով Տէր, քեզ նըւիրել
Իմ սէրս ու միտքս բոլոր.
Հոգւով պաշտօն ալ կատարել
Ընդայ իմ գործս այսօր։

4 Քու տաճարիդ մէջ քեզ օրհնել՝
Այս է իմ պարտքս անշուշտ.
Ներկայութեանդ ալ գտնուիլ՝
Այս՝ իմ փափաք, խորհուրդ։

273 Կերակի օրուան էջերուն. (6)։

1 Սուրբ օրն իր վախճանին
Հիմա ալ մօտեցաւ.
Իմ վրաս այս կիրակին
Ի՞նչպէս հաշիւ տըւաւ։
Արդեօք ինձ փոխ տրուած
Ժամերը յարգեցի՞,
Թէ օրըդ, ով Աստուած,
Պարապ տեղ վատնեցի։

2 Դատապարտեալ հոգին
Ի՞նչ մեծ ցաւով կ'ողբայ
Վատնած այն կիրակին,
Որ պիտի չըգտնայ.
Ի՞նչ յուսահատութիւն՝
Երբ ինքնիրեն ըսէ,
Պատրաստ կար փրկութիւն,
Բայց մերժեցի ինծմէ։

3 Կիրակիին ժամերն
Ըլլային դնելիք պզծել,
Կամ աղօթքի օրերն
Ունայն կերպով վատնել։
Սուրբ օրը թող ըլլայ
Մեզի երկինքն նըման.
Կանխիկ ճաշակ ըլլայ
Վերին տուրքը հանգստեան.

ՏԷՐՈՋԸ ԸՆԹՐԻՔԸ

274 Հաղորդութեան մօտենալը • (8 յատուկ) ։

1 Փրկիչը սեղան կը կազմէ
Մեր սովը կշտացընելու •
Ու մեղաւորներն կը կանչէ
Երկնից կերակուրն ուտելու ։

2 Ահա սովամահ տեսնելով՝
Մեզի իր մարմինը կու տայ •
Մեզի համար զոհ ըլլալով՝
Իր մահը մեր կեանքը կ'ըլլայ ։

3 Ուստի, եղբայրներ սիրելի,
Ուրախութիւնով մօտեցէք •
Ձեր Տէրն է որ ձեզ կը խօսի,
"Առէք ու կերէք" ։

4 Անկեղծ ու խորին զղջումով
Ա՛ս սուրբ սեղանիս մօտենանք ••
Բոլոր գործ-քերնիս մերժելով՝
Միայն Յիսուսին հաւատանք ։

5 Ով Տէր, հետերնիս դանըէ,
Քու ներկայութիւնդ ցուցուր •
Եւ աս քու սեղանդ օրհնէ,
Քեզմով մեր սըրտերը լեցուր ։

6 Խօսքիդ համեմատ կ'աղաչենք,
Մեզի քու Հոգիդ պարգեւէ •
Եւ հոս որ մենք քեզ կը յիշենք,
Դուն, ով Տէր Յիսուս, մեզ յիշէ ։

275 "Ասիկա ըրէ՛ ինձ յիշելու համար" • Ղուկ • Իբ • 19 • (8, 6) ։

1 Շնորհացդ խօսքը կը լսեմ•
Խոնարհ սրտով և հեզ
Պատուէրդ պիտի, Տէր, կատարեմ,
Պիտի յիշեմ զքեզ ։

2 Սիրով մարմինդ պարգեւեցիր,
Երկնից հաց, որ ուտեմ•
Ուխտիդ գաւաթն ալ ձեռքս տըւիր,
Տէր, քեզ պիտի յիշեմ•

3 Կրնամ մոռնալ Գեթսեմանի,
Կամ հոն տապնապդ տեսնել,
Աբեան քրտինքդ սոսկալի,
Եւ քեզ, Տէր, չըյիշել ։

4 Գառն Աստուծոյ, առ Գողգոթա
Երբ աչքըս դարձընեմ,
Ու քեզ տեսնեմ խաչիդ վըրայ,
Պէտք է որ քեզ յիշեմ։

5 Ինծի համար կըրած ցաւերդ,
Քանի որ չունչ կ'առնեմ,
Ո՜հ, Տէր Յիսուս, քու դուխդ ու սէրդ
Անշուշտ պիտի յիշեմ։

6 Եւ երբ մահկանացու ճամբան
Ալ իր վախճանն գտնէ,
Երբոր արքայութեամբդ գաս՝
Դուն, ով Տէր, զիս յիշէ։

276 Նոյնը · (8, 6)։

1 Եթէ մարդոց մէջ քաղցրութիւն
Անփոխարէն չըմնար,
Բարեկամի ներկայութիւնն
Անհոգ մընալ չըտար,

2 Ա՜յն Բարեկամն ի՜նչպէս սիրենք
Որ երկինքէն իջաւ,
Եւ որ անմահ կեանք ժառանգենք՝
Մեզի համար մեռաւ։

3 Մեռաւ՝ որպէս վիշտէ սասանիկ
Մեր վիշտն խափանելու.
Լեզու այն սէրն ու երախտիք
Կարող չէ պատմելու։

4 Երբ կը դիտէր դէռ այն ցաւերն
Ուսկից լինք չէր փախչէր,
Ի՜նչ խանդակաթ վերջին խօսքերն,
"Ձիս յիշեցէք", կ'ըսէր։

5 Թիչե՜նք մեզի համար կըրած
Քու մահդ, և սէրդ անհուն.
Տէր, սրտերնուս վրայ քանդակուած
Ջըլլայ ուրիշ անուն։

277 Բէթսաթա կենայ հայ · (6, 6, 8, 6)։

1 Տէրոջ պարգեւն տեսէք,
Ով մեղաւորք, ծունկ դրէք.
Որ պատուական արիւնն Թափեց,
Ձամբէն, զանէծք մեր կրեց։

2 Ահա մեզ հայ կենայ
Եկաւ տալ Տէրն փառաց.
Մեղաւորին տեղ կը մեռնի,
Որ յաւիտեան ապրի։

3 Տէրն կը հաճի մեզ տալ,
Գիտէ որ մենք անկար
Ենք բընութեամբ, չունինք փրկանք
Տալով դնելու փառք, կեանք։

4 Թող ձեր հաւատքն աճի.
Եկէք փութանակի,
ԸզՏէր Յիսուս ընդունեցէք,
Դուք չէք մեռնիր երբէք։

278 Քրիստոս էր ընթեաց ժեղն. (8, 6)։

1 Ի՞նչ քաղցր այս տեղ և ահաւոր,
Ուր քոջն եմ Յիսուսի.
Հոս մշտավառ միակ սէրն անոր
Պայծառ յոյժ կը փայլի։

2 Մեր միտքն ապշած մէկտեղ կ'երգենք –
Խորհո՞ւրդ ըսքանչելի.
Փառք փառք տալով կ'աղաղակենք,
"Կոչմանս չենք արժանի"։

3 "Ո՞ն, ինչպէս մենք ձայնիդ լսողք
Մըտանք ներս, մինչ տեղ կայ.
Շատերն երբ են թշուառ ընարող,
Գալ չեն ուզեր, բայց մահ"։

4 Նոյն սէրն որ այս ոճն սահմանեաց,
Նոյնն իսկ բերաւ մեզ հոս.
Թէ չէ, մերժած՝ մէջ մեր մեղաց
Կորսուած էինք անյոյս։

5 Գըթա երկրիս, ով մեր Աստուած,
Կանչէ, հոս դան ամէնն,
Սուրբ խօսքդ յաղթող ղրկէ ազգաց,
Ներս առ և օտարներն։

279 Մէջտօնքեան համար էջ. (8)։

1 Տէր բազմագութ ու ողորմած,
Հիմա սիրոյդ բազուկներով
Քեզ նըւիրուած այս երախան
Ա՛ռ, նորոգէ ձըրի չնորհքով։

2 Մեր նախահօրը արմատէն
Ամէնքըս ալ մեղքով ծընանք.
Օտարացանք մեր Աստուածմէն,
Ու բարկութեան որդիք եղանք։

3 Բայց դուն սիրով ու գըթութեամբ
Մեղապարտից ողորմեցար,
Կատարեցիր անդին արեամբ
Քու ուխտըդ, Տէր, որ խոստացար։

4 Մեծ խոստումնքներ դուն ես տըւեր
Բարեկամիդ Աբրահամին,
"Բոլոր ազգեր ու լեզուները
Քու սերունդովըդ օրհնըւին"։

5 Ի դորձ դըրիր քու խօսքըդ, Տէր,
Ի դորձ դըրիր անհուն սիրով.
Մեզի հասան այս խոստումնքները,
Ու մեր որդւոցը, ցիտուսով։

6 Ուստի այս երախան բերինք,
Հօտիդ մէջ, ով Տէր, ընդունէ,
Մենք լոկ չըրով մըկրտեցինք,
Դուն քու Հոգւովըդ մըկրտէ։

7 Յուցուր անոր ուղիղ ճամբան,
Նոր սիրտ անոր մէջ բաստեղծէ.
Թող կանչըւի որդի խոստման,
Դուն միշտ անոր առաջնորդէ։

280 Աբրահամին հետ եղած ուխտը հաղնըկենսաւոր է. (8, 6)։

1 Ի՞նչ լայն խոստումնք, ի՞նչ փառաւոր,
Աբրահամին տրուած,
"Քեզի և սերունդիդ բոլոր
Պիտի ըլլամ Աստուած"։

2 Այս խօսքն սիրոյ զարմանալի
Դարէ դար կը տեւէ.
Քրիստոս, ուխտին հրեշտակն, մեզի
Խոստումնքը կը կնքէ։

3 Ինք մեր տըղաքը կ'ընդունի
Սիրոյ բազուկներով.
Իր օրհնութեամբ երանելի
Կ'ըլլան և ապահով։

4 Հաւատարիմ է Տէր ճշտուս,
Ուխտին մեզ չըմերժեր.
Եւ իր դրքէն զաւակներնուս
Անունը չըշնջեր։

281 Ա.ջՒ+ Մկրտութեան համար. (8)։

1 Ով Հայր Աստուած ողորմութեան,
Հաճէ ընել զայս երախան
Քուկին ընտրհայց ուխտիդ որդի,
Որ քեզ պաշտէ սիրով սրտի։

2 Որդիդ Աստուած, փրկիչ մարդկան,
Քեզ նըւիրուած այս երախան
Քու արիւնովդ դնուած ըրէ,
Ժողովրդեանդդ հետ խառնէ։

3 Ով Սուրբ Հոգի, որբացուցիչ,
Որ ես միայն բնութեան մաքրիչ,
Այս երախան սրբէ, մաքրէ,
Նոր սիրտ անոր դուն պարգեւէ։

4 Ով Հայր, Որդի և Սուրբ Հոգի,
Երրորդութիւն ըմբռնելի,
Մենք զայս քեզի կը նըւիրենք,
Քուկըդ ըրէ, Տէր, կը խնդրենք։

ՋԱՆԱՋԱՆ

282 Ա.-ստաւօղեան երգ. (8)։

1 Արտանց կու տամ փառք քեզ, ով Տէր,
Որ պահեցիր զիս այս դիշեր.
Ինձ տըկարիս դուն հոգ տարիր
Նոր լոյսն ալ ինձ տեսնել տըւիր։

2 Տէր, աս լուսոյն հետ երեսիդ
Լոյսն ալ ընդհէ քու ծառայիդ.
Անով հոգւոյս խաւարն մեկնի
Աւ, որ ըլլամ լուսոյ որդի։

3 Ա.յսօր ալ ինձ առաջնորդէ,
Աղատ պահէ չարիքներէ.
Օգնէ ինձ որ բարիք գործեմ,
Քեզ և մարդիկ սրտանց սիրեմ։

283 Ա.-ստաւօղեան երգ. (8, 6)։

1 Տէր, առտըւանոյ չուշանալով
Երեսդ կը փնտռեմ.
Սիրտս կը մարի մեծ ծարաւով,
Մինչև չընորհդ առնեմ։

2 Ընտպատին մէջ այսպէս է
Ճամբորդն որ կը մարի,
կը փափաքի՝ դեռ մը դըժնէ,
Խըմէ ու չըմեռնի։

3 Փառքովդ՝ տեսեր եմ ես, ով Ցէը,
Քու սուրբ տաճարդ լեցուած.
Շնորհէ տեսնեմ կրկին ես, Ցէը,
Փառքիդ տեսիլքն օրհնած։

284 Աստուածեան էջ. (10)։

1 Հոգիս, արթընցիր, արևը դուն տես,
Ճամբուդ մէջ մըտիր, վազէ անոր պէս.
Ամէն ծուլութիւնդ քեզմէ թօթափէ,
Եւ անհոգութիւնդ մէկդի արձակէ։

2 Դուն ալ ասպարէզ ունիս վազելու,
Աստուած է որ քեզ իրեն կանչելու
Իր ձայնն կ'արձակէ, կը քաջալերէ,
Եւ ինքն ալ կու գայ մօտ որ քեզ վինտռէ։

3 Քու առաւօտեան աղօթքըդ մատուր,
Եւ զոհ օրհնութեան անկեղծ մտածուր,
Քանզի կանչուած ես փրկիչ Քիստոսին,
Սիրով հրաւիրուած Հնորհաց աթոռին։

4 Ուխտերըս կ'ուզեմ, ով Ցէը, նորոգել,
Սրտանց կ'որոշեմ քեզի ծառայել.
Դուն ալ իմ մեղքերս ցօղն պէս ցրուէ.
Գիտես յանցանքներս, ինձ առաջնորդէ։

5 Արդ Հօրն և Որդւոյն և Սուրբ Հոգիին,
Միայն Աստուծոյն, որմէ կը բղխին
Բոլոր բարիքներն, թող փառք մատուցուի
Եւ օրհնութիւնները յերկնի և յերկրի։

285 Աստուած և Էրէկոան համար էջ. (8)։

1 Ի՞նչ անվախճան է, Ցէը, քու սէրն,
Ամէն դիշեր քենէ կու գան
Նոր պարգևներ, և առաւոտներ
Լուիկ կ'իմանան ցօղի նըման։

2 Ամէն դիշեր դիս կը պահես
Զբաւանըւած վըտանգներէ.
Եւ առաւօտից դուն կը խրկես
Արևդ որ դիս արթընցուներ։

3 Իմ անձըս քեզ կը նըւիրեմ
Դիշեր ցորեկ, դուն իմ Ցէրս ես.
Անթիւ չնորհքներ քեզմէ կ'առնեմ,
Փառք յաւիտեան պիտի տամ քեզ։

286 Եւէ երեկոյեան · (6, 6, 8, 6)։

1 Ա՜յս օրն անցաւ դընաց,
Խաւարը կ՚երևնայ.
Տուր որ յիշենք մահուան դիշերն,
Որ չուտ կը մօտենայ։

2 Ցոդնած, քունով թմրած,
Մեր աչքը կը դոցենք.
Գերեզմանին մէջ՝ չատ չանցած
Ամէնքս պիտի ննջենք։

3 Գիշերս մեզ, Տէր, պահէ
Բոլոր վըտանգներէն.
Հրեշտակդ խրկէ որ մեզ հսկէ,
Մինչ գայ առաւու նորէն։

4 Եւ երբ առաւուն կանուխ
Անհանչ արևն տեսնենք,
Տուր որ անոր նըման անդուլ
Մեր ասպարէզն վազենք։

5 Երբ մեր վախճանը գայ,
Եւ աս կեանքէս զատուինք,
Շնորհէ փրկչին սիրոյն համար,
Որ մենք քու դիրդ հանդչինք։

287 Իրիկուան երգ · (10)։

1

Եղաւ իրիկուն, այս օր ալ անցաւ.
Այս կարճ կեանքերնիս քիչ մ՚ալ կարճեցաւ.
Օրն ետ չդառնար, անցաւ դընաց ան,
Մահն ու դատաստան քիչ մ՚ալ մօտեցան։

2

Փառք քեզ որ այսօր ալ չատ բարիքներ
Մեզի վայելել ըլիր դուն, ով Տէր.
Քեզմէ է որ ցաւ ու վիշտ չունեցանք,
Հանգիստ ապահով այս ժամիս հասանք։

3

Ո՜հ, որչափ մեղքեր գործած ենք այսօր,
Եւ արժանացանք պատժոց ահաւոր.
Աստուած ողորմած, անհուն գութ ունիս,
Սրտանց կը խնդրենք, քաւէ մեղքերնիս։

4

Քեզի յանձնելով մեզ ու մերայինք,
Քեզ ապաւինած ահա կը պառկինք.
Պահէ պաշտպանէ մեզ փորձանքներէ,
Ու թէ որ կամքդ է, մեզ օր մ՚ալ չնորհէ։

288 Տաղտուկ վախճանին համար խոհերգաշունչ։ (8 յատուկ)։

1 Եկէք, մեր ճամբան նորոգենք,
Ճամբան՝ ի Սիօն որ կ՚երթայ։
Ցառաջ վազենք, կանդ ալ չառնենք,
Մինչև որ մեր Տէրն երևնայ։
Անոր բարի կամքը սիրով
Ջանանք անդադար կատարել,
Մինչև կարենանք ապահով
Փրկչին սուրբը հանդիսաբ մտնել։

2 Ա՛ս կեանքն է նման երազի։
(Ո՛հ թէ երազողն արթնար։)
Տարին օրուան պէս կը թռչի,
Րոպէն թև ունի, չըկենար։
Տարին օրուան պէս կը թռչի,
Մօտ է ահաւոր դատաստան։
Վ՚ըճիռն ալ անայլայլելի,
Կամ կեանք և կամ մահ յաւիտեան։

3 Արդեօք երբոր մահ ինձ հանկի,
Կրնամ ես երգել յաղթանակ։
Ըսել թէ Հաւատքս պահեցի,
Եւ թէ կը մընայ ինձ պըսակ։

Ո՛հ թէ երբ ճըգեմ այս երկիր,
Տէրոջ քաղցրը ձայնն ինձ ըսէ,
«Իմ ուրախութիւնըս մըտիր,
Ու իմ աթոռիս վրայ նստէ»։

289 Նոյ պոլի։ Սաղ։ Ղ։ 12։ (8)։

1 Օրերըս չուտ կ՚անցնին, կ՚երթան
Ոստայնանկին կրկոցին պէս։
Աւրագուխեամբ կ՚անհետանան
Ցոյժ վաղանցիկ չոգիի պէս։

2 Ա՛մէն վայրկեան մօտ կը բերէ
Ջիս իմ կենացըս վախճանին։
Ա՛մէն քայլ կը մօտեցընէ
Մահուան և յուրտ դերեզմանին։

3 Ի՞նչ չուտ անցաւ անցեալ տարին։
Թըռաւ, դընաց, անհետացաւ։
Ա՛նձն իմ, արդեօք երի՞ր բարին,
Թէ չարութիւնըդ աւելցաւ։

4 Վա՛յ ինձ, բազում անգամ մեղայ
Ժամերս պարապ տեղ վատնելով։
Քանքարիցդ ոչ ծառայ եղայ
Կրցած բարիքըս չընելով։

5 Ով Տէր, ըրէ ողորմութիւն,
Ինձ սորվեցուր համրել օրերս,
Որ ըստանամ իմաստութիւն,
Քեզ նըւիրեմ բոլոր ժամերս։

290 Եկեղեցւոյ Նաւակոչաց համար • (8)։

1 Ով Տէր Աստուած Իսրայէլին,
Երկինքն, երկիրն ալ լըցուն՝ ըզ։
Երկնից երկինք ամենևին
Պարունակել քեզ չեն կարող։

2 Բայց երկնային պարգևներով
Քու տաճարներդ կը զարդարես,
Ու մեր աղօթքը լըսելով
Մարդոց չէնքերն տաճարդ կ'ընես։

3 Արդ մենք այս տունը չինեցինք
Քեզի տաճար նըւիրելու,
Եւ հոս սրտանց կը վախճանինք
Ներկայութիւնդ վայելելու։

4 Եւ կ'աղաչենք խոնարհ սըրտով
Մեր այս նըւէրն դուն ընդունէ.
Եւ հոս քու տանդ մէջ վառ քով
Աստ չընորհքդ տարածէ։

5 Աստ մէջ թող դարէ 'ի դար
Անթիւ մարդիկ խօսքերդ լըսեն,
Եւ Տուրը հոդւովդ կենդանարար
Սրտանց քեզի դառնան. Ամէն։

291 Ձեռնադրութեան համար երգ • (10)։

1 Ի՞նչպէս դեղեցիկ անոր ոտքերն է,
Որ խաղաղութեան լուրն մեզ կը բերէ.
Խաչեալ փրկչին խօսքն ալ կը քարոզէ,
Կ'ըսէ Սիօնին, Աստուածդ կ'իշխէ։

2 Երբ պահապաններդ դէմառ դէմառնեն,
Պիտի ցնծութեամբ ամէնը երգեն.
Եւ ճշմարտութեան մէկ ձայն մը էլլէ,
Աստուած իր Սիօնն երբոր դառ բերէ։

3 Ո՛վ դուք աւերակք Երուսաղեմին,
Եկէք, երգեցէք անհուն սէրն փրկչին.
Քանզի Աստուած մեր կը մխիթարէ
Դարձող մեղաւորն, և զայն կը փրկէ։

4 Մեր Տէրը իր սուրբ բազուկն մերկացուց,
Աղգաց աչխարհս իր չնորհքը ցուցուց.
Երկրին ամէն ծայր պիտի չուտ տեսնէ
Տէրոջ փրկութիւնն, և զայն վայելէ։

292 Նոյնը. Պաշտօնէից հանդիսականը հոգեւոյ. (10).

1

Դէտերն Սիօնի արթուն թող ըլլան,
Ինչ որ քարոզեն իրենց ալ առնեն.
Իրենց ահաւոր այս գործ պաշտաման
Հնամ Աստուծոյ բերնէն ընդունեն։

2

Պաշտօնն հովուական որ կը պահանջէ,
Անարդ բան մը չէ, այլ յոյժ մեծագին.
Հազիւ հրեշտակի սիրտ բաւական է
Զայն լաւ կատարել, պի գործ է փրկչին։

3

Դէտ են այն հոգւոց՝ որոց համար Տէրն
Փառքէն երկնային հրաժարեցաւ.
Հոգիք են ապրող անվախճան գարեր
Ուրախ, երջանիկ, կամ թշուառ ըլնաւ։

4

Ամէնքս արտորնօք կ'երթանք մեծ առեան՝
Հոն հայիւ տալու Տէրոջն անաչառ.
Ճշդիւ մեր յանցանքն թ'առնենս քննութեան,
Ի՞նչպէս երեւինք առջիւդ, Տէր արդար։

5

Ո՞ վ թէ անոնք որ Քիստան քարոզեն՝
Իրենց ալ փրկիչն ըլլալն խոր ըզդան.
Հակէ դուն անոնց հոգւոցն զօր ամէն,
Որ քեզ ծառայել միշտ արթուն ըլլան։

293 Ժողով Պաշտօնէից. (8)։

1 Յերկինց չնորհօք Հոգւոյդ Սրբոյ,
Տէր, ժողովեալ ծառայքդ օրհնէ.
Աշդարութեամբդ հագուեցու
Քահանաներդ, օծեալքդ ըրէ։

2 Անդ մենք որ կանք 'ի քոյդ տաճար
Ուսուցանել ճշմարտութիւնդ,
Աչոյդ մէջ իրր զաստեղս պայծառ
Ըլլանք հրեշտակք եկեղեցւոյդ։

3 Խնամատարութիւն, նախանձ, հաւատք,
Տուր հեզութիւն վերէն, կըրել
Ի սիրտ մեր ժողովուրդդ՝ կենանք
Սիրած հոգւդ անկեղծ սիրել։

4 Ստէպ աղօթել, ըլլալ զգաստ դէտ,
Գիշեր ցերեկ լուրջ պահպանել,
Մեղաւորներն խրատել, սուրբերդ
Քաջալերել, հօտդ արածել։

5 Երբոր մեր գործն հոս լրմընենայ,
Խոնարհ յուսով պաշտօնս յանձնենք,
Եւ Հովուապետն փառօք երբ դայ,
Ըլլանք, Հայր, քուկդ անունք և մենք։

294 Ա՛հա ան-ո՛ւ-նե-ան համար աղօ՛թք. (8)։

1 Ով քաղցր փրկիչ, հոս գալ հաճէ,
Որ ընդհ-ք ըրիր այն հարսնիքին.
Ներկայութեամբդ, Տէր, մեզ օրհնէ,
Եղիր հոս ալ մեզ հիւր անդին։

2 Տէր, կը խնդրենք, ձիրքդ օրհնութեան
Ա՛ս երկուքին վրայ հանդչին,
Եւ բարութիւնդ, որ անվախճան,
Երջանկացնէ ատա և յերկին։

3 Տէր բարերար, առատ չնորհքով
Լեցուր անոնց ըշտեմարան
Առատութեամբ, ողջութենով.
Տուր սիրտ գովիլ քոյդ բարութեան։

4 Ա՛յս կեանքն է ալեւոտնջ մէկ ծով,
Փոթորկալից, վրտանգաւոր.
Թող միշտ ապրին մէկ սուրբ վարքով,
Մինչև հասնին յերկինս անդորր։

5 Երբ մահը գայ զատէ զանոնք,
Ջայս կապն քակէ իւր ցուրտ ձեռօք.
Թող պատկերիդ փոխուին ատնք,
Դարձեալ միասին քոյին չնորհօք։

295 Ա՛հա ան-ո՛ւ-նե-ան համար աղօ՛թք. (8, 6)։

1 Տէր քաղցր աչքով վերէն նայէ
Հարսին ու փեսային.
Ներկայութեամբդ հոս գտնուէ,
Օրհնէ՛ք տուր պըսակին։

2 Քիստա, գլուխ մեր ամենամեծ,
Ատնք քեզ կ՛աղաչեն,
Որ լոյս, հաւատք, սէր պարգեւես,
Որ քեզ միշտ ծառայեն։

3 Երնեկ անոնց որ միանան
Քուկին սուրբ հրամանով.
Տէր, պըսակէ հարսն ու փեսան
Անախտ մաքրութիւնով։

4 Ա՛յս կեանքիս մէջ աշխատանքով
Եկեղեցւոյն օգնեն.
Ու երկնից մէջ քուկին լուսով
Երջանկութիւն վայելեն։

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ

296 Խոնարհ խնդրուածք օբհնութեան. (7)։

1 Տէր, կու գանք հիմա առջիդ,
Խոնարհինք մինչ տակ ոտքիդ.
Ո՛հ, Տէր, մերժուած չըլլանք.
Զո՞ւր արդեօք քեզի կու գանք։

2 Ապաստան քեզ մեր հոգիք,
Երբ նեղեալք, քեզ յանձնըւինք.
Լ՚ից մեր սիրտն չնորհօքդ առատ,
Որ արժան քեզ փառք տանք արդ։

3 Քու ճամբուդ մէջ հաստատուած
Կը վինասենք քեզ՝ հոս կեցած.
Զենք դիտեր, ի՞նչպէս երթանք,
Մինչ քեզմէ չնորհք չըստանանք։

4 Տուր խօսքէդ պատգամ հաստատ,
Մեզ կ՚ընէ խաղաղ, _ զըւարթ.
Հաղորդէ այժմ Սուրբ Հոգիդ
Փրկութիւն ճոխ՝ ի մեր սիրտ։

297 Աստուածպաշտութեան. (7. 6 տող)։

1 Այս հանդարտ անդրադ ժամուս
Վէր նայիմ ուր է իմ յոյս.
Ինձ լըսէ, Աստուած դըթած,
Կ՚աղօթեմ քեզ, Տէր ղօրաց.
Երկինքէն տուր պատասխան
Ման Որդւոյդ որ է արժան։

2 Աստուան լոյսն գուարթագին
Երբ վանէ տուեր դիշերին,
Սիրտս լուսով ուրախանայ,
Միտքս խնամուն, սուրբ ըլլայ.
Այն ատեն եմ յաջողուած,
Իմ կարօտութիւնքս լցուած։

3 Ի՞նչ ցնծում. ո՛հ, այս խօսք տայ.
"Պիտ՚ ըլլաս երկրիս Աբքայ".
Տէր տերանց, մեծ թագաւոր,
Խօսքդ դրկէ յաշխարհ բոլոր.
Անսահման իշխանութեանդ
Օրն չուտ գայ, առ գաւազանդ։

298 Եբեկոյեան · (8)։

1 Քեզ վառ.ք տամ այս դիշեր , Աստուած ,
Օրուան բոլոր բարեացն համար ·
Պահէ զիս , ցէր , յամէն չարեաց ,
Ընդ հովանեաւ թևոցդ խնամ տար ։

2 Վասըն Որդւոյդ ներէ ինձի
Մեղքերս որ եմ այսօր գործած ·
Որ հաշտ ըլլամ ընդ աչխարհի ,
Անձիս , փու հետ , երբ եմ քնացած ։

3 Սորվիմ ապրիլ , որչափ մահճէս՝
Գերեզմանէս նոյնչափ վախնամ ·
Ինձ սորվեցու մեռնիլ , որ ես
Ճօրն ահաւոր փառ.ք ելլամ ։

4 Թող իմ հոգիս քեզի յանձնեմ ,
Աչքերս դոցեմ , հանդարտ քնանամ ·
Ննջեմ որ զօրութեամբ ելնեմ
Քեզ ծառայել , երբ կ՚արթննամ ։

5 Ո՞հ , անվախճան օրն ե՞րբ վանեմ
Պիտի խաւար քունն յաւիտեան ,
Եւ ընդ հրեշտակս երկնից երգեմ
Փառ.ք քեզ , Աբբայդ անմահական ։

299 Նոր պարէ · (8)։

1 Աստուած հզօր , քեզ փառ.ք կու տանք ,
Մեզ կը պահես քանի որ կանք ·
Տարեգլուխս է ցոյց գթութեանդ ,
Ողորմութեամբդ առնու պըսակ ։

2 Գիշեր ցերեկ մենք ընտանեօք
Եղանք ընդ մեր Տէրոջ խնամովք ·
Իմաստութեամբ առաջնորդեց ,
Ինք մեզ սընոյց առատ բարեօք ։

3 Ւսան անցեալըն չնորհակալ ենք ,
Գալիքն ալ որ չենք դիտեր մենք ,
Հանդարտ կ՚ապրինք ոտիդ առվև ,
Խնամքիդ բոլոր զայն կը յանձնենք ։

5 Թէ անարդուինք , թէ պատուըինք ,
Քեզմով ուրախ հանգիստ լինինք ·
Քու բարութեանդ միշտ յուսալով՝
Քեզ միշտ օրհնենք , մինչդեռ կ՚ապրինք ։

300 Ծէրունեան ոգին Աստուծոյ վստահիլ. (8)։

1 Հայր բարեխնամ ազդի մարդկան,
Մինչև վերջն իմ յոյս է քեզի.
Եւ երբ հասնի օր նեղութեան,
Ծոյս չեմ ղրկեր ոչինչ բանի։

2 Ինձ առաջնորդ քեզ ունեցայ,
Դու ինն եղար սերտ բարեկամ.
Կեանքիս մէջ քեզ միայն ճանչցայ,
Թող կեանքս քեզմով դանէ վախճան։

3 Երբ ծերութիւն, օրեր թշուառ
Կու գան վրան, դիս ու թողուր.
Դուրս մի ձըգեր յուսահատեալ,
Վերջին օրերս ողբալ տըխուր։

4 Մինչդեռ կ'ապրիմ դու ես ինձ վէմ,
Երկրպագեմ քեզ 'ի մահուն.
Մահէն ետքն ալ քեզ պիտ' օրհնեմ
Անվերջ դարեր հետ սուրբերուն։

301 Օրհնեալ Աստուածն Իսրայէլի պարեղջար յիւ. (8)։

1 Բարի Աստուած Իսրայէլին,
Խոստմունքըդ են բազում, օրհնեալ.
Գերագոյնն է տալ Սուրբ Հոգին
Որդւոցս որք են ընտրեալքդ անկեալ։

2 Արդ մենք քեզմէ որ ընդունած
Ենք այս պարգև, սիրուն զաւակ,
Կ'օրհնենք զանուն քո գերաբարձ,
Որ չնորհեցիր անոր ողջ կեանք։

3 Այսօր մեր ուխտն կը կրկնենք,
Երբ կը սկըսի ինք նոր տարի.
Սիրով քեզի զայն կ'ընծայենք,
Որ քու փառացդ համար տարի։

4 Խոնարհութեամբ կը խոստանանք
Սուրբ երկիւղովըդ զայն կրթել,
Ուսուցանել Սուրբ Գրոցըդ բանք,
Օրէնքներովդ դաստիարակել։

5 Գերդաստանիս, ցեր, Հայր եղիր.
Կենաց Գրքիդ մէջ այս անուն
Գըրէ, ըլլայ քեզ որդեգիր,
Որ զարդարուի չնորհօքդ անհուն։

6 Հանգուցընէ կանչուած ըլլայ
Գործել ժրութեամբ քու սուրբ այգիդ.
Խնամքդ երկար կեանք ունենայ
Փառաւորել զեկեղեցիդ։

302 Յաջողութեան ժամանակ.

“Զբաւ որ կշռանամ և էիր ոչառնամ”։
Առակ. Լ. 9։ (8, 7)։

1 Ի բոլոր սրտէ կ’օրհնենք քեզ.
Դու առատաձեռն ես, Տէր.
Օրհնութեամբ արդ լըցուցեր ես
Մեր դատարկ չտեսնուած չափերը։

2 Բարեհնամ Հայր, արժանի չենք
Այս առատ բարիքներուդ.
Ընտիպունք թող քաղցրութեամբդ մենք
Ծառայել Միածին Որդւոյդ։

3 Կ’աղաչենք, մեզ Սուրբ Հոգիդ տուր,
Որ խոնարհ ըլլանք միշտ յոյժ.
Մեր սրտից մէջ սուրբ սիրոյ հուր
Թող վառի, վարունք անոյշ։

4 Աշխարհիս հարբուտութիւն սուտ՝
Խաբելով մեզ չըզրկէ
Հրաւէրքէն փրկչին, Այն որ չուտ
Գայ պիտ’ իր քովն մեզ կանչէ։

5 Ո՜հ թէ ընդունինք այն մեծ չնորհ,
Գանձերնիս դիզել երկինք,
Հոս հոգւով աղքատանալ որ
Աստուծով հարուստ լինինք։

6 Այս ամէնն քեզմէ առած ենք,
Կ’ընծայենք կամաւ քեզի.
Մենք ու մերինները քուկդ ենք,
Քուկդ ըլլան սերտք մեր յոտի։

303 Զախողութեան ժամանակ. (8, 7)։

1 Վէր նայէ վեր, սիրելի Հայր
Թող վիշտերըդ ձանձրալի.
Վէր նայէ վեր Քիստոս միշտ,
Որ սիրեց մեզ աւելի։
Վէր նայէ վեր, սիրելի մայր,
Ի յոյժ մարդասէր Քիստոս.
Դեռ քեզ կը տանի խնդութեա՛ղինք,
Եւ հոգերդ մէկդի թողուս։

2 Վեր նայէ վեր, սիրելի հայր,
Կեանքերնիս չուտ պիտ' անցնի.
Բայց անճառ ցնծում երկնից մէջ
Անցեալին տեղ կը ստացուի։
Վեր նայէ վեր, սիրելի մայր,
Թող հոգերդ խիստ վշտալի.
Սուրբ սրտով, ջերմ աղօթքով մենք
Գանք մէկտեղ յերկինս պիտի։

3 Վեր նայէ վեր, սիրելի հայր,
Դէպ 'ի տունդ երկնաւոր.
Հոս ամէնքս խոչ կըլլանք մենք,
Հոն հանդիստ կայ փառաւոր։
Վեր նայէ վեր, սիրելի մայր,
Վեր պայծառ երկնից կամար.
Որ յիշես զայն խոստացեալ վառք,
Ուր ժառանգ ես ընտրըեալ։

4 Վեր նայէ, սիրուն եղբայր, վեր,
Օ՜ն, ամէնքս յառաջ երթանք.
Քաղցր հանդիստ լինդրենք երկինքը,
Շուտ կ'անցնի անոտի այս կեանք։
Վեր նայէ վեր, սիրելի քոյր,
Քու վերին տունդ բերկրալիր.
Ուր որ կը յուսանք միկտեղ դալ,
Անվախճան սիրով բնակիլ։

304 Նյնը. "Տէրը ...ա Տէրն ...ա։
Ցոր. Ա. 21. (8)։

1 Նա ինք Տէրն է բնակեալ 'ի լոյս,
Կը պահանջէ իրեն Աստուած.
Ունի 'րաւունք խիղճերուս
Եւ ինձ սիրել բան իւր կամայ։

2 Նա ինք Տէրն է, արուա՛ հանդիստ,
Հարըստութիւնս և բարեկամս.
Բոլոր այս տուրքն իրենն է միշտ,
Կու տայ, կ'առնու որ և է ատեն։

3 Նա ինք Տէրն է ուխտիս Աստուած,
Է՛ իւր անունն երկայս օրհնեալ.
Ամենայն կենքեալ խոստումն չնորհայ,
Նոյնն յաւիտեան պէտք է մընալ։

4 Արդ ես տըխուր, դժգոհ ըլլա՞մ,
Այս յոյսերով հաստատ որ եմ.
Քա՜ն, չնորհատու, բոլորն քեզ տամ.
Ա՛ս քու ուզածդ, ես ալ քուկդ եմ։

305 Քրիստոնեայ բաբելացիներուն ընկերակցությունը։ (8)։

1 Տերամբ միացեալք նորին սիրով՝
Հոս կ'ընդունուին բոլոր սրտով։
Ուրախութիւն չատ վայելենք
Մէկտեղ, որ մենք իրմէն կ'առնենք։

2 Ինքն հաճեցաւ մեզ հոս բերել,
Մաղթենք իւր Սուրբ Հոգին ղրկել,
Որ տեսութիւնն մեր քաղցր ընէ,
Մեր ցուրտ սրտերն սիրով վառէ։

3 Երբ Քրիստոնեայք մէկտեղ կու գանք,
Մեր երկրաւոր խօսքերն մոռնանք։
Անոր վրայ մենք խօսին պիտի,
Որ մեզ համար մեռաւ, կ'ապրի։

4 Սիրենք խօսիլ նա ինչ ըսաւ,
Գործեց, վասն մեր կրեց չատ ցաւ,
Ինչ ճանապարհ մեզի ցուցուց,
Ինչ մեզ համար կ'ընէ արդ գործ։

5 Երբ մեր ժամերն այսպէս կ'անցնի,
Սիրենք, ափշինք, պաշտենք պիտի։
Ան Սուրբ օրուան պիտ' արտորանք
Ուր չենք զատուիր, երբ միանանք։

306 Բաժնուիլ։ (8)։

1 Եկէք, եղբարք, արդ կը զատուինք,
Ձայնիւ, սրտով միաբանինք։
Երդ մի վրեմ ցերոյ երդենք,
Սուրբ օրհնութեան վերջին մկ երդ։

2 Հոս, Քրիստոնեայք, ալ չենք տեսնուիր,
Բայց կայ ուրիշ տեղ բերկրալիր,
Ուր չիք բընաւ ցաւ, յոդնութիւն,
Գարձեալ կ'ընենք հոն տեսութիւն։

ՏՂԱՑՈՑ ՀԱՄԱՐ ԵՐԳԵՐ

307 Ցնծասէ օրհնութիւնը մանկանց վրայ. (12, 9):

1

Երբոր կը կարդամ պատմութիւնը սիրուն,
Թէ Յիսուս երկրիս վրայ կը քալէր,
Թէ՝ բարի հովիւի պէս իր գառնուկներուն,
Ինք մարդոց նայն աչքով կը նայէր.

2

Մանկունքը իր բազուկներուն մէջ կ'առնէր.
(Իր սէրը ի՜նչ քաղցր ու ձըրի.)
Կը խորհիմ երբ ան մանրը տըղաքը կ'օրհնէր,
Ո՞ն թէ ես անոնց մէկն ըլլայի:

3

Ո՞ն թէ անոր ձեռքը գլխուս վրայ դըներ,
Լսէի ես այն ձայնն քաղցրութեան,
Եւ ինծի ալ անոնց պէս նայէր երբ կ'ըսէր,
"Թող տըւէք որ մանկունք ինծի գան":

4

Բայց գիս ալ Փրկիչը իրեն կը կանչէ,
Որ իր սէրը ես ալ ժառանգեմ.
Ու թէ որ հոս գինքը խնդրեմ՝ ի սրտէ,
Շուտով պիտի վերը տեսնեմ:

5 Ամէն նորոգուած հոգիին հոն կ'ընէ
Պատրաստ օթևան բերկրալից.
Որ իր ժողովուրդը հանդիսատ վայելէ,
Եւ արքայութիւնն երկինից:

308 Կանոն բարեպաշտութեան. (8):

1 Աչ մեծ պատուէրն, որ գիտակ, սորվէ,
Որ "Տէր Աստուածդ սիրես" կ'ըսէ,
Բոլոր սրտով, բոլոր մտօք
Սիրէ գինք, ու երկով դողէ:

2 Քանի որ մանկութեան մէջ ես
Թող կեանքդ սիրովը պըսակուի.
Ինչ բարիքներ որ վայելես,
Քեզի վերէն պիտի հնորհուի:

3 Սրտիդ խորհուրդքն առաւօտուն
Քու Արարչիդ վերայ ըլլան.
Նոյնպէս առ վեհ Թրնամատուն
Քու մըտածմունքդ երկնայեան:

4 Մանկանց ձայնէն ինք կ'ախորժի,
Իր աստըր երեան խնդրել կ'ուզէ.
Ո՛վ իր սիրոյն համեստ որդի,
Իր խոստացած չընորհքն խնդրէ:

309 Կանոնք քաբեպաշտութեան · (10) ։

1

Երկնէ՛ն ան տղային որ իր մանկութեան
Մատաղ հասակին մէջ կը վարժըւի ·
Զերթար ալ ճամբան անիրաւութեան ,
Դըժոխքը տանող ճամբէն կը փախչի ։

2

Թէ որ մանկութիւնդ Տէրոջը ուխտես ,
Տէրոջը առջին է խիստ հաճելի ·
Չի չըբացուած վարդն որու ընծայես ,
Անշուշտ այն ընծան պիտի ընդունուի ։

3

Դըժուար գործ մը չէ թէ որ դուն հլմա
Վախնալ ըսկըսիս բարի Աստուծմէն ·
Երբ չարը սիրտին մէջ կը ծերանայ ,
Վերջն խիստ դժուար է դառնալ իր ճամբէն ։

4

Փեղկ , բարերար Աստուած իմ , քեզի
Իմին մանկութիւնս սրտանց կ'ընծայեմ ·
Ո՜րչափ է բարի և ինձ հաճելի ,
Թէ որ բոլոր կեանքս քեզմով անցուներմ ։

5

Աղօթք , օրհնութիւն , անոյշ ալ երգեր
Թող իմ շրթունքներս սորվին երդելու ·
Նաև յարմարիմ ապրիլ շատ օրեր ,
Կամ քու սուրբ կամքովդ կանուխ մեռնելու ։

310 Քրիստոնեայ պղտոր անշնորհութիւնը ·

(8 , 6) ։

1 Տէր Յիսուսին լո՜նչ նուիրեմ ,
Որ վինքն ինծի տըւաւ ·
Անոր՝ սէրս լո՜նչպէս ցուցընեմ ,
Որ ինքն իմ տեղս մեռաւ ։

2 Սէրս Յիսուսին կը նըւիրեմ
Մանկութենէս 'ի վեր ·
Ներաստ ընծաս , ես լաւ գիտեմ ,
Բընաւ ինձ չանարդեր ։

3 Հոգին Տէր Յիսուսին կու տամ ·
Կարող է փրկելու
Եւ պահելու , մինչ ես երթամ
Երեսը տեսնելու ։

4 Իմ Դիտըս տամ Տէր Յիսուսին ,
Բոլոր ալ խորհուրդներս ·
Անոր ճշմարտութեան խօսքին
Ներկրելով ժամերս ։

5 Իմ ղբօրինդա տամ Յիսուսին ,
Ոտից , ձեռաց , գլխու ,
Որ համեմատ իր սուրբ կամքին
Փութամ միշտ գործելու ։

6 Իմ ժամանակ տամ ցիսուսին,
Իրեն հետևելով.
Ո՛ն թէ բոլոր օրերս լեցուին
Սուրբ, օգտակար գործով։

7 Իմ ըտպացուածքս նըւիրեմ
Քեզ, Տէր ցիսուս. չատ չէ,
Սակայն ինչ որ ունիմ և եմ
Ընդունելով օրհնէ։

311 Բարի Հովիւ։ (9, 9, 9, 7)։

1 Ո՛վ հօտիդ բարերար Հովիւը,
Ոչխարներդ կը պահես քու քովդ,
Կը տանիս հոն դանոնք սիրովդ,
Ուր որ երջանիկ կ'ըլլան։
Ջիս ալ առ, կ'աղաչեմ, ով Տէրըս,
Ջօրացուր իմ տրկար ոտքերըս,
Ու ներէ իմ անթիւ մեղքերըս,
Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ։

2 Եւ քեզմէ թէ որ հեռանամ ես,
Ինապատն ու լեռներն երթամ ես,
Գայլերէն պիտի չատ վախնամ ես,
Մեծ դող պիտի ունենամ։

Բայց դիս առ, կ'աղաչեմ, ով Տէրըս,
Ջօրացուր իմ տրկար ոտքերըս,
Ու ներէ իմ անթիւ մեղքերըս,
Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ։

3 Իմ ճամբաս թէև չատ երկայն է,
Բայց միշտ քու օգնութիւնդ ներկայ է.
Ջիս յոգնած ալ քու թևդ բռնած է,
Քու քովդ հանգիստ կ'ըլլամ.
Ջիս ալ առ, կ'աղաչեմ, ով Տէրըս,
Ջօրացուր իմ տրկար ոտքերըս,
Ու ներէ իմ անթիւ մեղքերըս,
Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ։

4 Ով ցիսուս, թող քալեմ քու քովդ,
Ջիս լըւա ալ քու արևնովդ.
Իմ հոգիս տար երկինք սիրովդ,
Որ հոն ապահով ըլլամ։
Հոն իյնամ ես փրկչիդ առջևը,
Տամ քեզի գոհութիւն, պատիւը,
Որ դուն ես սիրելի Հովիւը,
Քու բանն յաւիտեան կենամ։

312 Պարեւ տէր՝ ընդ ձեռս։ (7, 6)։

1 Հրեշտակ մ՚ըլլալ կ՚ուզեմ ես,
Երկինքը բընակիլ,
Թագ մ՚ունենալ գլխուս վրայ,
Եւ սուրբ քընար զարնել։
Ան տեղ փրկչիս առջևը
Ցաղթողական երգեր
Պիտի անոյշ լեզուով մը
Երգեմ յորեկ գիշեր։

2 Ան երջանիկ երկինքը
Ողբի մը ձայն չըլլար։
Եւ չարութիւն գործողը
Ան տեղ բընաւ չերթար։
Բայց օրհնութիւնն ու փառքը
Մաքուր և սուրբ սրտով
Պիտի տամ ես Տէրոջը
Անթիւ հրեշտակայ քով։

3 Ես յանցաւոր մըղայ եմ,
Բայց Տէրը կը ներէ։
Եւ իր ձըրի՛ն շնորհքովը
Հոգիս պիտի փրկէ։
Ո՛վ սիրելի փրկիչըս,
Երբ մեռնելու ըլլամ,
Հրեշտակներուն խումբովը
Շիտակ քու քովըդ գամ։

4 Ո՜հ, ան օրհնեալ առեւն ես
Հրեշտակ պիտի ըլլամ։
Սրբոց հետ միասին ես
Փրկչիս առջևն կենամ։
Փառք, օրհնութիւն, պատիւը
Անոր մատուցանեմ,
Անթիւ օրեր իր քովը
Գիշեր յորեկ երգեմ։

313 Տղայոց համար։ Քոյր երկնից մէջ։ (12, 9)։

1

Երկնից մէջ պիտի գործ ունենան տըղաքները
Ընելու, մէկը թոյլ չըմընար։
Սիրտը սէր կ՚ունենայ, միտքը շատ խորհուրդներ,
Ու ձեռքերն ըզբաղմունք ալ յարմար։
Պիտի գործ ունենան, պիտի գործ ունենան,
Տըղաքներն պիտի գործ ունենան։
Ան փայլուն երկրին մէջ,
Ուր որ լոյս կայ անշէջ,
Տըղաքներն պիտի գործ ունենան։

2

Աստուծոյ իմաստուն գործքերուն վըրայով
Պիտի հոն նոր բաներ միշտ սորվին,

Ու երկրիս բարիներն հոն առաջ երթալով՝
Ուսուցիչ կ'ըլլան նոր հանողին։
Պիտի դործ ունենան, Ա՛յլն։

3

Եւ ինծոր որ մեր Հայրն իրեն սուրբ հրեշտակներն
Կը խրկէ իր որդւոց օդնելու,
Կարելի է մեզի ալ խրկէ սրբազքներն՝
Իր սիրոյն պատգամներն բերելու։
Պիտի դործ ունենան, Ա՛յլն։

314 Ես պանդուխտ եմ։ (յաոուկ)

1 Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ,
Հոս կարող եմ մէկ դիշեր միայն կենալ.
Ջիս մ'արդիլեր դուն՝ քանդի կ'երթամ ես
Որ միշտ կենաց աղբիւրէն խըմեմ ես։
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ,
Հոս կարող եմ մէկ դիշեր միայն կենալ։

2 Կը ցանկամ ես տեսնել ան փառքը,
Որ երկինքին մէջը միշտ կը վայելեն.
Այս աշխարհին մէջ ճամբան շատ մութ է,
Բայց այն օրհնեալ երկինքը պայծառ է։
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ,
Հոս կարող եմ մէկ դիշեր միայն կենալ։

3 Ան քաղաքը ուր որ կ'երթամ ես,
Իմ փրկչիս պայծառ լուսովը կը փայլի.
Հոն ոչ ցաւեր կան ու ոչ վիշտեր ալ,
Ոչ արցունքներ, ոչ տրտմութիւններ ալ։
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ,
Հոս կարող եմ մէկ դիշեր միայն կենալ։

315 Աբէյոնէան պէյտ · (8, 6, յաոուկ)։

1 Տէրոջն աթոռին չուրջն պաոած
Ցըղայք կան բիւրաւոր,
Որոնց մեղքերըն են թաղուած,
Ցեսքով են փառաւոր։
Կ'երդեն, Օրհնեալ, օրհնեալ,
Օրհնեալ ես բարձրեալ Ցէր Աստուած։

2 Ամբիծ ճերմակ հանդերձներով՝
Ցես ամէն մէկն հագուած,
Ու յաւիտենական լուսով
Դրախտի մէջ բընակած։
Կ'երդեն, Օրհնեալ, Ա՛յլն։

3 Ան երկնային աշխարհն փայլուն
Որո՞ւ ձեռքով ելան,
Ուր որ կայ աէր, խաղաղութիւն,
Ի՞նչ մկրտով մըտան։
Կ'երդեն, Օրհնեալ, Ա՛յլն։

4 Փրկչին արիւնը Թափուելով,
Անով մաքրուեցան.
Աչին սուրբ աղբիւրը բացուելով
Ճերմակ, մաքուր եղան։
Կ'երգեն, Օրհնեալ, Ալլե։

5 Փրկչին չընորհքը լինդրեցին
Քանի որ հոս կեցան,
Ու հիմա հոն կը բընակին,
Կ'օրհնեն Ան յաւիտեան։
Կ'երգեն, Օրհնեալ, Ալլե։

ԺԱՄԱՆԱԿԻՆ ԿԱՐՃՈՒԹԻՒՆԸ

316 Կենացս առնչութիւնը, և Ապրուստի մէջ ապաւինը. Սաղ. Ղ. (8)։

1 Ով Տէր, դուն ես մեզ ապաւէն,
Բոյս և ասպար ամէն առեն.
Երկիրս, աշխարհ դեռ չըստեղծուած՝
Յաւիտենից դուն ես Աստուած։

2 Դուն մարդն փոշի կը դարձունես,
"Մարդոց որդիք, դարձէք", կ'ըսես.
Քանզի առջիդ հազար տարին
Նըման է երեկուան օրին։

3 Ջանոնք բոլոր անոյշ կ'ընես,
Կ'ըլլան չուտ երազի մը պէս.
Աւտուն ազուոր ծաղիկ կու տան,
Բայց իրիկունը կը չորնան։

4 Մարդիկ քու դիմըդ չեն ճանչնար,
Ով Տէր, քեզմէ ալ չեն վախնար.
Մեր օրերուն Թիւն տալիցուր,
Ու երկնային հանճար մեզ տուր։

5 Ծառանեցուդ Թող երևնայ
Քու գործդ, և փառքդ յայտնի ըլլայ.
Տէր, Թող քու լոյսդ մեզի ծագէ,
Մեր ձեռնարկածը յաջողէ։

317 Մեր կեանքը առանց ուրիշներու. Սաղ. Լթ. (8)։

1 Ըսի՛ Թէ ես ճամբաս պահեմ,
Որ իմ լեզուովս մեղք չգործեմ.
Երբ մեզաւորն առջիս կայնի,
Բերանս սանձով զսպեմ պիտի։

2 Ով Տէր, իմ վերջս ինծի յայտնէ.
Եւ օրերուս չափն ինձ Համրէ.
Որ ես գիտնամ Թէ կեանքս Համայն
Ի՞նչ անցաւոր է և ունայն։

3 Թիզի մը չափ օրերս ըրիր,
Կեանքս ոչնչի պէս ցոյց տըւիր.
Ոըչափ որ մարդ Հաստատ ըլլայ,
Սակայն չուտով կը փըճանայ։

4 Արդ, ինչ բանի ես կ'սպասեմ,
Քու վրադ միայն յոյս կը դընեմ.
Ցանցանքներէս, Տէր, փրկըւիմ,
Եւ չարերէն չըծաղրուիմ։

5 Ով Տէր, լըսէ իմ աղօթքիս,
Ականջդ դիր աղաղակիս.
Պանդուխտ նըմանն իմ հայրերուս,
Քեզմով դանեմ Հանգիստ հոգւոյս։

318 Եղնէից Համար ՚ի վախտ. (8, 7, 7)։

1 Ի՞նչ է կեանքերնիս. չոգի մը
Որ չուտով անյայտ կ'ըլլայ.
Ան է պըղպըջած պատրոյգ մը,
Սիրտս ինչո՞ւ անոր ցանկայ։
Բայց Թևերդ, Հոգիս, Թըռիր,
Երջանիկ երկիրն Հասիր։

2 Տես ան փառքը մեծավայել է,
Չես կրնար նըկարագրել.
Հոն փրկիչդ ցիտուս նստած է,
Սուրբերուն Աւքսն և Տէր.
Բայց Թևերդ, Հոգիս, Թըռիր,
Երջանիկ երկիրն Հասիր։

3 Մեծ փառքով իր բոլորտիքը
Երջանիկ Հոգիք կ'երգեն.
Ցնծութեամբ բոլոր երկինքը
Աղաղակ կը լեցունեն.
Բայց Թևերդ, Հոգիս, Թըռիր,
Երջանիկ երկիրն Հասիր։

319 Մեր օրերը կարճ են. (6, 6, 8, 6)։

1 Տէրոջը սէրն անհուն
Իրմէ վախցողներուն՝
Կը նըմանի մէկ մօր սիրոյն
Իր մէկ հատիկ որդւոյն։

2 Ինչ կարճ են մեր օրերը
Թռանին ծաղկին նըման.
Երբ կը փըչեն սաստիկ հովերը,
Անոնք չուտ կը չորնան։

3 Ողորմութիւնդդ մեծ են,
Բընաւ վախճան չունին.
Եւ սերունդէ սերունդ ամէն
Թոռամունդդ կը կատարուին։

320 Կարճ է կեանքը. (6, 5)։

1 Տես ինչպէս արևը
Մարը կը մտնէ,
Եւ լուսոյն պարգևը
Շուտ մեզմէ կ'առնէ։

2 Կեանքերնիս ատանկ է,
Ինչ մը կը տևէ,
Ճիշդ արևին պէս է,
Շուտ կ'երթայ մեզմէ։

3 Բայց նորէն արևը
Մեզի կը դառնայ,
Ու մահուան խաւարը
Լոյս անշէջ կ'ըլլայ։

4 Տէր Քիստոս փրկիչը
Մահը խափանեց,
Ու անմահութիւնը
Երևան հանեց։

321 Պանդուխտին երգը. (6, 6, 8, 6)։

1 Քանի մը տարիէն
Մէկ օր մը պիտի դայ,
Երբ մահն ու դերեզմանն ալ
Պիտի հանուին մեր վրայ։
Այն մեծ օրուան համար,
Ով Տէր, դիս պատրաստէ,
Քու արիւնովդդ դիս լըւա,
Ու մեղքերէս մաքրէ։

2 Դեռ քիչ մը չանք ալ կայ ,
Ալ քիչ մը աշխատանք ,
Քանի մը օր ալ վշտալից ,
Եւ ալ պիտի չըլլանք ։
Ան քաղցր օրուան համար ,
Ով Տէր , զիս պատրաստէ ,
Քու արիւնովըդ զիս լըւա ,
Ու մեղքերէս մաքրէ ։

3 Քանի մը սուրբ օրեր
Մենք հոս պիտի վայլենք ,
Եւ յաւիտենական հանդիստ
Շուտով պիտի տեսնենք ։
Ան սուրբ օրուան համար ,
Ով Տէր , զիս պատրաստէ ,
Քու արիւնովըդ զիս լըւա ,
Ու մեղքերէս մաքրէ ։

4 Ան որ սիրով մեռաւ
Որ մեզ մահէն փրկէ ,
Շուտով կրկին պիտի դառնայ
Ու մեզ իր քովը առնէ ։
Ան մեծ օրուան համար ,
Ով Տէր , զիս պատրաստէ ,
Քու արիւնովըդ զիս լըւա ,
Ու մեղքերէս մաքրէ ։

322 Կարծ կեանքերնիս ընդհատ քորձաքներ · (8, 8, 6) ։

1 Կախուած է կեանքս բարակ թելով ·
Ցանկարծ կը կտրըւի չունչով ·
Ո՜հ , ինչպէս չըխորհիմ ։
Գուցէ վայրկեան մը զիս տանի
Երկինք , և կամ , է կարելի ,
Անոյշ դըժոխք ձգուիմ ։

2 Տէր , դիր առջիս երկինից լուսով
Ան օրն որ պիտի գաս ամպով
Դատել բոլոր մարդիկ ։
Հոն ես նեբկայ ըլլամ պիտի ,
Վըճիռս ալ անփոփոխ տրուի ,
Թշուառ կամ երջանիկ ։

3 Ով Հայր , հոգիս դուն նորոգէ ,
Անվերջ կենաց խորհուրդն ազդէ
Իմ անըզդայ սրտիս ։
Անոր արժէքն ինձ ըզգացուր ,
Եւ զիս փրկէ մահէն որքուր
Անհուն սիրոյն փրկչիս ։

4 Իմ Հանքըս թող միշտ այս ըլլայ,
Եւ այս խորհուրդն առջեւս ներկայ,
Կոչումըս հաստատել։
Քու կամքդ ընել ինծի չնորհէ,
Եւ հայրական խրատիդ, օգնէ,
Մինչ վերջը համբերել։

5 Քայնժամ, Տէր, անարժան հոգիս
Ուրախութեանդ մէջ ընդունիս.
Թող հոն թագաւորեմ,
Ուր որ հաւատքը տեսութիւն
Կ'ըլլայ, և յոյսն՝ երջանկութիւն,
Տեսնեմ քեզ և սիրեմ։

323 Աչեսը խաբէբայ · (10)։

1

Խոստմունք մեծամեծ ըրաւ ինձ աշխարհ
Առատ իւր բարեօքն դիս միշտ գոհ ընել·
Եւ ես խաբուեցայ իրրև կոյր, յիմար,
Աշխատեցայ շատ զանոնք վայելել։

2

Գիշեր և ցերեկ զայն կը խորհէի,
Ի՛նչպէս ձեռք բերեմ սրտիս փափաքներն.
Դժուարութիւններն յաղթել չանցայ,
Կը տանջէին դիս խառնակ խորհուրդներն։

3

Երբեմն լցուած տեսայ փափաքներս,
Յաջողութեամբ դէպ Հանքերս ալրտակուած.
Ըսի, երջանիկ հիմա, ո՜հ, եմ ես,
Բայց շուտ կորուսի, մնացի լոկ խաբուած։

4

Հերիք է, անձն իմ, շուքին ա՛լ վազես,
Ունայնութիւններն քեզ ծաղրը կ'ընեն.
Անհուն է մտքիդ, սրտիդ ասպարէզ,
Քեզ հոս սիրեզերք Հնար չէ գոհ ընեն։

5

Հիմա ուխտ ընեմ, ով Տէր, քու առջիդ,
Ալ ես փնտռեմ բաներըն վերին.
Թող սիրտս նորոգէ Մարդասէր Հոգիդ,
Որ հոն չդարնի պիղծ սէր աշխարհին։

324 "Հոս մնայուն քաղաք չունինք" · ԵՐԷ · ԺԳ· 14։ (8)։

1 Ա՛յս աշխարհիս ունայնութիւն
Խաբեց, ո՜հ, զ'նչ մեծ բաղմութիւն·
Զըլլայ մենք ալ անով խաբուինք·
Հոս մընայուն քաղաք չունինք։

2 Ադահութեան չար ծընունդները՝
Ատելութիւն, նախանձ ու հեռ.
Մէկդի ձըդենք, հեռու փախչինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք։

3 Ամէն ինչ որ չահինք հոս մենք,
Անով մարդոց բարիք ընենք.
Գանձ դիզելու թող չըզբաղինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք։

4 Օն, ցնծումով դէպ՚ի երկինք
Քալենք, ան է մեր հայրենիք,
Թէ որ հաւատք ու սէր ունինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք։

5 Բարի, խոհեմ ու դործունեայ
Կեանք մը վարենք, քանի լոյս կայ,
Որ երբ մահն գայ, հանձնինք երկինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք։

325 Հապաղումն ու անհապաղ բանէ. (8)։

1 Ով մարդ, հոգեր, վիշտեր ունիս.
Միշտ չեն մընար, չըվրդովիս.
Ցաւ, նեղութիւն ու տառապանք,
Աղքատութիւն և դառն տանջանք
Շուտով կ՚անցնին, կ՚անհետանան,
Քիչ առենէն չիք կը դառնան։

2 Ով մարդ, ունի՞ս հարբասութիւն.
Մ՚ուրախանար, չեն մընայուն
Ինչք, ստացուածք, կալուածք ու տուն,
Ոսկի, արծաթ, դանձեր թագուն.
Շուտով կ՚անցնին, կ՚անհետանան,
Քիչ առենէն չիք կը դառնան։

3 Ով մարդ, ունի՞ս մեղք, չարութիւն.
Վախցիր, ողբա, կոծ ըրէ դուն.
Աստուն ձըգէ, ապաշխարէ,
Տէր Յիսուսին չուտով դիմէ,
Քանզի դըժոխքն է հաստատուն,
Անոր տանջանքն ալ մընայուն։

4 Ով մարդ, դուն նոր սիրտ ըստացար,
եզա՛ր Սրբոյ Հոգւոյն տաճար.
Սիրէ զԱստուած քո և զընկեր,
Ուրախութեան երգէ երգեր.
Քանզի երկնից երանութիւնն
է հաստատուն և մընայուն։

Մ Ա Հ

326 Մահուան համար պատրաստութիւն. (8)

1 Հարկ է մեռնիլ, պիտի մեռնիմ.
Դեռ չը մեռած, ով Աստուած իմ,
Խնդիրքս քեզի մատուցանեմ,
Դուն ալ լըսէ, Տէր, կը խնդրեմ։

2 Ինծի հաւատք, յոյս և սուրբ սէր
Դուն պարգեւէ, կ՚աղաչեմ, Տէր,
Որ ուզածիդ պէս միշտ վարուիմ,
Եւ երջանիկ մահուամբ մեռնիմ։

3 Մահուան ժամուս իմ քովս կեցիր,
Քաղցրը բաղուկդ դլխուս տակ դիր.
Վերջին յաւերժ թեթևացուր,
Հանդիստ, խաղաղ լինէ մահ մը տուր։

4 Հաւատքս, ով Տէր, միշտ կենդանի
Պահէ մինչև որ չունչս հատնի.
Եւ իմ հոգիս ան տեղը դայ
Ուր հաւատքի ալ պէտք չըկայ։

327 Մահուան պատգամաւորին · (10)։

1 Աստուած մեր միայն կը թագաւորէ,
Ինք ցերն է երկնից, երկրին և ծովուն·
Իր սէրը խնդրեմ, վախնամ ալ իրմէ,
Ու վառաւորեմ անոր սուրբ անուն։

2 Ինքն է հաստատեր իր սուրբ օրէնքները,
Անոնք որ մեզ միշտ կը սորվեցունեն·
Հոգիս, դուն պահէ իր պատուիրանքները,
Ինչու որ անոնք բարի ու սուրբ են։

3 Ան ինձ որոշեց մահուանըս մէկ օր,
Գիտեմ ես ինչպէս չուտով կու գայ ան·
Անթիւ մարդիկներ ինծմէ զօրաւոր,
Մեռան, թաղուեցան, փոշի ալ դարձան։

4 Ուստի միշտ ընեմ ես պատրաստութիւն,
Որչափ ժամանակ որ իմ ձեռքըս կայ·
Գերեզմանի մէջ ապաշխարութիւն,
Գործ կամ թողութիւն մէկու մը չկայ։

5 Մէկ ծառ կը կարեն, և ուր որ ձգուի,
Հիւսիս կամ հարաւ, ալ հոն կը մնայ·
Ասանկ ալ մէկ մարդ երբոր կը մեռնի,
Երկինք կամ դըժոխք կ'երթայ կը կենայ։

328 Քրիստոնեան մահուն վճռելու չ· (8)։

1 Որչափ վախկոտ և վատ կ'ըլլանք,
Երբոր մահուան կը մօտենանք·
Չէ՞ որ խայթոցը դառն մահուան
Փշրեց Քրիստոս խաչին վրան։

2 Չէ՞ որ մահն է միակ միջոց՝
Որով ազատ կ'ըլլանք ցաւոց
Եւ այս խաւար ու խոր ձորէն,
Ուր որ կու լանք մեր ծնած օրէն։

3 Չէ՞ որ մահն է միջոց միակ՝
Որով կրնանք ըլլալ դիտակ
Ան սուրբ խորին խորհուրդներուն,
Որ ք հոս ծածուկ են ամենուն։

4 Չէ՞ որ միայն մահով պիտի
Ապաշխարողն հաւասարի
Սուրբ հրեշտակաց՝ անմահութեամբ,
Երջանկութեամբ և զօրութեամբ։

5 Ցերը, այս երկիւղն դուն փարատէ,
Չի այս մեզի արատ մեծ է·
Օրհնէ մեզ որ միշտ քաջ ըլլանք,
Եւ մահը թող սեպուի մեզ կեանք։

329 Մանկանց մահուան. (8, 6)։

1 Կեանքն է մէկ թիզ, ժամ վաղանցիկ,
Ի՞նչ չուտ թռչող չոգի.
Մարդն է փափուկ դիւրանց ծաղիկ,
Որ ընդ ծաղկիլն խամրի։

2 Մահն տարածէ ցուրտ բաղուկներն,
Գեղեցկութիւն չըմնար.
Ո՜հ, սիրտ դրաւող այն ծիծաղներն
Ո՞ւր են ակնապարար։

3 Սըգաւորին խելք միտք՝ նախկին
Անոյշ տեսքն կը խորհի.
Կ՚ողբայ բնութիւնն զայն պաղ մարմին,
Խնդումբ բոլոր դադրի։

4 Ժամանակաց սահմաններէն
Անդին յոյսն կը նայի,
Երբ նա, որուն վրայ մեր ողբք են,
Նոր կեանք առնէ պիտի։

5 Կեանք երանեալ, ծաղկեալ հասակ
Ցաւէժ և անթառամ.
Ուրախութիւնն է անապակ
Փրկչին դիրկն յաւիտեան։

6 Ուրեմն մի լար, անմիտ բնութիւն.
Գիտեմք սէրն Քիստոսի.

Հոն յաւիտեան պայծառ դարուն,
Հոգւոյն վայելքն են լի։

330 Մահ ձերոնէ պաշտելի. (8)։

1 Ով Աստուծոյ ծառայ բարի,
Հանդչէ գործքէդ չատ սիրելի.
Եղար յաղթող դինուոր քաջ, ժիր.
Ցուրախութիւն Տէրոջդ մըտիր։

2 Կէս գիշերուան մէջ ձայն եկաւ,
Ցառկեց ելաւ, ականջ դըրաւ.
Նեռ մահացու դինք խոր խոցեց,
Ինկաւ, բայց վախ չըզդաց իր մէջ։

3 Ցաղմուկս դըտաւ արտիւ անդորը
Դաշտին վրայ հինաւուրց դինուորն,
Զինուցն վըրայ պատրաստ ննջէր,
Եւ հովանի վահանն ունէր։

4 Մահուան ցաւերն անցան. լմնցան
Ծանր աշխատանք, վիշտ տրտմութեան.
Ո՜հ, վերջացան կենաց խիստ գործ,
Խաղաղութիւն ունի անփորձ։

5 Ով Քրիստոսի ծառայ բարի,
Նոր գործդ է փառք տալ միշտ յերկինի.
Դարուց՚ի դարըս յաւիտեան
Հանդիր Տէրոջդ յուրախութեան։

331 ՄԱՀՆ ԱՂՋԱՆԵԼ. (11)։

1

Ապրիլ չեմ ուզեր միշտ, հոս մնալ չեմ խնդրեր,
Ուր որ ճամբուն վրայ միշտ կ'ելլեն մրրիկներ.
Քանի մ'առաուներ որ վայրկնք սիրագին,
Բաւ է վայերուն, հառոյից այս կեանքին։

2

Ապրիլ չեմ ուզեր միշտ այսպէս մեղսամած,
Դրախն փորձութիւնք, ներքսն ապականած.
Բերկրանք թողութեանն ալ խառն է երկիւղով,
Բաժակ զոհութեանն լի ղղման արցունքով։

3

Ապրիլ չուզեմ միշտ, գերեզմանն կ'ողջունեմ,
Ցիսուս պառկեցաւ հոն, պիտի չըվախեմ.
Հոն քաղցր լինձ հանգիստ մինչ 'ի փողն յարութեան,
Ցերկինից եկող Ցեառն ողջոյն տալ յաղթութեան։

4

Ապրիլ ո՞վ կ'ուզէ միշտ հեռի Աստուծմէ,
Հեռի յերկինից որ օթևան օրհնեալ է.
Ուր գետք հաճութեան ջինջ դաշտերն կը կոխեն,
Փառաց ճառագայթք յաւիտեան չողչողեն։

5

Ուր սուրբք ամենայն դարերուն միաբան
Փրկիչ եղբայրնին ողջունել կը փութան.
Մինչդեռ անդադար նըւագին երգաբանք,
Տէրոջ զըւարթ դէմքն են հոգւոյն խըրախճանք։

332 ՄԵԲՈՑ ՀԱՆ ՓԱՓԱԵԼԼ. (6, 6, 8, 6)։

1 Ի՞նչ է անոնց, ո՞հ, մահն,
Որ 'ի Տէր ննջեցին.
Ո՞ւր էր, անոնց պէս իմ վախճան
Ըլլար, վարձքս ալ վերջին։

2 Անոնց մարմինն հողին
Տակին լուռ յուսով հանգչի,
Մինչև կոչէ փողն վերջին
Զանոնք 'ի փառս երկնի։

3 Անոնց հոգիքն թռչին,
Սիրոյ և հաւատքի
Թեւեր առած, սուրբ փրկիչնին
Դիմաւորեն պիտի։

4 Ի՞նչ է անոնց, ո՞հ, մահն,
Որ 'ի Տէր ննջեցին.
Ո՞ւր էր, անոնց պէս իմ վախճան
Ըլլար, վարձքս ալ վերջին։

333 Գեթսեման. (8)։

1 Տուն հաճելի տապան սրբոց
Բոլոր ’ի ցեր ննջեցելոց.
Զի հոն չարերն չեն տար բնաւ վիշտ,
Եւ հոն յոգնածն կ’ընէ հանգիստ։

2 Հանգչած ’ի մէջ փրկչին բազկաց,
Իբր ’ի խաղաղ մահիճ հանգչած՝
Ազատ բոլոր մրրիկներէն,
Երկրիս մէջ տարածուած որ են։

3 Երիցս օրհնեալ որ չուտ մըտան
Քառանգութիւնն անմահական,
Ալ չեն յոգնիր, չի.ք տրտմութիւն,
Պայծառ փայլին ’ի փառս անհուն։

4 Ուրդ մեր արցունք թող ալ ցամքի,
Եւ հառաչանք հեղիկ լսուի.
Ուրախ սրտիւ արթուն սպասենք,
Որ վերջ կոչունք, նոր երդ երգենք։

334 Մահէն եօթէ վայրկեանք. (8, 6)։

1 Ձուր են չանքերս նըկարագրել
Մահէն հատքի բոպէն.
Սրբոյն վայրած երկնից փառքերն
Հոգւին տըւած առեն։

2 Մեղմ հառաչանք մը կը կարէ
Շրթան, ու մենք «գնաց ան»
Ըսած, մեկնեալ հոգւին դանէ
Մերձ Աթոռն կայան։

3 Հաւատքն չանայ, բայց ’ի դերև,
Հոգւոյն դընաց.ք ճառել,
Աչքն ալ վարագուրին հառե
Լուսոյ աշխարհն գննել։

4 Այսպէս է մեր բոլոր դիտացած,
Սուրբ.ք են հանգէպ օրհնեալ,
Մեղք, հոգ, վայրկեան մէկ դի ձգած,
Փրկչին հետ հանգուցեալ։

5 Կ’օրհնեն զանունն ոսկի քնարով,
Սուրբ տեսութեամբն ցնծան.
Անոնց և մենք հետևելով,
Միանանք յերգս օրհնութեան։

335 Յարութեան յոյսով մահուան յաղթել. (8, 6)։

1 Տէր, դաւանիմ վըճիռդ արդար,
Պէտք է բնութեան նուաճիլ.
Յանձնեմ մարմինս հողուն խոնարհ,
Հետ հոգածնաց բնակիլ։

2 Բայց հաւատքով զերեզմանին
Յաղթեմ, խնդամ վըրան.
Ի մեծ փրկիչս միշտ կենդանին
Աստուածս, պիտի դայ Ան։

3 Հըզօր Յաղթողն պիտ' երևի
Բարձրերին գահու մը վրայ.
Մահն իւր վերջին մեծ թշնամի
Ոտքն յաղթըւած կ'ինայ։

4 Յայնժամ տեսնեմ քու լոյս երես
Անմահ և սուրբ աչքով.
Յուրախութեամբ չընորհքդ անտես
Վայելեմ մեծ զարմանքով։

336 Ոչ, ոչ, ա՛ս չէ մեռնիլը. (7, 6)։

1 Ոչ, ոչ, ա՛ս չէ մեռնիլը.
Երթալ մեր Աստուծոյն,
Թողուլ աս մութ աշխարհքը,
Մտնել ցերոյը փառքը,
Մեր հանգստեանը տունն։

2 Ոչ, ոչ, ա՛ս չէ մեռնիլը.
Մեր հայրենիքն երթալ,
Կըրել փառաց պսակը,
Երգել ան յաղթանակը,
Կուռէ աղատ ըլլալ։

3 Ոչ, ոչ, ա՛ս չէ մեռնիլը.
Երթալ բարի Հովուին,
Ճաշակել անոյշ պտուղը,
Եւ հոն պահել ուր հօտը
Անվախ միշտ կը հանդչին։

4 Ոչ, ոչ, ա՛ս չէ մեռնիլը.
Քեզ դալ, փրկիչ մարդկան.
Հոգ կայ սիրոյ աղբիւրը,
Անապատ կենաց ալ ջուրը,
Հոս՝ կաթիլներ միայն։

337 Հոն ցաւ կայ · (6 , 6 , 8 , 6) ։

1 Սիրելիներս , եկէք ,
Երբ մեռնելու մօտ եմ ,
Երկինքէ վրայով ինձ երգեցէք ·
Երգով թող վեր ելլեմ ։
Հոն ցաւ կամ վիշտ չըկայ ,
Հոն ցաւ կամ վիշտ չըկայ ,
Երկինքը վեր ամէնն է սէր ,
Ալ ցաւ կամ վիշտ չըկայ ։

2 Երբ ճակատէս կաթի
Մահուան ցուրտ ծանր քրտինք ,
Թող ցնծութեան երգեր լսուի ,
Հոս ըակըսի երկինք ։
Հոն ցաւ , Հայլէ ։

3 Վախճանըս հասնելուն
Երեսըս դիտեցէք ·
Որ վրաս երկնից խաղաղութիւն ,
Փառաց նըշոյլ տեսնէք ։
Հոն ցաւ , Հայլէ ։

4 Թող Սիոնի երգերն
Լըսեմ երբոր մեկնիմ ·
Գանեմ ալ երգի բարեներն
Երբոր երկինք հասնիմ ·
Հոն ցաւ , Հայլէ ։

5 Ալ չըտեսնող աչքերս
Սիրով դուք դոցեցէք ,
Եւ պաղ ու անարիւն ձեռքերս
Կուրծքիս վրայ ծալեցէք ։
Հոն ցաւ , Հայլէ ։

6 Շուրջ անկենդան մարմնոյս
Սիրելիներս գալով ,
Յայնժամ տիրէ վախու տեղ յոյս ,
Երգեն երկինքէ վրայով ։
Հոն ցաւ , Հայլէ ։

338 Քրիստոնեայ բաբելացի մահուան վրայ · (8 , 6) ։

1 Ինչո՞ւ վազեն մեր արցունքներն ,
Եւ վիշտ մեր վրայ տիրէ ,
Երբ իր խնամուելութեամբը Տէրն
Իրենը ետ կանչէ ։

2 Չէ՞ որ հաւատացեալներուն
Օգուտ է մահն անդամ.
Կեանք անվախճան և փառք կ'առնուն ,
Պըտակ ալ անթառամ ։

3 Պատերազմնին լըմնցուցին ,
Շնորհքով յաղթող ելան .
Ալ ցաւ կամ աշխատանք չունին ,
Երկնից հանգիստն մըտան ։

4 Աստուած իրենն կանչեց իրեն,
վիշտ չըտիրէ մեր վրայ.
Այլ մեր սրտերն Թող միշտ ըսեն,
«Քու կամքըդ, Հայր, ըլլայ»։

339 ՆՆՋԵՑԵԼԻ ՆԱՊՈՍԸ. (8, 6)։

1 Մահուան գալուն ինչո՞ւ ցաւինք,
Զայնէն ալ սարսափինք.
Փրկչէն եկած մէկ ձայն մըն է,
Որ մեզ իր քովն կանչէ։

2 Մենք ալ չուտով պիտի մեռնինք,
Ակէ ալ չուտ անցնինք.
Ուստի Թող ժամք չուտով անցնին,
Մենք ալ հանգինք փրկչին։

3 Ինչո՞ւ մեռեալն հողին երբ տանք՝
Գերեզմանէն սոսկանք.
Ջի՞ր մեր Տէրն ալ Թաղուեցաւ.
Այն տեղն անոյշ ըրաւ։

4 Օրհնեալ է ան սուրբ գերեզման,
Կակուղ հանգըստարան.
Ուր պառկեցաւ իր Տէրն, հոն ալ
Պառկի ծառայն օրհնեալ։

5 Ինք յարութիւն անկէ առաւ,
կենաց ճամբան բացաւ.
Մենք ալ անկէ պիտի ելլենք,
Եւ իր աջ կողմն մնանենք։

340 ԳԵԹԵՂՄԱՆ. (8)։

1 Բաց ծոցդ հիմա, ով գերեզման,
Նորէն եղիր մեր դանձարան.
Հոս տեղ մը տուր առ մարմինին,
Որ մնանճ ննջէ մէջ փոշիին։

2 Ոչ ցաւ, ոչ վիշտ ու ոչ վախն ալ
Քու սահմաններդ կրնան մտնալ։
Ի Տէր ննջողն չզդար վայրը,
Զայն կը հսկեն սուրբ հրեշտահներ։

3 Աստուածորդին ալ հոս ննջեց,
Եւ ինք ալ գերեզմանն օրհնեց.
Հանդչէ հոս դուն, ննջեալ մարմին,
Մինչև ծագի առաւօն փրկչին։

4 Ով առաւօտ փրկչին, ծագէ.
Երկիր, անոր խօսքին լըսէ.
Քեզ պահ տըրուած աս դանճն հանէ,
Որ իր Տէրոջը դէմն ելլէ։

5 Քու օգնութեանդ կ՚ապաւինինք,
Մեր յոյսը, Տէր, դուն ես.
Հոն հաւատքով պիտի ապրինք,
Մինչև մեզ վեր կանչես։

342 Վերջի դատաստան. (8)։

1 Վճռեց Տէրն որ ամէն մարդիկ,
Հարուստ, աղքատ, մեծ ու պզտիկ,
Թէ սուրբ ըլլան, թէ անօրէն,
Մեռնին, երթան աս աշխարհքէն։

2 Եաքն ալ երթան՚ի դատաստան,
Իրենց գործոց հաշիւը տան.
Չի դայ պիտի Դատող արդար,
Դատել մարդիկ բարի և չար։

3 Բարին և չարն պիտի գատէ,
Ամէ և ձախ կողմ պիտի դասէ.
Ամէն մարգուն գործքին հաւասար
Պիտի տայ վարձ, պատիժ յարմար։

4 Թեզ կ՚աղաչեմ հիմակուընէ,
Քհսուս, նոյն օրն իս ընդունէ.
Ամէ կողմէդ հոն իս կայնեցուր,
Ընտրեալներուդ դասն ալ մտցուր.

5 Որ բաղձանքիս ես հասնելով,
եւ տեսութեամբդ ըզմայլելով,
երդ օրհնութեան ան տեղն երգեմ,
Քեզ յաւիտեան փառաւորեմ։

343 Դպապատին օրը. (8, 7, 4)։

1 Մեր մեղաց համար մեռնողը
Ամպերով ահա կու գայ.
Եւ անթիւ սրբոց ձայները
Իր ամէն կողմէն կ'ելլայ.
Տէրն օրհնեալ է,
Տէրը կը թագաւորէ։

2 Ան առեն երկինք, երկիրը,
Լեռ և ծով պիտի փախչին.
Եւ ահով լեցուն չարերը՝
Երբ լսեն ձայնն հրեշտակին.
«Դատաստան կայ
Ամենուդ պատրաստ հիմա»։

3 Բայց ի՞նչպէս հաւատացեալները
Չեն պիտի ուրախանան.
Աչքարհիս մերժած սուրբերը
Երդ երգեն միաբերան.
«Տէրն օրհնեալ է,
Ինք իրեն մեզ կը կանչէ»։

344 Դպապատին օրը. (8 յատուկ)։

1 Արդար Դատաւոր, երբոր գաս
Վերջի դատաստանն ընելու,
Երբ հօրըդ փառքովն երևնաս
Փրկեալ ժողովուրդդ ժողվելու,

2 Ան օրը ես ո՞ւր դանըխիմ,
Որ հիմա մահէն կը վախնամ.
Ի՞նչպէս քու առջևըդ կայնիմ,
Ի՞նչպէս քու երեսըդ տեսնամ։

3 Օրհնեալ Տէր Յիսուս, ողորմէ.
Դուն, դուն ես ազբիւր փրկութեան.
Բոլոր իմ մեղքերըս քաւէ,
Եղիր իմ հոգւոյս ապաստան։

4 Հաւատքըս տկար է, բայց դուն,
Ով Տէր, անիկայ զօրացուր.
Իմ յոյսըս ըրէ հաստատուն,
Հոգիս չընորհքովըդ լեցուր։

5 Ու երբ վերջին փողը լսուի,
Շնորհէ որ սրբոց հետ ելլեմ.
Ալ կողմըդ ինձի տեղ տրուի,
Եւ միշտ դովութիւնըդ երգեմ։

345 Դ֊օ֊օ֊ան֊ի՝ ըբ֊ (յաոուկ)։

1 Ա֊ստեանին առջևը
Ի՞նչ ողբ և աղաղակ։
Երբ կ՚այրվի աշխարհը
Տէրոջն ահեղը տակ։
Ա֊ղդ֊ականն ու բարեկամն
Ջաոուին հոն յաւիտեան.
Կը բըռնէ հոն վախը չարն,
Իսկ սուրբ֊ը կ՚ուրախանան։

2 Ա֊ստեանին առջևը
Ի՞նչ ողբ պիտի ելլէ,
Երբ փողվին հնչելը
Ա֊կանջդ֊ կը զարնէ։
Ա֊ղդ֊ական, Հայն։

3 Ա֊ստեանին առջևը
Ի՞նչ ողբ պիտի ելլէ,
Երբ որ կորուսեալը
Վերջին վըճիռն լսէ։
Ա֊ղդ֊ական, Հայն։

4 Ա֊ստեանին առջևը
Ի՞նչ ողբ պիտի ելլէ,
Մեղքն առող արդ֊արը
Երբ բախտ չարին հնչէ։
Ա֊ղդ֊ական, Հայն։

346 Յաւիտենական կեանք և մահ ։ (6, 6, 8, 6)։

1 Ո՞ւր կայ հանգըստութիւն
Յոգնած տրտմած հոգւոյն.
Ունայն է ծովը զոյն վնասուել,
Կամ մինչ բևեռն քալել։

2 Աչխարհըս չըկրնար
Երջանկութիւն մեզ տալ.
Ոչ կեանքս բոլոր ապրիլն է ան,
Ոչ ալ մեռնիլ՝ աս մահն։

3 Այս արտասուաց ձորէն
Անդին կեանք կայ նորէն.
Այն չըչափուիր տարիներով,
Լեցուն է սուրբ սիրով։

4 Մէկ մահ մին ալ կ՚ըլլայ,
Որուն վախճան չըկայ.
Ո՜հ, ի՞նչ դառ֊ը յաւիտենական
Երկրորդ մահուան մէջ կան։

5 Աստուած, Տէր գըթութեան,
Շընորհ֊քդ թափէ մեր վրան.
Որ մենք վախչինք այն մահուանէ,
Ու չըզատուինք քեզմէ։

347 Եղիսաւոր ժառանգութիւնը · (8, 6)։

1 Երկիր մը կայ ուր որ ցնծում
Սուրբերն կը լեցընէ,
Եւ լի ու անվախճան խնդում
Ամէն վիշտ կ'արտաքսէ։

2 Հոն միշտ ցորեկ կայ, միշտ գարուն,
Ջրկայ դիշեր, ձրմեռն·
Բայց անթառամ են և սիրուն
Դրախտին մէջ ծաղիկներն։

3 Միայն թէ նեղ գետին՝ մահուան
Ալիքը կը բաժնեն
Այն երջանիկ բընակարան
Մեր վշտալից երկրէն։

4 Այս յորդահոս ջուրէն անդին,
Հին Քանանու նըման,
Կանանչ արտերը կ'երևին,
Եւ մէջտեղ Յորդանան։

5 Մենք երկչոտներըս կը սարսինք
Այս նեղ գետէն անցնիլ·
Ահով եղերքը կը կայնինք,
Եւ կը վախնանք մըխիլ։

6 Ո՜հ թէ տըխուր տարակոյսներ
Կարող ըլլանք վռնտել,
Եւ մեր Քանանը անըսուաւեր
Առանց մէդի տեսնել։

7 Եթէ մեզ Մովսէսի նըման
Փառգա ելլել տրուէր,
Ալ մեզ մահուան ցուրտ Յորդանան
Պիտի չըվախցընէր։

348 Երէք· (8)։

1 Սիրած մեղքերս ես կը թողում,
Հերիք է, Տէր, որ իմն ես դուն·
Օրհնեալ երեսդ պիտի տեսնամ,
Արդարութեամբըդ պարծենամ։

2 Աս կեանքս երազ մը կը սեպեմ·
Բայց հոն ուր որ պիտի ելլեմ,
Փառք և ցնծում պիտի վայլեմ,
Ո՜հ, երբ ես զայն պիտի տեսնեմ։

3 Ով ժամ սիրուն՝ երբ ես հոգ դամ
Ու իմ ցերեկս նման ըլլամ,
Եւ մեղքն մարմնոյս ալ չբյաղթեր,
Եւ իմ հոգիս չըզդար ցաւեր։

4 Հոգին տակն ես պիտի ննջեմ,
Վերջին փողին ձայնն մինչ լսեմ.
Եւ ան ատեն չզթաս կատրեմ,
Ու իմ փրկիս նման ելլեմ։

349 Երէք։ (8 յատուկ)։

1 Ո՛չ աչք մը բընաւ է տեսեր,
Ո՛չ մարդուս ականջք լըսեցեր,
Թէ Հայրը ինչ է պատրաստեր
Անոնց որ Որդին սիրեցին։

2 Բայց խօսքըդ, ով Տէր բարերար,
Յայտներ է հանդիսաւ երկնաւոր,
Ուրախութիւններ անդադար,
Անբիծ, անարատ, փառաւոր։

3 Ա՛ս վայելչութիւնը տեսնել
Տրուած չէ աչաց նախանձին.
Եւ ոչ անոր համը առնել
Բերնով՝ հեշտասէր վաւաշին։

4 Հեռո՛ն, պղծութիւն դործողներն.
Հանդիսարա անոնց չէ տրուած.
Միայն թէ որոնց անուններն
Կենաց Գրքին մէջն են դրուած։

5 Ո՛հ, երանելի օթևան,
Աղատ արցունքէ և մեղքէ,
Մեզ, որչափ ալ ենք անարժան,
Հոն, գառն Աստուծոյ, ընդունէ։

350 Երկնից ուրախութիւնը։ (8)։

1 Իջիր յերկինից, ով Աղաւնի,
Թևերդ ըրէ մեզ հովանի.
Մեզ բարձրացուր վերդաղ, ով Տէր,
Երկրիս սահմաններէն առ վեր։

2 Ա՛ս աշխարհէս անդին մեզ տար,
Ուր ոչ տարի կայ ոչ ալ դար.
Զըւարճութիւնք հոն են անհուն,
Անմահ փառք կայ փրկեալ հոգւոյն։

3 Արդեօք անճամբ պիտի տեսնա՞մ,
Հօրն աթոռին ալ մօտենա՞մ,
Ուր կը նստի փառաց Թագով
Աստուածորդին մարդու մարմնով։

4 Անթիւ սուրբեր չորս դին կ'առնեն,
Սուրբ հրեշտակներ զայն կը պատուեն.
Աստուածածնութեան փառքն աւելի
Իր մարդկութեամբը կը փայլի։

5 Զարմանալի ցնծում ունին,
Որք երկնաւոր բլուր կը նստին,
Երբոր ոսկի քնարով կ'երգեն,
Իրենց փրկիչը կը գովեն։

6 Թող դայ այն օր, ցէր սիրելի,
Հոգիս ալ վեր ելլէ բնակի.
Անոնց հետ ես կայնիմ, պատուեմ,
Ցեանեմ երեսդ, երգեմ, սիրեմ։

351 Աբէժոմենան ֆառէը. (8, 6)։

1 Ով Ցէր Քիստոս, անատուտ բերնով
Դուն խօսք տըւիր մեզի,
«Թէ ես կ'երթամ իմ Հօրըս քով՝
Ցեղ պատրաստել ձեզի։

2 Ու ես ուր որ պիտի երթամ,
Դուք ալ հոն դաք պիտի»։
Ով Ցէր Քիստոս, երբ դայ նոյն ժամ,
Դուն հոն տեղ տուր ինծի։

3 Սրբոց հետ հոն ուրախանամ
Անճառ ուրախութեամբ.
Հոն քու առջիդ հանդըստանամ
Անհուն խաղաղութեամբ։

4 Այն տեղ բընաւ մեղք չըմնայ՝
Մեղի վիշտեր տալու.
Ողբ չըլսուիր, սուգ չերևայ՝
Հոգին վրդովելու։

5 Հոն արդարները կը փայլին՝
Գլուխնին թագ լուսեղէն.
Անախտ սիրով հոն կը զմայլին,
Եւ Ցէրը միշտ կ'օրհնեն։

352 «Վէրէ քանէրը ֆոթձեցէ». Կոդ. Գ. 2։ (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Ո՛վ լուսափայլ երկինք,
Արեւդ գառնուկն է լինք.
Լուսոյ որդիք հոգ են,
Փառաւորեալ ամէնն.
Ո՜հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Զար կիրք, մեղք սիրտս ա՛լ չըբռնէ։

2 Ամէնն սիրելիներ,
Ի դործքերնին լոկ սէր.
Հադուած են սրբութիւն,
Ունին խաղաղութիւն.
Ո՜հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Պիղծ հեշտութիւն սիրտս չբռնէ։

3 Մեղք չըմտներ հոդ բնաւ,
Ամէն բան ճիշդ կարդաւ
Միշտ միարան կ'ըլլայ,
Միմեանց ջնասել չկայ.
Ո՜հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Հըպարտութիւն սիրտս չբռնէ։

4 Սուրբերդ թագաւորներ
են՝ դրած ոսկի պսակներ.
Ունին կեանք անվախճան,
Ուրախ են յաւիտեան.
Ո՜հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Փառքն աշխարհի սիրտս չբռնէ։

5 Փրկչին խնամատութեան
Ամէնքն հաղորդ կ'ըլլան.
Ձոխ գիտութեան փափաք
Հոդ կը լցուի արագ.
Ո՜հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Սուտ գիտութիւն սիրտս չբռնէ։

6 Իմ փափաղներս բոլոր
Պիտի լցուին այն օր,
Երբ հոդ ըլլամ բնակիչ
Փրկչիս չնորհիւն քաւիչ.
Այդ իմ խորհուրդս թող վեր ելնէ,
Զար կիրք, մեղք սիրտս ալ չբռնէ։

353 Գեղեցիկ Սիօն. (8)։

1 Ի՞նչ գեղեցիկ ու զարդարուած
Է մեր Սիօնը՝ վերն չինուած,
Ի՞նչ գեղեցիկ քաղաք սիրուն,
Որուն մէջ կայ մեր Հօրը տունն։

2 Ի՞նչ գեղեցիկ անոր դռներն,
Ամէն թանկագին մարդարիտներն.
Ի՞նչ գեղեցիկ անթիւ սրբոց
Մէկտեղ քալած ոսկի փողոց։

3 Ի՞նչ գեղեցիկ այն յաղթանակ.
Ամէն ճակտի վրայ կայ պըսակ.
Ի՞նչ գեղեցիկ ոսկի քընարք,
Որ Աստուծոյ կ'երդնեն միշտ փառք։

4 Ի՞նչ գեղեցիկ է այն աթոռն,
Ուր է նստած մեր թագաւորն.
Ի՞նչ գեղեցիկ բընակարան,
Սրբոց հանդիսաը յաւիտեան։

354 Տուն է երկինք. (6, 4, յատուկ)։

1 Օտարական եմ հոս,
Տունս է երկինքը.
Փրկիչըս է Քրիստոս,
Տունս է երկինքը։
Երկրիս վրայ իրաւ
Վրանդ կայ, վիշտ և ցաւ,
Բայց վերը փառք անքաւ.
Տունս է երկինքը։

2 Ունիմ հոս փորձութիւնս,
Տունս է երկինքը.
Կարճ է պանդխտութիւնս,
Տունս է երկինքը.
Մըրիկն է վայրենի,
Սակայն չուտով կ'անցնի.
Ես տունս հասնիմ պիտի.
Տունս է երկինքը։

3 Ուսոպի չեմ դանդաղիր,
Տունս է երկինքը.
Բաժինըս չէ երկիր,
Տունս է երկինքը.
Փրկչիս խոստմունքն ունիմ,
Ալ կողմն որ կայնիմ,
Անոր աթոռն նստիմ.
Տունս է երկինքը։

355 Երկինք և դժոխք. (10)։

1 Աղտոտ դեղեցիկ երկինք մը կայ վերն,
Ամէն ցնծութեան, սիրոյ, խնդութեան.
Ու երբ կը մեռնին Տէրոջ ծառաներն,
Ան երջանկութեան աշխարհն կը մտնան։

2 Ահեղ սոսկալի դըժոխք կայ վարերն,
Ցաւերնական սաստիկ ցաւերու.
Եւ կը բընակին հոն մեղաւորներն,
Անհէք կըրակի մէջ միշտ այրելու։

3 Ես մեծ մեղաւոր լ՚ինչպէս ազատիմ
Ասանկ անիծեալ ահեղ դըժոխքէ.
Մահուան օրըս, Տէր, քեզի կ՚աղաչեմ,
Միայն դուն հոգիս անկէ ազատէ։

4 Քանի որ կ՚ապրիմ ու հոս կը մընամ,
Շընորհդ ինծի տուր հաւատալ Քրիստոսի.
Ու երբ ես մեռնիմ, ասկից ալ երթամ,
Շնորհէ որ հոգիս երկինքն ընդունուի։

356 Օրհնեալ աշխարհ։ (6, 4, 7)։

1 Օրհնեալ աշխարհ մը կայ
Երկրէս հեռուն,
Որ Տէրը պիտի տայ
Ընակեւանեւրուն.
Ուր որ պիտի կենան
Ու Տէրոջը պէս ըլլան,
Փառքի ու դոհութեան
Երգն երգելու։

2 Ամէն դէմք կը փայլի
Փառքով պատած.
Սէրն պիտի չըպակսի
Փրկչէն ծագած.
Ո՜հ, այն փառքին վազենք,
Ու պըսակը ժառանգենք,
Լուսոյ պէս հոն փայլենք
Միշտ ազատած։

3 Այն սուրբ աշխարհն թռչենք
Մեծ փափաքով,
Ինչո՞ւ ալ երկմըտենք
Զըհաւատալով.
Երանելի կ'ըլլանք
Երբ մեզքէն ազատ մընանք,
Տէրոջը քովն երթանք
Միշտ ապահով։

4 Մեր հօրը տանը մէջ
Խաւար չըկայ,
Կը փայլի լոյս անչէջ
Անոր վըրայ.
Ուսաի չուտով ելլենք,
Եւ դէպ 'ի երկինք վազենք,
Ու երթալով երգենք
Ալէլուիա։

357 Հայրենիքն ահա կ'երթանք։ (8, 7 յատուկ)։

1 Վերերն ունինք տուն երջանիկ.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք.
Աւդէն գացին չատ սիրելիք.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք,
Ջանանք նորէն դիրկ առնելու,
Մեր սէրը հոն նորոգելու,
Եւ մեր փրկիչը տեսնելու.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք։

2 Ո՜հ, ի՞նչ խաղաղ երկիր է ան.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք,
Ուր աչխարհիս վիշտերն չըկան.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք.

Կապեալը հոն է արձկուած,
Բոզնածն անոյշ հանգիստ գըտած,
Եւ ցաւ ու մահ ալ դադարած.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք։

3 Կ'երթանք, ո՜հ, ի՞նչ ուրախութիւն.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք.
Դրախտի յուսոյ ի՞նչ լիութիւն.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք։
Մեր հօրը տունն մեզի տեղ կայ.
Ուստի երբ մահը մօտենայ,
Մեր աղաղակը սա ըլլայ.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք։

358 Բոզնածին համար հանգիստ. (8, 7)։

1 Քրիստոնեայ, քու հայրենիքըդ
Փառաւոր հանգիստ մը կայ.
Հոն գընաց սիրած փրկիչըդ,
Եւ նորէն քեզի կու գայ։
Բոզնածին հոն հանգիստ կայ,
Կայ հանգիստ քեզի։
Բորգանան գետին միւս կողմը՝
Քանանու դաշտերուն մէջ,
Ուր կենաց ծառն կայ և ջուրը,
Կայ հանգիստ քեզի։

2 Քեզ կը պատրաստէ քու Տէրըդ
Մընայուն բընակարան.
Քանզի կենալու օրերըդ
Հոն սակաւ պիտի չըլլան։
Բոզնածին հոն հանգիստ կայ, Ա՛յն։

3 Վիշտ կամ ցաւ այն սուրբ երկրին մէջ
Ալ բընաւ պիտի չըլլայ.
Այլ սրբոց և հրեշտակաց մէջ
Քեզ կենաց պըսակ մը կայ։
Բոզնածին հոն հանգիստ կայ, Ա՛յն։

4 Մահ, դըժոխքն ալ յաղթըւած են.
Փրկեալներ, ուրախացէք.
Սիօնին դռներն բացուած են.
Ցնծութեամբ պիտի մտնէք։
Բոզնածին հոն հանգիստ կայ, Ա՛յն։

359 Հայրենի. (10, 7)։

1 Լայնատարած մէկ ծովէ մը կ'անցնինք,
Մեր հայրենիքն երթալու.
Անհնարովըն յառաջ կը քշուինք,
Մեր հայրենիքն երթալու.
Նաւահանգիստը մեզմէ է հեռու,
Բայց յոյս ունինք ապահով հասնելու,
Հոն սիրելի հայրերնիս տեսնելու.
Ո՜հ, հայրենի՛ք, հայրենի՛ք։

2 Թող ըսպառնան մեզ հովերը սաստիկ,
Մեր հայրենիքը կ'երթանք.
Մեզ չըսարսռեր վայրենի փոթորիկ,
Մեր հայրենիքը կ'երթանք.
Որչափ որ հիմա չուրերը գոռան,
Եւ մութ ամպեր մեզ պատած որ ըլլան,
Լոյս ու հանդիստ առջևնիս կ'երևնան.
Ո՛հ, հայրենի՛ք, հայրենի՛ք։

3 Նաւահանգիստը ահա մոնելով՝
Մեր հայրենիքը հասանք.
Բիւրեղանման ջրերին վրայ լողալով՝
Մեր հայրենիքը հասանք.
Փառք Աստուծոյ, մեր ճամբան հաստատ
ցինք.
Ալյուհետև վախ՝ վտանգ՝ ալ չունինք,
Փառք Աստուծոյ՝ յաւիտեանըս երգենք.
Մեր հայրենիքը հասանք։

360 ԵՐԻՒՆ ՀԱՅԼԵՆ ԴՊՐԵԼԸ. (8, 7 յատուկ)։

1 Շատով օրերս կ'անցնին կ'երթան.
Ու ես, որ հոս պանդուխտ եմ,
Փափաք չունիմ որ միշտ կենամ,
Քանզի հոս չատ նեղուած եմ։
Յորդանանու գետին հասանք,
Կ'անցնին մեր ընկերները.

Ու դիմացնիս կը տեսնըւին
Երկնից փայլուն դաշտերը։

2 Ուստի, եղբարք, արթուն կենանք,
Նայինք մեր Հօրը տունը.
Փրկչին ձայնին լըսող ըլլանք,
Շահինք մեծ փրկութիւնը։
Յորդանանու, Ա՛յնը։

3 Մենք հոս բաւական ցաւեր կը կրենք,
Ու սըրտերնիս հատած են.
Բայց յաւիտենական վայելք
Մեզի յերկինս պահուած են։
Յորդանանու, Ա՛յնը։

361 ԳԵՒՔ ԵՂԲՐԸ. (8, 7)։

1 Ա՛րդեօք այն գետին եղերքը
Մե՞ր ոտքերն պիտի կոխեն,
Ուր սուրբերն ու հրեշտակները
Ցնծութեամբ միշտ կը քալեն։
Ա՛յո, մենք ալ ժողվըւինք հոն
Բոլոր հրեշտակաց ու սրբոց հետ,
Ա՛յն յաւակ գետին եղերքը
Որ վերն աթոռէն կ'ելլէ։

2 Այն յստակ գետին եզերքը
Երբ ուրախութեամբ կոխենք,
Մենք ալ հոն երկնից երգերը
Անդադար պիտի երգենք։
Այո, մենք ալ, և այլք։

3 Այն պայծառ գետին եզերքը
Երբոր աչքերնիս տեսնէ,
Յայնժամ Աստուծոյ գառնուկը
Արցունքնիս պիտի սրբէ։
Այո, մենք ալ, և այլք։

4 Այն հանդարտ գետին եզերքը
Քաղցրութեամբ կ'առաջնորդէ
Իր հօտին բարի Հովիւը,
Եւ զանոնք հոն կ'արածէ։
Այո, մենք ալ, և այլք։

5 Այն կենաց գետին եզերքը
Վերջն է մեր պանդխտութեան.
Հոն լեցուն պիտի սրտերն մեր
Քաղցրութեամբ խաղաղութեան։
Այո, մենք ալ, և այլք։

362 Երկո. (8)։

1 Այս ալեծուփ ծովէն անդին
Անուշնք մը կայ խիստ վառաւոր.
Ի վեր այս յորձանաց ձորէն
Մեծ դաշտ մը կայ յոյժ բեղմնաւոր։

2 Հոն կը հասնին այն նաւականեր,
Ու ապահով կը ճամբորդեն,
Որոնց ղեկերն են յանձնուեր
Ի ձեռն Մեծի Նաւապետին։

3 Այն ծաղկազարդ դաշտին վրայ
Միշտ կը փայլի շողն երկնային.
Բարի Հովիւն հոն կը կենայ,
Ուր տայ ճարակն Աստուածային։

4 Հոն հանգուցեալներն ղրկարթ դէմքով
Քիսուս Հովիւն չրջապատած՝
Կ'երգեն քնարիւք անոյշ ձայնով
Հըրեշտակաց հետ միացած։

5 Անոյշ հոտերն բերկրացուցիչ
Հոն կը բուրեն խիստ հաճելի.
Ախորժ զեփիւռն զովացուցիչ
Հրաւէր կու տայ ինձ ցանկալի։

6 Ամէն յոդնած-ք հոն կը հանդչէին,
Իբրև փարախ երջանկարար.
Լուսոյ Թագուհին կը պըսակուէին,
Իբրև պարգև դրծոց յարմար։

7 Ջարթիր, ջարթիր, ով իմ հոգիս,
Վերի չըքեղ կամարն դիտէ.
Փառք, ճոխութիւն աս աշխարհիս
Բոլորն քեզի ունայն սեպէ։

8 Պարզէ թևերդ, ով իմ հոգիս,
Ան լուսափայլ երկիրն Թռչէ.
Ըրդէ վայելքն աս աշխարհիս,
Ցաւերժական կեանք ժառանգէ։

363 ԵՒՆՈՍՈՒ ԵՐՈՒսաղէմ. (8, 6)։

1 Երուսաղէմ՝ տուն փառաւոր,
Անունդ լինէ սիրելի.
Ե՞րբ աշխատանքս պիտի վերնայ,
Ու ես հանգիմ քեզի։

2 Ե՞րբ, ով Տէրոջըս տուրը քաղաք,
Պալատդ մտնեմ պիտի.
Ուր չարձրկուիր տուրը ժողովքներն,
Հոն է միշտ կիրակի։

3 Հոն երջանիկ են միշտ ամէնն,
Ոչ մեղք և ոչ վիշտ կայ.
Օրհնեալ քաղաք, աս չար երկրէն
Հոգիս քեզի Թող գայ։

4 Ինչո՞ւ մահուան ցաւէն խորշիմ,
Ինչո՞ւ վախնամ, դողամ.
Ժառանգութիւնս առջևս ունիմ,
Պըսակն իմ անթառամ։

5 Երուսաղէմ՝ տուն փառաւոր,
Քեզ սիրտըս կը ցանկայ.
Թայնժամ վիշտերս պիտի վերնան,
Երբ աչքըս քեզ տեսնայ։

364 ԵՒՆՔ։ (8 յատուկ)։

1 Երկինքը վայրուն է կ'ըսենք,
Երնեկ՝ ով որ հոն կը մտնէ.
Ան փառքը յուսով կը սպասենք.
Բայց հոն ի՞նչ է։

2 Կ'ըսենք Թէ ազատ է մեղքէն,
Թէ հոն չըկայ բան մը անարդ,
Ոչ վատնդ, Թէ նեղութեն Թէ դուրսէն,
Բայց հոն ի՞նչ փառք։

3 Կ'ըսենք թէ երկինք մէջ կայ սէր,
Երգոց անդադար արձագանգ,
Բիւրեր ալ ոսկի քընարներ.
Բայց հոն ինչպէ՞ս կ'ունենանք։

4 Գառնուկը իր փառքը հագած
Վերի Սիոնին վրայ, կ'ըսենք,
Սրբոց մէջ ամենուն է նստած.
Բայց հոն ինչպէ՞ս կը տեսնենք։

5 Փափաք երկնային, կ'ազաչենք՝
Հոգիդ, Տէր, մեր մէջ ներդործէ,
Որ վերջը փորձով ճանաչենք՝
Թէ հոն ինչ է։

365 Երէկից երջանիկ ընկերութիւնը. (յատուկ)։

1 Ե՛րբ պիտի մեկտեղ դանք
Եւ միշտ մընանք հոն.
Ու հանդիստ վայելենք
Եւ շատ բարիք հոն.
Այս չար աշխարհըս միշտ
Միայն կու տայ մեզ վիշտ.
Հոս չենք գտներ հանդիստ
Բնաւ յաւիտեանս։

2 Ե՛րբ պիտի սէրն բղխի
Իբր կենաց ջուր զուտ,
Ու բընաւ չերևի
Զար կիրք ու խօսք սուտ.
Երկինքն՝ ամէն հոգի
Միայն ցնծութ ունի.
Եւ ոչ յաւ կը քաշուի
Բնաւ յաւիտեանս։

3 Հոն չուտ տար մեր հոգին,
Դուն, ով փրկիչ մեր.
Թող որդիքդ ժողվըւին,
Գեղ միշտ տեսանեն, Տէր.
Ուր որ անթիւ սուրբեր
Կ'երգեն յորեկ գիշեր.
Ջեն դադարիր երգերն
Բնաւ յաւիտեանս։

4 Շուտ պիտի մեկտեղ դանք,
Միշտ ալ մընանք հոն.
Ու հանդիստ վայելենք
Եւ շատ բարիք հոն.
Մեր սիրտն հանդչի պիտի
Ջերծ յաւերկն երկրի.
Մեր երգն ալ չըդադրի
Բնաւ յաւիտեանս։

366 Երբ հաստատով կարող ըլլամ. (8, 6)։

1 Երբ հաւատքով կարող ըլլամ
Երկինքն լման ես ըսել,
վախէ ազատելով կրնամ
Լացող աչքերս սրբել։

2 Թող դէմս ելլեն մեծ զօրութեամբ
Աշխարհն ու Սատանան.
կրնամ նայիլ հանդարտութեամբ
Սնոնց կատաղութեանն։

3 Թէ և իմ վրաս անթիւ հոգեր՝
Փոթորիկի նման,
Եւ կամ ցաւեր ու դառն վիշտեր
Յարձակելու ըլլան,

4 Սակայն պիտի չըյաղթըւիմ,
Այլ ամենուն յաղթեմ.
Միայն թէ հայրենիքս հասնիմ,
Փրկչիս երեսն տեսնեմ։

5 Հոգւոյս հանգիստը հոն պիտի
Ծովու նըման ըլլայ,
Եւ ալ վշտաց ալիք չանցնի
Խաղաղ սրտիս վըրայ։

367 Տէրոջն հետ յաւիտեան. (6, 6, 8, 6)։

1 "Տէրոջն հետ յաւիտեան".
Ի՞նչ մըխիթարութիւն,
Իրեն խօսքերն լինջի կու տան
Կեանք և անմահութիւն։

2 Մարմնոյս մէջ բանտարկուած՝
Պանդխտութիւն կ'ընեմ.
Բայց հայրենեացըս մօտեցած՝
Միշտ վրանըս կը կանգնեմ։

3 Իմ հօրըս տունը վերն,
Հոգւոյս բընակարան,
Երբեմն անոր ոսկի դռներն
Ի՞նչ մօտ թնճ կ'երևնան։

4 Բընակարա՞ն սիրուն.
Հոգւով կը հառաչեմ,
Տեսնել սրբոց ժառանգութիւնն
Վերին երուսաղէմ։

5 Բայց երբ իմ վրաս կ'ելլան
Երկմտութեան ամպեր,
Նոյեան աղաւնիին նման՝
Հանգիստ մը չեմ գտներ։

6 Դարձեալ երբ կը ցրուի
Այն մեգը դիշերուան,
Ուրախ սրտիս վրայ կը փայլի
Աղեղն խաղաղութեան։

368 Փառաբանական եւ երջանկական • (8)։

Փառք և պատիւ ու զօրութիւն
Հօրն ու Որդւոյն և Սուրբ Հոգւոյն •
Միաձայնական երկրպագութեան
Փառք՝ ի բարձունսըս յաւիտեան։

369 Նոյնը • (8, 6)։

Հօրն և իր միածին Որդւոյն
Թող փառք մատուցանենն,
Եւ նոյն պատիւն ալ Սուրբ Հոգւոյն
Հիմա և միշտ • Ամէն։

370 Նոյնը • (6, 6, 8, 6)։

Փառք Հօրը և Որդւոյն
Սրբոց Հոգիներէն
Տրուի, նոյն փառքն ալ Սուրբ Հոգւոյն
Հիմա և միշտ • Ամէն։

371 Նոյնը • (7)։

Հօրը փառք և փառք Որդւոյն
Թող ամէն ազգերը տան,
Եւ նոյն փառքն ալ Սուրբ Հոգւոյն
Այժմ, միշտ և յաւիտեան։

372 Նախ. (6 · 8 տող)։

Յերկինս հրեշտակք համայն,
Յերկրի սուրբք ամենայն
Եւ արարածք բոլոր,
Տուք փառս հանապազօր
Երրեակ մի Աստուծոյն
Հօրն, Որդւոյն, Սուրբ Հոգւոյն,
Բարձրեալ երրորդութեան
Օրհնութիւններ արժան։

373 Նախ. (10)։

Հօրն երկնաւորի, Որդւոյն միածնի,
Նաև Սուրբ Հոգւոյն փառք մատուցանեմ.
Երկայն որ է մի՝ պատիւ արժանի
Համայն ըստեղծուածք Թող միշտ ընծայեն։

374 Նախ. (11)։

Ամենակարող Հայր, Որդի, Սուրբ Հոգի,
Քեզ՝ մի Աստուածդ անվախար մատուցուի
երկրպագութիւն, փառք յերկրէս և յերկ-
նից,
Ինչպէս ’ի հնուց, այժմ, յաւիտեանս տը-
րուի։

ՍԱՂՄՈՍ	ԵՐԳ	ՍԱՂՄՈՍ	ԵՐԳ
Ա	230	Խ	210
Բ	242	ԽԲ	40
Գ	156	ԽԳ	161
Դ	157	ԽԴ	162
Ե	158	Խե	246
Զ	159	ԽԶ	23, 200
Ը	17	Խէ	24
Թ	18	ԽԸ	247
Ժէ	90	ԽԹ	240
ԺԹ	5	Ծ	129
Ի	19	ԾՄ	138, 139
ԻԳ	213	ԾՉ	202
ԻԴ	234	Ծէ	203
Իե	160	ԿՄ	204
ԻԶ	188	ԿԳ	41
Իէ	20	Կէ	232
ԻԹ	4	ԿԸ	25
ԼԳ	21	ԿԹ	201
ԼԴ	22	ՀԲ	250, 251
ԼԶ	239	ՀԸ	205
ԼԹ	317	ՀԹ	163

Զ . . 248
ԶՄ . . 130
ԶԴ . . 42
ԶԵ . . 164
ԶԹ . . 26
Ղ . 289, 316
ՂՄ . . 206
ՂԲ . . 241
ՂԴ . . 27
ՂԵ . . 28
ՂԷ . . . 6
ՂԸ . . 30
Ճ . . 1, 2
ՃԶ . . 29
ՃԷ . . 233
ՃԺ . . 84
ՃԺԷ . . 3
ՃԺԸ . 31
ՃԺԹ 98–103
» 105–108
» . . 165

ՃԻՄ . . 231
ՃԻԲ . . 263
ՃԻԳ . . 43
ՃԻԴ . . 215
ՃԻԵ . . 235
ՃԻԶ . . 236
ՃԻԷ . . 211
ՃԻԸ . . 237
ՃԻԹ . . 238
ՃԼ . . 166
ՃԼԲ . . 264
ՃԼԴ . . 221
ՃԼԶ . . 32
ՃԼԸ . . 33
ՃԼԹ . . 44
ՃԽԳ . . 167
ՃԽԶ . . 34
ՃԽԷ . . 35
ՃԽԸ . . 36
ՃԽԹ . . 37
ՃԾ . . 38

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՅԱՆԿ ՆԻՒԹՈՑ

Աստուած, եւէ 1–45.
Յիսուս Քրիստոս, 46–85.
Սուրբ Հոգի, 86–94.
Սուրբ Գիրք, 95–109.
Հրաւէրներ եւ պղտչութիւններ, 110–134.
Ապաշխարութիւն, 135–139.
Աղօթք, 140–167.
Քրիստոնէական վարքաւարութիւն, 168–215.
Քրիստոնէական պարտաւորութիւնները, 216–229.
Աղքատներուն երանութիւնն ու չարերուն թշուառութիւնը, 230–241.
Քրիստոսի թագաւորութիւնը, 242–259.
Եկեղեցին, 260–264.
Կիրակի օր, 265–273.
Տէրոջը ընթրիքը, 274–278.
Մկրտութիւն, 279–281.
Ջանազան, 282–295.
Ընտանեկան պաշտամունք, 296–306.
Տղայոց համար երգեր, 307–315.
Ժամանակին կարճութիւնը, 316–325.
Մահ, 326–340.
Յարութիւն եւ դատաստան, 341–346.
Երկինք, 347–367.
Փառաբանութիւն, 368–374.

ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՑԱՆԿ ՆԻՒԹՈՑ

ԸՍՏ ԱՑԲՈՒԲԵՆԻ

Աղբիւր կենաց, եւէ· 63·
Աղօթք, 140–167·
" առաւօտեան, 283·
" եկեղեցւոյն համար, 248, 260·
" ճշմարտութիւնը սորվելու համար, 105·
" մեղքի թողութեան համար, 163, 165–167·
" նեղութեան մէջ, 161·
" չնորհաց համար, 155·
" ողորմութեան համար· 159, 160, 164·
" պաշտպանութեան համար, 156·
" Սուրբ Հոգւոյն համար, 86, 87, 90, 153·
" տէրունական, 145–147·
" Քրիստոսի ներկայութեանը համար, 154·
" օգնութեան համար, 157, 162·
Աղօթքը ցերը կը լսէ, 143·
Աղօթքի ժամանակ, 142, 144·
Աղօթքին զօրութիւնը, 140·
" պատասխանը, 196·
Ամէն բան ձերն է, 209·

Ամուսնութիւն, 294, 295·
Այլեւին մէջ գործել, 218·
Անձնանուիրութիւն, 310·
Անձնաքննութիւն, 188, 224·
Անձնուրացութիւն, 172·
Աշխարհ խաբեբայ, 323·
Պաշխարութիւն, 135–139·
Պատիւնութիւն Աստուծոյ, 43, 200, 235
Առաւօտեան երգ, 282–285, 297·
Առաջնորդութեան համար աղօթք, 152, 179·
Առաքելական երգ, 258·
Աստուած ամենազէտ է, 44·
" ամենատես է, 16·
" արդար Դատաւոր է, 344·
" զօրաւոր է, 23–27·
" երկիրը կ'օրհնէ, 232·
" իր ժողովուրդին Աստուածն է, 25·
" մեր ապաւէնն է, 200–204·
" մեր զօրութիւնն է, 19·
" մեր Հայրն է, 12·
" մեր փրկիչն է, 23·
Աստուծոյ զօրութիւնը, 27·
" թագաւորութիւնը, 234·
" խօսքը, 95–109·
" ծառաները երջանիկ, 29, 231 232, 237·

Աստուծոյ ճշմարտութեանը վրայ վարդապետ, 100.
" չնորհքը, 31.
" ողորմութիւնը, 17, 35, 233.
" պաշտպանութիւնը, 33, 148.
" սէրը, 11.
" արդարութիւնը, 13.
" փառքը, 5.
" " և կատարեալ ունայնութիւնը, 18.
Աստուծմով հանգստութիւն, 123.
Աստուծոյ ընելու է երկրպագութիւն, 9.
" " հնազանդութիւն, 24.
" " չնորհակալութիւն, 10, 14.
" " փառաբանութիւն, 1, 2, 4, 30, 32.
Աստուծոյ վրայ յոյս, 43, 210, 235, 236.
" " ուրախութիւն, 21.
" " փափաք, 40, 41, 42, 45.
Աղթուն կենալու է, 217.
Ախքայութեան տղայք, 315.
Ահեռաւորանին հրաւէրը, 114.
" տարածմանը համար, 250–252.
" քարոզութիւը, 254, 255.
Բաժնուիլ, 306.
Բարի հովիւը, 150, 311.

Բարին և չարին բաժինը, 230–241.
" " տարբերութիւնը, 230.
Գալ կ'ուզե՞ս, 127.
Գեթսեմանի, 52.
Գեղեցիկ Սիօն, 353.
Գեհենի հրերքը, 361.
Գերեզման, 333, 340.
Դատաստանին օրը, 342–345.
Դժոխք, 355.
Եկեղեցին Աստուծոյ բնակարանն է, 264.
" ճշմարիտը որն է, 261.
Եկեղեցւոյն ապահովութիւնը, 262.
" Գլխոյն փառքը, 26.
" համար աղօթք, 248. 260.
" վրայ փափաք, 263.
" փառքը, 262.
Եղբայրսիրութիւն, 220, 221.
Ես պանդուխտ եմ, 314.
Եօթի օրուան փառքը, 243.
Երանելի օր, 168.
Երեկոյեան երգեր, 285–287, 298.
Երկինք, 347–367.
" ու դժոխք, 355.
Երկնային Երուսաղեմին փառքը, 247.
Երկնաւոր Երուսաղէմ, 363.

Երկնից երջանիկ ընկերակցութիւնը, 365.
" ուրախութիւնը, 350.
" փայլուն դաշտերը, 360.
Երրորդութեան փառաբանութիւն, 368–374.
Զաւակաց ծննդեան տարեդարձ, 301.
Զինուոր Քրիստոսի, 126.
Զղջում, 136, 138, 139.
Ընտանեկան պաշտամունք, 296–306.
" օրհնութիւն, 211.
Թմրութիւն, 189.
Ժամանակ աղօթքի, 142.
" փրկութեան, 128.
Իրիկուան աղօթք, 285–287.
" երգեր, 285–287, 298.
Խաղաղութիւն, 212.
Խաչը տանիլ, 171.
Խաչին գինուորը, 173.
Խոնարհութիւն, 227.
Խոստովանութիւն, 135, 138, 139.
Խոր ձորը, 214.
Խրատ Աստուծմէն, 129–131.
Ծերունի քրիստոնէի մահ, 330.
Ծնունդ վերստին, 151.
Կանուխ բարեպաշտութիւն, 308, 309.
Կարճ է կեանքը, 319, 320.
Կարճ կեանքը ի՞նչպէս գործածելու է, 322.

Կենաց ունայնութիւնը, 316, 317.
Կը հաւատամ, 170.
Կիրակի օր, 365–273.
" օրուան առաւօտը, 271, 272.
" " իրիկունը, 273.
Կոյր Բարտիմէոս, 72.
Հաղորդութիւն, տե՛ս Տէրունական ընթրիք
Հայրենիք, 357–359.
Հաստատուն և անհաստատ բաներ, 325.
Հաւատացեալներուն ապահովութիւնը, 206.
Հաւատք, 180, 226.
Հեթանոսներուն աղաղակը, 259.
Հնազանդութիւն, 195, 228.
Հոն ցաւ չկայ, 337.
Հոս մնայուն քաղաք չունինք, 324.
Հրաւէրներ և զգուշութիւններ, 110–134.
Ճախորդութեան ժամանակ, 303, 304.
Ճեռնադրութիւն, 291, 292.
Մահ, 326–340.
Մահէն ետքի վայրկեանը, 334.
Մահը յաղթել, 335.
" ողջունել, 331.
Մահուան պատրաստութիւն, 117, 121, 326, 327.
Մարդասիրութիւն, 219.

Մարդուս ապականութիւնը, 239.
" ունայնութիւնը, 240, 319, 320, 325.
Մեղաւորի յորդորանք, պէս Հրաւէրներ և զգուշութիւններ.
Մեղաւորին որոշումը, 115.
" Քրիստոսի դիմելը, 137.
Միայն Յիսուս, 76.
Մխիթարութիւն, 197–199.
Մկրտութիւն, 279–281.
Մոլար ոչխար, 193, 194.
Յաղթողը, 132.
Յաջողութեան ժամանակ, 302.
Յարութեան յոյս, 341.
Յաւիտենական կեանք և մահ, 346.
Յիշէ զիս, 77.
Յիսուս աղբիւր կենաց, 62.
" անունը, 46.
" պարտքս վճարած է, 66.
Յիսուսի եկ, 110.
" օրհնութիւնը մանկանց վրայ, 307.
Յորելեան տարին, 122.
Նաւակատիք եկեղեցւոյ, 290.
Նաւը փոթորիկի մէջ, 71.
Նեղութեան մէջ մխիթարութիւն, 197–199.
Նեղութենէ ազատութիւն, 210.

Ննջեցեալի թաղումը, 339.
Նոր տարի, 289, 299.
Շնորհակալութիւն առ Աստուած, 14, 39.
Շնորհաց աթոռը, 124.
" կարօտութիւն, 191, 192.
Շնորհքով փրկութիւն, 70.
Ուխտադրութիւն, 115.
Ուշ մնալուն վտանգը, 120.
Ուրախութիւն, 222.
Զարերան դէմ է Աստուած, 241.
" Թշուառ վիճակը, 239–241.
Պանդուխտին Առաջնորդը, 149.
" երգ, 174, 175, 321.
Պաշտամունք սիրելի, 184, 185.
Պաշտօնէից ժողով, 293.
Սատանային կապուկը, 245.
Սերմանելը, 257.
Սէր առ Աստուած, 183.
" առ Քրիստոս, 186, 187.
Սիրտը Աստուծոյ բանալ, 225.
Սիօնի փառքը, 244.
Սուրբ Գիրքը առաջնորդ է, 98, 99.
" " մեր լոյսն է, 104.
" " մխիթարող է, 97.
" Գրոց գերազանցութիւնը, 95–97.
" " ղօրութիւնը, 103.

Սուրբ Գրոց մեծամեծ օգուտները, 107–109·
" " վրայ նախանձաւորութիւն, 106·
" ըլլալու փափաք, 182, 223·
" Հոգին, 86–94·
" Հոգւոյն ազդեցութեանը համար ա-
ղօթք, 88, 89, 91–94·
Սրբոց օրինակը, 229·
" մահը, 332·
Վերահին ծնունդ, 151·
Տարուան վախճանին համար, 288·
Տէրը առաջնորդ է, 149·
Տէրը տուաւ, ու Տէրն առաւ, 304·
" իր թշնամիները կը պատժէ, 238·
" իր ծառաները կը պաշտպանէ, 20, 215·
" մխիթարիչ է, 207·
" փրկիչ է, 203·
" քաջ հովիւ է, 213·
Տէրունական աղօթքը, 145–147·
Տէրունական ընթրիքը, 274–278·
" օրը, 265–278·
Տղայոց երդիր, 307–315·
" կրթութիւնը, 205·
" համար գործ երկնից մէջ, 313·
Տղու մը փափաքը, 312·
Տունս է երկինք, 354·
Ցնծումով վազենք, 177·

Փառաբանութիւն առ Աստուած, 1–8, 22, 28, 34, 36, 37, 38, 369–374·
Փառաց պսակը, 125·
Փափաք Աստուծոյ վրայ, 40–42· 45·
" եկեղեցւոյն վրայ, 263·
" երկնից համար, 318, 361, 364, 366, 367·
" սուրբ ըլլալու, 182, 223·
Փշեղէն պսակը, 54·
Փրկիչս կ'ապրի, 82·
Փրկիչս միշտ է մօտ, 78·
Քաւութիւն, 55·
Քանանացի կնիկը, 133·
Քարոզիչներու համար աղօթք, 256·
Քնացողին զգուշութիւն, 134·
Քրիստոնեայ բարեկամի մահուան վրայ, 338·
" բարեկամաց ընկերակցութիւնը, 305·
Քրիստոնեան մահէն վախնալու չէ, 328·
Քրիստոնէից ազահութիւնը, 231, 235·
" գործը, 216·
" երջանկութիւնը, 29·
" միութիւնը, 178·
" յոյսը, 204·
" ուրախութիւնը, 208·
" փորձառութիւնը, 168–215·

Քրիստոս ամէնը ամէն բանի մէջ, 75.
“ բարեխօս, 68.
“ բարի Հովիւ, 150, 311.
“ բժիշկ, 65, 67.
“ եկեղեցւոյն Գլուխը, 80.
“ լոյս աշխարհի, 74.
“ խաչեալ, 56–60.
“ կենաց աղբիւր, 63.
“ մի միայն միջնորդը, 81, 84.
“ “ պատարագը, 64.
“ մխիթարիչ, 207.
“ նեղութեան մէջ օրինակ, 53.
Քրիստոսէ չզատուիլ, 79.
Քրիստոսի դալուստը, 49, 50.
“ թագաւորութիւնը, 242–259.
“ թագով պսակուիլը, 85.
“ միջնորդութիւնը, 84.
“ յարութիւնը և համբարձումը, 61.
“ ողորմութիւնը, 73.
“ պատուականութիւնը, 47, 48.
“ սէրը, 51, 69.
“ վրայ հաւատք, 180.
“ քաւչական մահը, 55.
“ օրինակը, 53.
Օրհնեալ աշխարհ, 356.

ԾԱՆԿ

ՍԿԶԲՆԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳՈՑ

Ազգերն լինչո՞ւ խռոված չարժին . . 242
Ալ մծա ըլլամ, ով Տէր 45
Ահա Աստուած դթած 111
Ահա կեդրոն ձորէն կ’անցնի . . . 52
Ահա մեղի մանուկ ծնաւ 50
Աղուոր դեղեցիկ երկինք մը կայ վերն 355
Աղօթքըս, Տէր ողորմութեան . . . 108
Աղօթքն է խօսք չատ զօրաւոր . . 140
Ամենակարող Հայր, Որդի, Սուրբ Հոգի 374
Ամենասուղծ Տէր և Աստուած . . 39
Ամենասէս սուրբ աչք 225
Ամէն երկիր, Տէրն օրհնեցէք . . . 1
Ամէն երկիրներ, Տէրոջմոլ ցնծացէք. 2
Ամենօրհնեալ է յաւիտեան 341
Ամպիւղ, Տէր, այցելու լեր . . . 91
Ան որ, Տէր, սրտովն քեզի կը յուսայ 235
Անպէս անուշ անուն չկայ 46
Այո, լոյս ես, Տէր սիրելի 192
Այս ալէծուփ ծովէն անդին . . . 362
Այս աշխարհիս ունայնութիւն . . . 324
Այս առաւօտն օրհնեալ 271
Այս է այն օրն որ Տէրն օրհնեց . . 265

Ա՛յս հանդարտ անգթաց ժամուս . . 297
Ա՛յս օրն անցաւ գնաց 286
Ա՛նարատ Գառն Աստուծոյ 68
Ա՛ն մեծ պատուէրն , որդեակ , տորվէ 308
Ա՛ջդ քաւենատես , ով Տէր իմ Աստուած 16
Ա՛պահով Տէրն մեզ պահեց 270
Ա՛պրիլ չեմ ուզեր միչտ , հոս միալ չեմ խնդրեր 331
Ա՛ռտուն քու սերմիդ ցանէ 257
Ա՛ստուած , գթա ու մեզ օրհնէ . . 232
Ա՛ստուած է մեզ յոյս , զօրութիւն . 23
Ա՛ստուած իմ , երբ հոգիս նայի . . 10
Ա՛ստուած հրշօր , քեզ փառք կու տանք 299
Ա՛ստուած մեր միայն կը թագաւորէ . 327
Ա՛ստուած ողորմած , ինձի ողորմէ . 138
Ա՛ստուած , Տէր մեր , ի՛նչ փառաւոր 17
Ա՛ստուածներուն Աստուածն և Տէր . 129
Ա՛ռեանին աչքը 345
Ա՛րդար Դատաւոր , երբոր գաս . . 344
Ա՛րդեօք ան գետին եղերքը . . . 361
Ա՛ւետարանն իր ձայնն կու տայ . . 114
Բարի Աստուած Իսրայէլին . . . 301
Բարի խօսքերով իմ սիրտըս կ'ելնի . 246
Բաց ծոցդ հիմա , ով գերեզման . . 340
Բացուին այսօր երկնից կամարք . . 92
Բնակարաններն մեծիդ Աստուծոյ . 42

Բիւր երանի Տէրոջ երկիւղն . . . 237
Բոլոր սրտով ես քեզ կ'օրհնեմ . . 33
Գեթսեմանի պարտէզն մտէք . . . 53
Գիտեմ որ իմ փրկիչս կ'ապրի . . 82
Գոհացէք Եհովային 32
Գործ կայ ինձ յանձնուած . . . 216
Գործ հաճելի Հոգւոյս է , Տէր . . 267
Դէպ 'ի քեզ կը վերցուներմ . . . 43
Դիտերն Սիօնի արթուն թող ըլլան . 292
Դիտելու մէկ կէտ մը կայ . . . 224
Դուն ես բաժինս , ով Տէր Աստուած 102
Դուն ես իմին Աստուածս , ով Տէր . 41
Դուք օրհնեցէք մեր Տէրն Աստուած 38
Եթէ աչխարհ է դեղեցիկ 176
Եթէ զինուոր եմ ես խաչին . . . 173
Եթէ մարդոց մէջ քաղցրութիւն . . 276
Ել , Հոգիս , թևերդ լայն բաց . . 174
Ելիր , ով Քիստոսի զինուորն . . . 125
Եկ , տրամալից դու , երբ ցաւ քեզ պատած է 124
Եկեղեցիդ ընդհանրական 260
Եկէք , եղբարք , արդ կը պատուինք 306
Եկէք , լնդունք Տէրոջն առջին . . 28
Եկէք , մեր ճամբան նորոգենք . . 288
Եկէք , Տէրն սիրողներ 222
Եհովա , առաջնորդէ դիս 149

Եղաւ երկունն, այսօր ալ անցաւ . . 287
Եղբայր ենք մենք, մէկ հօր որդիք . 220
Եղուկ եմ ես, ով Տէր, աղքատ . . 137
Ես աչքերս ուղղեմ պիտի 231
Ես կը լսեմ ձայնդ, ով ճիտուս . . 163
Ես կը խնդրեմ բարի Աստուածմէ . . 196
Ես կը սիրեմ առանձնանալ 144
Ես յաւիտեան Հանդիստ կ'ըլլամ . . 170
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ . 314
Երանելի այն օրն է, Տէր 168
Երբ ան խաչին ես կը նայիմ . . . 57
Երբ հաւատքով կարող ըլլամ . . . 366
Երբոր դարձուց մեր Տէր Աստուած . 236
Երբոր կը կարդամ պատմութիւնը սիրոյն 307
Ե՞րբ պիտի մէկտեղ դանք 365
Երբ քեզ հանդիպի օրերը նեղութեան 19
Երգեն հրեշտակները փառք Աստուծոյ 49
Երգեցէք երգ մեր Տէրոջ 35
Երիտասարդն ինչո՞վ մաքրէ 98
Երկինք յայտնի կը քարոզեն . . . 9
Երկինքը վայրուն է կ'ըսենք . . . 364
Երկիր մը կայ ուր որ ցնծում . . . 347
Երկնաւոր Տէր Թագաւոր 27
Երկնի, երկրի Տէր Թագաւոր . . . 253
Երկնից Աստուածն որ կը պաշտենք . 12

Երկնից մէջ պիտի դուրծ ունենան աղաչ-
ներ 313
Երկրիս ամէն ծայրերը 258
Երնեկ ան տղին որ իր մանկութեան 309
Երուսաղէմ տուն փառաւոր . . . 363
Երջանիկ անձեր են 208
Զարթիր, զարթիր, ալ Տիրական . . 249
Զարթիր, հոգիս, ուրախ երգով . . 51
Զիս ապրեցուր, ով Տէր Աստուած . 201
Զուր են չանքերս նկարագրել . . . 334
Ըսի թէ ես ճամբաս պահեմ . . . 317
Ըսքանչելի Տէրոջն անուն 209
Թափառական հոգիս 123
Թէ որ Աստուած տունն չշինէ . . 211
Թող եհովայ ելլէ 25
Թող Իսրայէլն ըսէ հիմա 215
Թող Սիոնի որդիքը 243
Թող Սաղմոսողը միշտ գովաբան . . 3
Թող տրանջելքս ալ դադարին . . . 78
Թող քու սուրբ խօսքդ, Տէր իմ փրկիչ 97
Ժամն աղօթքի, ժամն աղօթքի . . 142
Ի բոլոր սրտէ կ'օրհնենք քեզ . . . 302
Իմ աղաղակս, ո՛վ Տէր, լսէ 90
Իմ թշնամիքըս, Տէր, շատցան . . 156
Իմ ձայնըս, Տէր, կը վերցընեմ . . 158
Իմին սրտիս ըսել կու տայ 239

Ինձ ողորմէ, ով Տէր Աստուած . . 203
Ինձ Տէրը եղաւ Հովիւ կառավար . 213
Ի՞նչ անվախճան է, Տէր, քու սէրն . 285
Ի՞նչ գեղեցիկ ու զարդարուած . . 353
Ի՞նչ դէշ էր իմ վիճակըս 67
Ի՞նչ է անունդ, ո՞ն, մահն 332
Ի՞նչ է կեանքերնիս. չոգի մը . . . 318
Ի՞նչ ընես որ փրկուիս 66
Ի՞նչ լայն խոստմունք, Ի՞նչ փառաւոր 280
Ի՞նչ խոր քու խորհուրդներն . . . 228
Ի՞նչ հաճելի թողուլ աշխարհ . . . 185
Ի՞նչ հոգեր չորս դիտ պատած է . . 132
Ի՞նչ քաղցր այս տեղ և ահաւոր . . 278
Ինչո՞ւ ասանկ մեղքերս սիրեմ . . . 135
Ինչո՞ւ դուք ըսէք թէ դեռ կանուխ է 120
Ինչո՞ւ վազեն մեր արցունքներն . . 338
Ի՞նչպէս գեղեցիկ անոր ոտքերն է . 291
Ինչպէս որ եմ, մեղքով լեցուած . . 181
Իջիր, Աբբայ հզօր 15
Իջիր յերկինից, ով Աղաւնի 350
Իսայեանն արդ թող ըսէ 238
Լայնատարած մէկ ծովէ մը կ'անցնինք 359
Լաւ բարեկամ մը կայ վերերն . . . 83
Լեզուս պիտի Աստուած գովէ . . 8
Լըսեցէք սիրոյ բարբառը 59
Խաղաղ էր ծովը Գալիլեայի 71

Խաղաղութիւն ըլլայ քեզի 212
Խոստմունք մեծամեծ ըրաւ ինձ աշխարհ 323
Խոովեալ հոգիս, հանգարտ կեցիր . 199
Կախուած է կեանքս բարակ թելով . 322
Կարօտ եմ, Տէր, մեծ զօրութեան . 191
Կեանքն է մէկ թիզ, ժամ վաղանցիկ 329
Կը խնդայի երբ կ'ըսէին 263
Կը ճամբորդենք տունն երկնային . 127
Կը սիրեմ զօրն Տէրունի 268
Հայր ամենաւս է Տէր Աստուած . . 11
Հայր բարեխնամ ազգի մարդկան . . 300
Հասաւ ահա օրհնեալ առեն . . . 252
Հարկ է մեռնիլ, պիտի մեռնիմ . . 326
Հաւատքս քեզ կը նայի 180
Հըզօր Աբբայ երկնի, երկրի . . . 227
Հնչեցուցէք փողերն 122
Հոգիս, արթնցիր, արեւը դուն տես . 284
Հոգիս, զդայդ կեցիր 217
Հոգւով, սրտով պաշտենք զԱստուած 9
Հոգւոյն որ են 'ի տառեր մահուան . 74
Հրեշտակ մ'ըլլալ կ'ուզեմ ես . . . 312
Հրեշտակներ, քարն վեր առէք . . 61
Հօրը փառք և փառք Որդւոյն . . 371
Հօրն երկնաւորի, Որդւոյն միածնի . 373
Հօրն և իր միածին Որդւոյն . . . 369
Ճամբան դուն, Տէր, ընտրէ . . . 179

Ձկնաբռաւագէս երանելի 230
Մահուան գալուն լինչո՞ւ ցաւինք . . 339
Մեզի ողբի ձայն մը 259
Մենք չենք ձգեր Սուրբ Գիրքը . . 109
Մենք ցնծումով, ցնծումով միշտ վազենք 177
Մեղաւոր, լսէ աս ձայնը 113
Մեր մեղաց համար մեռնողը . . . 343
Մէկ ժամ մը կայ, մէկ կէտ մը կայ . 128
Մէկը տեսայ փայտէն կախուած . . 58
Մի թողուր գիս, ով Աստուածըս . . 148
Միթէ ցիտուս լոկ խաչն տանի . . . 171
Մինչև երբ ես խոր հառաչանք . . 133
Միշտ երգենք փրկչին մեծ սէրը . . 69
Մոլար ոչխար էի 193, 194
Մարիկ ըրէք, ամէն ազգեր . . . 240
Յերկինս հրեշտակք համային . . . 372
Յերկինց հնորհօք Հոգւոյն Սրբոյ . . 293
Յիտուս, աչխարհքը իմ ձրգած . . 172
Յիտուս, դուն ես մեզ առաքնորդ . . 80
Յիտուս, դուն մեզ մխիթարէ . . 198
Յիտուս, փրկիչ և թագաւոր . . . 81
Յիտուս, փրկիչ մեղաւորաց . . . 77
Յիտուս Քրիստոս, տեսայ քու կնկին . 55
Յիտուսի եկ այսօր 110
Յուդայի լերանց վրայովը 255
Նա լինք Ցէրն է բնակեալ 'ի լոյս . . 304

Նեղեալ հոգւոյս դուն պահապան . . 207
Նեղութեանց մէջ համբերեցի . . . 210
Շատ խղճալի էակ եմ ես 75
Շնորհաց աթոռն վնտռտող 143
Շնորհայըդ խօսքը կը լսեմ 275
Շնորհ.ք, ձայն սիրելի 70
Շուտով օրերս կ'անցնին կ'երթան . 360
Ո՜հ թէ կարող ես ըլլայի 48
Ո՜հ թէ սուրբ ըլլամ ես 182
Ողորմէ լինէ, ողորմէ լինէ 72
Ողջոյն մեծ Էմմանուէլին 85
Ոչ աչք մը բրնաւ է տեսեր 349
Ոչ, ոչ, աս չէ մեռնիլը 336
Ով անձըս, չուտ ապաշխարէ . . . 121
Ով Աստուածոյ ծառայ բարի . . . 330
Ով բարերար փրկիչ Աստուած . . 166
Ով դուն Սուրբ Գիրք երկնային . . 96
Ով դուք ամէն ժողովուրդներ . . . 24
Ով դուք արդարներ, խնդացէք . . 21
Ով Եհովայ, Հայր երկնաւոր . . . 145
Ով զարմանալի սէր աստուածային . 119
Ով ժողովուրդս, ականջ դըրէք . . 205
Ով իմ հոգիս, ի՞նչ կը թմրիս . . 189
Ով լուսափայլ երկինք 352
Ով խաչեալ փրկիչ Քրիստոս . . . 56
Ով Հայր Աստուած ողորմութեան . . 281

Ով Հայր մեր երկնաւոր 147
Ով հօտիդ բարերար Հովիւը . . . 311
Ով մարդ, հոգիը, վիշտե՞ր ունիս . 325
Ով մեծ Աստուած, չնորհէ հայցուածդ 184
Ով մեղաւոր ահաբեկած 115
Ով մեղաւոր մարդ, խեղճ թշուառ . 116
Ով մեր Հայրը երկնաւոր 146
Ով որ կը յուսայ բարձրեալ Տէր Փրկչին 206
Ով Սիօնի բերկրալից արշալոյսը . . 244
Ով սուրբ դուխ, ինչո՞ւ ես 54
Ով Սուրբ Հայր դիմումիանց . . . 266
Ով Սուրբ Հայր, ինձ ցուցուցեր ես . 152
Ով սուրբ հարան Քրիստոսի 262
Ով Սուրբ Հոգի, Աստուած բարի . 94
Ով Սուրբ Հոգի, լոյս երկնային . . 86
Ով Սուրբ Հոգիդ ճշմարտութեան . 93
Ով տառապանաց աշխարհը . . . 214
Ով Տէր, ամէն սրտերն քննող . . . 188
Ով Տէր Աստուած արդարութեան . 250
Ով Տէր Աստուած, դուն դիս դատէ 161
Ով Տէր Աստուած, ինձ ողորմէ . . 202
Ով Տէր Աստուած Իսրայէլին . . . 290
Ով Տէր Աստուած, հեթանոսներն . 163
Ով Տէր Աստուած, Տէր բոլորին . . 264
Ով Տէր, բարեխօսեմ դիս մի խրատեր 159
Ով Տէր գթած, որ կո լսես . . . 136

Ով Տէր, դուն ես մեզ ապաւէն . . 316
Ով Տէր, դուն դիս միշտ կը քննես . 44
Ով Տէր, դիս խօսքովդ փրկէ, ազատէ 100
Ով Տէր իմ Աստուած, ձայնիս դուն լաւ 204
Ով Տէր, ինծի նոր սիրտ չնորհէ . . 151
Ով Տէր, լսեցինք մենք ականջովս . 162
Ով Տէր, լսէ իմ աղօթքիս 167
Ով Տէր, մեզի պատուիրեցիր . . . 223
Ով Տէր Յիսուս, անուտ բերնով . . 351
Ով Տէր Յիսուս, դուն խոստացար . 89
Ով Տէր Յիսուս, քեզ կը սիրեմ . . 187
Ով Տէր, ներէ, ցոյց գըթութիւնդ . 139
Ով Տէր, որքան է բարի 221
Ով Տէր Փրկիչ ողորմութեան . . . 65
Ով Տէր, քեզի միս կը յանձնեմ . . 160
Ով Տէր, քեզի փառք միսի տամ . . 18
Ով Տէր, քու խօսքդ է հաստատուն 103
Ով Տէր, քու սուրբ եկեղեցիդ . . 261
Ով փառաւորեալ Արքայ երկնաւոր . 7
Ով Փրկիչըս, օրն ինձ է 154
Ով քաղցր Փրկիչ, հոս գալ հաճէ . 294
Ով քաջ Հովիւ Իսրայէլի 248
Ով Քրիստոսի օրհնեալ վինաւորն . 126
Որչափ արիւն որ թափուեցաւ . . . 64
Որչափ վախկոտ և վատ կ'ըլլանք . 328
Որչափ քաղցրը է այն ժամը . . . 60

Ո՞րչափ օրհնած է այն կապանք . . 178
Ունայն աշխարհս ալ կը ձգեմ . . . 226
Ունայնութիւն ունայնութեանց . . 186
Ո՞ւր կայ հանգստութիւն 346
Պանդուխտն իր հայրենեացը . . . 175
Պարգև է երկնային 104
Պատուէր տուաւ փրկչին մըրդկան . 254
Պիտի երգեմ քեզի 34
Սըրընթաց եղջերուին նման . . . 40
Սիրած մեղքերս են կը թողում . . 348
Սիրելիներս, եկէք 337
Սուրբ անուանըդ, ով Աստուած . . 241
Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր 13
Սուրբ օրն իր վախճանին 273
Սրտանց կու տամ փառք քեզ, ով Տէր 282
Սրտանց ցնծայիք Տէրոջը առջին . . 130
Վեր նայէ վեր, սիրելի հայր . . . 303
Վերէրն ունինք տուն երկնային . . 357
Վրկայութիւնդ զարմանալի 106
Վճռեց Տէրն որ ամէն մարդիկ . . 342
Տես ինչպէս արևը 320
Տես խեղճութիւնս և դիս փրկէ . . 107
Տերամբ միացեալք նորին սիրով . . 305
Տէր, այցելութեամբդ երկիրը . . . 153
Տէր, առտուանց չուշանալով . . . 283
Տէր Աստուած մեր ապաւէնը . . . 200

Տէր բաղմագութ ու ողորմած . . . 279
Տէր դթութեան, ինձ ողորմէ . . . 105
Տէր, դթութիւնդ պիտի գովեմ . . 26
Տէր, դասանիմ վճիռդ արդար . . 335
Տէր, դուն տուիր մեզի խրատ . . 141
Տէր իմ, քեզ կը սիրեմ 183
Տէր, ինչպես որ կ'ուզես 195
Տէր, ծառայիդ բարի ըլէ 99
Տէր, կու գանք հիմա առջիդ . . . 296
Տէր, հաւնեցար քու երկրիդ . . . 164
Տէր, հիմա մեր փրկչին 251
Տէր, հիմա օգնական եղիր 157
Տէր Յիսուս, Յիմնանուէլ 62
Տէր Յիսուսի երակներէն 63
Տէր Յիսուսին ինչ նուիրեմ . . . 310
Տէր, սրտանց քեզ կանչեցի . . . 165
Տէր, վար նայէ աչքով գթած . . . 88
Տէր, քաղցր աչքով վերէն նայէ . . 295
Տէր, քաղցրութեամբ վերէն նայէ . 256
Տէր, օրէնքներդ ինծի յայտնէ . . 101
Տէրն անդադար պիտի գովեմ . . . 22
Տէրն է ինծի լոյս, փրկութիւն . . 20
Տէրն է խիստ չատ մեծ, ինքն է միշտ
օրհնած 247
Տէրն ըսաւ Տէրոջը այսպէս . . . 84
Տէրն կը տիրէ, երկիրը ցնծայ . . . 6

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱԿԱՆ ԵՂՄԱՐԵՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ

Տէրն օրհնեցէք, ան է բարի . . . 233
Տէրն օրհնեցէք, դի է բարի . . . 29
Տէրն օրհնեցէք վեր երկինքէն . . . 36
Տէրոջ լեռն ով պիտի ելլայ . . . 234
Տէրոջ խոստումն է թէ կուգան . . 245
Տէրոջ պարգևն տեսէք 277
Տէրոջը ձայնը լսեցի 112
Տէրոջը նոր երդ երգեցէք . . . 37
Տէրոջը սէրն անհուն 319
Տէրոջը տուէք, ով ազգք մարդկային 4
Տէրոջն ամբառնն չուրչն պատած . . 315
Տէրոջն հետ յաւիտեան 367
Տէրոջն նոր երգ երգենք այսօր . . 30
Տէրոջն տուէք փառք զոհութիւն . 31
Տիեզերքը նորոգող 87
Տուն հաճելի տապան սրբոց . . . 333
Տուր ինձ հաւատոյ թևերը . . . 229
Տրտմած առենս երբ կաբենամ . . 197
փառաւորեալ Աստուածորդի . . . 79
փառք և պատիւ ու զօրութիւն . . 368
փառք Հօրը և Որդւոյն 370
փառք, օրհնութիւն սրտանց կու տամ 272
փոշոտութիւնները կերպ կերպ են չատ 76
փրկիչը սեղան կը կազմէ 274
փրկիչն ցուցից ապրումութիւն . . . 73
Քաղցր է անունը Քրիստոսի . . . 47